T.C.
DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TARİH ANABİLİM DALI
TÜRKİYE CUMHURİYETİ TARİHİ PROGRAMI
YÜKSEK LİSANS TEZİ

BİR TÜRK AYDINININ İDEOLOJİK SEYRİ: DOĞU PERİNÇEK ÖRNEĞİ

Ozan YARDIMOĞLU

Danışman
Prof. Dr. Hakkı UYAR

İZMİR-2015

YÜKSEK LİSANS
TEZ/ PROJE ONAY SAYFASI

2011800388

Üniversite : Dokuz Eylül Üniversitesi

Enstitü : Sosyal Bilimler Enstitüsü

Adı ve Soyadı : Ozan YARDIMOĞLU

Tez Başlığı : Bir Türk Aydınının İdeolojik Seyri: Doğu Perinçek Örneği

Savunma Tarihi : 15.07.2015

Danışmanı : Prof.Dr.Hakkı UYAR

JÜRİ ÜYELERİ

Ünvanı, Adı, Soyadı	Üniversitesi	İmza
Prof.Dr.Hakkı UYAR	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	....
Doç.Dr.Nedim YALANSIZ	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	....
Yrd.Doç.Dr.Engin ÖNEN	EGE ÜNİVERSİTESİ	....

Oybirliği (X)
Oy Çokluğu ( )

Ozan YARDIMOĞLU tarafından hazırlanmış ve sunulmuş "**Bir Türk Aydınının İdeolojik Seyri: Doğu Perinçek Örneği**" başlıklı Tezi(X) / Projesi( ) kabul edilmiştir.

Prof.Dr. Utku UTKULU
Enstitü Müdürü

YEMİN METNİ

Yüksek Lisans Tezi olarak sunduğum "**Bir Türk Aydınının İdeolojik Seyri: Doğu Perinçek Örneği**" adlı çalışmanın, tarafımdan, akademik kurallara ve etik değerlere uygun olarak yazıldığını ve yararlandığım eserlerin kaynakçada gösterilenlerden oluştuğunu, bunlara atıf yapılarak yararlanılmış olduğunu belirtir ve bunu onurumla doğrularım.

Tarih
..../..../.......
Ozan YARDIMOĞLU
İmza

ÖZET

Yüksek Lisans Tezi

Bir Türk Aydınının İdeolojik Seyri: Doğu Perinçek Örneği

Ozan YARDIMOĞLU

Dokuz Eylül Üniversitesi

Sosyal Bilimler Enstitüsü

Tarih Anabilim Dalı

Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Programı

Türkiye'de sosyalist hareketin yükselişe geçtiği 1960'ların sonunda gençlik hareketleri içerisinde siyasal yaşamına başlayan Doğu Perinçek, Milli Demokratik Devrim Hareketi'nin önemli önderlerinden biri durumuna gelmiştir. Siyasal çizgisini başlangıçtan itibaren anti-emperyalizm üzerine oturtan Perinçek, değişen konjonktür karşısında emperyalist aktörün tespitinde farklılıklar yaşamış, ancak emperyalizm karşıtı siyasetinde bir değişim göstermemiştir. Bir Türk aydını olarak Doğu Perinçek, ideolojik temelini bilimsellik üzerine kurmuş buradan hareketle siyasal kimliğini zaman içerisinde değişim göstererek sosyalist, Kemalist ya da her ikisi olarak tanımlamıştır. Perinçek'in siyasal çizgisinde Milli Demokratik Devrim hedefi ve anti-emperyalist duruş değişmeyen başlıklar olsa da Kürt Meselesi, ordu, milliyetçilik, Ermeni Meselesi başlıklarında konjonktürün etkisi Perinçek'te değişimler yaratmıştır. Bu etki uluslararası siyasete yaklaşımında, ABD, Rusya, Çin, Kıbrıs başlıklarında da Perinçek'te dönüşüme neden olmuştur. Perinçek, siyasal mücadelesinde istisnaların dışında Kemalist ya da sosyalist partilerle ve örgütlerle iyi ilişkiler içerisine girmemiş ve genel olarak karşıt ve ayrık konumlarda bulunmuştur.

Modern dönemin ideolojileri olan sosyalizm ve Kemalizm ile ideolojisini oluşturan Perinçek'in post-modern dönemde yükselişe geçen environmentalizm, anarşizm, LGBTİ hareketi ve feminizm akımlarına sıcak bakmadığı görülmektedir. Perinçek'in siyasal düşüncesinde ana damarı anti-emperyalizmin oluşturduğu ve ideolojisinin temelini Kemalizm'in ve sosyalizmin meydana getirdiği görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğu Perinçek, Sol, Siyasal, Kemalizm, Sosyalizm, Milli Demokratik Devrim.

ABSTRACT

Master's Thesis

Ideological Journey Of A Turkish Intellectual:

The Case Of Doğu Perinçek

Ozan YARDIMOĞLU

Dokuz Eylül University

Graduate School of Social Sciences

Department of History

History of The Turkish Republic Program

Doğu Perinçek has started his political life inside youth movements at the late 60's when the socialist movement had been raised in Turkey and he had become one of the most important leaders of "National Democratic Revolution Movement". Since the beginning, Perinçek has been located his political position focused on anti-imperialism.Related the unstable conjuncture, In spite of the fact that he has showed some differencesto define the imperialist actor, he never changed his political policy against anti-imperialism. As a Turkish intellectual Doğu Perinçek, have founded his ideological structure upon being scientific. Thus he defined his political identity as socialist, Kemalist or both as the time changes. Despite the never-changing topics like the goal of National Democratic Revolution and anti-imperialist attitude, the conjuncture effect has createdswitches atPerinçek on the topics like Kurdish Affair, The Army, Nationalism and Armenian Affair. In the scope of his approach towards international policies, that effect has been caused transformation of Perinçek on the topics like USA, Russia, China and Cyprus.Outside the exceptions, Perinçek had never been in good relations with socialist or Kemalist political parties or organizations throughout his political struggle. On the contrary, he had been at generally opposite and contrarian positions. Perinçek, as a person who founded his ideology based on the ideologies of modern era like socialism and Kemalism, it is seemed that he is not open up to movements like environmentalism, anarchism, LGBTI and feminism which have started to rise at post-modern era.It is seemed that anti-imperialism forms the mother lode on Perinçek's

political idea. Besides it is seemed that socialism and Kemalism generates the base of his ideology.

Keywords: Doğu Perinçek, Left, Political, Kemalism, Socialism, National Democratic Revolution.

BİR TÜRK AYDINININ İDEOLOJİK SEYRİ:
DOĞU PERİNÇEK ÖRNEĞİ

İÇİNDEKİLER

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DOĞU PERİNÇEK VE ULUSLAR ARASI SİYASET

KISALTMALAR

AB	Avrupa Birliği
ABD	Amerika Birleşik Devletleri
AK Parti	Adalet ve Kalkınma Partisi
ASD	Aydınlık Sosyalist Dergi
BDP	Barış ve Demokrasi Partisi
BSP	Birleşik Sosyalist Parti
BOP	Büyük Ortadoğu Projesi
CHP	Cumhuriyet Halk Partisi
DEV-GENÇ	Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu
DEV-GÜÇ	Devrimci Güçbirliği
DEV-YOL	Devrimci Yol
DGM	Devlet Güvenlik Mahkemesi
DİSK	Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu
DÖB	Devrimci Öğrenci Birliği
EMEP	Emek Partisi
ETKO	Esir Türkler Kurtuluş Ordusu
FKF	Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun
GBK	Geleceği Birlikte Kuralım Girişimi
HEP	Halkın Emek Partisi
İGB	İhtilalci Gençlik Birliği
İGD	İlerici Gençler Derneği
İP	İşçi Partisi
İKB	İhtilalci Köylü Birliği
KESK	Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu
LGBTİ	Lezbiyen, Gay, Biseksüel, Trans ve İnterseksüel
MDD	Milli Demokratik Devrim
MHP	Milliyetçi Hareket Partisi
MİT	Milli İstihbarat Teşkilatı
MLSPB	Marksist Leninist Silahlı Propaganda Birliği
MTTB	Milli Türk Talebe Birliği

ÖDP	Özgürlük ve Dayanışma Partisi
PDA	Proleter Devrimci Aydınlık
PKK	Kürdistan İşçi Partisi
SBKP	Sovyetler Birliği Komünist Partisi
SBP	Sosyalist Birlik Partisi
SDP	Sosyalist Demokrasi Partisi
SD	Sosyalist Devrim
SHP	Sosyal Demokrat Halkçı Parti
SİP	Sosyalist İktidar Partisi
SP	Sosyalist Parti'ye
TBKP	Türkiye Birleşik Komünist Partisi
THİF	Türkiye Halk İştirakiyun Fırkası
THKO	Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu
THKP-C	Türkiye Halk Kurtuluş Parti Cephesi
TİP	Türkiye İşçi Partisi
TİKP	Türkiye İşçi Köylü Partisi
TİİKP	Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi
TİT	Türk İntikam Tugayı
TMGT	Türk Milli Gençlik Teşkilatı
TKP	Türkiye Komünist Partisi
TKP-ML/ TİKKO	Türkiye Komünist Partisi Marksist- Leninist / Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu
TMTF	Türk Milli Talebe Federasyonu
TSİP	Türkiye Sosyalist İşçi Partisi
YTP	Yeni Türkiye Partisi

GİRİŞ

Türkiye'de sosyalist hareketin, Türkiye Komünist Partisi'nin 1920'deki Bakü Kongresiyle başlayan örgütlü mücadelesinin, yoğun baskılar altında süregeldiği, özellikle de 1925 ve 1951 tevkifat ve tutuklamaları ile sekteye uğradığı görülmektedir.[1] 1960 darbesi sonrasında Türkiye'de değişen siyasal dengeler ve 1961'de yaşama geçirilen yeni anayasa Türkiye sosyalist solu için yeni bir miladı temsil etmektedir. 1961'de işçi sınıfının siyaset sahnesine legal olarak katılma talebinin bir ürünü olarak kurulan Türkiye İşçi Partisi (TİP) kadroları yurtdışında örgütlenen Türkiye Komünist Partisi (TKP) tarafından da destek görmektedir.[2] 12 işçi sendikacı tarafından kurulan TİP, Mehmet Ali Aybar'ın genel başkanlığa seçilmesiyle sendikal bir hareket çizgisinden Marksist-sosyalist bir partiye dönüşmüştür.[3] 1965 seçimlerinde TİP %2,97 oy oranı ile 15 milletvekili kazanıp parlamentoya girerek tarihi bir siyasal başarıya imza atmıştır.[4] TİP'in parlamenter siyaset alanındaki başarısı ve Avrupa 1968 hareketinin etkisi, partinin gençlik arasında kitleselleşebilmesine olanak sağlamıştır.

Türkiye'de sosyalist solun yükselişe geçtiği ve giderek kitleselleştiği bu süreçte Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde yüksek öğrenimine devam etmekte olan Yeni Türkiye Partisi (YTP) milletvekili Sadık Perinçek'in oğlu, 17 Haziran 1942 Gaziantep doğumlu Doğu Perinçek, 1962-1963 yılları arasında Federal Almanya'da hem işçilik yapıp hem de Almanca dil eğitimini sürdürmüştür. 1964 yılında Ankara Hukuk Fakültesi'nden mezun olan Doğu Perinçek, Ankara Üniversitesi'nde Kamu Hukuku kürsüsünde asistan olarak göreve başlamış, 1968 yılında doktorasını tamamlayarak hukuk doktoru ünvanına hak kazanmıştır.[5]

Doğu Perinçek ilk etkin siyasal deneyimini babasının izinden giderek 1960'lı yılların başında Ekrem Alican'ın genel başkanı olduğu YTP gençlik kollarında yaşamıştır.[6] 1960'lı yılların başında sola, sosyalizme açık olan gençler TİP'in genel

---

[1] Ergun Aydınoğlu, **Türkiye Solu**, Versus Kitap, İstanbul, 2007, ss.39-41.
[2] Hüseyin Aykol, **Türkiye'de Sol Örgütler**, 2.Baskı, Phoenix Yayınevi, Ankara, 2010, s.18.
[3] Sadun Aren, **TİP Olayı**, Cem Yayınevi, İstanbul, 1993, ss.32-33.
[4] Aclan Sayılgan, **Türkiye'de Sol Hareketler**, 5.Baskı, Doğu Kütüphanesi, İstanbul, (Sol Hareketler), 2009, s.309.
[5] "Doğu Perinçek'in Özgeçmişi", http://vatanpartisi.org.tr/genel-merkez/genel-baskan/dogu-perincek-in-ozgecmisi-10809, (20.02.2015).
[6] Gün Zileli, **Yarılma**, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2000, (Yarılma), ss.286-287.

başkanlığına Mehmet Ali Aybar'ın geldiği döneme kadar YTP Gençlik Kolları, Türk Milli Talebe Federasyonu (TMTF), Türk Milli Gençlik Teşkilatı (TMGT) ve Milli Türk Talebe Birliği (MTTB) bünyelerinde siyaset yapmaktadırlar.[7] Dönemin artan sol ivmesinin de etkisiyle Perinçek, siyasal olarak kendisini zaman içerisinde solda konumlandırmış, 1963 yılında Hukuk Fakültesi'nde Uğur Mumcu, Adil Özkol, Orhan Kayahan ve Hüseyin Gündar ile birlikte Fikir Kulüpleri Federasyonu'nun (FKF) temellerini oluşturacak olan Fikir ve Sanat Ocağı'nı ve 1967 yılında Berlin'de Türk Toplumcular Ocağı'nı kurmuştur. 1967'de Türkiye'ye dönüşünde ise TİP'e üye olup mücadelesini Milli Demokratik Devrimci saflarda yoğunlaştırmıştır.[8] TİP'in içerisindeki Milli Demokratik Devrim (MDD) -Sosyalist Devrim (SD) tartışmaları FKF'ye de sıçramış, 1968 yılında Doğu Perinçek, MDD'cilerin adayı olarak FKF'nin genel başkanı olmuştur.[9] Doğu Perinçek'in Fikir Kulüpleri Federasyonu ve Milli Demokratik Devrimci saflarda şekillenen ideolojisi, değişen siyasal konjonktür içerisinde farklı konumlanmalara ve dönüşümlere uğramakta hatta zaman zaman kendisi ve hareketinin de bu dönüşümler üzerinden özeleştiri yapmasına neden olmaktadır.

Doğu Perinçek'in ideolojik seyri incelendiğinde Türkiye Devrimci Gençlik Federasyonu (Dev-Genç) liderliğinden Maocu çizgiye, 28 Şubat'ta ordu savunuculuğundan ulusalcılığa uzanan farklı konumlanmalar üzerinden hareket ettiği görülmektedir.[10] Aydınlık Hareketi'nin legal siyaset yürüten partisinin aldığı oy oranlarının binde biri geçmediği ve illegal örgütünün ise kısa sürede deşifre olup dağıtıldığı ortaya konulduğunda Perinçek'in örgütsel faaliyetleri, başarısızlık olarak değerlendirilmektedir. Ancak Perinçek'in örgütlediği eylemler, kurduğu ilişkiler ve kamuoyunda yarattığı gündem ele alındığında siyasal etkisinin yüksek olduğu görülmektedir.[11]

Perinçek'in ideolojik seyri değerlendirildiğinde Kürt hareketiyle ittifak kurma stratejisinden milliyetçilerle "Kızılelma" ittifakı stratejisine, doğuda Ermeni Katliamı

---

[7] Turhan Feyizoğlu, **Fikir Kulüpleri Federasyonu**, 2.Baskı, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2004, ss.110-111.

[8] Doğu Perinçek ile 27.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.

[9] Sayılgan, Sol Hareketler, s.353-354.

[10] Mustafa Ünal, "Doğu Perinçek"i Nasıl Bilirsiniz?", **Zaman**, 19.06.2005, http://www.zaman.com.tr/mustafa-unal/dogu-perincek-i-nasil-bilirsiniz_184475.html, (02.05.2015).

[11] Fuat Akyol, "Devir Devir Doğu Perinçek", **Aksiyon**, 30.05.2005, http://www.aksiyon.com.tr/kapak/devir-devir-dogu-perincek_514043, (02.05.2015).

yapıldığı söyleminden Talat Paşa Komitesi'ne, Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesine karşı çıkıştan Rauf Denktaş ile ittifaka keskin değişimler yaşadığı gözlemlenmektedir.[12]

Aydınlık içerisinde yer almış isimlere göre Doğu Perinçek, farklı şekillerde yorumlanmaktadır. 12 Mart 1971 sonrasında hareketten ayrılan Cengiz Çandar'a göre Doğu Perinçek ve ekibi Türkiye'nin ittihatçı köklere sahip eski vesayet rejimi mekanizmasının bir uzvudur.[13] Şahin Alpay'a göre Perinçek, Kemalist olarak yola çıkmış, arada tereddütler yaşamış ve sonunda düşüncesi, Kemalizm'in otoriter bir yorumuna dönüşmüştür.[14] Halil Berktay, bir zamanlar Atatürkçülüğün en köhne ideoloji olduğunu söyleyen Perinçek'in artık ultra Kemalist olduğu ve Aydınlık'ın neo-faşizmin en militan yayın organı olduğu görüşündedir.[15] Oral Çalışlar, Doğu Perinçek'in ve Aydınlık'ın zaman içerisinde evirildiği noktayı Maocu hareketin geçmişiyle zıt bir biçimde Kemalist, cuntacı, militarist, milliyetçi ve darbeci olarak tanımlamaktadır.[16] Gülay Göktürk'e göre Mihri Belli'nin askerci olarak suçlandığı dönemde Perinçek, Milli Demokratik Devrim'in demokratik yönüne vurgu yapmış, Kürt kartını oynadıktan sonra ise ordu içerisinde yakın gördüğü kliklerle hareket ederek darbecilerle koalisyon ortaklığı hedeflemiştir.[17] Ethem Sancak ise Kürtlerin özgürlüğünü ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunan Perinçek'in Kürtleri zararlı unsur görme noktasına geldiği ve Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) çizgisinden bir farkı kalmadığı düşüncesindedir.[18] Perinçek'in genel yayın yönetmenliğini yaptığı 2000'e Doğru Dergisi'nde istihbarat şefliği yapmış olan Soner Yalçın[19] ise bir dönem mahkemelik olduğu Perinçek'e Ergenekon Davası sürecinde destek verecektir.[20] Soner Yalçın'ın imtiyaz sahibi olduğu Odatv sitesi, Perinçek'i 'bir inanmış adam' olarak tanımlayacaktır. Odatv, ideolojisini günlük

---

[12] Emrecan Dağlıoğlu, "Bir orada bir burada Perinçek", **Agos**, 07.04.2014, http://www.agos.com.tr/tr/yazi/6851/bir-orada-bir-burada-perincek (02.05.2015).
[13] Erkam Tufan Aytav, **Aydınlıktan Kaçanlar**, 2.Baskı, Ufuk Yayınları, İstanbul, 2013, s.62.
[14] Aytav, s.78.
[15] Aytav, s.111.
[16] Aytav, s.144.
[17] Aytav, s.167.
[18] Aytav, s.183.
[19] Fikri Akyüz, "2000'e Doğru Dergisi ve Soner Yalçın", **Akşam**, 18.07.2013, http://www.aksam.com.tr/yazarlar/2000e-dogru-dergisi-ve-soner-yalcin-c2/haber-226817, (02.05.2015).
[20] Cemal A. Kalyoncu, "Perinçek'in Son Eri!:Soner Yalçın", **Aksiyon**, 27.07.2009, http://www.aksiyon.com.tr/portreler/perincek-in-son-eri_524617, (Son Erişim Tarihi: 02.05.2015).

gelişmelere feda etse de Perinçek'in doğrusunu savunurken hiç yalpalamadığı görüşündedir. Bir dönem Kürdistan İşçi Partisi'nin (PKK) bir dönem MHP'nin yanında duran, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ne (SSCB) karşı Amerika Birleşik Devletleri'nin (ABD) safında olan, düşman gördüğü Rauf Denktaş'ı sonradan kahraman ilan eden Perinçek, göz altılara, işkencelere ve cezaevlerine rağmen inancından taviz vermemektedir.[21] Gün Zileli, Aydınlık hareketinin ve Perinçek'in bütün zigzaglarının iktidar tutkusunun ürünü olduğu fikrindedir. Zileli'ye göre politikacı diyalektiğin en belirgin kanıtıdır. Politikacı için değişmeyen tek şey iktidar için politika yapmaktır. Diğer politikacılar da iktidar için dün söylediğini bugün yalanlamaktadır. Bu nedenle Doğu Perinçek ve Aydınlık'ın bir ayrıcalığı ve farkı yoktur.[22]

Doğu Perinçek, Aydınlık Hareketi'nden ayrılanlar hakkında ise bütün hareketlerden dönenlerin olduğunu ancak en az kendi hareketlerinden ayrılan ve dönenin olduğunu ifade etmektedir. Perinçek, Aydınlık'tan ayrılanların önemli konumlarda olmasının ana nedenini ise Aydınlık'ın nitelikli insan yetiştirmesine ve bünyesinde nitelikli insanları bir araya getirmesine dayandırmaktadır. Aydınlık'tan ayrılanlar bu nedenle sistem tarafından basında önemli yerlere getirilmekte ve sistemin entelijansiyasını oluşturmaktadır. Buradan hareketle Perinçek, Aydınlık'tan dönenlerin holding yönettiğini, Dev-Yol'dan dönenlerin ise büfecilik yapıp gazete sattığını savunmaktadır.[23]

Doğu Perinçek, siyasal çizgisinde ise bir değişimin söz konusu olmadığını, 1967 yılından itibaren Milli Demokratik Devrim stratejisini benimsediğini, o günden bugüne aynı siyasi çizgide ve doğrultuda ilerlediğini ifade etmektedir.[24]

[21] "Bir İnanmış Adam: Doğu Perinçek", http://odatv.com/n.php?n=bir-inanmis-adam-dogu-perincek-0404081200, (Son Erişim Tarihi: 02.05.2015).

[22] "Milli Demokratik Devrim..Aydınlıkçılar..Doğu Perinçek..Biz Sorduk Gün Zileli Cevapladı", http://www.gunzileli.com/2015/03/24/milli-demokratik-devrim-aydinlikcilar-dogu-perincek-biz-sorduk-gun-zileli-cevapladi-roportaj/, (Son Erişim Tarihi: 03.05.2015).

[23] Doğu Perinçek ile 28.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.

[24] Doğu Perinçek ile 27.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.

BİRİNCİ BÖLÜM
DOĞU PERİNÇEK VE İDEOLOJİ

Bir Türk aydını olarak Doğu Perinçek'e göre aydın, sınıflı topluma geçişle birlikte üretim fazlasının bir sonucudur. Üretim teknolojisinin gelişimiyle ortaya çıkan üretim fazlası, üretim fazlasına el koyan bir sınıfın doğumuna neden olmaktadır. Sınıflı toplumla ortaya çıkan hakim sınıf, egemenliğini korumak için ideolojik hegemonyaya ihtiyaç duymakta ve bu ideolojik hegemonyayı aydın sınıfıyla sağlamaktadır. Ancak Perinçek'e göre aydın her zaman ideolojik hegemonyanın aracı olmayabilir. Aydın hangi ideolojinin hizmetinde ise o ideolojiye sahip sınıfın aydınıdır.[25]

Özel mülkiyetin doğuşuyla birlikte uygarlığın ilk ideolojisi olan din de doğmaktadır ve din hakim sınıfların ideolojisi olarak tarihte uygarlığa geçiş adına atılım sağlamaktadır. Perinçek atılım olarak gördüğü bu aşamanın zaman içerisinde sömürü sistemine dönüştüğü ve bu sömürü sisteminin ideolojisi olan dinin de ilerici işlevini yitirdiğini vurgulamaktadır. Dinin yerini artık bilim almaktadır ve bilimin ideolojiyle ilişkisi sınıfsallık taşımaktadır. Sınıflı toplumda her insan ideolojiktir. İşçi sınıfının ideolojisi ise dinin yerini bilimle paralel olarak alan bilimsel sosyalizmdir ve bilimsel sosyalizm sınıfları ortadan kaldırarak ideolojiye son verme programıdır.[26]

Perinçek'e göre, dinlerin tarihi sınıflı toplumların ve sınıf mücadelesinin tarihidir ve Avrupa burjuva sınıfının materyalist dünya görüşü, Ortaçağ sınıflarının dinsel ideolojisini hayatın dışına sürmektedir. Kemalist Cumhuriyetin devrimci burjuvazisi de laik ideolojisiyle dünya işlerine dinsel ideolojiden alıp el koymaktadır. Ancak Kemalist burjuvazi, hakim sınıf konumuna gelince tutuculaşmış ve Ortaçağ güçleriyle uzlaşmıştır. Artık egemen sınıflara ve dinsel ideolojilerine karşı sınıf savaşı bayrağı işçi sınıfındadır ve anahtarı bilimsel sosyalizmdir.[27]

Perinçek, Kemalist Devrim'in bilimin mevzilerinden gerçekleştirdiği köktenci materyalist tavrının dinin etkisini kırdığını ve Aydınlanma Hareketi'nin 18.yüzyıl Fransa'sından ve 19.yüzyıl Almanya'sına uzanan geleneğini Türkiye'de

---

[25] Doğu Perinçek, **Aydın ve Kültür**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2002, ss.12, 13, 17, 18.
[26] Doğu Perinçek, **Bilimsel Sosyalizm ve Bilim**, 8.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2013, ss.47, 58, 71.
[27] Doğu Perinçek, **Din ve Allah**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1994, (Din ve Allah), ss.152, 177, 181.

sürdürdüğünü belirtmektedir. Perinçek'e göre, Kemalizm'in Holbach'tan etkilenerek savunduğu aklın üstünlüğü, feodal ilişkilerin ve mutlakiyetçi devlet iktidarının karşısındadır.[28]

Perinçek'in dinsel ideolojinin ve dinsel ideolojiyi temsil eden egemen sınıfların karşısında konumlanan ideolojik yaklaşımı, bilimin ve aklın üstünlüğüne dayanmakta ve metafizik yaklaşımları reddetmektedir. Bu yaklaşım Kemalizm ve bilimsel sosyalizmde buluşacak ya da değişen koşullarda iki ideoloji arasında zıtlıklar, gelgitler veya sentezlerle sonuçlanacaktır.

1.1. SOSYALİZM

Türkiye'de 1960'lı yılların sosyalizmi, paradigmasını Türkiye'nin az gelişmiş bir ülke olduğu noktasından hareketle kendine özgü koşullarını dikkate alarak ülkenin ekonomik ve sosyal kalkınmasını bağımsız ve milli bir yöntemle gerçekleştirmek, emperyalizmle ve özellikle de ABD emperyalizmiyle olan tüm bağları koparmak üzerine kurmaktaydı. Türk Sosyalizmi, üçüncü dünyacı anti-emperyalist ulusal kurtuluş söyleminin de etkisiyle, Atatürk'ün önderliğini yaptığı Milli Kurtuluş Savaşı'nın bir devamı olarak "İkinci Milli Kurtuluş Savaşı'yla" bağımsız Türkiye'yi sosyalizme ulaştırmayı hedef görmekteydi.[29]

Türkiye İşçi Partisi, 1964 Programı'nı Atatürk'ün 1 Aralık 1921 tarihinde anti-emperyalizm üzerine söylediği şu sözler ile başlatmaktadır:

"Atatürk Diyor ki

Biz hayatını, bağımsızlığını korumak için çalışan emekçileriz, zavallı bir halkız. Ne olduğumuzu bilelim. Kurtulmak, yaşamak için çalışan ve çalışmak zorunda olan bir halkız! Bundan dolayı her birimizin hakkı vardır, yetkisi vardır. Fakat çalışmakla bir hakkı elde ederiz. Yoksa sırt üstü yatmak ve hayatını çalışmadan geçirmek isteyen insanların bizim toplumumuz içerisinde yeri yoktur, hakkı yoktur! O halde söyleyiniz efendiler! Halkçılık toplum düzenini emeğine, hukukuna dayandırmak isteyen bir sosyal doktrindir. Efendiler biz bu hakkımızı

---

[28] Doğu Perinçek, **Kemalizmin Felsefesi ve Kaynakları**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2011, (Kemalizmin Felsefesi), ss.49, 70, 71.
[29] Erkan Doğan, "Türk Solunun Kısa Tarihi: Sosyalizmi Milliyetçilikle Eklemlemek", **Doğu Batı**, Yıl:15, Sayı:59, Kasım, Aralık, Ocak 2011-2012, ss.141-142.

korumak, bağımsızlığımızı güven altında bulundurabilmek için, toptan milletçe bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı milletçe savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız"[30]

Türkiye İşçi Partisi'nin tüzüğünde ise Türkiye'nin emperyalizmle olan mücadelesinde Atatürk'ün önderliğinde kazanılan Kurtuluş Savaşı'yla sağlanan ulusal bağımsızlığın diğer sömürge ve bağımlı halklar için bir umut kaynağına dönüştüğü yer almaktadır. Atatürk'ün ölümünden sonra ise derebeylik kalıntısı toprak ağalığı ve kökü dışarıda olan milletlerarası finans dünyasında yer alan ya da yer almak isteyen yerli sermayenin zararsız hale getirilememesiyle Türkiye'nin geri kalmış ve emperyalizme bağımlı bir ülke durumuna düştüğü ifade edilmektedir. Bu durumdan kurtuluş savaşı felsefesi ve milli bağımsızlık mücadelesiyle kurtulmanın mümkün olduğu ortaya konmaktadır.[31]

TİP Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar ise 1965 seçim konuşmasında 35 milyon metrekarelik vatan toprağının Amerikan işgali altında olduğunu belirtmekte, ABD ve NATO'ya karşı pasif direniş kampanyası örgütlemektedir.[32]

Türkiye sosyalist solunun emperyalizm ve bağımsızlık üzerine kurulu doktrini gelişen süreçlerde ayrımlara, değişimlere ve bölünmelere neden olmakta ancak Doğu Perinçek'in 1960'ların emperyalizm karşıtlığı içerisinde şekillenen ideolojik yapısında anti-emperyalizm vurgusu her zaman başat rolü üstlenmektedir.

12 Mart öncesi süreçte Doğu Perinçek, Türkiye'nin Amerikan boyunduruğundan kurtulmasını ve toprak ağalığının son bulmasını öncelikli hedef olarak belirlemektedir. Perinçek'e göre bu öncelikli hedefe rehberlik edecek ideoloji de sosyalizmin bilimidir, bilimsel sosyalizmdir. Türkiye halkı ve işçi sınıfı bu düşüncenin ışığında yürüyecektir. Sosyalizm işçi sınıfının pusulasıdır. Hangi denizde olursa olsun pusulanın ibresi geminin doğru yolu bulmasına hizmet eder. İşçi sınıfının pusulası olan sosyalizm de işçi sınıfına doğru yönü, sosyalizmi gösterir. Ancak sosyalizme giden yolda Amerikan emperyalizminden kurtuluş ilk adımdır ve sosyalizme ulaşmak için atılacak ilk adım da Milli Demokratik Devrimdir.[33]

---

30 **Türkiye İşçi Partisi Programı**, Ersa Matbaacılık Kol. Şti, İstanbul, 1964, s.11.
31 Mehmet Ali Aybar, **TİP Tarihi**, Cilt 1, BDS Yayınları, İstanbul, 1988, ss.257-260.
32 Aren, s. 68.
33 Doğu Perinçek, "Bize Kurtuluşun Yolunu Gösteren Bilimsel Sosyalizmdir", **Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler I (1969-1970)**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979, ss.133-137. Yazı 14 Ocak 1970 Tarihinde Yayınlanmıştır.

12 Mart sonrasında da Doğu Perinçek'in ve Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'nin (TİİKP) sosyalizme yaklaşımında anti-emperyalist söylem öncüldür. Kurtuluş Savaşı'nda sömürü ve zulme karşı mücadele edilmiş, emperyalist işgale boyun eğilmemiş, Türk-Kürt bütün halk silahlı mücadeleyle emperyalizmin karşısına dikilmiştir. Perinçek ve örgütü TİİKP de emperyalizme boyun eğmemekte ve milli mücadelenin silahlı mücadeleyi savunan yeni temsilcileri olarak emperyalizmin karşısına dikilmektedir. [34]

1970'lerin ortalarında Perinçek ve ekibinin anti-emperyalist söylemindeki anti-Amerikancılığa, anti-Sovyetizm daha vurgulu bir şekilde eklenmektedir. Artık dünya halklarının düşmanı sadece Amerika Birleşik Devletleri değildir. ABD ve Sovyet emperyalizmleri dünya halklarının baş düşmanlarıdır. Dünyada emperyalizmi sonlandırmak, iki süper devleti yıkmaktan geçmektedir.[35]

1970'lerin sonuna doğru ise Perinçek'in anti-emperyalist zemin üzerinden sürdürülen sosyalizm söylemi devam etmektedir ancak emperyalist baş düşman bu sefer değişmektedir. Çürümekte ve çökmekte olan Amerikan emperyalizminin karşısında güçlenen Sovyet sosyal emperyalizmi yükselişe geçmektedir. İki emperyalist süper güce, ABD ve SSCB'ye karşı mücadele edilmelidir ancak özellikle de SSCB emperyalizmine karşı mücadele baş görev bilinmelidir. Artık baş düşman Sovyet sosyal emperyalizmidir.[36] İki süper güç arasındaki hegemonya mücadelesi, ABD ve SSCB emperyalizmleri kıyaslandığında Sovyet emperyalizminin daha tehlikeli ve güçlü olduğu savından hareketle durum I. Dünya Savaşı günlerine benzetilmektedir. Çözüm ise yine Kurtuluş Savaşı'ndaki anti-emperyalist 19 Mayıs ruhunda görülmektedir.[37]

Doğu Perinçek'in Sovyet sosyal emperyalizmini baş düşman olarak ilan ettiği tezler, Aydınlıkçılar tarafından 12 Eylül sonrasında geçersiz sayılmaktadır. Türkiye sosyalist solu, 1980 Darbesi'nin ardından toparlanma ve yenilenme çabası içerisindedir ve Leninizm, Stalinizm muhasebesi yapmaktadır. Doğu Perinçek ise

[34] **Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası Savunma**, 2.Baskı, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1974, s. 133.
[35] "Dünya Halklarının Baş Düşmanı ABD Ve SSCB'dir", **Halkın Sesi**, Sayı:14, 15 Temmuz 1975.
[36] Doğu Perinçek, **Türkiye Devriminin Yolu**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979, (Türkiye Devrimi), s.111.
[37] Doğu Perinçek, "Yürüyelim Arkadaşlar", **Aydınlık**, 19 Mayıs 1978.

klasik Leninist ve Stalinist teorinin muhasebesini ve eleştirisini gereksiz görmektedir.

Perinçek'e göre Türkiye sosyalist solu, sosyalist toplumda ve Sovyetler Birliği'nde sosyalizmden geriye dönüş tehlikesini küçümsemiştir. 1980 sonrasında ise teorileri ters yüz olan sosyalist örgütler, sosyalist modelin başarısızlığı üzerinde hem fikir olmuştur. Türkiye sosyalist solunda gerçekleştirilmek istenen yenilenme hareketi ise liberalizmden ithal ideolojik unsurlardır ve ortada herhangi bir yenilenme söz konusu değildir. Perinçek, sosyalist soldaki yenilenme hareketinin dogmatizmi değil sosyalist teorinin temellerini hedef aldığını savunmaktadır. Kapitalizmin ve liberalizmin askeri rejim koşullarında güçlenerek artan atılım döneminde kapitalizmin zaferi Türkiye sosyalist solunda da kabule ve ideolojik saf değiştirmeye yol açmaktadır.[38]

Sosyalizm deneyimleri tartışmalarındaki öncülerle yapılan devrimlerin iflas ettiği tezi Doğu Perinçek'e göre gerçeği yansıtmamaktadır. Devrim kaçınılmaz olarak bir öncünün rolünü de içermektedir. Her sınıfın içerisinde bilinçlenme düzeyleri yüksek kesimler bulunmaktadır. İşçi sınıfının içerisinde de bulunan bu ileri kesimler burjuvazinin ideolojik hegemonyası altındaki işçi sınıfının geri kesimlerine öncülük ederek onları harekete geçirecektir. 20.yüzyılın emekçi devrimleri bunun en büyük örneğidir. Perinçek'e göre öncü teorisindeki sorun teorinin iflası değil kitlelerin aktif eylemleriyle öncülere dönüşebileceği mekanizma ve kurumların geliştirilebilmesidir. Burada kitlelerin aktif katılımı ve yaratımı belirleyicidir. Öncünün rolü kitlelere aktif katılım yollarını açabilmek ve yaratıcılığın kollarının çözülmesine katkı sunabilmek olmalıdır.[39]

1990'ların başında ise Sovyet sisteminin iflası üzerinden Stalinizm ve SSCB tartışmaları Türkiye sosyalist solunun ana gündemini oluşturmaktadır. Perinçek'e göre Türkiye sosyalist solu 1980 öncesinde sosyalizmin kuruluş sorunlarına ve Stalin'e eleştirel bir yaklaşımdan uzaktadır. 1980 sonrasında ise Batı Avrupa'dan ithal edilen bir Stalin düşmanlığı kampanyası başlatılmıştır. Aydınlıkçılar ise 1980 öncesi Stalin'in eleştirisini gerçekleştirmiş ve Stalin'i zaten aşmıştır.[40]

---

[38] Doğu Perinçek, "Sosyalizmin Sorunları ve Teorik Atılım", **Saçak**, Sayı:24, Ocak 1986, ss.23-29.
[39] Doğu Perinçek, "Devrimlerin Öncü-Kitle Diyalektiği", **Saçak**, Sayı:66, Ağustos 1989, ss.3-8.
[40] Doğu Perinçek, **Stalin'den Gorbaçov'a**, 3.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1991, (Stalin), ss.224-225.

1990'larda Perinçek'in teorisi, işçi sınıfının önderliği ve Kürt dinamiği üzerine kuruludur. Perinçek'e göre Kürt intifadalarıyla başlayan demokratik halk devrimi hareketi artık maden işçilerinin yürüyüşüyle, işçi sınıfıyla buluşmaktadır. İşçi sınıfı artık demokratik devrimin önderi rolünü üslenmiş bulunmaktadır. Yükselen işçi hareketi ve Kürt halk hareketiyle birleşen sosyalizm, bütün engelleri yararak kendi yolunu açabilecek düşünsel ve maddi kuvvet kaynaklarına sahiptir.[41]

1990'ların ortası ve sonlarında ise Doğu Perinçek'in sosyalizmindeki ana yapı taşı olan anti-emperyalizm yeniden ön plana çıkmaktadır. O'na göre SSCB ve reel sosyalizmin çöküşü sonrasında ortaya çıkan yeni dünya düzenine ve yeni emperyalizme karşı Türkiye'de sol yeniden Cumhuriyet Devrimi ve Kurtuluş Savaşı'nın mevzilerinde birleşmeli, ay-yıldızlı bayrağa ve Mustafa Kemal'e değer vererek emekçi halkı seferber etmelidir.[42]

Doğu Perinçek'in 2000'li yıllardaki söylemi de sosyalizmin, emperyalist mücadeleyle gerçekleşebilecek milli devleti, vatanı, milli birliği ve milli devrimi savunma programı olduğudur. Perinçek'e göre, emperyalizm çağında bütün devrimler emperyalizme karşı vatan savunmasında gerçekleşmiştir. Saltanatı yıkıp İstiklal Savaşı'nı kazanan Türk Devrimi, Japon ve ABD emperyalizmini yenen Çin Devrimi, Yugoslavya, Arnavutluk, Bulgaristan, Çekoslovakya, Polonya, Romanya, Kore, Vietnam, Laos, Kamboçya ve Küba Devrimleri hepsi vatan savunmasının meyvesidir. 1917 Ekim Devrimi de emperyalist-feodal Rus Çarlığı'na karşı mücadelenin sonucudur. Lenin'in emperyalizm çağında devrim teorisinden hareketle esas kamplaşma burjuva-proleterya arasında değil ezen-ezilen dünya arasındadır. Sosyalizme ve devrime giden yol emperyalizmle mücadeleden ve vatan savunmasından geçmektedir.[43] Emperyalizmin tehdit ettiği vatan, emek ürünüdür, emekle işlenecek mekandır ve en başta emekçilerindir. Vatanı yabancıya karşı korumak en sonunda emeği korumaktır. Küreselleşme, emperyalizmin vatansızlaştırma ve devletsizleştirme girişimidir. Küreselleşmenin göz diktiği milli devletin kazanımları en başta emekçilerin kazanımlarıdır. O nedenle emekçilerin milletlerarası dayanışması vatan ve milli devlet cephesindedir. Küreselleşmeye karşı

---

[41] Doğu Perinçek, "İşçi Yılının İlk Yazısı", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:1, 6 Ocak 1991, s.7.
[42] Doğu Perinçek, "Bayrak Bilinci", **Aydınlık**, 30 Haziran 1996, Aktaran Doğu Perinçek, **28 Şubat ve Ordu**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2000, (28 Şubat ve Ordu), ss.37-40.
[43] Doğu Perinçek, "20.Yüzyılın Bütün Devrimleri Vatan Savunmasında Oldu", **Aydınlık**, Sayı:995, 13 Ağustos 2006.

emeği savunmak vatanı savunmak demektir. 20.yüzyılın devrimleri vatan savunmasının ürünüdür ve 21.yüzyılın devrimci mevzisi de yine vatan savunmasıdır.[44]

Doğu Perinçek'in sosyalizm ile ilişkisi ele alındığında teorisindeki ana omurganın anti-emperyalizm söylemi olduğu ve Perinçek'in 1960'larda oluşan Milli Demokratik Devrimci çizginin günümüze ulaşan taşıyıcısı olduğu görülmektedir.

1.1.1. Milli Demokratik Devrim

Milli demokratik devrim tezi Lenin'in 'İki Taktik' isimli kitabında sistemleştirdiği, kapitalist dönemden sosyalist döneme geçişte uygulanan bir stratejiyi, kat edilmesi zorunlu bir aşamayı ifade eder. Lenin'den sonra Stalin'in de ortaya koyduğu ve faşizme karşı ortak bir geniş cepheyi hedef koyan MDD tezi, daha sonra Sovyetler Birliği Komünist Partisi (SBKP) tarafından üçüncü dünya ülkeleri için formülleştirilmiştir. Stalin'in ölümünden sonra SBKP'nin XX. Kongresi sonrasında sosyalist kampta SSCB-Çin ayrışması ile Milli Demokratik Devrim tezleri Türkiye'de de etki bulmakta ve Mihri Belli tarafından Türkiye için uyarlanmaktadır.[45]

İlk olarak Doğan Avcıoğlu tarafından Yön Dergisi'nde sistematize edilen MDD tezleri, Mihri Belli tarafından aynı dergide kuramlaştırılmaya devam edildi.[46] Mihri Belli'nin asker-sivil aydın zümre ve cunta faaliyetleriyle ulusal kurtuluş hedefini çizdiği stratejisi TİP içerisindeki MDD'ci gençlikte büyük karşılık görüyordu. 1967'de Yön Dergisi'nin kapanmasıyla Mihri Belli ve TİP içerisindeki MDD'ci grup, büyüyen anti-emperyalist dalgayı da arkasına alarak Aydınlık Sosyalist Dergi'yi (ASD) kurdu.[47]

Doğu Perinçek'in de yazı kurulunda yer aldığı Aydınlık Sosyalist Dergi ve içerisinde bulunduğu Milli Demokratik Devrimci grup, TİP'in parlamenter sistem içerisinde yürüttüğü siyaseti pasifizmle, oportünizmle ve emperyalizmle işbirliği

---

[44] Doğu Perinçek, "Emekçilerin Vatanı Bir, Bayrağı Bir, Umutları Birdir", **Aydınlık**, 1 Mayıs 2013.
[45] Aclan Sayılgan, **Yeni Kavga Milli Demokratik Devrim Nedir,** Ayşe Yayınları, Ankara, 1970, (MDD) ss.9-12.
[46] Muzaffer Ayhan Kara, **Yön'ün Devrimi Devrim'in Yönü**, Kırmızı Yayınları, İstanbul, 2006, s.64.
[47] Gökhan Atılgan, "Mihri Belli", **Modern Türkiye'de Siyasi Düşünce: Sol**, Cilt 8, 2.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2008, ss.552-553.

içerisinde olmakla suçlamaktaydı. Gerici parlamentarizme ve emperyalizme boyun eğmekle yargıladığı M.Ali Aybar-Sadun Aren çizgisine karşı ise TİP gençliğinin MDD saflarında birleştiğini ilan etmekteydi. Türkiye'de emperyalizme karşı bütün milli sınıfların, proletarya öncülüğünde Milli Demokratik Devrim saflarında birleştiğinin ilanı, özellikle gençlik içerisinde artan eylemlilikte karşılık ve destek bulmaktaydı.[48]

Milli Demokratik Devrim tezi özetle Mustafa Kemal'in önderlik ettiği Kurtuluş Savaşı'nın model olarak alındığı, bütün milli sınıfların ortaklığında, emperyalizme karşı ulusal bağımsızlığın kazanılması ve feodalizmin tasfiyesi için sosyalist Türkiye'ye ulaşmada zorunlu bir aşamadır.[49]

Milli Demokratik Devrimciler, 1968 öncesinde Mihri Belli'nin önderliğinde Devrimci Güçbirliği'ni (Dev-Güç) kurmakta ve TİP yönetimine karşı faaliyetlerini, başkanlığını MDD'ci grubun temsilcisi Doğu Perinçek'in yaptığı FKF'de güçlendirmektedir. TİP yönetimi ile MDD'ciler arasındaki ayrılıkta taktik, stratejik, ideolojik farkların yanı sıra TKP çevresinden iki önderin, TİP yönetimine etki eden Zeki Baştımar ve MDD gençliğine etki eden Mihri Belli'nin mücadelesi de önemli bir etkendir.[50]

Milli Demokratik Devrimci grubun önderlerinden Doğu Perinçek, 1960'ların sonunda, parti üyelerinin önemli bir oranı küçük burjuvaziden oluşan Türkiye İşçi Partisi'ni işçi sınıfıyla kaynaşamamakla, işçi sınıfına önderlik edememekle, partinin adında işçi kavramını taşımasına rağmen gerçekten bir işçi partisi olamamakla suçlamaktaydı. Perinçek'e göre, milli burjuvaziyle ve küçük burjuvaziyle sınıfsal ittifakları reddeden, millici güçlerin mücadele birliğini baltalayan TİP zaten kendisi bir küçük burjuva partisiydi ve karakteri küçük burjuva karakteriydi. TİP'in küçük burjuva karakterinin nedeni ise TİP yönetimiydi ve parti milli demokrasi mücadelesi yolunda gerçekten işçi sınıfının partisi olmalı ve işçi sınıfının ideolojisini tavizsiz temsil etmeliydi.[51]

---

[48] "Aydınlık Yazı Kurulunun Bildirisi: 'Proleter Devrimci Safları Çelikleştirelim'", **Aydınlık Sosyalist Dergi**, Sayı:12, Ekim 1969, ss.422-429.
[49] Çetin Yetkin, **Türkiye'de Soldaki Bölünmeler**, Toplum Yayınları, İstanbul, 1970, ss.170-171.
[50] Sayılgan, **Sol Hareketler**, ss.446-447.
[51] Doğu Perinçek, "Türkiye İşçi Partisi Üyelerinin Sınıf Yapısı", **Aydınlık Sosyalist Dergi**, Sayı:3, Ocak 1969, ss.205-227.

Perinçek, emperyalizmin boyunduruğu altında yarı-feodal bir ülke olarak tanımladığı Türkiye için, devrimci hedeflere oportünist partiler olarak gördüğü TİP ve Cumhuriyet Halk Partisi (CHP) yönetimlerinin parlamenter yöntemleri ile ulaşılamayacağı düşüncesindedir. Devrimci hedefler doğrultusunda yapılan mücadele parlamento dışındaki gençlik mücadelesidir. Gençlik hareketi emperyalizm ve feodalizm ile ittifak halindeki gerici parlamentarizmin karşısında tam bağımsız ve demokratik bir Türkiye yolunda bütün milli sınıfları birleştirmektedir. İşçi-Köylü-Gençlik önderliğinde emperyalizm, işbirlikçi burjuvazi ve feodalizm ile çelişen bütün milli sınıflar birleşmelidir. Faşizmi geriletmenin 27 Mayıs Anayasası'nı korumanın, ABD ve toprak ağalığına karşı koymanın yolu milli demokratik güçlerin güç birliğidir. Sınıflar arası bir ittifak olan milli demokratik ittifak, emperyalizm karşısında proletaryadan köylüye, küçük burjuvaziden milli burjuvaziye kadar milli olan her sınıfın ve fikrin birlik oluşturduğu tam bağımsız ve gerçekten demokratik bir Türkiye mücadelesinde ortak milli cephedir.[52]

1960'ların sonunda, TİP yönetimine -sosyalist devrimci kanata- göre Türkiye zaten demokratik ve bağımsız bir ülkedir ve sorun emperyalizm sorunu değil, kapitalist bir ülke olan Türkiye'de hakim sınıf olan burjuvazinin emperyalizmi yurda sokmasıdır, sosyalizme ulaşmada gereken tek yol ise sosyalist devrim yoludur.[53]

Doğu Perinçek ise bu görüşün karşısındadır. Perinçek'e göre işbirlikçi burjuvazi ve emperyalizmin iktidarda olması demek mücadelenin anti-kapitalist olması demek değildir. Çünkü anti-kapitalist mücadele demek burjuvaziyi ve özel mülkiyeti tamamen tasfiye programı demektir. Bu program küçük burjuvazi ve milli burjuvazinin de tasfiyesi anlamına gelmektedir. Oysa sosyalizme gidilen yoldaki aşama anti-emperyalist, demokratik mücadeledir ve bu mücadelede bütün milli sınıflara ihtiyaç vardır.[54]

Milli Demokratik Devrimci hareketin büyüdüğü bu süreçte TİP içerisinde iktidarı ele geçirmek ya da parti kurmak gibi düşünceler MDD içerisinde tartışılmakta ancak parti ya da örgüt için önderlik etmesi beklenen Mihri Belli bu düşüncelere karşı çıkmaktadır. 21 Mayıs 1969 günü Mihri Belli'nin annesinin

---

[52] Doğu Perinçek, "Gerici Parlamentarizme Karşı Gençlik ve Milli Demokratik Güçbirliği", **Aydınlık Sosyalist Dergi**, Sayı:7 Mayıs 1969, ss.11-23.
[53] Elçin Ateşoğlu, **Türk Siyasal Yaşamında Milli Demokratik Devrim**, Yeniden Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Yayınları, Antalya, 2006, s.57.
[54] Yetkin, s.176.

Ankara'daki evinde gerçekleşen toplantı MDD içerisindeki bölünmenin başlangıcı olmaktadır. Doğu Perinçek, Mihri Belli, Mahir Çayan, Deniz Gezmiş, Cengiz Çandar, Gün Zileli, Ömer Özerturgut, Oral Çalışlar ve Yusuf Küpeli'nin katıldığı toplantıda parti kurulması konusu tartışılmış, ancak bir sonuca varılamamıştır.[55]

21 Mayıs 1969 günü sonuçsuz kalan toplantı sonrası Doğu Perinçek; Ömer Madra, İbrahim Kaypakkaya, Hasan Yalçın, Bora Gözen, Cüneyt Akalın, Oral Çalışlar, Gün Zileli, Halil Berktay, Atıl Ant, Ferit İlsever ve Nuri Çolakoğlu'nun ilk kadrolarını oluşturduğu illegal Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'ni kurmuş ve genel başkanı olmuştur.[56]

MDD/Aydınlık içerisindeki ayrışma Doğu Perinçek ekibi ile Mihri Belli-Mahir Çayan-Yusuf Küpeli grubu arasında derinleşmiş ve Aydınlık Sosyalist Dergi'nin bölünmesiyle sonuçlanmıştır. Ocak 1970'de Doğu Perinçek ve grubu Aydınlık'tan ayrılarak Proleter Devrimci Aydınlık Dergisi'ni (PDA) çıkarmaya başlamaktadır. Mihri Belli-Mahir Çayan-Yusuf Küpeli grubu ise Aydınlık Sosyalist Dergi ile yollarına devam etmektedir. Dergilerin kapak renklerinden dolayı Proleter Devrimci Aydınlık Beyaz Aydınlık, Aydınlık Sosyalist Dergi ise Kırmızı Aydınlık olarak anılacaktır. İdeolojik olarak Mahir Çayan grubu Latin Amerikacılığı benimserken, Doğu Perinçek'in Proleter Devrimci Aydınlık grubu ise Maocu düşüncenin savunucusu konumuna gelmektedir.[57]

PDA'cılar Maocu çizgiye geçişle birlikte Sovyetler Birliği'ni revizyonist ilan edip anti-Sovyetçi bir tutum sergilemeye başlamaktadır. Kırmızı Aydınlıkçılar tarafından bu tutum sert bir dille eleştiriye uğramaktadır.[58] MDD'deki bölünme sonrasında Hikmet Kıvılcımlı da Proleter Devrimci Aydınlık saflarında yer almaktadır ancak 1970'in sonlarında Doğu Perinçek ile Kıvılcımlı arasında tarih tezi üzerinden başlayan tartışmalar Hikmet Kıvılcımlı'nın Proleter Devrimci Aydınlık'tan ayrılmasıyla son bulmuştur.[59] Perinçek'e göre Kıvılcımlı'nın teorisi, en gerici ordunun bile iktidara gelirse ilerici olacağını savunan darbe yanlısı görüşlere dayanmaktadır. Perinçek, Hikmet Kıvılcımlı'nın bu teorisiyle halkın bütün menfaatlerini burjuvaziye teslim ettiğini, Leninist ilkelerden vazgeçtiğini, burjuva

---

[55] Doğu Perinçek ile 27.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.
[56] Aykol, s.53.
[57] Zileli, Yarılma, ss.344-347.
[58] Turhan Feyizoğlu, **Mahir**, 14.Baskı, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2010, (Mahir), ss.266-267.
[59] Mahmut Çetin, **Perinçek ve Aydınlık Hareketi**, Edille Yayınları, İstanbul, 1998, ss. 34,36.

kuyrukçuluğu yaptığını savunmaktadır.[60] Kıvılcımlı ise Perinçek ve ekibinden CIA sosyalistleri ve Ak-Aydınlıkçılar şeklinde bahsetmekte, keskin sosyalist gözükmenin yolunu Maoculukta bulan PDA'cıların işçi sınıfı partisini önce baltalama sonra ele geçirme yolundaki casusluk taktikleri ve provokasyonlarla aslında kendilerini açığa çıkardıklarını, suçüstü yakalandıklarını ifade etmektedir.[61]

Aydınlık'taki ayrışmanın somutlaşması Dev-Genç'in örgütsel yapısına da yansıyacaktır.18 Ocak 1970 günü Dev-Genç Genel Başkanı Atilla Sarp'ın açılışını yaptığı Dev-Genç Genel Yönetim Kurulu'nun SBF'de gerçekleşen toplantısı sonucunda PDA'cılar Dev-Genç'ten tasfiye edilmektedir. PDA'cı Merkez Yönetim Kurulu üyeleri Gün Zileli, Oral Çalışlar, Aktan İnce, Ömer Özerturgut görevlerinden alınarak yerine yeni üyeler seçilmiştir.[62]

Bölünmeyle birlikte Proleter Devrimci Aydınlık, Ocak 1970'deki ilk sayısında Kırmızı Aydınlıkçıları, yazı kurulu içerisinde azınlık kalan bölücüler olarak tanımlamaktadır. PDA'cılar, Aydınlık Sosyalist Dergi'yi Münir Ramazan Aktolga'nın imtiyaz sahipliği sayesinde mülkiyetlerine geçirmekle, burjuva mülkiyetçiliğiyle, proleter devrimci harekete karşı ilkesiz birlik kurmakla suçlamaktadır ve Aydınlık oportünizmine karşı her yerde mücadele edileceğini ilan etmektedir. PDA'da çıkan bu bildiride Doğu Perinçek, Şahin Alpay, Ömer Özerturgut, Gün Zileli, Atıl Ant, Cengiz Çandar, Erdoğan Güçbilmez imzacılar arasındadır.[63]

Aydınlık Sosyalist Dergi ise PDA çizgisini, kendilerini küçük burjuva anarşistleri şeklinde nitelendiren Aybar-Aren oportünizmine kaymakla, sağ sapma içerisine girmekle eleştirmektedir.[64]

PDA, ilkesiz birlik cephesi olarak tanımladığı Aydınlık Sosyalist Dergi çevresini Regis Debray ve Douglas Bravo'dan alıntılarla küçük burjuva ideolojisini bilimsel sosyalizm olarak göstermekle suçlamaktadır. PDA'ya göre genel karakteri

---

[60] Doğu Perinçek, **Kıvılcımlı'nın Burjuva Ordu ve Devlet Teorisinin Eleştirisi**, Aydınlık Yayınları, Ankara, 1975, (Kıvılcımlı), ss.11-12.
[61] Hikmet Kıvılcımlı, "CIA Sosyalizmi Nasıl Yapılır?", **Hikmet Kıvılcımlı'nın PDA (Doğu Perinçek Ve O Günkü Şürekası-Avanesi Üzerine) Eleştirileri**, Derleniş Yayınları, İstanbul, 2013, ss.89-90. Yazı 9 Mart 1971'de Sosyalist Gazetesi'nin 19.Sayısında Yayınlanmıştır.
[62] Ali Yıldırım, **Belgelerle FKF-Dev-Genç 2**, Yurt Kitap Yayınları, İstanbul, 1990, ss.204-205.
[63] "Yaşasın Proleter Devrimci Aydınlık", **Proleter Devrimci Aydınlık**, Sayı:1-15, Ocak 1970, ss.161-166.
[64] "Bir Açıklama", **Aydınlık Sosyalist Dergi**, Sayı:15, Ocak 1970, ss.161-163.

küçük burjuva olan gençlik içinden proleter devrimci militanlar yetiştirilmesi imkansızdır.[65]

Karşılıklı eleştiri ve suçlamalarla Aydınlık ile yolları ayıran Doğu Perinçek, Milli Demokratik Devrim savunusuna PDA sayfalarında devam etmektedir. Lenin'in 1905 yılında Rus Çarlığına karşı başlayan birinci demokratik devrimde proletaryanın devrimci hareketinin taktik ve stratejilerini ortaya koyduğu "Demokratik Devrimde Sosyal Demokrasinin İki Taktiği" kitabı Perinçek için de yol gösterici olmaktadır. Perinçek'in bir zincirin kopmaz iki halkası olarak değerlendirdiği demokratik devrimin zaferi gerçekleşmeden sosyalist mücadelenin başlayamayacağı tezine Lenin'in bu yapıtı dayanak teşkil etmektedir.[66]

1971 yılına gelindiğinde Aydınlık Sosyalist Dergi'de yeniden bölünme gerçekleşmektedir. Mahir Çayan, Yusuf Küpeli, Münir Aktolga ve Ertuğrul Kürkçü "Aydınlık Sosyalist Dergi'ye Açık Mektup" başlıklı broşürle Mihri Belli'yi sağcılık, milliyetçilik ve revizyonizmle suçlamakta ve Aydınlık Sosyalist Dergi ve Mihri Belli'yle yolları ayırmaktadır.[67]

Aydınlık Sosyalist Dergi'deki bölünme PDA'nın Mahir Çayan grubuna yönelik eleştiri dozunun daha da artmasına neden olmaktadır. PDA'ya göre Aydınlık Sosyalist Dergi'deki İlkesiz Birlik Cephesi bir yıl dayanabilmiş ve dağılmış, Mihri Belli ile küçük görüş ayrılıkları olduğunu söyleyen Mahir Çayan grubu bugün Mihri Belli'yi sağ oportünizmle ve sahte bir muhalefet ortaya koymakta suçlamaktadır ve suçu Mihri Belli'nin üzerine yıkıp savuşmak istemektedir. Mahir Çayan grubu proletaryanın ideolojik öncülüğünde önce şehirlerden kırlara sonra kırlardan şehirlere halk savaşını strateji olarak benimsemektedir. Doğu Perinçek'in önderliğindeki PDA ise halk savaşının sabit bir coğrafyada kökleşmeden sürdürülemeyeceğini, şehir-kır mücadelesi arasındaki bağın diyalektik bir bağ olduğunu savunmakta ve revizyonist iki yüzlü unsurlar olarak tanımladığı Mahir Çayan grubunun stratejisinin diyalektiğe dayanmayan mekanik burjuva kafası olduğunu iddia etmektedir. [68]

---

[65] "Proleter Devrimci Birlik İçin İlkesiz Birlik Cephesini Açığa Çıkaralım", **Proleter Devrimci Aydınlık**, Sayı:2-16, Şubat 1970, s.242.

[66] Doğu Perinçek, "İki Taktik Üzerine", **Proleter Devrimci Aydınlık**, Sayı:1-15, Ocak-1970, ss.225-234.

[67] Feyizoğlu, Mahir, ss.306-308.

[68]"İlkesiz Birlik Cephesi Çöktü! Revizyonist Klik İkiye Bölündü, Al Birini Vur Öbürüne", **Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler II (1970-1971),** Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979, ss.161, 162, 166. Yazı 9 Şubat 1971 Tarihinde Yayınlanmıştır.

Milli Demokratik Devrimciler arasındaki bölünme sonrasında Mahir Çayan Grubu, Türkiye Halk Kurtuluş Parti Cephesi'ni (THKP-C) kuracak ve yoluna silahlı mücadeleyle devam edecektir.[69]

Milli Demokratik Devrim hareketinde silahlı mücadele fikri yaygınlık kazanmaktadır. Milli Demokratik Devrimci gençlik önderlerinden Deniz Gezmiş, Filistin'e gidip gerilla eğitimi almaktadır.[70] Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan, Cihan Alptekin, Ömer Ayna, Yusuf Aslan, Sinan Cemgil, Teslim Töre, Hacı Tonak, Mustafa Yalçıner, Kadir Manga, Alpaslan Özdoğan, silahlı mücadeleyi başlatıp 4 Mart 1971'de yayınladıkları deklarasyon ile Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nun (THKO) kuruluşunu ilan etmektedirler.[71]

Deniz Gezmiş ve arkadaşları, İş Bankası Ankara Emek Şubesi'ni soymuş, dört ABD'li askeri Balgat'taki Tuslog Tesislerinden kaçırmış ve sonra serbest bırakmışlardır.[72]12 Mart 1971 askeri darbesi sonrası Deniz Gezmiş ve arkadaşları haklarında çıkarılan yakalama kararıyla ele geçirilmiş ve 17 Mart 1971'de cezaevine konulmuşlardır.[73]

25 Mart 1971'de Deniz Gezmiş ve Hüseyin İnan, Doğu Perinçek'e avukatları olması için vekaletname yollamıştır. Deniz Gezmiş'in yıldırım telgrafıyla cezaevine görüşmeye davet ettiği Doğu Perinçek, 9 Nisan 1971'de Deniz Gezmiş ve Hüseyin İnan ile Ulucanlar cezaevinde görüşmektedir. Ancak Doğu Perinçek 12 Mart sonrası hakkında çıkarılan yakalama kararı nedeniyle, Deniz Gezmiş ve Hüseyin İnan'ın avukatlıklarını yapamamıştır. 6 Mayıs 1972'de Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idamları sırasında ise Perinçek, Söke Beşparmak Dağları'nda saklanmaktadır.[74]

9 Martçılar adıyla anılan ordu içerisindeki sola dönük anti-emperyalist unsurlar 9 Mart 1971'deki darbe girişimlerinden başarısızlıkla ayrılmış sonrasında 12 Mart 1971 askeri darbesi gerçekleşmiştir.[75]

Devrimin darbeci girişimlerle gerçekleşeceğine inanan ve 12 Mart'ın ilerici bir darbe olduğu yanılgısına düşen soldaki bazı kesimlerin aksine Proleter Devrimci

---

[69] Aykol, ss.54-55.
[70] **Mahir Deniz İbo**, 3.Baskı, Kalkedon Yayınları, İstanbul, 2009, s.200.
[71] Aykol, s.56.
[72] Vehbi Ersan, **1970'lerde Türkiye Solu**, 3.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2014, s.40.
[73] Turhan Feyizoğlu, **Deniz**, 28.Baskı, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2010, s.255.
[74] Doğu Perinçek, **Arkadaşım Deniz Gezmiş**, 4.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2012, ss.18-24.
[75] Hakan Yılmaz, **Tarih Boyunca İhtilaller ve Darbeler**, Timaş yayınları, İstanbul, 2002, ss.369-375. 12 Mart İle İlgili Ayrıntılı Bilgi İçin Bkz. İsmail Cem, **12 Mart**, Cilt 1, Cem yayınevi, İstanbul, 1973.

Aydınlık, 12 Mart'ın faşist bir darbe olduğunu ortaya koymuştur ve uyarılarını bu yönde sürdürmüştür.[76] 12 Mart Darbesi sonrası kurulan Nihat Erim hükümeti de PDA için uluslararası mali sermayeye bağımlı yerli büyük burjuvazinin, toprak ağalarının ve yüksek komutanların diktatörlüğüdür.[77]

12 Mart sonrasında Milli Demokratik Devrim hareketinde bölünmeler devam etmektedir ve TİİKP/PDA içerisinde de bölünme yaşanmaktadır. TİİKP genel başkanı Doğu Perinçek ile İbrahim Kaypakkaya ve grubu arasında görüş ayrılığı ortaya çıkmaktadır. İbrahim Kaypakkaya silahlı mücadeleyi savunmakta ve TİİKP'in silahlı mücadeleye önderlik edebileceğine inanmamaktadır.[78]

İbrahim Kaypakkaya, mücadele yöntemi dışında teorik açıdan da TİİKP ile ayrışmaktadır. Kaypakkaya'ya göre TİİKP'in Kurtuluş Savaşı'nın anti-emperyalist bir savaş olduğu söylemi gerçeği yansıtmamaktadır. Kemalist burjuvazi Kurtuluş Savaşı'ndan başlayarak toprak ağalarıyla ittifak halindedir. Kemalist Türkiye başından beri emperyalizmin boyunduruğu altındadır ve komprador burjuvazi ve toprak ağalarının diktatörlüğünü temsil etmektedir. Yine Kaypakkaya'ya göre, Kemalist iktidarın politikaları sonucunda Türkiye'nin yarı-sömürge, yarı-feodal yapısı devam etmektedir ve gerçekte askeri faşist bir diktatörlük olan Kemalist diktatörlük emperyalizm ile işbirliği içerisindedir. [79]

İbrahim Kaypakkaya ve Muzaffer Oruçoğlu 26 Mart 1972'de Söke'nin Beşparmak Dağları'nda saklanmakta olan Doğu Perinçek ile görüşmüştür. Görüşmede Perinçek, Kaypakkaya'yı halktan kopuk çıkışlarla parti güçlerinin tutuklanmasına sebebiyet vermekle, Kaypakkaya ise Perinçek'i silahlı mücadeleyi ertelemekle eleştirir. Saatlerce süren tartışmalardan sonra İbrahim Kaypakkaya, Perinçek'ten kopar ve TİİKP'ten ayrıldığını ilan eder. [80] Kaypakkaya, Türkiye Komünist Partisi Marksist- Leninist / Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu'nu (TKP-ML/ TİKKO) kurar ve yoluna silahlı mücadele ile devam eder.[81]

Perinçek ve Kaypakkaya arasında silahlı mücadele yönteminin benimsenmesi konusunda yaşanan ayrıma rağmen Perinçek'in önderliğindeki TİİKP 12 Mart

---

[76] Nihat Behram, **Sol Kendini Anlatıyor**, May Yayınları, İstanbul, 1977, ss.269-270.
[77] "Büyük Burjuvazi Yeni Hükümetini Kurdu", **Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler II (1970-1971),** Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979, ss. 290-291. Yazı 30 Mart 1971 Tarihinde Yayınlanmıştır.
[78] Salih Aksoy**, İbrahim**, Kalipso Yayınları, İstanbul, 2010, s.156.
[79] İbrahim Kaypakkaya, **Seçme Yazılar**, Umut Yayıncılık, İstanbul, 2004, ss.86-89.
[80] Turhan Feyizoğlu, **İbo**, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2000, (İbo), ss.233-234.
[81] Aykol, s.61.

Döneminde silahlı mücadeleye başlama girişiminde bulunmaktadır. TİİKP, İhtilalci Gençlik Birliği (İGB) ve İhtilalci Köylü Birliği (İKB) örgütlenmeleri ile silahlı mücadeleye girişmiş ancak Söke, Malatya, Tunceli ve Siverek'teki çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Filistin kamplarına gönderilen TİİKP militanlarından Bora Gözen, Cafer Topçu, Kerim Öztürk, Ahmet Özdemir, Gürol İlban, Yücel Özbek, Ali Kiraz, Şükrü Öktü 23 Şubat 1973'te İsrail saldırısında yaşamlarını kaybetmiştir.[82]

12 Mart döneminde TİİKP sanıkları 1972 yılından itibaren yakalanmaya ve Mamak Cezaevi'nde 28.Tümen'de yargılanmaya başlamışlardır.[83]

Türkiye'de silahlı mücadele girişimi başlatan ve Filistin kamplarında militanlarını yitiren Doğu Perinçek ve TİİKP Mamak Cezaevi'nde hazırlanan ve mahkemede sunulan savunmasında demokratik devrimin ancak silahlı mücadeleyle zafere ulaşabileceği konusunda hem fikirdir. TİİKP'e göre Türkiye'de milli demokratik devrimin önderi ve en kararlı savaşçısı proletaryadır. Temel güç ise köylü kitleleridir. İşbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü ancak işçi-köylü ittifakının oluşturacağı halk cephesinin gerilla savaşı ve silahlı mücadelesi ile yıkılabilir. Devrimci güçlerin toparlanmasının, birleştirilmesinin ve iktidar hedefine yöneltilmesinin yolu hakim sınıfların silahlı zorbalığına silahlı mücadele ile karşı koymaktan geçmektedir.[84]

Perinçek'e göre işçi ve köylülerin devrimci demokrasisinin gerçekleşmesi ve yurdun bağımsızlığının kazanılması ancak halk yığınlarının silahlı mücadelesiyle mümkün olabilir. 1920'lerin milli ihtilalini yapanların da öğrettiği gibi gerici şiddet ancak halkın ihtilalci şiddetiyle yıkılabilir.[85]

40 yıl sonrasında ise Perinçek'e göre Milli Demokratik Devrimci hareket içinde silahlı mücadeleye hemen başlamayı savunan ve öncü foko grupları kurarak silahlı eylemlerle halka önderlik edeceklerini düşünen THKP-C, THKO, TİKKO hatalı davranmıştır. Silahlı mücadele o süreçte kitlelerin takip edemeyeceği ve

---

[82] Çetin, ss.65,70.
[83] Oral Çalışlar, **12 Mart'tan 12 Eylül'e Mamak**, Milliyet Yayınları, İstanbul, 1989, s.128.
[84] Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası Savunma, ss.502-503.
[85] Doğu Perinçek, **Faşizm Halkın Mücadelesini Durduramaz**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1975, (Faşizm), ss.30-31.

katılamayacağı ileri eylemlerdir ve kitlelerden kopuşa neden olan, hüsranla sonuçlanan yanlış stratejilerdir.[86]

1970'lerin sonunda ise Perinçek için sol şiddet devrimci yükselişin bir sonucu değil, devrimci yükselişi tersine döndürmek isteyen gerici bir olgudur. Anarşi diye tanımladığı sol şiddet ve silahlı mücadele devrime değil, kitle hareketini söndürmeye hizmet etmektedir.[87]

1970'lerin sonunda Perinçek'e göre Milli Demokratik Devrimin baş düşmanları işbirlikçi burjuvazi, toprak ağaları, ABD emperyalizmi ve özellikle de Sovyet sosyal emperyalizmidir. Milli Demokratik Devrim, emperyalizmi ve sosyal emperyalizmi, işbirlikçi burjuvaziyi ve toprak ağalarını yıkarak zafere ulaşacaktır.[88]

12 Eylül sonrasında, Perinçek'e göre 100 yıllık demokratik devrim süreci yeni bir döneme girmektedir. Demokratik devrimin esin kaynağı ve önderi işçi sınıfıdır. Sınıf bilincine sahip işçi sınıfı önderliği bilimsel sosyalizmin canlılığını kanıtlayarak demokratik devrimin önder sınıfı olarak tarihi konumuna oturmaktadır.[89]

1980'ler ve 1990'lar genel anlamda Perinçek'in Milli Demokratik Devrim teorisini söylem merkezine almadığı yıllardır. 2000'li yıllara gelindiğinde ise milli demokratik devrim tezi yeniden Perinçek'in baş söylemleri arasındaki yerini almaktadır.

2000'li yıllarda Perinçek'in hedefi ABD merkezli küreselleşme adı verilen yeni emperyalist sistemdir. Dönem anti-emperyalist karakterde Milli Demokratik Devrimler'den sosyalizme uzanan devrimler dönemidir. Emperyalizm çöküş dönemindedir ve Milli Demokratik Devrimler'le halkların yolu sosyalist uygarlık yoludur.[90] Perinçek, ordusuz devrim olamayacağını, formülün "sivil-asker aydın zümre" öncüllü tarihi formül olduğunu, baş aşağı giden ABD emperyalizminin halk ve ordu buluşmasıyla Milli Demokratik Devrim'i gerçekleştireceğini düşünmektedir.[91]

---

[86] Doğu Perinçek ile 27.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.
[87] Doğu Perinçek, **Anarşinin Kaynağı ve Devrimci Siyaset**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1978, (Anarşinin Kaynağı), s.24.
[88] Perinçek, Türkiye Devrimi, ss.107-109.
[89] Doğu Perinçek, "İşçiler Bu kez Tarih Yapıyor", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:16, 16 Nisan 1989, s.7.
[90] Doğu Perinçek, **Mafyokrasi,** Kaynak Yayınları, İstanbul, 2004, (Mafyokrasi), ss.167, 171, 172.
[91] Doğu Perinçek, "Orduya Güveniyorum Çünkü Savaş Mevzisindeyim", **Aydınlık**, 27 Ağustos 2011.

1.1.2. Maoizm

Çin'in sosyalist önderi Mao Zedung'un "Yeni Demokrasi" isimli kitabında tanımladığı Milli Demokratik Devrim düşüncesi, devrimi demokratik devrim ve sosyalist devrim olmak üzere iki adıma ayırmaktaydı. Mao'ya göre, I. emperyalist paylaşım savaşı ve 1917 Ekim Devrimi sonrasında Çin burjuva demokratik devrimi karakter değiştirerek Çin proletaryasının yönettiği ve önderlik ettiği demokratik bir devrim niteliği kazanmıştır. Proletaryanın önderliğindeki demokratik devrim emperyalizm ve feodaliteyi tasfiye edecek, devrim gelişimini sağladıktan sonra sosyalist aşamaya geçilecektir.[92] Mao Zedung'a göre birçok ülkede uzantıları iktidarda bulunan ABD emperyalizmi en yayılmış emperyalist ülkedir. Türkiye halkı da ABD emperyalizmine karşı haklı ve yurtsever bir mücadele vermektedir. ABD emperyalizmine karşı mücadele eden halklar sonunda kazanacaktır. Çan Kay-Şek, Singman Ri, Nobussuke, Batista, Said, Menderes ve onun gibileri ya halk tarafından yıkılmıştır ya da yıkılacaklardır.[93]

1963 yılında başlayıp süregelen ve karşılıklı yayınlanan mektuplarla uzlaşmaz bir pozisyona düşen SSCB ve Çin arasında dünya sosyalist bloğundaki ayrışma ve kamplaşma etkilerini Türkiye sosyalist solunda da bölünme ve kamplaşma olarak göstermektedir.[94]

1970 yılına gelindiğinde Perinçek grubu içerisinde Mao Zedung ve Çaru Mazumdar'ın fikirleri ön plana çıkmakta; Çin ve Hindistan örnekleri model alınmaya başlanmaktadır.[95] Maocu düşüncenin yanı sıra Hindistan Komünist Partisi lideri Çaru Mazumdar'ın silah olarak tarım aletlerini kullanan Maocu gerillaları da Perinçek grubunda etki uyandırmaktadır.[96] Aydınlık Sosyalist Dergi içerisindeki bölünme sonrasında Milli Demokratik Devrim'i farklı rötuşlamalarla savunan Perinçek ve ekibi, Proleter Devrimci Aydınlık Dergisi ile Maoculuğun en temel tezlerini benimsediklerini ilan etmektedir. Maoizm, Perinçek ve ekibi için her şeyiyle ihtiyacı

---

[92] Sayılgan, MDD, ss.26-28.
[93] Doğu Perinçek, **Lenin, Stalin ve Mao'nun Türkiye Yazıları,** 3.Baskı, Kaynak Yayınları, 1992, ss.192-194.
[94] **Pekin-Moskova Çatışması**, 5.Baskı, Bilim ve Sosyalizm Yayınları, Ankara, 2008, ss.9-10.
[95] Feyizoğlu, İbo, ss.151-153.
[96] Zileli, Yarılma, ss.413-414.

duyulan hazır bir elbise gibidir ve rahatlıkla benimsenmektedir.[97] PDA, yayınlandığı günden itibaren Marksizm-Leninizm-Maoizm Düşüncesi'ni üçleme olarak ana çizgisi haline getirmiş ve uluslararası siyasette güç dengesinin içinde yer alan Çin Komünist Partisi'nin Türkiye'deki doğal temsilcisi durumuna gelmiştir. PDA'nın Galiyevist kökenler barındıran Milli Demokratik Devrim tezi, emperyalizme karşı sınıf yerine geniş halk cephesi stratejilerini içeren Maoizm çizgisi üzerinden kendisini ifade edebilmektedir.[98]

TİİKP lideri Perinçek'e göre Mao Zedung düşüncesi Çin veya Japon işi değildir. Bütün insanlığın ortak malıdır. Mao Zedung düşüncesi Marksist-Leninist ideolojinin büyük proleter kültür devrimiyle daha yeni ve ileri bir aşamaya yükseltilmiş şeklidir. Mao Zedung'un tahlillerinden hareketle SSCB kapitalizme dönüş içerisindedir ve modern Sovyet revizyonizmine karşı mücadele edilmelidir. Bütün dünyada emperyalizm çöküşe geçmiştir ve Mao Zedung düşüncesinin rehberliğindeki halklar emperyalizmi yenilgiye uğratmaktadır. Türkiye halkı da bütün dünya halkları gibi Maoizm yolunda devrime ilerlemektedir.[99]

Proleter Devrimci Aydınlık kendisini gerçek Aydınlık olarak tanımlayıp üçüncü yılına girdiğini ilan ederken amacını Marksizm-Leninizm ve Mao Zedung düşüncesinin devrimci kadrolar ve halk yığınlarının elinde devrimci bir silah olabilmesi için savaştığını açıklamaktadır.[100]

1970'lerin ikinci yarısında Doğu Perinçek'in Maocu düşüncesi, anti-Sovyetist duruşunun temellerinden biri olmaktadır. Türkiye İşçi Köylü Partisi (TİKP) lideri Doğu Perinçek'e göre Marksizm ile revizyonizmi birbirinden ayırmak her zaman temel meseledir. Lenin'in "Emperyalizm Çağında Proletarya Devrimi Teorisi" ve Mao'nun "Üç Dünya Teorisi" Marksizmi revizyonizmden ayıran pratikteki temel yol göstericilerdir. Mao'nun Üç Dünya Teorisini savunan Marksistler ve Sovyet-Brejnev revizyonizmini savunan revizyonistler, Marksist ve revizyonist olarak tanımlanan iki ana çizgiyi meydana getirmektedir.[101] Perinçek, Çin'in emperyalist olduğuna yönelik eleştirilere karşılık Sovyet emperyalizmine karşı Çin'in kararlılıkla direndiğini,

---

[97] Aydınoğlu s.240.

[98] M.Görkem Doğan-Kerem Ünüvar ,"Üçüncü Dünyacılık Maoculuk Aydınlıkçılık", **Modern Türkiye"de Siyasi Düşünce: Sol**, Cilt 8, 2.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2008, ss.721-722.

[99] Doğu Perinçek, "Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi Bütün İnsanlığın Malıdır", **Proleter Devrimci Aydınlık**, Sayı:10-24, Ekim 1970, ss.479-481.

[100] "Üçüncü Yıla Girerken", **Proleter Devrimci Aydınlık**, Sayı:25, Kasım 1970, s.1.

[101] Doğu Perinçek, "Marksist Bilgi Teorisi Ve İki Çizgi Arası Mücadele", **Bora,** Kasım 1978, ss.2-11.

Çin'in kapitalist değil gerçekten sosyalist bir ülke olduğunu vurgulamaktadır. Çin, günün şartlarında ancak Sovyet revizyonizmine boyun eğerek kapitalist veya emperyalist olabilir.[102]

1980'lerle birlikte Perinçek'in siyasal konumlanış biçiminde Maoizm'in etkisi giderek azalma göstermektedir. 1980'lerde Perinçek, Çin'in sosyalizmden geri dönüş içerisinde olduğu düşüncesindedir. Deng'in politikaları, Çin'de yeniden keskinleşen sınıf savaşlarını doğurmuştur. Deng'in reçeteleri de Gorbaçov'un reçeteleri gibi tarih önünde geçersiz kalmakta ve emekçilere düşük ücret ve işsizlikten ötesini sunamamaktadır. Perinçek'e göre Deng'in liberal politikaları karşısında Çin halkı Mao'nun önderliğinde kazandığı büyük devrimci mirasla gelecek aramaktadır.[103] Deng yönetimi ise liberalleşme politikaları doğrultusunda Mao zamanında emekçiden yana anayasaya girmiş olan düzenlemeleri kaldırmakta, 1960'ların proleter kültür devrimi mirasını mahkum etmekte, vahşetle suçlamakta ve liberalleşmeyi siyasal zemine yaymadan zor kullanarak ekonomik alanda uygulamaya koymaktadır.[104]

1990'larda Perinçek, Çin Komünist Partisi'nin 1979'dan beri uyguladığı politikaları uygun bulmadıklarını belirtmektedir. Perinçek, Çin'in ekonomik anlamda son yıllardaki büyümesini sosyalizmin sağladığı insan ve altyapı birikimine borçlu olduğunu ifade etmektedir.[105]

2000'li yıllarda Perinçek emperyalizmle mücadele söylemi içerisinde Türk ve Çin Devrimlerinin emperyalizmle ve kapitalizmle iki yüzyıllık mücadelesini paralel görmektedir. Türkiye'deki 1876, 1908, 1920 Devrimleri ve Çin'deki 1911 Sun-Yat Sen ve 1949 Mao Zedung önderliğindeki devrimler emperyalizm ve kapitalizme karşı iki yüz yıldır iki milletin sürdürdüğü savaşın ürünleridir. 21.yüzyılın ilk çeyreğinde ezilen dünyanın ön cephesinde Türkiye, Çin mucizesinin yanında yerini alacaktır.[106] Perinçek'e göre, ABD'nin Çin'in Uygur Özerk bölgesindeki ayrılıkçı politikaları sadece Çin'in parçalanması değil, Türkiye'nin de parçalanması anlamına gelmektedir. Çünkü Çin'i bölmeye kalkan, Türkiye'yi de bölmeye kalkacaktır. Doğu

[102] Doğu Perinçek, "Çin Nasıl Emperyalist Olur?", **Aydınlık,** 16 Mayıs 1979.
[103] Doğu Perinçek, "Yeryüzü Düzenini Kuramadılar", **2000'e Doğru**, Yıl: 3, Sayı:22, 28 Mayıs 1989, s.7.
[104] Doğu Perinçek, "Ekonomisi Politikasına Deng", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:24, 11 Haziran 1989, s.7.
[105] "Perinçek'in Boğaziçin'deki Konferansı"**, 2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:48, 29 Kasım 1992, s.26.
[106] Doğu Perinçek, "İki Yüz Yıldır Neden Savaşıyoruz", **Aydınlık**, 1 Ocak 2006, Sayı:963, s.3.

Türkistan'da bir devleti desteklemek hem Türkiye'nin bütünlüğünü sorgulanır kılacak hem de Türk-Çin dostluğunu dinamitleyecektir.[107]

1.1.3. Parti

Milli Demokratik devrim hareketinde Mihri Belli'nin önderlik etmesinin beklenildiği partinin kurulamaması ve yaşanan ayrışma Doğu Perinçek önderliğinde Ömer Özerturgut, Gün Zileli, Cengiz Çandar ve Oral Çalışlar'ın Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi'ni kurmasıyla sonuçlanmıştır.[108] Partinin genel başkanı olan Doğu Perinçek TİİKP'in köklerini 10 Eylül 1920'de kurulan Türkiye Komünist Partisi'ne dayandırmaktadır. Perinçek'in tanımına göre TİİKP, 1920'de kurulan TKP'nin devamı ve onun ihtilalci mücadelesinin mirasçısıdır. TİİKP, 1921'de Türkiye burjuvazisi tarafından öldürülen TKP önderi Mustafa Suphi'nin ve Şefik Hüsnü Değmer'in yolunda mücadelesini sürdürmekte ve Maoizm düşüncesiyle yeniden inşa etmektedir[109]

TİİKP üyeleri, PDA Dergisi çevresinde mücadelelerini sürdürmekte ve 12 Mart 1971 darbesiyle sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanmaktadır. TİİKP önderi Doğu Perinçek, Sıkıyönetim Mahkemelerini faşist diktatörlüğün bir parçası olarak tanımlamaktadır.[110]

TİİKP ilk kongresini 9-10 Eylül 1977'de gizlilik şartları içerisinde Türkiye'de toplayabilmiştir.[111] Kongrede Mao Zedung'un Üç Dünya Teorisi'nin Türkiye devriminin pratiğine uygulanması onaylanmış, iki süper devlete özellikle de Sovyet sosyal emperyalizmine ve Brejnev revizyonizmine karşı savaşım kararı bütün ülkelerin proletarya ve komünist partilerine ilan edilmektedir.[112]

TİİKP, tüzüğüne göre parti Leninist demokratik merkeziyetçilik ilkesine göre örgütlenmektedir. Bayrağı ise kırmızı zemin üzerinde yıldızın içinde orak çekiçtir.[113] TİİKP I. Kongresi siyasal konumunu Sovyet modern revizyonizminin, revizyonist

---

[107] Doğu Perinçek, "Türkiye, İran, Rusya, Çin'in Bütünlüğü", **Aydınlık**, 11 Temmuz 2004, Sayı: 886, s.3.
[108] Oral Çalışlar, **68 Anılarım**, 16.Baskı, Everest Yayınları, İstanbul, 2011, s.117.
[109] Perinçek, Faşizm, ss.13-15.
[110] **Devrimciler Faşizmi Yargılıyor**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1975, ss.11-14.
[111] "TİİKP 1.Kongre Bildirisi", **Aydınlık**, Sayı:83, Ocak 1978, s.1-3.
[112] "TİİKP 1.Kongresinin Bütün Ülkelerin Proletaryasına ve Komünist Partilerine Mesajı", **Aydınlık,** Sayı:83, Ocak 1978, s.4.
[113] "TİİKP Tüzük", **Aydınlık,** Sayı:83, Ocak 1978, ss.20-23.

İsmail Bilen kliğinin, Aren-Boran oportünizminin, Mihri Belli'nin ve Hikmet Kıvılcımlı'nın darbeci-milliyetçiliğinin, Türkiye Sosyalist İşçi Partisi (TSİP) revizyonizminin, maceracılığın ve tasfiyeciliğin karşısında konumlandırmaktadır. TİİKP, amacını Milli Demokratik Devrim'le emperyalizmi, işbirlikçi burjuvaziyi ve toprak ağalığını yıkarak halkın demokratik diktatörlüğünü kurmak olarak açıklamaktadır.[114]

1978 yılında gelindiğinde Perinçek ve hareketi legal parti kurma kararı almakta ve 28-29 Ocak 1978'de Türkiye İşçi Köylü Partisi'ni kurarak İçişleri Bakanlığı'na kuruluş dilekçesini teslim etmektedir.[115] TİKP bilimsel sosyalizmi eylem kılavuzu olarak kabul eden programıyla bütün ülkelerin proletaryalarının ve ezilen halkların kurtuluşu için feodalitenin tasfiyesini amaçlamaktadır. Ayrıca Amerikan emperyalizmi ve özellikle daha tehlikeli olan Rus sosyal emperyalizmini işçi-köylü, küçük burjuvazi ve milli burjuvazi ittifakıyla gerçekleştirilecek Milli Demokratik Devrim'le yıkmayı hedeflemektedir.[116] Genel başkanlığına Doğu Perinçek'in seçildiği TİKP, tüzüğünde Leninist demokratik merkeziyetçilik ilkesini benimsemekte, amacını işçi sınıfının devrimci siyasal partisi misyonuyla sosyalizmin kuruluşuna önderlik etmek olarak belirlemektedir. Partinin bayrağı ise kırmızı zemin üzerinde sarı yıldız, çark ve başaktır.[117]

TİKP I. Kongresi'ni 25 Ocak 1980'de gerçekleştirmektedir. Kongreye SSCB'nin Afganistan'ı işgali ve emperyalist politikaları karşısında TİKP'in tepkisi damgası vurmaktadır. TİKP Kongresi Sovyet sosyal emperyalizminin Afganistan'ı ve SSCB'den aldığı destekle Vietnam'ın Kamboçya'yı işgalleri karşısında milli kurtuluş savaşları veren Afgan ve Kamboçya halklarına dayanışma mesajı sunmaktadır.[118] Genel Başkan Doğu Perinçek, kongrede yaptığı konuşmada SSCB'nin Afganistan işgali karşısında Ecevit hükümetinin tutumunu sert bir dille eleştirmektedir[119] Kongrenin ikinci gününde toprak devrimi programı kabul edilmiş

[114] "TİİKP 1.Kongre Bildirisi", **Halkın Sesi,** 27 Eylül 1977.
[115] "Türkiye İşçi Köylü Partisi Kuruluş Bildirisi", **Türkiye İşçi Köylü Partisi Kuruluş Bildirisi Tüzük ve Program**, 1978, s.7.
[116] "Türkiye İşçi Köylü Partisi Programı", **Türkiye İşçi Köylü Partisi Kuruluş Bildirisi Tüzük ve Program,** TİKP Yayınları, Ankara, 1978, ss.18-21.
[117] "Türkiye İşçi Köylü Partisi Tüzüğü", **Türkiye İşçi Köylü Partisi Kuruluş Bildirisi Tüzük ve Program**, TİKP Yayınları, Ankara, 1978, ss.22-30.
[118] "1.Genel Kongre Tarafından Kabul Edilen Kararlar ve Mesajlar", **Türkiye Gerçeği**, Sayı:12-13, Şubat-Mart 1980, ss.44-47.
[119] "TİKP 1.Kongresi Başladı", **Aydınlık**, 26 Ocak 1980.

ve SSBC'ye karşı milli direniş örgütlenmesi kararı alınmıştır. [120] Kongrenin sonucunda Doğu Perinçek yeniden genel başkan seçilmiştir.[121]

12 Eylül darbesi yaklaşırken TİKP başkanlık kurulu 1 Haziran 1980'de yayınladığı kararla MHP'nin başını çektiği faşist saldırıları göğüslemeyi, halkın can güvenliğini, özgürlükleri, parlamentoyu ve anayasayı savunmayı, Türkiye devrimi önündeki en büyük engel ve en büyük tehdit olarak tanımladığı SSCB'ye karşı mücadeleyi öncelikli görev olarak açıklamaktadır.[122]

12 Eylül darbesiyle bütün siyasal partiler gibi TİKP de kapatılmış ve 12 Eylül Askeri Rejimi tarafından 18 Ekim 1981'de feshedilmiştir. 1978-1980 arası legal olarak faaliyet gösteren TİKP, 1980-1988 arası illegal faaliyet gösterip 2 Şubat 1988'de yasal olarak kurulan Sosyalist Parti'ye (SP) katılmıştır. 27 Aralık 1992'de toplanan TİKP 2.Genel Kongresi ile TİKP'in İşçi Partisi'ne katılım kararı alınmıştır.[123]

12 Eylül sonrasında, Türkiye sosyalist solundaki Aydınlıkçılara yönelik "sağ", "devletle uzlaşmacı", "sahte sol" gibi tahliller unutulmuş ve Aydınlıkçılar için yeni bir dönem açılmıştır. Kürt meselesindeki yeni yaklaşımı ise Doğu Perinçek'i adeta Kürtlerin "idolü" durumuna taşımaktadır.[124] TİKP illegal parti olarak varlığını sürdürürken, Doğu Perinçek geniş tabanlı bir sosyalist partinin kuruluşu için toplantılar düzenlemekte ve sosyalist solda birlik için ilk toplantıya Mehmet Ali Aybar ve Yalçın Küçük de katılmaktadır.[125] 26 Temmuz 1987'de Sosyalist Parti'nin kuruluşu için kurucu adayları toplantısı düzenlenmekte ve doğu halkının da kapsam içerisine alınması hedeflenen yeni partinin kuruluş çalışmaları hızlandırılmaktadır.[126] 2 Şubat 1988'de Sosyalist Parti yasal olarak faaliyete geçmekte ve kuruluşunu sosyalistlerin 2 yıldır süren birlik çabasının sonucu olarak ilan etmektedir. [127] Sosyalist Parti, 8-9 Nisan 1989 tarihlerinde I. Kongresi'ni gerçekleştirmektedir.[128] Sosyalist Parti'nin I. Kongresi'nin açılış konuşmasını Ferit İlsever yapmakta ve

[120] "TİKP Büyük Kongresinin İkinci Gününde", **Aydınlık**, 27 Ocak 1980.
[121] "Doğu Perinçek Yeniden TİKP genel Başkanlığı'na Seçildi", **Aydınlık**, 30 Ocak 1980.
[122] "TİKP Başkanlık Kurulu 1 Haziran 1980 Kararı", **Türkiye Gerçeği**, Sayı:17, Temmuz 1980, ss.1-5.
[123] "TİKP Kongresi Toplanıyor", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:52, 27 Aralık 1992.
[124] Ömer Faruk Ciravoğlu, **Titrek Hamsi Örgütü**, 2.Baskı, Pencere Yayınları, İstanbul, 2004, s.101.
[125] "Sosyalist Parti Olmazsa Olmaz", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:30, 26 Temmuz-1 Ağustos 1987, ss. 8-13.
[126] "Sosyalist Parti Kuruluşa Doğru", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:31, 2-8 Ağustos 1987, ss.24-25.
[127] "Sosyalist Parti Kuruluş Bildirgesi", **Saçak,** Sayı:49, Şubat 1988, s.63.
[128] "Sosyalist Parti 1.Kongresini Yapıyor", **Saçak**, Sayı:62, Nisan 1989, s.2.

konuşmasında işçi mücadelesi ve Marksist teorinin geçerliliğini koruduğu konuşmasında ön plana çıkmaktadır.[129] 6-7 Temmuz 1991'de Sosyalist Parti II. Büyük Kongresi'ni gerçekleştirmektedir. Kongreye Küba Komünist Partisi ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti de temsilci göndermiştir. Genel Başkanlığı Ferit İlsever'den devralan Doğu Perinçek, bütün sosyalistleri işçi sınıfının öncü partisi olarak işaret ettiği Sosyalist Parti'ye katılmaya davet etmektedir. Sosyalist Parti bu kongreyle Dev-Yol, Dev-Sol, TKP-ML, TEP, TKP, TİP ve devrimci Kürt örgütlerini de kendi çatısı altında birleştirmeyi hedeflemektedir.[130] Sosyalist Parti, devrim yolunu işçi sınıfının öncülüğüne, mücadelesine ve Kürt dinamiğine dayandırmaktadır. SP Lideri Doğu Perinçek 1991 yılında İstanbul ve Zonguldak'tan sonra Suruç, Tunceli, Şırnak, Malatya, Diyarbakır, Batman, Cizre ve Silopi'de de geniş katılımlı mitingler düzenlemekte, Diyarbakır, Batman, Cizre ve Silopi'deki mitinglerinden 'birer serhildan' olarak bahsetmektedir. Perinçek, 16 Ekim 1991 Cizre mitinginde "en büyük Apo", "en büyük PKK" sloganlarına "en büyük halktır", "en büyük halkın kardeşliğidir", "ayaklanan halk en büyüktür" şeklinde karşılık vermektedir. Perinçek, Batman mitinginde ise "demokrasi diyen serhildandan yana olur, bütün dünyada demokrasileri serhildanlar getirmiştir" demektedir. Perinçek mitinglerde kardeşlik ve barışçı çözüm için eşit ve özgür birliği savunmakta, kararı Kürt halkının vereceğini belirtmekte, Kürtçeyi ve Türkçeyi resmi dil yapıp birlikte eşit halklar cumhuriyetini kuracaklarını vaat etmektedir. Sosyalist Parti siyasal stratejisini işçi sınıfının ve Kürt halkının ortak isyanı ve mücadelesi üzerine kurmaktadır.[131] Sosyalist Parti hakkında Anayasa Mahkemesi'nde partinin Kürt Meselesi konusunda yürüttüğü siyaset nedeniyle 7 Temmuz 1992'de kapatma davası görüşmeleri başlamaktadır. Perinçek mahkemedeki ifadesinde Kürt halkı için özgürlük temelinde gönüllü birliği savunduğunu ama isterse Kürt halkının ayrılabileceğini, ayrı bir devlet kurabileceğini belirtmektedir. Perinçek, Atatürk milliyetçisi olmaya mecbur olmadığını, partilerinin milliyetçiliği bir ideoloji olarak benimsemediğini, Türkiye'nin ihtiyaçlarına uygun görmediğini, Türk milliyetçiliğine

[129] "Sosyalist Parti 1.Kongresi", **Saçak**, Sayı:63, Mayıs 1989, ss.11-13.
[130] "2.Büyük Kongre: Sosyalist Parti Geliyor", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:20, 14 Temmuz 1991, ss.16-27.
[131] "Sosyalist Parti Patlama Yaptı", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:34, 19 Ekim 1991, ss.8-19.

de, Kürt milliyetçiliğine de karşı olduğunu ifade etmektedir.[132]

Anayasa Mahkemesi 10 Temmuz 1992'de 10'a karşı 1 oyla Sosyalist Parti'nin kapatılmasına karar vermektedir. Sosyalist Parti'nin kapatılmasıyla birlikte Doğu Perinçek ve hareketi yerine İşçi Partisi'ni (İP) kurmuştur. İşçi Partisi de tarihsel miras olarak Şefik Hüsnü'nün Türkiye İşçi Çiftçi Sosyalist Fırkası'nı ve Mustafa Suphi'nin TKP'sini almaktadır.[133] İşçi Partisi tüzüğü de öncülleri gibi demokratik merkeziyetçilik ilkesini benimsemektedir. Partinin bayrağı kızıl zemin üzerine sarı yıldız, marşı ise 1 Mayıs Marşı'dır. İşçi Partisi programı bilimsel sosyalizmi eylem kılavuzu olarak kabul etmekte, sosyalizm hedefi doğrultusunda Marx, Lenin ve Mao'nun düşüncelerinin savunuculuğunu sürdürmektedir.[134] İP'in 1995'deki 19 Mayıs gençlik şölenine TİP eski genel başkanı Mehmet Ali Aybar da katılmış ve Perinçek'e madenci heykeli hediye etmiştir.[135] İşçi Partisi 1995 seçim bildirgesinde IMF, Dünya Bankası ve özelleştirme politikalarına karşısında kamulaştırma programını çözüm olarak sunmaktadır. İP, Kürt sorununun çözümü içinse Kürtlere uygulanan inkar ve milli baskı politikalarının karşısında demokratik zeminde Türklerin ve Kürtlerin eşitlik, özgürlük, kardeşlik temelinde gönüllü birliğini savunmaktadır.[136] 2000'li yılların İşçi Partisi ise Kemalist söylem üzerinden siyaset yapacak, milliyetçilik düzleminde vatan, cumhuriyet, laiklik savunusunu siyasetinde ön plana çıkarmaktadır.[137]

1.1.4. Türkiye Sosyalist Solu

TİP içerisinde 1960'ların sonundaki MDD-SD ayrışmasıyla başlayan sosyalist soldaki bölünme, Doğu Perinçek ve ekibinin Aydınlık Sosyalist Dergi'den kopup PDA'yı kurmasıyla devam etmiştir. Doğu Perinçek ve PDA, bölünmeler sonucunda Aydınlık Sosyalist Dergi'yi, Mihri Belli'yi ve Hikmet Kıvılcımlı'yı darbecilikle, milliyetçilikle ve revizyonizmle; TİP'i ise pasifizm ve oportünizmle

---

132 "Sosyalist Partiyi Genelkurmay Kapattırıyor", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:27, 5 Temmuz 1992, ss.8-13.
133 "İşçi Partisi Örgütlü Mücadeleye Çağırıyor", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:28, 12 Temmuz 1992, ss.16-17.
134 **İşçi Partisi Tüzük Program**, İşçi Partisi Yayınları, Ankara, 2002, ss.4, 45, 46.
135 "Bağımsızlık Şöleni", **Milliyet**, 21.05.1995.
136 **İşçi Partisi Seçim Bildirgesi**, 10 Kasım 1995, ss.3-12.
137 Doğu Perinçek, "Cumhuriyetin Öncü Mevzisinde Olmak!", **Aydınlık**, 25 Ekim 2012.

suçlamıştır.[138]

12 Mart sonrasındaki süreçte Doğu Perinçek'in Türkiye sosyalist soluna eleştirileri şiddet ve Sovyet sosyal emperyalizmi noktalarından hareketledir. Perinçek'e göre Türkiye'deki gerici şiddetin nedeni iki süper devletin yarattığı kargaşa ortamı ve sahte solculardır. Perinçek'in sahte solcular şeklinde adlandırdığı başta TKP olmak üzere kendi örgütü dışındaki diğer sol örgütler sınıfsal bakış açılarını yitirerek halka saldırmakta ve devrim düşmanlarına hizmet etmektedirler. Perinçek'in anarşi diye tanımladığı şiddet ortamının kaynağında ise Sovyet sosyal emperyalizmi vardır. Sovyet sosyal emperyalizmi Türkiye'deki sol örgütleri yönlendirerek ve kullanarak kendi emperyalist hedeflerine alet etmektedir. Yankı dergisi ise Perinçek'in anti-Sovyetist tavrını "ABD'nin solcu müttefiki" olarak değerlendirmektedir.[139] Perinçek'e göre ise ABD emperyalizmi Türkiye'de mevziler kaybetmekte ve gerilemektedir. En saldırgan ve tehlikeli emperyalist ise Sovyetler Birliği'dir ve maceracı olarak adlandırdığı sol örgütler SSCB'nin ve Brejnev'in Türkiye'yi ele geçirme emellerine hizmet etmektedir.[140] Şiddetin sosyal temelinde ise mahallenin veya çarşının haracını yiyen kabadayı çetelerinin siyasi maske takmış eylemleri söz konusudur. Perinçek'in kabadayı çeteleri olarak isimlendirdiği örgütler hem ülkücü hem sol örgütlerdir. Ülkü Ocakları, İlerici Gençler Derneği (İGD), Türk İntikam Tugayı (TİT), Dev-Sol, Marksist Leninist Silahlı Propaganda Birliği (MLSPB), Esir Türkler Kurtuluş Ordusu (ETKO), Acilciler emperyalizmin güdümündeki zorbalık yapan çetelerdir.[141] Terörist ve revizyonist ideolojiyi solculuk adına kullanan zorbaların Türkeş'in komandolarından hiçbir farkı bulunmamaktadır.[142] Perinçek'in Aydınlık Gazetesi, terör yuvaları olarak tanımladığı sosyalist örgütlerin İstanbul'da güçlü olduğu mahalleri haritalandırarak yayınlamakta ve örgütlerin mahallelerindeki şiddet eylemlerini okuyucusuna duyurmaktadır.[143]

Perinçek için 1970'in ikinci yarısında Behice Boran'ın TİP'i SSCB'ye hizmet etmekte yarışı kaybetmiştir. TİP, 1960'ların bağımsızlıkçısı çizgisinden çok uzaktadır ve eleştirdiği M.Ali Aybar'ın partisi kadar oy alabilmiştir. TSİP ise

[138] **Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler I (1969-1970)**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979, ss.14-20.
[139] Perinçek, Anarşinin Kaynağı, ss.14-23.
[140] Doğu Perinçek, "Maceracılık Brejnev'in Hizmetinde", **Aydınlık**, 24 Ocak 1979.
[141] Doğu Perinçek, "Zorbalığı Besleyen Sosyal Temel", **Aydınlık**, 22 Mart 1979.
[142] Doğu Perinçek, "Solcu mu Küçük Derebeyi mi", **Aydınlık**, 6 Ağustos 1978.
[143] "İstanbul'da Paylaşılmış Mahalleler", **Aydınlık**, 25 Şubat 1980.

Moskova çizgisinde doğuda Kürt ayrılıkçılığını kışkırtmakta ve feodal güçlerle işbirliği yapmaktadır.[144] Perinçek'e göre Behice Boran'ın TİP'i geçmişte SSCB işgalini desteklediği gibi bugün de Brejnev'in dikte ettiği politikaları benimsemekte, İsmail Bilen ve TKP'yle birleşme yolunda ilerlemektedir.[145] TİP'in yayın organı Yürüyüş Dergisi, anti-Sovyetizmin TİKP'in tek ideolojik alanı olduğunu ifade etmekte ve Rus düşmanlığında TİKP'i MHP ile kıyaslamaktadır. 1960'larda TİP'e karşı mücadele edip bugünkü konumlarına ulaşan yeni Maocu TİKP'in misyonu her türlü miting, gösteri ve kitle çalışmasını sabote etmek ve sol birikimi burjuvaziye hizmet için kullanmaktır. TİP'e göre sosyalistlerin bu hareketin daha fazla zararlar getirmesini engelleme görevi en az faşizm ve gericilikle mücadele kadar önemlidir.[146]

Perinçek, Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu (DİSK) yönetiminin de Mehmet Ertürk - Aydın Meriç kliği ile sosyal emperyalizmin güdümünde olduğu görüşündedir. Sosyal emperyalist klik, işçileri satmakta, devimcilere saldırmakta, patron ve hükümetle işçi sınıfına karşı işbirliği yapmaktadır.[147] Perinçek, 1 Mayıs 1977'nin sorumluluğunu Sovyet sosyal emperyalizminin ve TKP'nin DİSK'teki uzantısı olarak gördüğü Kemal Türkler ve Mehmet Ertük kliğinde görmektedir. Türkler- Ertürk kliğinin tutumu 1 Mayıs 1977'de kontrgerillanın 34 emekçiyi katletmesine zemin hazırlamıştır. Perinçek, 1 Mayıs 1978'de DİSK'in ve genel başkan Abdullah Baştürk'ün Taksim çağrısına karşı boykot çağrısı yapmaktadır. Pernçek'e göre DİSK'in Taksim'deki 1 Mayıs gösterisi aslında işçi sınıfının bayramı olmayacak, Brejnev ve sosyal emperyalizmin 1 Mayıs'ı olacaktır. 1977'de ve 1978'de 1 Mayıs'ı düzenleyen bu anlayış yıkılmalıdır.[148] Perinçek'in Aydınlık Gazetesi, 2 Mayıs 1978 baskısında Taksim'deki 1 Mayıs'ın sönük geçtiğini manşet yapmakta, katılımın geçen yılın yarısını bile bulamadığını, işçi sınıfının ilgi göstermediğini ve çoğunluğu öğrencilerin, Dev-Genç'lilerin ve İGD'lilerin oluşturduğunu yazmaktadır.[149] 1 Mayıs 1979 yaklaşırken Perinçek, 1 Mayıs'ın en başta Rus emperyalizmine karşı mücadele günü olduğunu vurgulamaktadır. 1 Mayıs,

---

[144] Doğu Perinçek, "TİP ve TSİP", **Aydınlık**, 27 Ekim 1979.
[145] "Behice Boran İ.Bilenlerle Birleşme Yolunda", **Aydınlık**, 29 Ağustos 1978.
[146] "İşte Size 6.Sol Parti!", **Yürüyüş**, 7 Şubat 1978, s.7.
[147] Doğu Perinçek, **Doğru Eylem Nedir?**, 2.Baskı, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1978, s.26.
[148] Doğu Perinçek, "1 Mayıs ve Brejnev'in Gümrüğü", **Aydınlık**, 27 Nisan 1978.
[149] "Sönük Geçti", **Aydınlık**, 2 Mayıs 1978.

işçi sınıfının ve bütün emekçilerin bayramıdır ancak "yaşasın Sovyetler Birliği" diye bağırma günü değildir.[150] DİSK yöneticileri Moskova'nın tertiplerine alet olan tutumlarına son vermeli ve emekçi halk bu tertiplerin karşısına dikilebilmelidir.[151] Sokağa çıkma yasağının ilan edildiği 1 Mayıs 1979[152] sonrasında Aydınlık Gazetesi, Moskova'nın ve TKP'nin 1 Mayıs çağrılarına rağmen halkın kışkırtıcıları yalnız bıraktığını ve sokakların bomboş kaldığını, İzmir dışındaki gösterilerin sönük geçtiğini manşetine taşımaktadır.[153] Perinçek, 1 Mayıs'ın içi boş ve halktan kopuk bir mücadele günü olmadığını, 1 Mayıs 1979'un Türkiye emekçileri için Sovyetlerin iç savaş tertiplerine ve kışkırtmalarına karşı mücadele günü olarak geçtiğini belirtmektedir.[154] 1 Mayıs 1980'de de TİKP, Türkiye halkını Moskova yanlılarının kışkırtmalarına karşı uyarmakta ve kazanılmış işçi haklarının korunmasının Moskovacı güçlere karşı durmaktan geçtiğini açıklamaktadır.[155] Aydınlık manşetinde yine 1 Mayıs'ta meydanların boş kaldığına vurgu yapmakta[156], TİKP ise açıklamasında maceracı grupların çıkardığı olaylar karşısında 1 Mayıs'ın kargaşalık bahanesi yapılamayacağını ifade etmektedir.[157] Perinçek, 1980'in başlarında DİSK yönetiminin genel grev kararına da işçi sınıfına yarar sağlayacak bir başarı sağlamasına imkan olmadığı, Sovyetlerin kargaşalık siyasetine hizmet ettiği gerekçeleriyle sert bir dille karşı çıkmaktadır.[158] Perinçek'e göre genel grev yüzlerce küçük mücadele içinde kazanılan birikimle gerçekleştirilebilir. Moskova'dan dayatılan genel grevin işçiyi ezdirmek dışında bir başarı şansı bulunmamaktadır.[159] TİKP yaptığı açıklamayla DİSK'in genel grev kararını bir macera olarak tanımlamakta ve işçilerin macera değil hak istediğini ifade etmektedir.[160] Perinçek, grevin bir çare, genel grevin ise son çare olduğunu belirtmekte, genel greve halka zarar vereceği gerekçesiyle karşı olduklarını, ana hedeflerinin maceracılığı yıkıp

---

[150] "Perinçek: '1 Mayıs en başta Rus emperyalizmine karşı mücadele günüdür'", **Aydınlık**, 23 Nisan 1979.
[151] "TİKP Başkanı Doğu Perinçek'in Uyarısı", **Aydınlık**, 30 Nisan 1979.
[152] "DİSK Yürütme Görevlileri: Sokağa Çıkma Yasağıyla İstanbul'un Her yeri 1 Mayıs alanı Haline Getirildi", **Aydınlık**, 1 Mayıs 1979.
[153] "Halk Kışkırtıcıları Yalnız Bıraktı", **Aydınlık**, 2 Mayıs 1979.
[154] Doğu Perinçek, "Yıldönümü 'Devrimciliği'", **Aydınlık**, 3 Mayıs 1979.
[155] "TİKP: 'Bugün Kazanılmış Hakların Savunulması Günüdür'", **Aydınlık**, 1 Mayıs 1980.
[156] "Meydanlar Boş Kaldı", **Aydınlık**, 3 Mayıs 1980.
[157] "TİKP:1 Mayıs Kargaşalık Bahanesi Yapılamaz", **Aydınlık**, 1 Mayıs 1980.
[158] "Perinçek: DİSK Yönetimi Genel Grev Kararıyla Maceraya Kalkışıyor", **Aydınlık**, 8 Şubat 1980.
[159] Doğu Perinçek, "Genel Grev ve Dengeyi Değiştirmek", **Aydınlık**, 15 Şubat 1980.
[160] "TİKP: DİSK'in Genel Grev Kararı Bir Maceradır", **Aydınlık,** 21 Şubat 1980.

Türkiye halkının sorunlarını çözmek olduğunu ifade etmektedir.[161] Perinçek ve TİKP, DİSK'in örgütlediği eylemlere karşı duruş sergilemekte, karşı duruşunu DİSK'in Sovyet emperyalizmine hizmet ettiği teziyle temellendirmektedir.

Perinçek'in Türkiye sosyalist örgütlerine bakışı Sovyetler Birliği'ne olan yaklaşımıyla yakından ilgilidir. Mehmet Ali Aybar'ın Sosyalist Demokrasi Partisi (SDP), TİP ve TSİP'i Moskovacılıkla suçlamakla haklıdır ancak TİKP'i de Çincilikle suçlaması emperyalizmle mücadele sağlayacak bir tavır değildir ve nedeni Aybar'ın Sovyet emperyalistlerinden çekinmesindendir.[162] İki süper güce karşı "Ne Amerika Ne Rusya" sloganını yükselten Halkın Kurtuluşu da Perinçek'e göre geçen zaman içerisinde Sovyet sosyal emperyalizmine ve revizyonizme karşı kararlı bir mücadele yürütememiş ve teslimiyet içerisine girmiştir.[163] Halkın Kurtuluşu, devrimcilere saldırmakta ve halkta korku uyandırmaktadır.[164]

Doğu Perinçek'e göre, 1965 yılına kadar TİP Türkiye'deki sol birikimi kucaklayabilmiş, 1965'te bölünmeler başlamış ve 1968'de doruğa çıkmıştır. Soldaki bölünmenin nedeni ise ABD emperyalizmi ve Kruşçev revizyonizmiyle uzlaşanlar yani Marksistler ve revizyonistler arasındaki ayrışma olmuştur. 1970'lerde de mücadele Sovyet sosyal emperyalizminin safında olan revizyonistlerle, TİKP saflarında mücadele eden Marksistler arasındadır. Solun birleşmesi Sovyet sosyal emperyalizmine ve revizyonizme karşı TİKP'in temsil ettiği Marksist saflarda birleşmekle mümkündür.[165] Maceracı sahte solcular ise eylemleriyle 45 milyonluk Türkiye halkını birleştirmekten çok uzaktadırlar. İki süper devlete karşı yurtsever bir cephenin önem kazandığı süreçte sahte solcular küçük mülk sahiplerine de saldırıp mülkiyet düşmanlığı yapmakta, 45 milyonu karşılarına almaktadırlar. Oysa mülkiyet karşıtlığı tarih boyunca Marksistlerin değil anarşistlerin politikasıdır.[166] Sahte solcuların saldırdığı ülkücüler de halk sınıfları içerisinde yer almaktadır. Sol sadece devrimci olan köylülere, yoksullara değil Ülkü Ocakları'na kaydını yaptırmış olan köylü ve yoksullara da toprak ve hürriyet vaat etmelidir. Sınıf mücadelesi iki süper

---

[161] "Perinçek: Grev Bir Çaredir, Genel Grev İse Son Çaredir", **Aydınlık**, 18 Mart 1980.
[162] Doğu Perinçek, "SDP ve Çin Düşmanlığı", **Aydınlık**, 28 Ekim 1979.
[163] Doğu Perinçek, "Halkın Kurtuluşu Hangi Anda Döndü", **Aydınlık**, 26 Haziran 1978.
[164] "Halkın Kurtuluşçuları Ankara ve İzmir'de de Devrimcilere Saldırdı", **Aydınlık**, 2 Ağustos 1978.
[165] Doğu Perinçek, "Türkiye'nin Solu Niçin Parçalandı Niçin Birleşiyor", **Aydınlık**, 17 Haziran 1978.
[166] Doğu Perinçek, "45 Milyonu Birleştirmek", **Aydınlık**, 13 Nisan 1978.

devlete karşı 45 milyonluk halkı birleştirmek için verilen mücadeledir.[167]

Fatsa'da 14 Ekim 1979'da yapılan yerel seçim sonucunda Devrimci Yol (DEV-YOL)'un bağımsız adayı Fikri Sönmez (Terzi Fikri) belediye başkanı seçilmiştir. Fikri Sönmez, halkın yönetime katılımı için mahalle komiteleri kurmuş, mahalle komiteleri aracılığıyla "çamura son" kampanyası düzenleyip, sokak ve caddelerdeki yol ve çamur sorununu çözmüştür. Terzi Fikri, karaborsacılara ve tefecilere karşı mücadele başlatmış, düzenlediği kültür sanat etkinliklerini de kapsayan Fatsa Halk Şenliği ile ilçenin adını ülke geneline de duyurmuştur. Sağcı gazetelerin "kurtarılmış bölge", "Küçük Moskova" şeklinde andıkları Fatsa'ya 12 Eylül'e 2 ay kala 8 Temmuz 1980'de askeri birlikler "Nokta Operasyonu" düzenleyip belediye başkanı Fikri Sönmez ve yüzlerce kişiyi tutuklayıp Fatsa'daki yerel yönetim modeline son vermiştir.[168] Perinçek'e göre, Fatsa örneği, kaba özel mülkiyet düşmanlığına dayanan sınıf mücadelesi diye sosyalizm adına yapılan rezaletlerdir. Kenar mahallelere su getiren yerel yönetim apartmanların üst katına su vermeyerek ve köylüye sınıf düşmanı olarak buzdolabı satıcısını, esnafı göstererek sınıf mücadelesi yaptığını zannetmektedir. Küçük mülk sahiplerinin ve esnafın özel mülkiyeti hedef alınacak özel mülkiyet değildir. Zamanı dolmuş olan özel mülkiyet, büyük toprak ağalarının ve emperyalizmle işbirliği yapan büyük burjuvazinin özel mülkiyetidir. Türkiye'nin yarısından fazlası küçük mülk sahibidir. [169] Perinçek, Fatsa'dan faşistleri kovan Dev-Yolcu yerel yönetime de yüklenmektedir. Faşistleri Fatsa'dan kovmak en yüzeysel bakışla Fatsa için çözüm olsa bile Türkiye için çözüm olamamakta ve kovulan faşistler Ünye'de güçlenebilmektedir. Kovma eylemleriyle yaratılan kamplaşma halkın değil MHP'nin yararınadır. Devrimcilerin yapması gereken herkesin istediği yerde oturma özgürlüğünü savunmaktır. "Fatsa Cumhuriyeti" kafasıyla Türkiye halkı kazanılamaz ve devrim yapılamaz.[170]

Doğu Perinçek'in 1970'lerin ikinci yarısında diğer sosyalist örgütlerin de önünde ana hedefindeki parti TKP'dir. Perinçek'e göre 1970'lerdeki TKP, Mustafa Suphi'lerin, Şefik Hüsnü Değmer'lerin Marksist yolunu inkar eden Yakup Demir (Zeki Baştımar) – İsmail Bilen revizyonistlerinin TKP adını sahtekarca kullanarak

[167] Perinçek, Anarşinin Kaynağı, ss.61-63.
[168] Ersan, ss.290-292.
[169] Doğu Perinçek, "Fatsa Örneği", **Aydınlı**k, 6 Ağustos 1980.
[170] Doğu Perinçek, "Fatsa Cumhuriyeti Mantığı", **Aydınlık**, 8 Ağustos 1980.

kurduğu Sovyet sosyal emperyalizmine hizmet eden sosyal faşist bir partidir. TKP'nin hedefi ordu içerisinde cunta oluşturup orduyu ABD emperyalistlerinin elinden kurtarıp, sosyal emperyalizmin emrine sokmaktır. Emekçi halkın gücüne güvenmeyen İsmail Bilen revizyonistlerinin güvendikleri tek güç Moskova'daki yeni çarlardır. TKP programının amacı Türkiye'nin kapılarını ve milli kaynaklarını Rus tekelci burjuvazisinin sömürü ve tahakkümüne açmaktır. "İ.Bilen Kliği" Rus emperyalizminin dünyada yükselen hegemonyasından umuda kapılmakta ve darbe yoluyla iktidar stratejisinin yanı sıra parlamentoyu ABD işbirlikçilerinin aracı olmaktan çıkarıp Sovyet revizyonistlerinin aracı haline getirmeye çalışmaktadır.[171] Seçimlerde TSİP ile seçim işbirliğine giren TKP birçok ilde TSİP adaylarını desteklemekte ve bütün güçlerini İstanbul'daki adayları üzerine yönlendirmektedir.[172] Perinçek TKP'yi "Sahte TKP" olarak nitelendirmektedir. Perinçek'e göre İsmail Bilen ve TKP, Moskova'nın fetih siyaseti doğrultusunda Türkiye'yi zayıf halka olarak görmekte ve iç savaş çıkarmayı hedeflemektedir.[173] TKP ve TKP'nin gençlik örgütü İGD silahlı eylemlerini sürdürmekte, Dev-Sol, MLSPB, Acilciler, Eylem Birliği gibi örgütleri perde arkasından yönlendirerek iç savaş siyasetini sürdürmektedir.[174] TKP, gücünü proletaryadan değil Sovyetler'in dünyada ve Türkiye'deki ilerleyen yayılmacılığından almaktadır ve varlığını SSCB'ye borçludur. TKP, DİSK'i mühendis odalarını, sendika ve kitle örgütlerini ele geçirmekte, devlet dairelerine kadar sızabilmektedir.[175] CHP'nin de içine sızarak ve sol maskesi takarak parti içinde güç toplamaya çalışmaktadır.[176] Sendika ve kitle örgütlerinin yönetimlerinde de sağladığı kazanımlar CHP'den aldığı güç sayesindedir.[177] CHP ve Ecevit, Sovyet emperyalizmine ve TKP'ye karşı tavır almamakta ve terörün kaynaklarına karşı kayıtsız kalmaktadır.[178] Perinçek'in Brejnev'in memuru şeklinde nitelendirdiği İsmail Bilen iktidara gelmesi durumunda SSCB'deki gibi diktatörlük kuracak, emekçi halkın özgürlüklerini ortadan kaldıracak, emekçilerin önderlerini, bütün gerçek Marksist-Leninistleri kurşuna

---

[171] Doğu Perinçek, **Sahte TKP"nin Revizyonist Programının Eleştirisi**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1976, ss.8, 15, 26, 30, 31.
[172] Doğu Perinçek, "Sahte TKP'nin Kurnazlığı", **Aydınlık**, 26 Ekim 1979.
[173] Doğu Perinçek, "Sahte TKP İç Savaş Siyasetinden Vazgeçer mi?", **Aydınlık** 1 Ağustos 1979.
[174] Doğu Perinçek, "İsmail Bilen'i Yanlış Anlamışsınız", **Aydınlık**, 2 Ağustos 1979.
[175] Doğu Perinçek, "Sahte TKP'nin Varlık Nedeni", **Aydınlık**, 6 Mart 1979.
[176] Doğu Perinçek, "CHP'nin Sırtındaki Kene", **Aydınlık**, 8 Mayıs 1978.
[177] Doğu Perinçek, "Gene CHP'nin Sırtındaki Kene Üzerine", **Aydınlık,** 9 Mayıs 1978.
[178] Doğu Perinçek, "CHP-Sahte TKP Koalisyonunun İflası", **Aydınlık**, 19 Nisan 1979.

dizdirecektir.[179] Perinçek'e göre "Yaşasın Sovyetler Birliği" diye haykıran İsmail Bilen ve partisi Türkiye'yi 1920'lerde Sovyetler'in kurtardığını söyleyerek kurtuluşun Brejnev'den geleceğini beklemektedirler. TİKP ise teslimiyetçi, Rus tekelci burjuvazisinin, Sovyet sosyal emperyalizminin Türkiye'deki beşinci kolu olan TKP karşısında milli kurtuluş savaşının ruhuyla bağımsızlığı savunmaktadır. [180]

TKP'ye göre ise TİKP ve Perinçek, anti-Sovyetizm çığırtkanlığı yapmakta, NATO'yu ve Amerikan emperyalizmini desteklemektedir.[181] Perinçek ve grubu, toprak ağaları ve gerici burjuvazi tarafından büyütülmüş, onlarla işbirliği içerisinde olan, CIA'ye ve MİT'e üst düzeyde bağlılığı bulunan rotaları ABD'nin ve CIA'nin çizdiği anti-Sovyetizm olan anti-komünist bir harekettir. [182] TKP'ye göre, kontrgerilla ve Milli İstihbarat Teşkilatı (MİT) dağıtıldığı gün ortaya çıkacak belgelerde her biri bir milyoner çocuğu olan Perinçek'lerin kontrgerilla için çalışan ajan kimlikleri açıkça görülecektir.[183] Perinçek'in Aydınlık Gazetesi anti-komünizm, anti-Sovyetizm ve TKP düşmanlığında faşist yayın organlarıyla yarışa girmekte ve kendini ele vermektedir. TKP'ye göre MİT'in içindeki kontrgerilla güçleri, etkisini yitiren, zamanı geçmiş, içi boşaltılmış belgeleri Perinçek grubunu güçlendirmek için kullanmaktadır. Perinçek'ler Amerikan emperyalizminin işbirlikçisidirler ve en az faşistler kadar, Demirel ve Türkeş kadar ulusal çıkarların düşmanıdırlar.[184]

12 Eylül 1980, Türkiye sosyalist soluna ağır bir darbe indirmiştir. Darbe sonrasında Türkiye sosyalist solu, yeniden toparlanma ve örgütlenme girişimlerine başlamaktadır. TKP, TİP ile güçlerini birleştirerek 1987'de Türkiye Birleşik Komünist Partisi'ni (TBKP) kurmuştur. [185] Perinçek'e göre Türkiye sosyalist solundaki parçalanma eğilimi yerine birlik arayışı ve bu arayışı yansıtması açısından TBKP örneği olumlu ve yararlıdır ancak TBKP programı emekçi radikalizminin taleplerine yanıt verebilecek bir içerikten yoksundur. O'na göre TBKP, kapitalizmin doğayı ve insanı yıkıma sürükleyen en yıkıcı dönemine girdiğini çözümleyememiş, kapitalizmin geliştirici yönünde takılıp kalmıştır. TBKP, Türkiye'nin 12 Eylül'den

---

[179] Doğu Perinçek, "Yarasanın Gözleri", **Aydınlık**, 6 Mayıs 1978.
[180] Doğu Perinçek, "Kuvay-Milliye'nin Direniş Ruhunu Canlandırmalıyız", **Aydınlık**, 13 Eylül 1978.
[181] "Maocuların Kanlı Yüzü", **Atılım**, Yıl:5, Sayı:5, 1 Mayıs 1978, s.2.
[182] "Maoculuğun Her Türüne Karşı Savaş", **Atılım**, Yıl:5, Sayı:6, 1 Haziran 1978, s.4.
[183] "Maoculuğun Derinleşen Bunalımı", **Atılım**, Yıl:5, Sayı:9, 1 Eylül 1978.
[184] "Maocuların MİT'le ve Kontrgerillacılarla İlişkileri Açığa Çıkarılmalıdır", **Ürün**, Yıl:5, Cilt:9, Eylül 1978, ss.9-11.
[185] **TBKP Programı**, Yeni Açılım Yayınları, İstanbul, 1989, s.4.

çıkış sürecini doğru tahlil edememiş ve yasallaşma çabalarını da doğru bir temele oturtamamıştır. Yasal parti olanağını emekçi halka ait demokratik bir mevzi olarak kullanmak varken yasadışı partiyi yasallaştırmadaki ısrar ve TKP Genel Sekreteri Nabi Yağcı'nın TBKP'de hala kod adı Haydar Kutlu'yu kullanması bunun açık örnekleridir.[186] TKP ve TİP'in birleşmesiyle kurulan TBKP, tarihsel kökenleri olarak 10 Eylül 1920'yi başlangıç kabul etmektedir. Perinçek'in 2000'e Doğru Dergisi, TBKP'nin TKP'nin 10 Eylül 1920'de Bakü'de kurulduğu görüşünü doğru bulmamaktadır. Aydınlıkçılara göre bu konuda sadece TBKP değil bu görüşü benimseyen birçok Marksist grup yanılmaktadır. 10 Eylül 1920 tarihi, 1960 sonrası Doğu Almanya'da faaliyet gösteren TKP'nin kendisine yurtdışında, Bakü'de bir başlangıç bulmasından başka bir şey değildir. TKP'nin gerçek kuruluş tarihi, yurtiçinde, İstanbul'da Şefik Hüsnü önderliğinde 23 Eylül 1919'da Türkiye İşçi Çiftçi Sosyalist Fırkası adı altındadır.[187]

Türkiye solundaki birlik ve yenilenme çabaları Kurtuluş, Emek, Yeni Yol, Sosyalist Politika gruplarının bir araya gelişiyle Sadun Aren'in liderliğinde 1991'de Sosyalist Birlik Partisi'ni (SBP) doğurmaktadır. SBP'nin kurucuları arasında Perinçek'in Sosyalist Partisi'nden ayrılan Halil Berktay, Gün Zileli, Oral Çalışlar, İlkay Demir, Necmi Demir ve Atilla Aytemur da bulunmaktadır. SBP'ye kapatma davası açılmasıyla, TKP, TSİP, TİP, Kurtuluş, Troçkist gruplar ve sosyalist bireylerin katılımıyla 1994'te yine Sadun Aren'in önderliğinde Birleşik Sosyalist Parti (BSP) kurulmuştur. Sosyalist soldaki kapsamlı birleşme hedefi 1996'da Özgürlük ve Dayanışma Partisi'nin (ÖDP) kuruluşuyla sonuçlanmıştır.[188] BSP, Geleceği Birlikte Kuralım Girişimi (GBK) ve bağımsız bireylerin de katılımıyla kurulan ÖDP'de, BSP'deki bileşenlerin yanı sıra Dev-Yol, Yeşiller Hareketi, Savaş Karşıtları, LGBT Hareketleri ve Dev-Genç eski başkanı Ertuğrul Kürkçü de yer almaktadır.[189]

Soldaki düşünsel sarsılma ve yenilenme, etkilerini Perinçek hareketi içerisinde de gösterecektir. Perinçek hapishaneden yazdığı mektupla Aydınlık

---

[186] Doğu Perinçek, "Partileşme ve Birleşme Mücadele Alanlarında Gerçekleşecek", **Saçak**, Sayı:60, Şubat 1989, ss.42-47.

[187] "TKP Bakü'de Değil İstanbul'da Kuruldu", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:48, 22-28 Kasım 1987, s.29.

[188] Aykol, ss.114,120.

[189] **ÖDP Kendini Anlatıyor**, Güncel Yayıncılık, İstanbul, 1996, ss.9-12.

Hareketi'nin 12 Eylül sonrası yayın organı Saçak Dergisi'nde de liberal akımın etkilerinin görüldüğünü ancak derginin zaman içerisinde kendi yönelişine aykırı düşüncelerden arınacağına ve berrak bir akış içerisine gireceğini belirtmektedir.[190] Perinçek'in liberal akım şeklinde hedef gösterdiği isimlerden Oral Çalışlar, Saçak'ta muhalefet bayrağını açmış ancak daha sonra Perinçek'in hapisten çıkışı sonrasında artan gerilim sonucunda Perinçek Hareketi'nden ayrılmıştır.[191]

Perinçek'e göre 12 Eylül süreci önce sosyalist partilerin üzerine yürümüş, sonra statükonun politikacılarına yasak getirip 18 Ekim 1981 günü bütün siyasal partileri feshetmiştir. 1980'lerin sonunda artık toplumun kendi gerçeğini dayatmasıyla yasal hakların kazanılma zamanı gelmiştir.[192] Sosyalist solda yeniden toparlanma ve birleşme çabalarının yaşandığı bu dönemde Perinçek'e göre Türkiye sosyalist solu Türkiye'nin gerçek gündemini yakalayamamaktadır. Sol dergileri incelediğinde gündemden iki tür kaçış gözlemlemektedir. Birisi ulusal platformdaki özgürlük sorunlarından soyutlanmış, hapishanelerdeki baskılar, açlık grevleri, sorgulardaki işkenceler gibi demokratik mücadelenin önemli temaları da olsa örgütsel gündemin dışına çıkamamak diğeri ise eskiye dönük ulusal ve sınıfsal tarihin de önüne geçen grupsal hatıralar, yıldönümleri, seremonilerdir.[193] Perinçek'e göre Türkiye sosyalist solu siyaset üretememekte ve kendiliğindenci bir tavır içerisine düşmektedir. Solun kendiliğindenciliğine karşın işçi sınıfı siyaset üretmekte ve öncü tavırlar içerisine girmektedir. Türkiye sosyalist solu ise bu gelişimi anlama çabasında bile değildir.[194]

Soldaki birleşme ve yenilenme çabaları sürerken Halil Berktay, Perinçek'e yazdığı mektup ile ayrılık sinyalleri göndermektedir. Berktay, halkın mücadele önderliğine ihtiyaç duyduğu dönemde BSP'nin kuruluş aciliyeti karşısında BSP sürecine programatik, fikri taktik, diplomatik katkılar yapmayı sürdüreceğini açıklamaktadır.[195]

---

[190] Doğu Perinçek, "Liberal Akımın Saçaktaki İzleri (2)", **Saçak**, Sayı:55, Ağustos 1988 ss.10-11. Yazı 19.04.1984 Tarihinde Yazılmıştır.
[191] Aytav, ss.139-141.
[192] Doğu Perinçek, "Hayat Hukuku Hizaya Getiriyor", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:35, 30 Ağustos-5 Eylül 1987, s.7.
[193] Doğu Perinçek, "Türkiye"nin Gündemi Solun Gündemi", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:16, 10 Nisan 1988, s.7.
[194] Doğu Perinçek, "İşçi Sınıfı Solu Solladı", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:15, 9 Haziran 1991, s.7.
[195] "Halil Berktay'ın Mektubu", **Saçak**, Sayı:61, Mart 1989, s.47. Mektup 8 Eylül 1987'de Yazılmıştır.

Perinçek'e göre yenilik arayışı içerisinde olan Türkiye sosyalist solunun ideolojisi, teorisi, programı dağılmıştır. Haydar Kutlu (Nabi Yağcı), Oral Çalışlar, Halil Berktay'lar yenilik diye başlayıp ancak Gorbaçov ve Yeltsin'i keşfedebilmişlerdir. Perinçek'e göre Türkiye sosyalist solundaki yeni bölünme, yenilenme adı altında kapitalizme açık olan revizyonistlerle sosyalistler arasındadır. Dev-Yol da bu yenilenme sürecinde SSCB'nin dağılması sonrasında hazırlıksız yakalanmış ve revizyonizme savrulmuştur. Dev-Yol'un savrulma nedeni aslında revizyonizmin sosyalizmin bir türü değil kapitalizmin kendisi olduğunu kavrayamamasındandır.[196]

Türkiye sosyalist solunun büyük ölçüde birleşerek 1996'da meydana getirdiği Özgürlük ve Dayanışma Partisi, 12 Eylül ve reel sosyalizmin çöküşü sonrasında solun yeni bir programla yeniden toplanmasına olanak sağlamıştır. ÖDP programı, özgürlükçü, özyönetimci, enternasyonalist, demokratik planlamacı, doğa-insan ilişkilerini yeniden tanımlayan, militarizm karşıtı ve cinsiyetçi olmayan bir sosyalizm doğrultusunda, sermaye güçlerinin egemenliğini ve emperyalizmin tahakkümünü ortadan kaldırarak emek güçlerinin siyasal iktidarını hedeflemektedir. ÖDP, tek kimlik dayatmasına karşı çok-kimlikliliği, gelişen şeriat hareketine karşı sınırsız din ve vicdan özgürlüğünü, yeni dünya düzeninin ve kapitalizmin hakimiyetine karşı emeğin özgürlüğünü savunmakta ve amacını insanın insanı sömürmesine, sermayenin emek, erkeğin kadın, zenginin yoksul üzerindeki hakimiyetine, cinsiyet ayrımcılığına, doğanın yok edilmesine karşı mücadele olarak açıklamaktadır.[197] ÖDP Genel Başkanı Ufuk Uras, sadece ideolojik anlamda değil örgütlenme ve siyaset tarzında da değişime vurgu yapmaktadır. ÖDP, geleneksel parti modelini yıkan, lider sultasına dayalı şeflik modellerine son veren, yöneten ve yönetilenin olmadığı, çoğulcu, çok sesli, özgür tartışmaya dayalı bir parti olmayı hedef seçmektedir.[198] Perinçek'in Dev-Genç'ten arkadaşı sonrasında siyasi rakibi olan Ertuğrul Kürkçü de 14 yıl hapiste kaldıktan sonra 1986 yılında tahliye olmuş ve ÖDP'nin kurucuları arasında yer almıştır. Kürkçü de yöneten ve yönetilenin olmadığı bir dünya hayali

---

[196] Doğu Perinçek, "Önderlik Teorik Çözüm Getirmeli", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı: 38, 20 Eylül 1992, ss.12-13.
[197] **ÖDP Program&Tüzük**, Ankara, 1996, ss.1-33.
[198] Ufuk Uras, **ÖDP Söyleşileri**, Alan Yayıncılık, İstanbul, 1999, ss.19, 51, 65.

için alt-üst ilişkisinin olmadığı, aşağıdan-yukarıya karar mekanizmalarının işlediği bir parti modelinin savunucusudur.[199]

ÖDP, TİP'in dağılışından 25 yıl sonra Sosyalist İktidar Partisi (SİP), Emek Partisi (EMEP) ve Doğu Perinçek'in İşçi Partisi dışında sosyalist solu yeniden bir araya getirmektedir.[200] Perinçek'e göre ise ÖDP, küresel efendiler tarafından beslenen ve kışkırtılan, anarşizme komşu bir örgütlenmedir. Sistemin ihtiyacı, muhalif güçleri devrim yapacak kuruculardan uzak tutmak, başıbozuk anarşistlerin peşine takmaktır. Devrimci kurucuların önünü kesmek için yıkıcılık sistemin sigortasıdır ve toplum üzerindeki otoritesini pekiştirmektedir. ÖDP, sistemin efendileri tarafından kurdurulan ve sisteme hizmet eden sözde yıkıcılardır.[201] Perinçek, ÖDP'nin aşağıdan yukarıya değişim modelini devrim karşıtlığı olarak konumlandırmakta, kendiliğindenciliğe ve evrimciliğe oturtmaktadır. ÖDP liderlerinin bahsettikleri eski tip anlayışla mücadele ve değişim aslında Marksizmin ve bilimsel sosyalizmin reddidir. Emekçi sınıflar ancak yukarıdan müdahale ile bilinçlenebilmekte ve sınıfın harekete geçirilmesi, yönlendirilmesi, devrime yöneltilmesi yukarıdan aşağıya süreçlerle mümkün olabilmektedir. Perinçek'e göre ÖDP yöneticileri her türlü iktidarı ve otoriteyi sınıfsal karakterinden soyutlayıp reddederek emekçi hareketinin iktidara yönelmesine, kendi otoritesini ve devletini kurmasına engel olmakta ve ezen sınıfların ideolojik hegemonyasına hizmet etmektedir. 12 Eylül militarizmi ÖDP'ye baş aşağı yansımakta, hiyerarşinin olmadığı, Leninizmin düşman görüldüğü başıbozuk, iradesiz, şekilsiz, başkansız bir tartışma topluluğu ortaya çıkmaktadır.[202] Perinçek'e göre başıbozuk solcuların devletsiz kalmayı marifet saydığı 12 Eylül sonrası süreçte, devletin barbarlıktan uygarlığa geçişte bir sıçrama olduğu, devletsiz yaşanılamayacağı ve devletsizlik söylemlerinin yenidünya düzeni devletinin, Anadolu'daki egemenliğine yol açacağı unutulmaktadır.[203] Perinçek, Ertuğrul Kürkçü'nün "emekçi halkın vatanı yoktur" söylemini vatanı emperyalizme teslim etme, globalleşme çağrısı olarak değerlendirmektedir. Perinçek için ÖDP neoliberalizme hizmet eden bir partidir ve ÖDP'nin liberalliğinin temelinde SBP, BSP ve TBKP'nin Gorbaçovcu tezlerine

---

[199] ÖDP Kendini Anlatıyor, ss.115-142.
[200] Yalçın Doğan, "Dünyada Çökerken Neden Türkiye'de", **Milliyet**, 23.01.1996.
[201] Perinçek, Mafyokrasi, s.133.
[202] Doğu Perinçek, **ÖDP"nin Kimliği**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1998, (ÖDP), ss.10-26.
[203] Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, s.236.

eklemlenme, TBKP ve Dev-Yol liderlerinin sosyalist kadroları liberalleştirip sosyalist teoriyi yenileme adı altında tarihin dışına atma çabası yatmaktadır.[204]

2000'li yıllarda da Perinçek'in Türkiye sosyalist soluna yaklaşımı Türkiye solunun neo-liberal cephede olduğu söylemi üzerinden gerçekleşmektedir. Perinçek, Türkiye solunu, 1920'lerde Sosyalist Parti lideri İştirakçi Hilmi'ye benzetmektedir. İştirakçi Hilmi, İngiliz işgali sürecinde sınıf siyaseti yapmakta ancak emperyalizmden söz etmemektedir. 2000'li yılların Türkiye solu da sosyalizmden, komünizmden söz edip emperyalizmi es geçerken, ABD emperyalizmi emperyalizme karşı mevzilenen gerçek sosyalistleri, Atatürkçüleri hedef almaktadır. Türkiye solunun sosyalizm çığırtkanlığı yapmasına rağmen, emperyalizme karşı durmaması büyük sermaye diktası ve ABD emperyalizmince memnuniyetle karşılanmaktadır.[205] Perinçek'in "Soldaki Atlantikçiler" şeklinde isimlendirdiği TKP, ÖDP, Barış ve Demokrasi Partisi (BDP), askeri vesayetten kurtulma ve darbecileri temizleme adına ABD emperyalizmine, gericiliğe, Mustafa Kemal'in birikimlerinin tasfiyesine hizmet etmektedir. Perinçek'e göre ABD emperyalizmi vatanseverleri, devrimcileri, Mustafa Kemal'in askerlerini duvarlara hapsederken bu solculara hiç dokunmamaktadır.[206]

Perinçek geçmişte olduğu gibi 1 Mayıs'ta sosyalist solun genel kesimiyle yine ayrı düşmektedir. Perinçek 1 Mayıs 2013'de Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) ve DİSK'i, AKP-PKK Koalisyonunun kuyrukçusu olarak tanımlamakta, Kamu-Sen ve Birleşik Kamu-İş'i ise AKP karşıtı yurtsever çizgide görmektedir. Perinçek, 1 Mayıs'ta emekçileri Ankara Tandoğan'a, İzmir Bornova'ya ve İstanbul Dolmabahçe'ye, KESK, DİSK ve Türkiye sosyalist solunun genelinden ayrı düzenlenen Türk bayrağı altındaki 1 Mayıs gösterilerine çağırmaktadır.[207] Perinçek, 1 Mayıs 2014'te de aynı tavrını sürdürmektedir. Türk Bayrağı'na ve İstiklal Marşı'na cephe alanlara karşı Ankara'da ve İstanbul'da ayrı meydanlarda 1 Mayıs mitingi düzenleyen Perinçek, Türk-İş ve Kamu-Sen'i Türk Bayrağı ve İstiklal Marşı mevzisinde kendi saflarında görmektedir.[208]

---

[204] Perinçek, ÖDP, ss.70, 129, 130.
[205] Doğu Perinçek, "Emperyalizmin Sosyalistleri", **Aydınlık** (26.03.2012).
[206] Doğu Perinçek, "Darbeciler Temizlensin Sloganından Güçlü Ordu Talebine", **Aydınlık**, 11 Eylül 2012.
[207] Doğu Perinçek, "1 Mayıs'a Doğru Cumhuriyet ve Emek Hareketleri", **Aydınlık**, 29 Nisan 2013.
[208] Doğu Perinçek, "1 Mayıs'ta Bayrak ve İstiklal Marşı Tartışması", **Aydınlık**, 6 Mayıs 2014.

Doğu Perinçek'in Türkiye sosyalist soluyla ilişkisi değerlendirildiğinde Türkiye'deki sosyalist sol parti ve örgütlerle zaman zaman birleşme ve ittifak çabaları olmasına rağmen karşıt konumlanmalar içerisinde olduğu görülmektedir.

1.2. KEMALİZM

Kemalistler ile Türkiyeli sosyalistlerin ilişkisi başlangıç noktasından ele alındığında sosyalistlerin olumlu karşılık bulamayan bir yaklaşımı gözlemlenmektedir. 1920 Bakü Kongresi sonrası Kurtuluş Savaşı'nı desteklemek amacıyla yola çıkan Mustafa Suphi[209] ve arkadaşlarının yolda şaibeli bir biçimde öldürülmesi sonrasında III. Enternasyonal'in Türkiye kolu olarak görülen TKP'nin yasal statüye kavuşamaması, baskı ve tutuklamalara maruz kalması, siyasal faaliyetlerinin ve örgütlenme çalışmalarının engellenmesi, Kemalistlerin Sovyet çıkarlarının temsilcisi olarak gördüğü TKP'ye karşı aldığı önlemler zinciriydi.[210] Türkiye sosyalist solunun Kemalizmle ve Kemalistlerle yollarının kesişme noktası, Kurtuluş Savaşı ve kalkınmacılıktı. Türkiye sosyalist solu, sosyalizmi bir kalkınma projesi, Batı'yı kısa yoldan yakalama stratejisi olarak görmekteydi ve bu noktada Kemalistlerle aynı fikirde olduğu kabul edilmekteydi.[211] TKP önderi Şefik Hüsnü Değmer, Anadolu'daki işgalde kapitalist soygunculara bilmeyerek alet olan Yunan emekçilerinin teşkil ettiği Yunan ordusundan Anadolu'yu temizleyen Türk fakir köylü halkının sergilediği kahramanlıkların, bir yıkıntı yerine dönen ülkenin çok çalışıp yeniden ayağa kaldırılmasıyla sürmeye devam edeceğini belirtmekteydi.[212] 1919-1925 arasındaki dönemde emperyalizme karşı sınıflar arası uzlaşı arayışı içerisinde olan Değmer, 1925 sonrasında ise sınıfsal mücadelenin keskinleştiği tespiti içerisindedir. Değmer'e göre Kemalist Hareket 1919-1922 yılları arasında anti-emperyalist ve devrimcidir. 1925 sonrasında TKP'nin "Kürt İsyanı ve Feodalitenin

---

[209] Ayrıntılı bilgi için bkz. Yavuz Aslan, **Türkiye Komünist Fırkası'nın Kuruluşu ve Mustafa Suphi**, Türk Tarih Kurumu, Ankara, 1997.

[210] Bülent Somay, "Türkiye Solunun Kemalizmle İmtihanı", **Modern Türkiye"de Siyasi Düşünce: Sol**, Cilt 8, 2.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2008, ss.649,650. Konuyla ilgili olarak ayrıca bkz. Şevket Süreyya Aydemir, **Tek Adam Mustafa Kemal (1919-1922)**, Cilt:2, Remzi Yayınevi, 3. Baskı, İstanbul, 1967, ss.385-407; Mete Tunçay, **Türkiye'de Sol Akımlar (1908-1925)**, Bilgi Yayınevi, Ankara, 1967, s. 100-123.

[211] Fikret Başkaya, "Türkiye Soluna Soldan Bakmak", **Doğu Batı**, Yıl:15, Sayı:59, Kasım, Aralık, Ocak 2011-2012, ss.158-159.

[212] Şefik Hüsnü Değmer, "Anadolu Zaferi", **Aydınlık**, Sayı:9, 20 Eylül 1922, Aktaran Şefik Hüsnü Değmer, **Seçme Yazılar**, Aydınlık Yayınları, Ankara, 1971, ss.91-92.

Tasfiyesi" konularında Halk Fırkası'na verdiği desteğe rağmen Takrir-i Sükun Yasası'nın komünistleri yok etme amacıyla da kullanılmasının etkisiyle Değmer, mücadelesini emperyalizmle mücadele ile sınırlı tutmayarak sınıf mücadelesine kaydırmaktadır. Değmer, sınıflar arası işbirliği stratejisini terk ederek mücadeleyi işçi sınıfının önderliğine dayandırmakta ve Kemalizmin emperyalizmle uzlaştığı görüşüne varmaktadır.[213]

İdeolojik ve örgütsel açıdan tarihsel köken olarak TKP ve Şefik Hüsnü Değmer'i başlangıç kabul eden Doğu Perinçek'in, Kemalizm ile ilişkisi Değmer'in de Kemalizm ile ilişkisinde olduğu gibi emperyalizme karşı verilen Kurtuluş Savaşı mücadelesi temelinde gerçekleşmektedir.

Perinçek, TİİKP genel başkanlığı döneminde Mustafa Kemal'in önderlik ettiği Kurtuluş Savaşı'nın ve emekçilerin menfaatine olan bütün Kemalist reformların ve ileri hareketlerin mirasçısı olduklarının ve TKP'nin de aynı şekilde Milli Kurtuluş Savaşı'na katılıp desteklediğinin ve Mustafa Kemal'i saygıyla andıklarının altını çizmektedir. Ancak Perinçek'e göre Kemalist rejimin işçi ve köylüyü ezen burjuva karakterini ortaya koymak ve onunla mücadele etmek önemlidir. Milli burjuvazi önderliğinde yapıldığı için Milli Mücadelenin kazançları muhafaza edilememiş, zaferden sonra her şey İngiliz Dış İşleri Bakanı Curzon'un dediği gibi olmuştur. Emperyalizm Türkiye ekonomisine hakim olmuş, genç Türk Burjuvazisi İstiklal Savaşı zaferinden aldığı güçle büyüyüp, zenginleşip, emperyalizmle uzlaşmış ve Kurtuluş Savaşı'nın bitmesiyle birlikte işçiler ve köylüler üzerinde bir burjuva diktatörlüğü kurmuştur.[214] Perinçek TİİKP genel başkanı olarak 12 Mart mahkemelerindeki ortak savunmasında, Kurtuluş Savaşı'nın önderliğinin Anadolu burjuvazisi olduğunu ve milli burjuvazinin meclisin açılmasıyla birlikte komünistlere karşı saldırıya geçtiğini, solcu gazeteleri yasakladığını, solcu teşkilatlar olan Yeşil Ordu ve Türkiye Halk İştirakiyun Fırkası'nın (THİF) kapatıldığını, üyelerinin İstiklal Mahkemelerinde ağır hapis cezalarına çarptırıldığını, Mustafa Suphi ve 14 yoldaşının hunharca katledildiğini belirtmektedir. TİİKP'e göre Kemalist burjuvazi 1921 yılıyla birlikte Lozan'da emperyalistlerle uzlaşmakta,

[213] Özge Unsur, **Şefik Hüsnü Değmer:Türkiye Sol Hareketi İçindeki Yeri ve Görüşleri,** (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, 2003, ss.116-122.
[214] Perinçek, Faşizm, ss.19-20.

emperyalistler adım adım yeniden Türkiye'ye nüfuz etmekte, ülkenin bütün önemli mali, ticari ve sinai kuruluşları emperyalistlerin elinde kalmakta ve Türkiye yarı-sömürge olmaktan kurtulamamaktadır. TİİKP'in hazırladığı savunma metninde; zaferden itibaren Kemalist Burjuvazi emperyalizm ve gericiliğe teslim olarak ve devlet iktidarını kullanarak işçi ve köylüyü sömürüp hızla zenginleştiği belirtilmektedir. TİİKP'e göre, Mustafa Kemal'in kurduğu İş Bankası işlettiği madenlerde ve fabrikalarda işçiyi sömürmekte, Kemalist iktidar ise ticaret burjuvazisinin iç pazara hakimiyeti ve köylü emeğini sömürebilmesi için demiryolu yapımına girişmektedir. Kemalist burjuvazi diktatörlüğünü sürdürülebilir kılmak ve emekçi yığınları boyun eğdirebilmek için "İmtiyazsız, sınıfsız, kaynaşmış bir kitleyiz" şiarıyla sosyal barış stratejisi izlemektedir. Kemalist iktidar en doğal hakları için mücadele eden işçilere vahşice saldırmakta ve üzerilerinde ağır bir baskı rejimi kurmaktadır. TİİKP, komprador burjuvazinin bir kısmını tasfiye edip bir kısmıyla anlaşan Kemalist burjuvazinin büyük burjuva karakteri kazandığını, 1924 Anayasası ile siyasi iktidarını güçlendirdiğini, halk üzerinde zalim bir diktatörlük kurduğunu ve yurdumuzu emperyalist boyunduruğa teslim edip, yarı sömürge duruma getirdiğini belirtmektedir. TİİKP, Kurtuluş Savaşı önderi Mustafa Kemal'i saygıyla anarken, burjuvazinin sınıf diktatörlüğünün başındaki Atatürk'ün karşısındadır ve Kemalist diktatörlüğün işçi ve köylüleri ezen burjuva karakteriyle mücadele etmektedir. [215]

İdris Küçükömer'in 'Kurtuluş Savaşı, anti-emperyalist savaş değildir, Türk-Yunan Savaşı'dır' tezi[216] sosyalist sol içerisinde Kurtuluş Savaşı'nın niteliğine dair tartışmaların başlangıcı olmuştur. Perinçek bu tartışmalarda en baştan beri Kurtuluş Savaşı'nı anti-emperyalist bir savaş olarak nitelendirmekte ve 1970'lerin ikinci yarısında da Kemalizme yönelik çizgisini korumaktadır. Perinçek'e göre, Kurtuluş Savaşı anti-emperyalist bir savaştır fakat bu savaşa önderlik eden milli burjuvazinin tutumu göstermiştir ki emperyalizme karşı kalıcı zaferler ancak proletarya önderliğinde kazanılması mümkün olabilir. Lozan'da emperyalistlerle uzlaşan ve geri çekilen Kemalistler, yerli bir kapitalist burjuvanın gelişimi ve ülkenin zenginliklerinin sömürülmesinde siyasal iktidarlarını kullanmışlardır. Kemalist burjuvazi, işçiyi ve köylüyü sömürerek zenginleşmekte ve emekçilerin iş gücünü iliğine kadar sömürebilmek için yabancı sermaye ve karma şirketlerle birleşmektedir.

---

215 Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası Savunma, ss.148-178.

216 İdris Küçükömer, **Batılılaşma ve Düzenin Yabancılaşması**, Profil Yayıncılık, İstanbul, 2009.

Perinçek'e göre, Mustafa Kemal faşist değildir, milli burjuva devriminin önderidir ve Kurtuluş Savaş'ından sonra da Kemalist burjuva diktatörlüğünün başıdır.[217]

Perinçek Kemalizm konusunda nettir:

"*Kemalizm, burjuvazinin ideolojisidir. Biz ise Marksistiz. Biz bir ideoloji olarak Kemalizmi savunmuyoruz, işçi sınıfının devrimci ideolojisini savunuyoruz. Ama biz Kemalistlerin önderlik ettikleri Milli Kurtuluş Savaşımızı, halkımızın devrimci tarihinin bir parçası olarak görüyor ve bu devrimci mirası savunuyoruz*."[218]

1970'lerin sonuna gelindiğinde ise Perinçek, Kemalizme karşı daha ılımlı bir yaklaşım sergilemektedir. Perinçek'e göre, Atatürk düşünce ve felsefe bakımından gerçeğe dayanan Türkiye halkının yetiştirdiği en büyük devrimcidir. Kurtuluş Savaşı'ndan sonra feodalizme darbeler indirmiş, hilafeti, saltanatı kaldırmıştır. Ancak Atatürk, hilafetin, sultanlığın temelinde yatan sosyal ve ekonomik ilişkileri değiştirmede yeterli ve kesin bir tavır alamamış, toprak ağalığını yıkamamış, 1924 Anayasası ile ağalık ve savaşta yendiği Batı'yla uzlaşmak durumunda kalmıştır.[219]

Hatta Perinçek Atatürk'e yöneltilen faşistlik ithamlarına karşı; "İstiklal Marşı'na dahi saygısızlık yapan bazı başıbozuk çeteler Atatürk'ü faşist diye küçük düşürmeye çalışmaktadır" sözleri ile karşılık vermiştir.[220] Oysa O'na göre, Mustafa Kemal'in büyüklüğüne inanmak boş bir inanç, hurafe değildir. Birçok İslam ülkesi şeriatı tartışırken hatta bu ülkelerde, Marksizm bile İslami düşünceyle karışık ortaya çıkarken Türkiye bu tür meseleleri geride bırakmıştır. Türkiye'de ilerici harekete Humeyniler, Arafatlar, İslam gerillaları değil laik ve materyalist bir kuşak önderlik etmektedir. Türkiye hiçbir zaman sömürge olmamış, emperyalizm hiçbir zaman Türkiye'de tam tekel kuramamıştır. Mustafa Kemal'in önderlik ettiği eylemlerin Türkiye'nin yüz yıllık gelişiminde eşsiz bir yeri bulunmaktadır.[221]

Perinçek, Atatürk'ü solcu, ilerici ve devrimci olarak tanımlamakta ve Türkiye tarihinde Atatürk'ün başardığı eylem kadar büyük bir eylemin son altı-yedi yüzyıldan beri başarılamadığının altını çizmektedir. Perinçek kendisini Marksist

---

[217] Doğu Perinçek, **Kemalist Devrim**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1977, (Kemalist Devrim 1977) ss.12, 13, 31, 50, 51, 77, 81.
[218] Perinçek, Kemalist Devrim 1977, s.85.
[219] Turan Güneş, Emre Kongar, Doğu Perinçek, **Atatürk'ün Bugünkü Önemi**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1980, ss.23-29.
[220] Güneş, Kongar, Perinçek, ss.23-29.
[221] Doğu Perinçek, "Mustafa Kemal Gerçeği ve Taşbaş", **Aydınlık**, 11 Kasım 1979.

olarak ifade etmekle birlikte kendisinin -Türkiye tarihinin gelişme çizgisinde- en Atatürkçü duruma geldiğini belirtmektedir.[222]

1980'in ortasına gelindiğinde -12 Eylül yaklaşırken- TİKP Başkanlık Kurulu 19 Mayıs kutlama mesajıyla gericilerin Mustafa Kemal Atatürk'e ve devrimlerine saldırılarını kınamakta, saldırıların arkasında olduğunu iddia ettiği Demirel Hükümeti'ni suçlamaktadır.[223]

12 Eylül sonrasında ise Perinçek, Kemalizmi yeniden sınıfsal perspektifle değerlendirmektedir. Darbe sonrası söyleminde Perinçek, Kemalist devletin işlevini milyoner yetiştirmek, milli burjuvazi yaratıp milli bir kapitalizm inşa etmek olarak değerlendirmektedir. O'na göre Atatürk, İzmir İktisat Kongresi'ndeki konuşmasıyla Türk devriminin hedefini ferdi mülkiyet, özel girişim, rekabet, özel sermaye sahipleriyle sanayileşmek ve kalkınmak, devlet aracılığıyla böyle bir gelişimin önünü açmak olarak belirlemektedir. Bu bakış açısına göre, Kemalizmin halkçılık söylemi ideolojik bir örtüdür. Kemalizm, sınıfsal olarak Osmanlı feodal sınıflarını ve dinsel ideolojisini yıkmayı hedef alan ve yıkan burjuva demokratik devrimidir. Perinçek'e göre, devrimci Kemalizm, devleti, otoriteyi ve itaati yüceltmeyen, bireysel girişime, sivil topluma ve özgürlük kavramına önem veren, Ortaçağ devletine karşı özgürlük mücadelesi veren bir düşünce ve eylemliliktir. 12 Eylül rejimi ise Atatürkçülük iddiasıyla devleti ve itaati yüceltmektedir. Perinçek, Kemalizmin devrimci bir eleştirisinin yapılabilmesi için her şeyden önce Türk Devrimi'nin mirasının kabul edilmesi gerektiği görüşündedir.[224] Perinçek, 1980'lerdeki sınıfsal analizinde Kemalist Devrim'in Ortaçağ ilişkilerine darbe vurarak kapitalizmin gelişme yolunu açtığı düşüncesindedir. Cumhuriyetin Osmanlı Devleti'ni yıkan genç burjuvazisi, liberal-kapitalist felsefeyi kendi sınıfsal çıkarlarına uygun düştüğü için benimsemiştir. Türk Devriminin milli burjuva yaratım sürecini açıklarken Perinçek, var olmayan bir sınıfın metafizik olarak yaratımından değil, cılız da olsa I. Dünya Savaşı yıllarında gelişme gösteren milli burjuvazinin büyütülmesinden bahsetmektedir. O'na göre, Türk Devrimi Ortaçağ ideolojisinin etkisini toplumun bütün alanlarında kırmayı, dini ideolojinin toplumdaki ideolojisine son vermeyi,

[222] "Perinçek: Atatürk'ün Sınıflarüstü ya da ideolojilerüstü olmasına imkan yoktur", **Aydınlık**, 25 Kasım 1979.
[223] "Bağımsızlık ve Demokrasi Meşalesi Sönmeyecek", **Aydınlık**, 20 Mayıs 1980.
[224] Doğu Perinçek, "Kemalizm ve Devlet", **Saçak**, Aralık 1985, ss.14-33. Yazı Temmuz 1985'te Yazılmıştır.

modern bir sanayi toplumu yaratmayı amaçlamaktadır. Atatürk, dini ideolojiyi çağdaşlaşmanın önünde bir barikat olarak görmektedir.[225] Bu nedenle Kemalist tarihçilik, tarihin İslamiyet ile başlatılmasına karşı İslam öncesi Türk tarihine yönelmektedir. Burjuva tarihçiler geçmişteki sınıf mücadelelerinden söz etmekte ancak kapitalist toplumdaki sınıf antagonizmalarını gizlediğinden Kemalistler de liberal burjuvazinin genel tutumuna uygun olarak "sınıfsız, imtiyazsız, kaynaşmış bir kitleyiz" formülüyle sınıfların ve sınıf mücadelesinin varlığını kendilerinden önceki dönemlerde geçerli sayıp kendi dönemlerinde sınıfların olmadığı ya da uzlaştığı tezinden hareket etmektedir.[226]

Perinçek'e göre Atatürk'ü putlaştıran, Atatürk'ün din hakkındaki görüşlerini gizleyen 12 Eylül Atatürkçülüğü, "dini" birleştirici bir bağ olarak kabul etmekte, Türk-İslam sentezini temel almakta ve Atatürk'ün dine yaklaşımından utanmaktadır. Atatürk'ü put yapan resmi Atatürkçüler'in karşısında o put artık onların gelenekle birleşmelerini zorlaştıran bir yüke dönüşmektedir.[227] Perinçek'e "Puttu, yük oldu" başlıklı yazısından dolayı "Atatürk'ün dine karşı bir kimse olmasının iddia olunması, dinsiz bir kimse olduğunun imajı verilmesi, halkın nazarında küçük düşürülmesi ve hatırasına hakaret" nedenleriyle dava açılmıştır.[228] Perinçek'e göre Atatürk, 12 Eylül rejimi tarafından "Kenanist" yapılmaktadır. Oysa O'na göre, Atatürk'ün din, İslamiyet ve Hz.Muhammed hakkındaki düşünceleri yazılı bir şekilde mevcuttur. Ancak resmi Atatürkçülük, Atatürk'ün görüşlerinin ortaya çıkmasından rahatsızdır. Çünkü Kenan Evren'in görüşleriyle yani Kenanizm ile çelişmektedir. Bu nedenle 12 Eylül, Atatürk'ü yalnızca heykellerde yaşatmaktadır. Çünkü heykeller konuşamamaktadır.[229]

Perinçek'e göre Türkiye Mustafa Kemal'in kıymetini anlayamamıştır. Mustafa Kemal Marksist değildir ancak çok büyük bir devrimcidir. Türkiye'de ileri, modern, demokratik olan her şey yüz yıllık demokratik devrim mücadelesinin ve en uç nokta olarak da Mustafa Kemal'in önderlik ettiği Cumhuriyet Devrimi'nin

[225] Doğu Perinçek, **Osmanlı'dan Bugüne Toplum ve Devlet**, 3.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1991, (Toplum ve Devlet), ss.115, 116, 151, 152, 229.
[226] Doğu Perinçek,"Burjuva Liberal Tarihçilik ve Kemalizm", **Saçak**, Sayı:30, Temmuz 1986, ss.25-26.
[227] Doğu Perinçek, "Puttu, Yük Oldu", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:8, 22-28 Şubat 1987, s.7.
[228] "Atatürk'ten Atatürk'e Hakaret", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:22, 31 Mayıs-6 Haziran 1987, s.29.
[229] Doğu Perinçek, "Heykeller Konuşmaz", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:40, 27 Eylül-3 Ekim 1987, s.7.

ürünüdür. Türkiye, her şeyini Atatürk'ün Osmanlı Devleti'ne attığı tırpana borçludur. Atatürk'e yapılan diktatörlük suçlamalarına gelince, Atatürk'ün uygulamaları, Osmanlı'ya karşı demokrasinin yolunu açan, halkçı diktatörlük ideolojisini rehber edinen jakoben despotizmidir.[230]

Doğu Perinçek, İkinci Cumhuriyet tartışmalarının yaşandığı 1990'larda Kemalizmi tarihsel olarak ileri bir aşama, İkinci Cumhuriyeti ise Kemalist Devrim'e karşı gerici bir girişim olarak ele almaktadır. Turgut Özal'ın mimarlığındaki İkinci Cumhuriyet Projesi burjuvazinin yeni bir cumhuriyet arayışıdır. Kemalist Devrim Kurtuluş Savaşı'yla emperyalist işgale son vermiş, burjuva kapitalist toplum yaratımında Ortaçağ ilişkileriyle hesaplaşmış, laikleşmeyle sanayileşmeye ayak bağı olan ilişkilere tırpan vurup, modern kapitalist toplum için insan malzemesi yetiştirmiştir. Ancak Perinçek'e göre, Kemalizmin hür teşebbüs, hür düşünce ve gelişmiş kapitalizm hedefi, dünya kapitalist toplumu içerisinde boğulmuştur. Kemalizme karşı olan İkinci Cumhuriyetçilerin hedefi hür teşebbüs, hür düşünce değil yarı-ortaçağlı ilişkilerle emperyalizmle bütünleşme projesidir. 1908 Jön Türk ve 1920'lerin Kemalist Devrimiyle iki devrim yaşayan Türkiye, demokratik devrimini tamamlayabilmiş değildir. İkinci Cumhuriyetçi burjuvazinin hedefi Kemalist Devrimi aşmak değil kazanımlarını tasfiye etmektir.[231] Perinçek, İkinci Cumhuriyeti koyu bir sermaye diktası, piyasa terörü, ABD patronluğundaki kontrgerilla cumhuriyeti olarak tanımlamaktadır. İkinci Cumhuriyet Irak Kürdüne Pentagon'un Kerkük-Musul senaryosu gereği şefkatlidir ama Türkiye Kürdünü ezmeyi içerir. İkinci Cumhuriyet Mustafa Kemal'leri Jak Kamhi'lerle aşma girişimidir. Yeni bir cumhuriyet ise ancak işçi hareketi ve Kürt Halk hareketi dinamikleriyle, emekçi cumhuriyeti ile mümkün olabilir.[232]

1990'ların ortasında ve ikinci yarısında Kemalizm, Perinçek için anti-emperyalist ve devrimci mevzidir. Cumhuriyet devrimiyle kazanılan her mevzi yeni dünya düzeninin saldırısı altındadır. Mustafa Kemal'in yarattığı devrimci mirasa sahip çıkmak ve savunmak, Türkiye halkının bağımsız, laik ve özgür geleceğini savunmaktır.[233] Perinçek'e göre çözüm, Mustafa Kemal'in Samsun'a çıktığı gibi

---

[230] "Doğu Perinçek ile Playboy Söyleşisi"**, Saçak**, Sayı:54, Temmuz 1988, ss.11,12.
[231] Doğu Perinçek, **Kemalist Devrim**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1992, ss.9-21.
[232] Doğu Perinçek, "Ankara'da Son Tango", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:31, 2 Ağustos 1992, s.7.
[233] Doğu Perinçek, "Mustafa Kemal Atatürk'le Kazandığımız Mevzilerde Yeni Dünya Düzenine Direnmek Günün Görevidir", **Aydınlık**, 11 Kasım 1995, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.33-34.

toplumu saran çürüme karşısında kaçınılmaz olan devrim için ilk adımı atmaktadır.[234] Kemalizm ve devrimci mirası emperyalizme ve yeni dünya düzenine karşı yeniden ihtiyaçtır. Atatürk'ün önderliğinde atılımı gerçekleşen ve tamamlanamayan Milli Demokratik Devrimi'ni ve Cumhuriyet Devrimi'ni tamamlamak en önemli görevdir.[235]

2000'li yıllarda ise Perinçek siyasal çizgisini Kemalist hat üzerine oturtmaktadır. Kemalizmin felsefesi Perinçek için kendi siyasal felsefesinin de temelini oluşturan materyalist felsefedir. Kemalizm de tüm burjuva demokratik devrimler, Milli Demokratik Devrimler gibi materyalist felsefeye dayanmaktadır. Kemalizm, toplumların gelişmesinde maddi süreçlerin düşünsel süreçleri belirlediği yaklaşımındadır. Perinçek'e göre, Kemalizm tarihsel materyalizmden beslenen, Marx ve Engels'in tarihsel materyalist felsefesinden etkilenen Türk Devrimi'nin pratiğidir. Komünizm ile devlet sosyalizmi arasında kalan Kemalizm ve Türk Devrimi 1930'larda tercihini devlet sosyalizminden yana kullanmaktadır.[236] O'na göre Atatürk Devrimi, Türkiye için herhangi bir seçenek değil tek seçenektir. Cumhuriyeti ve toplumu Atatürk Devrimi temelinde yeniden örgütlemek dışında bir çözüm yolu bulunmamaktadır.[237] 2000'li yıllarda Türk Devrimi, emperyalizmin güdümündeki Cumhuriyet yıkıcıları tarafından saldırıya uğramaktadır. Perinçek saldırılara karşı Atatürk'ün yolunda milli hükümeti kurmak ve Kemalist Cumhuriyeti ve milli devleti yeniden inşayı hedef olarak belirlemektedir.[238] Artık bekçilik yapılarak korunacak bir cumhuriyet kalmamıştır. Cumhuriyetin cumhuru iktidara gelip halkın Türkiye'sini kuracaktır.[239]

1.2.1. Milliyetçilik

Türkiye sosyalist solunun, milliyetçilikle ilişkisi ele alındığında, kalkınma, kalkınmış ülkeleri yakalama, emperyalizme karşı mücadele başlıkları ana bağıntıyı

[234] Doğu Perinçek, "Samsun'a Çıkmak", **Aydınlık**, 18 Mayıs 1996, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.35-36.
[235] Arslan Bulut, **Türkçü-Devrimci Diyaloğu Doğu Perinçek ve Attila İlhan ile Röportajlar**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1998, ss.15-16.
[236] Perinçek, Kemalizmin Felsefesi, ss.15, 21, 23, 25, 99.
[237] Doğu Perinçek, **Ergenekon Savunması**, 3.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul,2009, (Ergenekon), ss.144-146.
[238] Doğu Perinçek, "Atatürk Gibi Yapmak", **Aydınlık**, 7 Haziran 2012.
[239] Doğu Perinçek, "Cumhuriyeti Yeniden Örgütleyeceğiz", **Aydınlık,** 22 Kasım 2013.

oluşturmaktadır. MDD ve Yön hareketlerinin sosyalizm için bağımsızlık üzerinden oluşturduğu aşamalı devrim tezleri, milliyetçiliğin, kalkınmacılığın ve anti-emperyalizmin eklemlenmiş biçimleridir.[240] MDD hareketindeki yaşanan bölünme, Perinçek'in, milliyetçilik söylemine karşı tavır geliştirmesiyle sonuçlanmaktadır. Perinçek, Mihri Belli'nin Aydınlık Sosyalist Dergi'deki Marksist-Leninizmin aynı zamanda milliyetçi-devrimcilik olduğu düşüncesine itiraz etmekte, milliyetçi-devrimci söylemin Marksist-Leninist proleter enternasyonalizminin reddi anlamına geldiğini belirtmektedir.[241] Perinçek'in ideolojik çizgisinde milliyetçiliğin baskınlığı 1970'lerin ortasından itibaren belirginleşmeye başlamaktadır. Perinçek'in ideolojisinde anti-emperyalizmin kilit rolde olması, ulusal devletin ve varlığının bekasının sosyalist bir hedef olarak ortaya konması, milliyetçilik-sosyalizm gelgitinde sosyalizmi araçsallığa taşımaktadır.[242] Perinçek'in anti-emperyalist mücadeleyi her şeyin önüne koyması, yeniden Atatürk Devrimleri'ni savunma noktasında bulunması, her türlü enternasyonalist hareketi emperyalizmin işbirlikçisi olarak suçlaması ve siyasal hattının millici rengi zaman içerisinde Perinçek'i MDD çizgisinin başlangıç ucunun temsilcisi durumuna getirmektedir.[243]

1970'lerin başında Perinçek ve partisi TİİKP, milliyetçiliği burjuva ideolojisi olarak tanımlamakta, proleter enternasyonalizmini savunup, burjuva milliyetçiliğini mahkum etmeyi önde gelen görevleri arasında saymaktadır. Perinçek'in partisi TİİKP'e göre bilimsel sosyalizmin temelinde, bütün ülkelerin proletaryalarının ortak mücadelesi burjuvaziye karşıdır ve ülkemizde de anti-emperyalist saflarda bilimsel sosyalizm, burjuva milliyetçiliğiyle mücadele halindedir. Türkiye'de milli burjuvazinin ideolojisi, burjuva ve küçük burjuva milliyetçiliği ve burjuva ve küçük burjuva sosyalizmidir, Kemalizm'dir. Milli burjuvazi ve küçük burjuvazi sınıfsal çıkarlar açısından emperyalizmle çelişki durumunda olmasına ve anti-emperyalist mücadeleyi milliyetçilik bayrağı altında yapmak istemesine rağmen işçi sınıfının sosyalizm mücadelesine ve iktidarına karşıdır. Milliyetçilik, işçi sınıfının dikkatini sınıf düşmanlarından uzaklaştırır, proletaryanın sınıf bilincini köreltir. Burjuva

[240] Gökhan Atılgan, "Sosyalist Milliyetçilik Söylemi (Türkiye, 1961-1968): Temeller Ayrılıklar", **Ankara Üniversitesi SBF Dergisi**, Cilt:64, Sayı:3, 2009, ss.14,20.
[241] Doğan Gürpınar, **Ulusalcılık**, Kitap Yayınevi, İstanbul, 2011, s.250.
[242] Bağış Erten, "Doğu Perinçek", **Modern Türkiye'de Siyasi Düşünce: Milliyetçilik**, Cilt 4, 3.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2008, ss.462-483.
[243] Suavi Aydın, "Milli Demokratik Devrim'den Ulusal Sol'a Türk Solunda Özgücü Eğilim", **Toplum ve Bilim**, Cilt:78 Güz, 1998, ss.81-82.

milliyetçiliği eninde sonunda emperyalizme boyun eğmek demektir. PDA'cılar için Türkiye halkının kurtuluş mücadelesi milliyetçilik bayrağı altında değil ancak enternasyonalizm ve proleter sosyalizm bayrağı altında zafere ulaşabilir.[244] Hakim sınıflar açısından Marksizm ile milliyetçilik arasındak ideolojik ayrım PDA için açık ve nettir.[245] 1970'lerde Perinçek'e göre milliyetçilik emperyalizmin hizmetindedir. Turancılık, cihan Türklüğünü birleştirmek gibi sloganlarla emperyalizmin Türkiye'deki tahakkümüne hizmet etmektedir. I.Dünya Savaşı'nda Alman emperyalizminin, 1930'larda Nazi emperyalistlerinin hizmetinde olan Turancılık, artık ABD emperyalistlerinin hizmetinde Türkiye'de yaşayan Türk ve Kürt milliyetinden bütün halk için köleleştirici niteliktedir.[246] Burjuva milliyetçiliği, Turancılık ile aynı düşünce temellerine sahip olduğu için Kürtlerin milli ve demokratik haklarına karşı aynı şoven tavrı sergilemektedir.[247] Perinçek'in Türkiye'yi birleştirici formülü, Doğu halkına yönelik ırkçılığın sonlandırıldığı, Kürtçülüğün de Türkçülüğün de karşısında Türkiye yurtseverliğidir.[248]

12 Eylül sonrasında da Perinçek'in Dünya Türklüğü söylemine bakışı aynıdır. Bu söylem ABD ve egemen sınıfların Türkiye'ye yükledikleri koçbaşı rolünden başka bir şey değildir. Türkiye'nin hayalindeki Kızılelma, komşu topraklarda değil kendi ülkesinde kuracağı demokrasi ile mümkündür.[249] Temel çelişmenin Türkler ve tüm dünya arasında olduğu "Türk Cihan Hakimiyeti" teorisi gerçeğe dayanmayan bir yanılsamadan öteye geçememektedir.[250] 12 Eylül döneminde milliyetçi aksiyonun ABD patentli misyon partisi MHP ise 1970'li yıllardaki demokratik kitle hareketlerini bastırma misyonunu askeri rejiminin istikrar operasyonuyla tamamlamıştır. Uluslararası kapitalizmin kemer sıkma politikasının sopası 12 Eylül rejimi, MHP'nin uyguladığı sola karşı başıbozuk savaşı uygun görmemekte ve anti-komünizmi devletleştirmektedir.[251]

---

[244] "Proleter Enternasyonalizmi ve Burjuva Milliyetçiliği", **Proleter Devrimci Aydınlık**, Sayı:8-22, Ağustos 1970, ss.261-265.
[245] 'Komünist Milliyetçi Olamaz", **Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler I (1969-1970)**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979, ss.298-304.
[246] Doğu Perinçek, "Devrimci Kültür ve Sanat Üzerine", **Aydınlık**, Sayı:58, Aralık 1975, ss.6-7.
[247] Doğu Perinçek, **Bozkurt Efsaneleri ve Gerçek**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1976, s.12.
[248] Doğu Perinçek, "Irkçılık Değil Türkiye Yurtseverliği", **Aydınlık**, 17 Nisan 1978.
[249] Doğu Perinçek, "Kızılelma", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:6, 8-14 Şubat 1987, s.7.
[250] Perinçek, Toplum ve Devlet, ss.200-201.
[251] Doğu Perinçek, "MHP Misyonu", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:35, 21 Ağustos 1988, s.7.

1990'ların başında Perinçek'e göre milliyetçilik, piyasa gerçeğinin ve zihinsel kurgunun ideolojisidir. Piyasada işgücünü satan emekçiyi milliyetçilikle kendisine bağlayan sermaye sahipleri, ulusal düzlemde milliyetçilikle sermaye sömürüsünün ideolojik iklimini yaratmaktadır. Dünya tarihinde milliyetçilik kadar sömürüyü ve kan dökücülüğü haklı gösteren bir ideoloji görülmemiştir. Piyasanın sömürü ve milliyetçiliği yalnız ulusları değil insanlığı da zengin kuzey, yoksul güney olarak sınıflara bölmektedir. Milliyetçiliğin, ırkçılığın, piyasanın biricik yanıtı ise proleter enternasyonalizmidir.[252] Perinçek, milliyetçi olmadıklarını açıkça vurgulamakta ve milliyetçiliği eleştirmeyi her milliyetten emekçilerin geleceği açısından zorunlu bulmaktadır. Milliyetçilik, yalnız diğer milliyetlere düşmanlıkla kalmayan, kendi emekçi halkını da sömürünün pençesinde tutan ve ezen ideolojik hegemonyanın aracı olan bir burjuva ideolojisidir. Perinçek, Türk milliyetçiliğini de Kürt milliyetçiliğini de zararlı bulmaktadır. Ancak ezilen ulus milliyetçiliği olarak Kürt milliyetçiliğinin yasallığını ve örgütlenme hakkını savunmaktadır. Türk milliyetçiliği bölücülük yapmakta, Fırat'ı halkları bölen bir sınıra dönüştürmektedir. Başka milletlere eşit olarak yaklaşması olanaksız olan milliyetçilik kendi halkını da ezmektedir. Türk milliyetçiliği de kendi halkını ezen bir karaktere sahiptir. Kürt milliyetçiliği de ezilen ulusun devrimci milliyetçiliği olarak yine burjuvazinin emekçiler üzerindeki sömürüsünün ve diktasının ideolojisidir. Türk milliyetçiliğinin alternatifi Kürt milliyetçiliği değildir, işçi sınıfının enternasyonalizmi ve kardeşliktir.[253] Türk milliyetçiliği yetmiş yılda iflas edip bitmiştir. Kürt milliyetçiliğinin de otuz yıl beklenip iflas etmesi beklenmemelidir. Perinçek'e göre kapitalizmin halkları birbirine boğazlatma siyaseti izlediği Yugoslavya'da, Tito'nun uyguladığı sosyalist model milliyetçiliğin karşısında halkların kardeşlik formülüdür.[254]

1990'ların sonunda da Perinçek'in odağında emperyalizm merkezlerinin halkları milliyetçilik ile birbirine kırdırma siyaseti vardır. Ezilen ülkelerin ulusal burjuvazilerinin emperyalizme karşı sosyalist ülkelerle ittifakına dayanan devrimci milliyetçiliğin yerini, emperyalizmle ittifak eden aynı devlet içindeki ya da

---

[252] Doğu Perinçek, "Bir Piyasa Yangını", **2000'e Doğru,** Yıl:6, Sayı:48, 29 Kasım 1992, s.7.
[253] Doğu Perinçek, "Milliyetçiliği Olmayan Millet Yoktur", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:43, 25 Ekim 1992, ss.24-25.
[254] Doğu Perinçek, "Enternasyonalizme Mecburuz", **Teori**, Ağustos 1991, Aktaran Doğu Perinçek, **Türk Sorunu**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1993, (Türk Sorunu), ss.359-362.

devletlerarası çatışmalardaki milliyetçilik almaktadır.[255] Bu konjonktürde Perinçek, bütün milliyetçileri cumhuriyet devrimi ve bağımsızlık cephesinde, Amerika'ya, Batı kuvvetlerine, kukla Kürdistan projesine, Yeni Sevr projesine, ikinci cumhuriyete karşı, Mustafa Kemal'in çizgisinde, İşçi Partisi ve Türk Silahlı Kuvvetleri safında birleşmeye davet etmektedir. Perinçek, Türk kimliğini hem öz kimlik, hem üst kimlik olarak görmektedir. Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran halka Türk milleti denilmektedir. Perinçek'e göre Türk milleti ve Türkiye milleti kavramlarının ikisi de doğrudur. Kendisini Türk hissetmeyen bir insan da Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olmakla Türk'tür. Yugoslavya'yı, Çekoslovakya'yı, Irak'ı, Rusya'yı mikro milliyetçilikle parçalayan emperyalizm karşısında Türklerin ve Kürtlerin ortak vatanı Türkiye'nin birliğini sağlayacak ve Sevr planı bozacak politika Kurtuluş Savaşı politikası içerisindedir. [256]

2000'li yıllarda ise Perinçek çizgisini milliyetçiliğe oturtmaktadır. Ulusalcı-milliyetçi ayrımlarının tartışıldığı bu süreçte Perinçek, ulusalcılık ve milliyetçiliğin aynı anlama geldiğini kendisinin ise milliyetçilik sözcüğünü yeğlediğini belirtmektedir. Perinçek, Namık Kemal, Talat Paşa, Mustafa Kemal geleneğine dayandırdığı Türk Devrimci milliyetçiliğinin savunuculuğunu yapmakta ve "varlığımızın temeli" şeklinde nitelendirmektedir. [257] Milliyetçilik savunusundaki Perinçek'e göre Türk kimliği iki büyük devrim dalgasının sonucudur. Göktürk İmparatorluğu döneminde kabileden devlete ve uygarlığa geçişin, 19. yüzyılda Milli Demokratik Devrim'in sonucu olarak siyasal bağı vurgulayan Türk kimliği, asimilasyon ile çeşitli etnik grupları Türk dili içerisinde birleştirmekte ve kaynaştırmaktadır.[258] Türk'ün tarih içerisinde en iyi tanımı Türkçe konuşandır ve Türk kavramını millet oluşturmadan önceki çağlarda da, millet oluşturduktan sonra da belirleyen en önemli etken Türkçe konuşmaktır. Tarih çağları içerisindeki Türk tanımı da kültür ve uygarlığa vurgu yapmaktadır.[259] Kızılelma, artık milli devleti savunanların adıdır ve Perinçek, Amerikan emperyalizmine karşı duran milli güçleri "Kızılelmacı" olarak tanımlamaktadır. Kızılelmacılar milli devlet bloğuyla ABD emperyalizminin önünü kesecek, Türkiye'yi yeniden Kemalist Devrim yoluna

---

[255] Doğu Perinçek, **Avrasya Seçeneği**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1996, (Avrasya), ss.14-15.
[256] Bulut, ss.22, 23,28, 29, 48.
[257] Doğu Perinçek, "Kimin Mukaddesatı", **Aydınlık**, Sayı:964, 8 Ocak 2006, s.3.
[258] Doğu Perinçek, **Orta Asya Uygarlığı**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2008, ss.39-40.
[259] Doğu Perinçek, **Og'dan Oğur'a**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2012, s.68.

sokacaktır.[260] Perinçek'e göre Türk Milleti, tarikatlara, cemaatlere, etnik gruplara ve mezheplere bölünmek istenmektedir. Dinlerarası diyalog, insan hakları gibi kavramlarla Müslüman Türkiye halkını gavurlaştırma planı uygulanmakta, milli kültür ve Türk milli devleti tasfiye edilmeye çalışılmaktadır.[261] Bu planlar karşısında Perinçek ve İşçi Partisi, Türkiye'nin bölünemeyeceğini, Türk milletinin parçalanamayacağını, Atatürk devriminin yıkılamayacağını ve milli kuvvetlerin birleşerek Atatürk devrimini yeniden inşa edip, Türkiye'yi birleştirip bütünleştireceğini savunmaktadır.[262]

Perinçek için milliyetçilik ve sosyalizm ikiz kardeş gibidir ve iç içe doğup birlikte büyümüştür. İlk Türk milliyetçilerinin de hepsi halkçı hatta bazıları sosyalisttir. Latin Amerika'dan Afrika ve Asya'ya kadar bütün ezilen dünyanın gerçeği milliyetçilik ve sosyalizmin birlikteliğidir. Türkiye'de de milliyetçilerin ve sosyalistlerin kökleri ortaklık taşımaktadır. Emperyalizme karşı ezilen dünyada, devrimci ve halkçı milliyetçilik aynı zamanda enternasyonalist bir mevzilenme içerisindedir. [263] Milliyetçilik tarih sahnesine çıktığında feodalizmi ve tahtları devirmiş, devrimci bir rol oynamış, yirminci yüzyıla gelindiğinde ise emperyalist ülkelerde gerici bir karakter kazanmıştır. Artık devrimci milliyetçiliğin vatanı Asya, Afrika, Latin Amerika ezilen dünyadır. Mazlumlar dünyasında emperyalizmle işbirliği yapan sınıfların gerici milliyetçiliği ve emperyalizme karşı mücadele eden sınıfların devrimci milliyetçiliği olmak üzere iki tip milliyetçilik görülmektedir. Türk milliyetçiliği de emperyalizme karşı mücadele içinde oluşan mazlum millet milliyetçiliğidir.[264] Türkiye'de milliyetçilik, sosyalistlik ve halkçılık Perinçek'e göre 19.yüzyılın sonlarında ve 20.yüzyılın başlarında tek bir devrimci akımdır. Daha sonra milliyetçilerin bir bölümü Hitler emperyalizminin ve ABD emperyalizminin çekim alanına girip halkçılığı terk etmiş, halkçıların bir bölümü milliyetçiliği terk edip sosyal demokratlaşmış, sosyalistlerin bir bölümü de yurtseverliğe sırtlarını

---

[260] Doğu Perinçek, "Avrupa'da ve Türkiye'de Kızılelma Kazandı", **Aydınlık**, Sayı:933, 5 Haziran 2005, s.3.
[261] Perinçek, Mafyokrasi, ss.98-99.
[262] Perinçek, Ergenekon, ss.129-131.
[263] Doğu Perinçek, "Milliyetçiliğin ve Sosyalizmin Türkiye'deki Kökleri", **Aydınlık**, 12 Kasım 2011.
[264] Doğu Perinçek, "Milliyetçiliğin Devrimci Köklerini Hatırlamak", **Aydınlık**, 22 Ağustos 2012.

dönerek emperyalizmin güdümüne girmiştir. Küresel mafya tarikat rejimi yaşamını milliyetçi-sosyalist-halkçı bölünmesine borçludur.[265]

1.2.2. Ordu

Türkiye sosyalist solu içerisinde orduya yüklenen ilerici misyon, Milli Demokratik Devrim tezlerinin asker-sivil aydın zümreyi devrimci güçlerin arasında belirlemesiyle başlangıç göstermektedir. Sosyalist sol ile askeri rejimler ve ordu arasında bağlantı ise SSCB'nin Ortadoğu'daki BAAS rejimlerini ve Latin Amerika'daki sol cuntaları "kapitalist olmayan kalkınma yolu" kuramıyla desteklemesine dayanmaktadır.[266] Perinçek'in MDD tezlerinin orduya yönelik yaklaşımına karşıtlıkla başlayan tutumu, MDD tezlerinin orducu tutumuna doğru zaman içerisinde evirilerek dönüşüm göstermektedir.

1970'lerde Perinçek'in PDA'sına göre ordu, NATO ve ABD askeri danışmanlarının kontrolü altında hakim sınıfların baskı aracıdır. Doğan Avcıoğlu'nun "orduya yönelen eller kırılır" tavrı, Aydınlık Sosyalist Dergi ve Kurtuluş'un ordunun tarafsız olmasına yönelik tutumu, Hikmet Kıvılcımlı'nın orduyu vurucu güç olarak görmesi, kapitalist olmayan yoldan kalkınma teorileri burjuvaziye hizmet eden teorilerdir ve PDA tarafından reddedilmektedir.[267] Ordu, sömürücü sınıfların halkı ezmek için kullandığı bir baskı aracıdır. Ordu, jandarma, polis, mahkemeler, hapishaneler hakim sınıfların sömürü çarkını korumak için kullandıkları vasıtalardır. Hakim sınıfların ordusunu yenebilecek tek güç emekçi yığınların ordusu, halk ordusudur.[268] Perinçek için Türkiye ordusu, hakim sınıfların hakimiyet ve baskı aracı olduğundan milyonlarca halkın değil bir avuç sömürücünün emniyetini sağlamaktadır. TİİKP programına göre, hakim sınıfların muhafızlığını meslek edinmiş ordu kaldırılacak, halkın genel silahlanmasına dayanan halk ordusu güçlendirilecek, milli bağımsızlık ve yurt savunması halk iktidarı ile teminat altına

---

[265] Doğu Perinçek, "Milliyetçi-Ulusalcı Ayrımı", **Aydınlık**, 27 Mart 2012.
[266] Ferhan Umruk, "Belgeli Siyaseti Aşabilmek", **Sosyalizmin Milliyetçilikle İmtihanı,** (Ed. Ferhan Umruk) , Versus Kitap, İstanbul, 2007, ss.164-165.
[267] "Ordunun Rolü ve Anlamı", **Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler II (1970-1971)**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979, ss.194-202. Yazı 23 Şubat 1971 Tarihinde Yayınlanmıştır.
[268] "Ordu Hakim Sınıfların Baskı Gücüdür", **Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler II (1970-1971),** ss.213-220. Yazı 28 Şubat 1971 Tarihinde Yayınlanmıştır.

alınacaktır.[269] Perinçek'e göre ordunun devrimde vurucu güç gösterilmesi tamamen gerçeğe aykırıdır ve hakim sınıfların ordusunun parçalanıp içinden birçok devrimci unsurun halkın saflarına geçmesiyle aynı şey değildir. Ordunun devrimciliği konusunda üretilen teoriler ve yayılan hayaller, halkın devrimci gücüne güvenmek yerine burjuva kurumlarına bel bağlamaktır. Ordunun devrimciliği tezleri, kişiyi burjuvazi ile işbirliğine, hakim sınıflarla uzlaşmaya götürmektedir. Perinçek bu düşünsel düzlemde 12 Mart'ı diktatörlük olarak adlandırmakta silahlı kuvvetleri yücelten teorileri faşizmin ideolojik malzemeleri olarak değerlendirmektedir.[270]

1970'lerin sonlarında Perinçek'e göre Sovyet sosyal emperyalizmi, Türkiye devletini ve ordusunu yıkmak istemektedir. Moskovalı emperyalistlerin ağırlaşan tehdidi karşısında Türkiye devletinin bağımsızlığı, bütünlüğü ve egemenliği için milli savunmanın güçlendirilmesi gerekmektedir. Perinçek için Sovyet sosyal emperyalizmine karşı devlet ve orduyu savunmak için özgürlük ve demokrasi bayrağını yükseltmek son derece önemlidir.[271] Milli savunmayı ön planda tutan Perinçek ve TİKP, "Amerikan U-2 uçaklarına ve Rusya'ya teslimiyete hayır" kampanyası düzenlemektedir. Perinçek, Genelkurmay başkanı Kenan Evren'in "U-2 uçaklarına izin vermemiz mümkün değildir" sözlerini sevinçle karşıladıklarını ifade etmektedir.[272]

Perinçek, 1980'lerin başında, 12 Eylül yaklaşırken, yurt sevgisiyle ve yurdu savunma bilgisiyle donanmış gençlik yetiştirmeyi ülkenin önünde duran en önemli görev olarak görmektedir. Rus işgali tehdidi karşısında Lenin'in "Sosyalizm ve Savaş" kitabından alıntılar yapan Perinçek, çocukları yurt sevgisi, duygusu ve saldırgana direnme bilgisiyle donatmanın haklı ve insani bir ödev olduğunu ve yurt savunmasına en büyük önemi vermenin zamanı geldiğini duyurmaktadır.[273] Perinçek, 12 Eylül askeri darbesiyle topluma en değerli varlığı olan insan malzemesi açısından büyük bir fatura çıkarıldığı görüşündedir. 12 Eylül, işkence ve zulümlerle insanı insan yapan değerleri ezip geçmiştir.[274] 1980'lerde Perinçek, ordunun ilericiliği meselesine işlevsel yaklaşmaktadır. Ordunun her devrime öncülük ettiği teorisi

---

[269] Perinçek, Faşizm, ss.32-33.
[270] Perinçek, Kıvılcımlı, ss.13, 46, 47, 48.
[271] Doğu Perinçek, "Devlet ve Ordu", **Aydınlık**, 3 Ağustos 1979.
[272] "Perinçek: Evren'in tutumunu saygıyla karşılıyoruz", **Aydınlık**, 26 Haziran 1979.
[273] Doğu Perinçek, "Milli Güvenlik Dersi ve Çocuklar", **Aydınlık**, 4 Mart 1980.
[274] Doğu Perinçek, "Bir 12 Eylül Faturası", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:34, 23-29 Ağustos 1987, s.7.

gerçekle uyuşmamaktadır. 27 Mayıs sonrasında darbeci görüşlere temel olan bu teori zaten 12 Mart 1971 ile kaybolmuştur. Ordunun ilericiliği tarihte devletin ilerici rol oynadığı dönemler açısından geçerlidir.[275] 27 Mayıs 1960, çok partili rejim yönünde 1946'dan çok daha önemli bir sıçramayı belirlemekte, siyasal çoğulculuğun toplumsal temelini pekiştirmektedir. 27 Mayıs Perinçek'e göre bir darbe değil ihtilaldir. 12 Mart ise çok partili rejimi fiilen askıya alabilmiş ancak parlamentoyu ve siyasi partileri ortadan kaldıracak gücü kendinde bulamamıştır. 12 Eylül rejimiyle ise politika devlet tekeline alınmış, yurttaşa yalnız devlete itaat ve hizmet hakkı tanınmak istenmiştir.[276]

1990'ların başında ise Perinçek, Özal'ın Irak'a gerçekleştirmek istediği kara harekatının karşısında dururken, Özal'a yönelik darbe tehdidinin de karşısındadır. Savaş ve darbe tehditlerinin varlığında ordu ve işçi hareketi alternatif kuvvetler olarak iktidar boşluğunda ilerlemektedir. Savaşın ve darbenin karşısında ise çözüm Perinçek için genel grevdir.[277] 28 Şubat 1997 ile birlikte Perinçek orduya ilerici misyon yüklemekte ve 28 Şubat'ı emperyalizme ve gericiliğe karşı başlatılan bir atak olarak değerlendirmektedir. Perinçek'e göre 28 Şubat aslında 1919'da başlamıştır ve emperyalizmin yeni Sevr tehdidinin göğüslenmesi ve irticanın etkisiz kılınması için cumhuriyet devriminin ikinci taaruzudur.[278] Perinçek, demokrasilerin demokratik yoldan kurulamayacağı görüşündedir. Fransız, İngiliz, Amerikan, Türk Devrimleri oylamayla değil zorla ve kuvvetle gerçekleşmiş, Cromwel'ler, Robespierre'ler, Washington'lar, Lincoln'ler, Sun Yatsen'ler, Mustafa Kemal'ler demokrasiyi devrimle getirmişlerdir.[279] Bu nedenle hangi güç cumhuriyet yıkıcılarının üzerine gidiyorsa Perinçek için iyidir, tanklar işçinin, köylünün üzerine yürüyorsa kötüdür. Şeriatı gerekirse askeri güç kullanarak tasfiye etmek devrimci cumhuriyetin görevidir.[280] Darbe karşıtı olduklarını söyleyen cephe ise aslında askeri darbeye karşı değil orduya karşı mevzilenmektedir ve Türkiye'de irticayı savunmak durumunda

---

[275] Doğu Perinçek, "Türk Ordusunun Tarihsel Kaynakları Üzerine", **Saçak**, Sayı:28, Mayıs 1986, s.38.
[276] Doğu Perinçek, **Anayasa ve Partiler Rejimi**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1985, ss.51, 57, 59, 62, 63.
[277] Doğu Perinçek, "Savaş ve Darbeye Karşı Genel Grev", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:4, 27 Ocak 1991, s.7.
[278] Perincek, 28 Şubat ve Ordu, ss.9,11.
[279] Doğu Perinçek, "Hiçbir Demokrasi Demokratik Yoldan Kurulmadı", Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.129-131. Yazı 2 Kasım 1997'de Yayınlanmıştır.
[280] Doğu Perinçek, "Hiçbir Ceza Tehdidi Cumhuriyet Devrimini Savunma Kararlılığımızı Zayıflatamaz", Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.136-138. Yazı 13 Kasım 1997'de Yayınlanmıştır.

olanlar orduyu hedef almak zorundadırlar.[281] “Ne şeriat ne darbe” sloganıyla pratikte hedef alınan darbe değil cumhuriyet devrimi rotasıdır. Türkiye ve devrim düşmanları aynı zamanda 28 Şubat düşmanıdır. 28 Şubat 1997 Türkiye’nin yüzelli yıllık devrim sürecinin 1876 Meşrutiyet, 1908 Genç Türk Devrimi, 1920’lerin Kemalist Devrimi, 27 Mayıs 1960 devrimiyle halkalarından bir tanesidir.[282]

Perinçek, 2000’li yıllarda emperyalizm karşısında milli devlet ve milli ordunun savunucusu durumundadır. Emperyalizm karşısında direnç noktasını milli devlet ve milli ordu olarak görmektedir.[283] Perinçek, Cumhuriyet savcısı Zekeriya Öz’ün talimatı ile başlatılan Ergenekon operasyonu kapsamında 21 Mart 2008’te gözaltına alınacak,[284] altı yıl tutuklu kaldıktan sonra 10 Mart 2014’te tahliye olacaktır.[285] Perinçek’e göre Ergenekon bir tertiptir ve bu tertibin kurgusu 2006 yılından sonra darbe senaryolarına dayandırılmaktadır. Bu senaryolara göre Türkiye 2001 yılından itibaren yedi askeri darbe tehlikesi yaşamıştır ve sekizincisi de yoldadır. Ergenekon tertibinin hedefinde Türk Ordusu, İşçi Partisi ve Atatürkçü güçler bulunmaktadır. Ergenekon, ABD ve AB emperyalistlerinin CIA merkezli yürüttüğü Kemalist Devrimi yıkma stratejilerinin kesin sonuç amaçlı atağıdır.[286] Perinçek’e göre ABD işbirlikçisi iktidar sahipleriyle Türk Ordusu arasındaki çelişmenin temelinde Türkiye’nin Kemalist Devrim rotasından ayrılması yatmaktadır. Ordu, Kemalist Devrim’in yıkılmasını kabul etmemekte ve bu nedenle 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980’de olduğu gibi Ergenekon operasyonuyla da milli kuvvetler ve Türk Ordusu hedef alınmaktadır. Türkiye, 19. yüzyıl ve 20.yüzyılın büyük sorunlarını 1876 I.Meşrutiyet, 1908 Hürriyet Devrimi, 1914-1922 Kurtuluş Savaşı, Cumhuriyet Devrimi, 27 Mayıs Devrimi’ndeki gibi ordu ile milletin aynı cephede birleşmesiyle çözüme kavuşturmuştur.[287] 21.yüzyılda da Süper NATO’nun

---

[281] Doğu Perinçek, “Askeri Darbe Yok, Ordu’ya Darbe Var”, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.156-159. Yazı 15 Mart 1998’de Yayınlanmıştır.
[282] Perinçek, ÖDP, ss.110,120.
[283] Perinçek, Mafyokrasi, ss.44-45.
[284] “İlhan Selçuk ve Doğu Perinçek Gözaltında”, **Hürriyet**, 21.03.2008, http://www.hurriyet.com.tr/gundem/8509514.asp, (03.04.2015).
[285] “Doğu Perinçek”e Tahliye, Veli Küçük’e Ret”, **Sabah**, 10.03.2014, http://www.sabah.com.tr/gundem/2014/03/10/ergenekonda-yeni-tahliye-dalgasi, (Son Erişim Tarihi: 03.04.2015).
[286] Doğu Perinçek, **Gladyo ve Ergenekon**, 11.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2008, (Gladyo), ss.133, 134, 150, 151.
[287] Doğu Perinçek, **Türk Ordusu’nda Strateji Sorunu**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2008, (Türk Ordusunda Strateji), ss.19, 25, 26.

cumhuriyeti yıkma, Türkiye'yi sömürgeye, ikinci cumhuriyete dönüştürme planları karşısında iki yol vardır, ya ulusal kuvvetler yine kazanacak ve rejim yeniden rayına oturacaktır ya da yabancı güdümlü mafya rejimi ulus üzerindeki diktasını bütün alanlara yayacaktır. [288] Perinçek, Türkiye'nin ABD merkezli Sovyet tehdidi kampanyalarıyla ABD'nin denetimine sokulduğu ve Kemalist Devrim rotasından çıkarıldığı düşüncesindedir. Türkiye, 1945'ten sonra düşmanlarını ve mevzilenmesini Atatürk Devriminin milli hedefine göre değil ABD emperyalizminin genel programına ve stratejisine göre belirlemektedir. Türkiye'nin kurtuluşu ABD emperyalizmine karşı yine millet ordu beraberliği ile gerçekleştireceği devrimdedir.[289] Türkiye'nin bağımsızlığı ve birliği, ABD'nin özelleştirmeye, tasfiye etmeye, paralı askeri yapmaya çalıştığı ordunun bağımsızlığı ve birliğiyle eşdeğerdir. [290] Ergenekon operasyonunda olduğu gibi Balyoz davasında da emperyalizmin kanunu söz konusudur. Türk Ordusu'nun seçkin komutanları Mustafa Kemal'in askeri oldukları için tasfiye edilmekte, Türk Ordusu'na balyoz indirilmektedir. [291] Darbe karşıtlığı patenti 1990'lardan beri ABD ve AB emperyalistlerindedir.[292] Bu nedenle temizlenen darbeciler değil Amerikancı darbeye geçit vermeyecek birikimdir. Darbeler dönemi kapanmamakta aksine Ergenekon-Balyoz tertipleriyle faşist darbenin önü açılmaktadır.[293] Tasfiyelerle Türk Ordusu otuz yılını kaybetmektedir. Amirallere, subaylara, pilotlara yapılan operasyonla TSK'nın savaş yeteneğine ağır bir darbe indirilmektedir. [294] Perinçek, Türk subaylarına verilen hükmün yasadışı, gayrimeşru olduğunu belirtmekte ve çözümü milli hükümetle kurulacak bağımsız, halkçı, Kemalist, aydınlık Türkiye'de görmektedir.[295]

Perinçek, 1970'lerden bugüne orduya yaklaşımında ana belirleyici etmenin ordunun ilerici-gerici kimliği ya da emperyalizme karşı duruşu olduğunu

[288] Perinçek, Ergenekon, ss.105,106.
[289] Doğu Perinçek, **Türk Ordusu Kuşatmayı Nasıl Yaracak**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2011, (Türk Ordusu Kuşatma), ss.133, 258.
[290] Doğu Perinçek, **Türkiye'nin Anayasa Birikimi**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2012, s.296.
[291] Doğu Perinçek, "Askeri Şuraya Balyoz", **Aydınlık**, 3 Nisan 2012.
[292] Doğu Perinçek, "Darbe Karşıtlığı Maskesi Neyi Gizliyor", **Aydınlık**, 9 Ağustos 2011.
[293] Doğu Perinçek, "Darbeler Dönemi Kapandı mı?",**Aydınlık**, 25 Eylül 2012.
[294] Doğu Perinçek, "TSK Niçin 30 Yılını Kaybetsin?", **Aydınlık**, 27 Şubat 2013.
[295] Doğu Perinçek, "Türk Milletine ve Türk Subayına Verilen Hükümler Yasa Dışıdır", **Aydınlık**, 2 Ocak 2014.

belirtmektedir. Perinçek'e göre ordu hep ilericidir ya da hep düşmandır yaklaşımı yanlıştır. Orduya yaklaşımı somut durumun tespiti belirlemelidir.[296]

1.2.3. Laiklik

Doğu Perinçek'in siyasetinde laikliğin kapladığı alan 1980 sonrası Türkiye siyasetinin değişen yapısıyla büyüme göstermektedir. 1980 öncesi laiklik söylemi Perinçek'in siyasetinde doğrudan ve sert bir söylem olarak yer bulmamakta ancak Perinçek'in bilimsellik üzerine kurulu ideolojisinin altyapısında başından beri varolmaktadır.

1970'lerde Perinçek, bir burjuva ideolojisi olarak değerlendirdiği Kemalizmin büyük Fransız Devriminin ilerici ruhunun temsilcisi olduğunu ancak artık çağın devrimci ideolojisinin Marksizm olduğunu belirtmektedir. Perinçek için ilericiliğin temeli, insanlığın bilim ve fikir mirasıdır.[297] 1970'lerin sonlarında Perinçek, Mustafa Kemal'in devrimci ruhunu ve gerçekçiliğini önemli görmekte, ancak önemin kaynağını anti-emperyalizm, Türkiye'nin birliği, devrimcilik gibi konulara odaklamaktadır.[298]

12 Eylül 1980 sonrasında ise Perinçek'in siyasal söyleminde laikliğin kapladığı alan daha belirgin bir hale gelecektir. Perinçek, 12 Eylül rejiminin "İslam birleştiricidir" ve Türk-İslam sentezi politikalarının ABD global stratejisinin SSCB'yi parçalamak için Türkiye'ye yüklediği bir misyon olarak görmektedir. "İslam birleştiricidir" demek "şeriat birleştirir" demektir. Laiklik, türban giyen insanları üniversite kapılarından çevirmek ya da Kur'an kurslarını basmak değildir bu nedenle 12 Eylül rejiminin laikliğin savunucusu olduğu gerçeği yansıtmamaktadır.[299] 12 Eylül yönetimi toplum içinde dini güçlendirerek demokrasi ve çağdaşlaşma hareketine karşı ideolojik barikat kurma, devletin toplum üzerindeki ideolojik hegemonyasını İslam'la pekiştirme çizgisini uygulamaya koymakta ve laikliği kağıt üzerinde bırakmakta, laikliğin törensel anlamda yaşamasına olanak

[296] Doğu Perinçek ile 28.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.
[297] Perinçek, Kemalist Devrim 1977, ss.86-87.
[298] "Perinçek: Atatürk Birliğin Temeli Olarak Bütün Unsurların Karşılıklı Saygı ve Eşitliğini Görür", **Aydınlık**, 20 Kasım 1979.
[299] Doğu Perinçek, "Rabıtat-ül Cumhuriyet", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:12, 22-28 Mart 1987, s.7.

tanımaktadır.[300] 12 Eylül rejimi, bütün devlet dairelerinde mescitler açmakta, askeri birliklerin içine camiler yapmakta, ülkeyi imam hatip okullarıyla doldurmakta, Alevi çocuklarını baskıyla Kur'an kurslarına götürmekte, laikliğin başına türban bağlamaktadır. Perinçek'e göre bu süreç Türk devriminin laiklik ve çağdaşlaşma hamlesine karşı tüm iktidar alanları şeraitçilere terk edilene kadar sürecektir.[301] Perinçek, Hristiyanlıktan farklı olarak çok erken bir aşamada devlet dini haline gelen bir ortaçağ ideolojisi olarak gördüğü İslamiyet'in hiçbir yerde insanlığa barış ve hümanizm vaat etmediği görüşündedir. Köleyi, fethi, ganimeti yasal gören, şiddeti ve korkuyu insan ilişkilerini düzenlemede bir araç olarak uygulayan İslam'ın çağdaş topluma ışık tutma şansı bulunmamaktadır.[302] Türban konusunda ise Perinçek, üniversiteye türban taktıkları için giremeyen öğrencilere destek olmakta, türban konusunda yapılan baskılara karşı durmaktadır. Perinçek, türban takanların siyasal amaçla takmasının ya da İslamcı olmasının haksızlığa tavır almasına engel oluşturmayacağını belirtmektedir.[303] Perinçek, şeriatçılığın karşısına Kemalist Devrim ile çıkmaktadır. Perinçek'e göre Kemalist Devrim, laikliği basit bir din siyaset ayrımı olarak görmemiş, dinin toplumdaki hegemonyasını kırmak, dünyaya bilim açısından bakan kuşaklar yetiştirmeyi görev bilmiştir. Türk Devrimi ümmetten millete geçebilmek için, ortaçağ ideolojisinin toplumsal hayatın bütün alanlarındaki etkisini yok etmeye yönelirken, 12 Eylül Atatürkçülüğü ise dini Türkiye halkını statükoya bağlamanın ideolojik aracı ve birleştirici güç olarak görmektedir.[304]

1990'larda da Perinçek'in siyasetinde laiklik önemli bir zemin oluşturmaktadır. Perinçek, Kemalist Devrim'in sultanlığı ve halifeliği yıkarken, laikliği İslamcı kültürle kesin bir hesaplaşma olarak anladığı düşüncesindedir. Doğu Perinçek, Atatürk'ün Kur'an'ı Allah'ın sözleri ve vahiy olarak değil Muhammed'in düşüncelerinin ürünü olarak ele aldığını ve dini lazım ve faydalı olarak görmediğini belirtmektedir. Perinçek'e göre Kemalist Devrim dinci güçlere ve ortaçağ sınıflarına

---

[300] Doğu Perinçek, "12 Eylül'e Laiklik Muskası", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:13, 29 Mart -4 Nisan 1987, s.7.

[301] Doğu Perinçek, "Dil Koparan Layikler", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:22, 31 Mayıs-6 Haziran 1987, s.7.

[302] Doğu Perinçek, "İslam'ın Kılıcı", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:23, 7-13 Haziran 1987, s.7.

[303] İslamiyet ve Barış Paneli, **İslamiyet ve Barış Tartışması**, 6 Haziran 1987, ss.68-69.

[304] Doğu Perinçek, "Atatürk'ün İslamiyet'le İlgili El Yazıları Üzerine", **Saçak**, Sayı:27, Nisan 1986, ss.30-33.

karşı devrimci diktatörlük uygulamaktadır.[305] Atatürk'ün önderlik ettiği devrimde 3 Mart 1924 tarihi dönüm noktasını oluşturmakta ve halifeliğin kaldırılmasıyla iç gericiliğin tasfiyesine başlanırken, siyasal devrimin tamamlanmasıyla dinsel ideolojiye karşı başlatılan mücadeleyle 'Din ve Allah'ın' aydınlanma felsefesiyle tarihteki yerlerine konulmaları yaşama geçirilmektedir.[306] Perinçek, Müslümanlığı aristokrasinin ve halkın Müslümanlığı olmak üzere ikiye ayırmakta, İslam'ın feodal sınıfların ihtiyaçlarına yanıt verdiği için aristokratlar tarafından kolayca benimsendiğini ancak emekçi halkın ise İslam'a karşı direnç gösterip Alevilik, Kızılbaşlık, Melamilik, Hamzavilik gibi farklı ve daha materyalist biçimlerini kabul ettiklerini belirtmektedir[307].

28 Şubat süreci ile birlikte Perinçek'in laiklik savunusu daha da ön plana çıkmaktadır. Perinçek, şeriatçı parti olarak tanımladığı ve cumhuriyetin laik temelini yıkmaya kalkıştığını düşündüğü Refah Partisi'nin kapatılmasını savunmaktadır.[308] Perinçek'e göre Cumhuriyet'in tankları, karşı devrimciliğin ve gericiliğin üzerine yürümekte ve cumhuriyet devrimciliği ile tank yeniden buluşmaktadır.[309] Perinçek, türban eylemlerini inanca saygıyı savunan bir öğrenci hareketi olarak değil, CIA güdümünde şeriatçı bir kalkışma olarak değerlendirmektedir.[310]

Perinçek'in 2000'li yıllarda laik cumhuriyet vurgusu söyleminde sürerlilik göstermektedir. Perinçek'e göre Kemalist laikliğin özü din fikirleriyle dünya işlerinin birbirinden ayrılması, dinin yalnız siyasallaşmasına değil, toplumsallaşmasına da set çekilmesidir. Kemalist devrim sonrasında laiklikten verilen ödünler Türkiye'yi mafya tarikat rejimine kadar taşımıştır.[311] Perinçek'e göre dini çimento olarak yorumlayanlar cumhuriyet devriminin karşısına ortaçağın etnik ve mezhepsel alt kimlikleriyle çıkmakta ve karşı devrim faaliyetlerini sürdürmektedir.[312] Cumhuriyet rejiminde tarikat, cemaat söz konusu olamaz eğer oluyorsa cumhuriyet olamaz.

---

[305] Perinçek, Din ve Allah, ss.15, 60, 78, 79, 163.
[306] Doğu Perinçek, **Atatürk Din ve Laiklik Üzerine**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1997, ss.11,14.
[307] Doğu Perinçek, **Parti ve Sanat**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1992, s.61.
[308] Doğu Perinçek, "Şeriat mı, Yasal Cumhuriyet mi?", **Aydınlık**, 8 Haziran 1997, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.107-109
[309] Doğu Perinçek, "Kratos'un Tankı", **Yeni Yüzyıl**, 12 Haziran 1997, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.110-113.
[310] Doğu Perinçek, "Türban Eylemleri ve Yasaların Yasası", 1 Mart 1998, **Aydınlık**, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, s.148.
[311] Doğu Perinçek, **Altıok**, 4.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2012, s.61.
[312] Doğu Perinçek, "Din Çimentomudur? Atatürk'ün Cevabı", **Aydınlık**, Sayı:961, 18 Aralık 2005.

Devlet katından tasfiye edilen cumhuriyet, cemaat ve tarikat ağıyla toplum içerisinden de kaldırılmaktadır.[313]

2000'lerde Perinçek türbanı, laikliği tehlikeye sokan, kadının kişiliğine saldırı ve ortaçağ uygulaması olarak görmektedir. Kamuya türban sokulması cumhuriyetin tuzağa düşürülmesidir. Kamuya türban getiren girişim halk düşmanı bir girişimdir ve bu girişime liberal bireyci özgürlük anlayışıyla değil cumhuriyet devrimciliğiyle karşı konulabilir.[314]

1.3. ENVİRONMENTALİZM

Türkiye'de çevre hareketinin yeşil düşünce çerçevesinde çevre sorunlarının ekonomik ve siyasetten soyutlanmaksızın gelişebilme dönemi 1980'li yıllarda gerçekleşmektedir. Türkiye'de Yeşiller Partisi'nin de ortaya çıktığı, çevre hareketinin yükselişe geçtiği bu dönemde serbest piyasa ekonomisine geçiş sürecinin çevresel değerlere verdiği yıkımın payı büyüktür.[315] Perinçek'in çevreye ve yeşiller hareketine yönelik tutumunun environmentalizmin 1980'li yıllardaki yükselişi sonrasında söyleme dönüştüğü görülmektedir.

Perinçek, 1980'lerle birlikte kapitalizmin insanı ve doğayı yıkıma sürüklediği, bunun karşısında solun yalnızca üretimi arttırma ve adil bölüşüm temalarında sıkışıp kaldığı, baskılardan kurtuluş, refah gibi vaatlerde tıkanan sınırlı sol programlarla insanların beklentilerini karşılayamadığı düşüncesindedir. Solun yarattığı boşluktan yükselişe geçen yeşil hareket, sanayi toplumunun yarattığı sorunlara, doğanın tahribatına ve insanın yalnızlaşması ve yabancılaşmasına karşı çözümlerle kitleleri ateşlemektedir. Perinçek'e göre yeşil hareket, toplumsal çözümlere önderlik edecek teorik köklerden ve sınıfsal iticilerden yoksundur ve siyasal rolü uyarıcılıkla sınırlıdır.[316]

Perinçek, kapitalizmin doğa krizini üçüncü dünya ülkelerinin üzerine yıktığını ancak ozon tabakasındaki deliğin sadece yoksulları değil zenginleri de

---

313 Doğu Perinçek, "Cumhuriyet ve Cemaat", **Aydınlık**, 25 Ekim 2012.
314 Doğu Perinçek, "Kadını Tuzağa Düşüren Oyunun İçindesiniz", **Aydınlık**, 31 Ekim 2013.
315 Bülent Duru, "Türkiye'de Çevrenin Siyasallaşması: Yeşiller Partisi Deneyimi", **Mülkiye**, C.XXVI Sayı:236, Eylül-Ekim 2002, ss.179-200.

316 Doğu Perinçek, "Terentius'a Selam", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:32, 9-15 Ağustos 1987,s.7.

tehdit ettiğini belirtmektedir. Kapitalizmin yarattığı sorunlar o kadar büyük boyutlara ulaşmaktadır ki ozondaki deliğin büyümesini tröstlerin, kartellerin ve özel girişimcilerin önleyebilmesi mümkün görülmemektedir.[317] Perinçek için tarihin hiçbir sömürü sistemi kapitalizm kadar doğayı yıkıma uğratmamıştır. İnsan-doğa ilişkisini havaya savurup gelişme olarak gösteren özel girişimin ve piyasanın vahşeti, çok küçük bir azınlığın çıkarı için insanlığın ve gezegenin geleceğini intihara sürüklemektedir.[318]

2000'lerle birlikte küresel ısınma da Perinçek'in gündemindedir. Perinçek için doğanın korunması toplum çıkarının en önemli boyutlarından biridir. Küresel ısınma denen felaketin özel mülkiyet ve özel kar sistemi içerisinde önleme olanağı görülmemektedir. İnsanlık yaşamaktan vazgeçemeyeceğine göre kapitalizmden vazgeçecektir. Perinçek'e göre insanlığın doğayı koruma ve kurtarma seçeneği özel mülkiyetten kolektif mülkiyete geçişle mümkündür.[319]

1.3. ANARŞİZM

Modern anlamda 19. Yüzyılın ortalarında şekillenen anarşizmin Türkiye'de karşılık buluşu 12 Eylül darbesiyle 1980'lerin başlarından itibaren yaşama geçmekte[320], kargaşalık ve şiddet anlamında kullandığı anarşizm sözcüğünü[321] Perinçek, ideolojik anlamda da eleştiri noktasına taşımaktadır.

Perinçek, anarşizmin mafyalaşan emperyalist-kapitalist sistemin toplum üzerindeki özellikle şehir gençliği içinde ideolojik hegemonya aracı olduğu, anarşizm ile devlet düşmanlığının ve vatansızlığın milli devleti yıkmak için emperyalizmin merkezleri tarafından piyasaya sürüldüğü düşüncesindedir. Perinçek anarşizmin bir ideoloji olmadığı fikrindedir. Perinçek'e göre anarşizmin otorite düşmanlığı ve yıkıcılığı devrimcilik değildir. Anarşizm, soyut devlet düşmanlığı yaptığı için karşı devrimcidir ve yıkmak istediği sistemin yerine yeni bir sistem konmasına şiddetle karşı çıkarak emperyalist merkezlere hizmet etmektedir.

[317] Doğu Perinçek, "Kapitalizm Dünyanın Damını Deliyor", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:37, 4 Eylül 1988, s.7.
[318] Doğu Perinçek, "Kutsal Piyasa", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:52, 17 Aralık 1989, s.7.
[319] Doğu Perinçek, "Dünyanın Damını Hatçanım mı Deliyor?", **Aydınlık**, Sayı:965, 5 Ocak 2006, s.3.
[320] Gün Zileli-Emine Özkaya, "Türkiye'de Anarşizm", **Modern Türkiye'de Siyasi Düşünce: Sol**, Cilt 8, 2.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2008, s.1153.
[321] Perinçek, Anarşinin Kaynağı, s.9.

Perinçek'e göre anarşist gerçekten alabildiğine koptuğu için yalancıdır, sahtekardır, komplocudur, yüzsüzdür, güvenilmez adamdır, utanma duygusundan yoksundur, her türden insani ilişki ve duygunun dışındadır. Anarşizm her türden rezilliği ve pespayeliği bir araya getirebilen tek doktrindir.[322]

Perinçek'in Proleter Devrimci Aydınlık'ın kuruluşundan 1980'lerin sonlarına kadar yakın dava arkadaşı olan ve kopuş sonrasında ideoloji olarak anarşizmi seçen Gün Zileli,[323] Perinçek'in anarşizm eleştirilerinin anarşizmin gerçek kaynaklarına atıfta bile bulunmayan, anarşizme ilişkin küfür, hakaret ve mesnetsiz nitelendirmelerle dolu, değinilmeye bile değer olmayan düşünceler olduğu kanısındadır.[324]

---

[322] Perinçek, Mafyokrasi, ss.111-125.
[323] Gün Zileli, **Sapak**, İletişim Yayınları, İstanbul, 2003, ss.184, 188, 189, 254, 255.
[324] Gün Zileli, "Hela Süpürgesi", http://www.gunzileli.com/2004/03/21/hela-supurgesi/, (08.04.2015).

İKİNCİ BÖLÜM
DOĞU PERİNÇEK VE KİMLİK SİYASETİ

Reel politikteki izleri 1960'lardan itibaren siyasal arenada görünürlük kazanan kimlik siyaseti, sol içerisinde Marksist-Leninist kuramın sorgulanması temelinde yükselişe geçmiş, ulus kimliği içerisinde sıkıştırılan kimlikler birey-sınıf tercihi üzerinden siyasal pratikte alan kazanabilmiştir.[325] Kimlik siyasetine yaklaşımda Perinçek'in dönemsel olarak farklılıklar taşıdığı ancak ulusallık ve sınıfsallık tercihinin perspektifinde ön planda olduğu görülmektedir.

2.1. KÜRT SORUNU

Türkiye'de Kürt Sorunu etnik bir nitelik taşımakla birlikte kimi zaman dinsel içerikli bir ayaklanma, kimi zaman feodal bir kalkışma, kimi zaman ise Marksist-Leninist bir gerilla hareketi olarak ülke gündemindeki sürekliliğini korumaktadır.[326] Doğu Perinçek'in de Kürt Meselesi konusunda bu süreklilik içerisinde dönemsel değişimler üzerinden farklı konumlanmalar içerisine girdiği görülmektedir.

Perinçek'in Proleter Devrimci Aydınlık'ı 1970'lerin başında hakim sınıfların Kürt Halkı üzerinde asırlardır eritme politikası uyguladığı görüşündedir. PDA'ya göre hakim sınıf partileri "Kürt halkı yoktur, Kürt halkından bahsedenler bölücüdür" tezlerini savunmakta, doğuda Kürt halkına en ağır işkenceler, ırkçı zulümler uygulanmaktadır. PDA, kurtuluşu bütün emekçilerin birleşmesinde ve Türk-Kürt Halklarının kardeşliğinde görmektedir.[327]

TİİKP ve Perinçek'e göre Kürt halkının emeği, Kürdistan'ın zenginlikleri ve yer altı kaynakları, emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından yağma edilmekte, batıya aktarılmakta ve Türk hakim sınıfları Kürt halkının varlığını inkar etmektedir. Cumhuriyet Türkiye'sinde de Kemalist burjuvazi emperyalizmle uzlaşıp toprak ağalarıyla birleştikçe Kürt halkı üzerindeki baskı ve sömürüsünü arttırmış, dilini ve kültürünü baskı altına almıştır. Kürtçe'nin Arapça, Farsça ve Türkçe'nin karşımı

---

[325] Simten Coşar-Aylin Özman, "Siyaset, Demokrasi ve Kimlik-Fark-Tanıma Politikaları", **Doğu-Batı**, Yıl:6, Sayı:23, Mayıs Haziran Temmuz 2003, ss.106-107.
[326] Fatih Yaşlı, "Kürt-Türk Sorunu: Bugüne Dair Bir Analiz", **Birikim**, Sayı: 201, Ocak 2006, s.37.
[327] "Kimdir Bölücü? Bölücüler Kürt Halkına Irkçı Baskı Yapanlardır!", **Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler II (1970-1971),** Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979, ss.246-248.

olduğunu iddia edenlerin aksine Kürtçe, Ural-Altay dil grubunun içerisinde olan Türkçe'den farklı olarak Hint-Avrupa dil ailesine mensup, bağımsız bir dildir.[328]

TİİKP ve Perinçek artan milli baskının ayaklanmalara sebebiyet verdiği, bu ayaklanmalardan Şeyh Sait İsyanı'nın Kürtlerin milli haklarını savunan ve bağımsız bir Kürt devleti talep eden bir ayaklanma olduğu ve buna rağmen gerici bir isyan olup emperyalizme hizmet ettiği görüşündedir. TİİKP, isyanın bastırılmasında Kürt milliyetinden kitlelerin katledildiğini, Dersim İsyanı'nda da devlet kuvvetlerinin 40.000 Kürt köylüsünü katlettiğini savunmaktadır.[329] Perinçek, Kürtlerin hukukuna riayetten söz eden Kemalist burjuva iktidarın en ağır baskı, terör ve kitle katliamlarını gerçekleştirmekten çekinmediğini, Kürtlerin en doğal hakkı olan ana dillerini konuşmaktan yoksun bırakmak istediğini belirtmektedir.[330]

1970'lerin ikinci yarısında Aydınlık'ın tezlerine göre Kürt Milli Meselesi yarı-sömürge ve yarı-feodal bir üçüncü dünya ülkesindeki ezilen milliyet meselesidir. Bu gerçeği inkar eden Türk hakim sınıflarıyla mücadele esastır. Ancak Kürt Milli meselesini feodalizme ve emperyalizme mücadeleden ve Türkiye halkının Milli Demokratik Devrim mücadelesinden ayrı gören görüşler hatalıdır. Türkiye'yi emperyalist ve Kürtlerin yaşadığı bölgeyi sömürge olarak kabul eden teori Marksizme aykırıdır. Aydınlık Tezleri, Kürt milliyetinin bağımsız devlet kurma hakkını her şart altında savunmakta ve Kürt milli meselesini iki süper güce karşı Türkiye Milli Demokratik Devrimi'nin bir parçası olarak görmektedir.[331]

1970'lerin sonlarında Perinçek, devletin bölücülük ithamıyla doğu halkını anarşinin kaynağı olarak göstermeye çalıştığını ve Kürt isyanı bahanesiyle Özel Harp Dairesi uzmanlarının tertipler düzenlediğini ifade etmektedir. Perinçek'e göre ırkçı faşist zihniyetin bölücülük suçlamaları "Kürtlere özgürlük" sloganıyla Sovyet sosyal emperyalistlerine milli boğazlaşma ve milli düşmanlık kışkırtmaları için elverişli zemin yaratmaktadır.[332] Türk şovenizmi ve ırkçılığının Kürt halkına yönelik milli baskı politikası Türkiye halkını bölmeye ve iki süper devlet karşısında zayıf

---

328 Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası Savunma, ss.343, 345, 347, 360.
329 Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası Savunma, ss.361, 634.
330 Perinçek, Faşizm, s.27.
331 "Aydınlık'ın Tezleri", **Aydınlık**, Sayı:73, Mart 1977, ss.7-8.
332 Perinçek, Anarşinin Kaynağı, s.26.

düşürmeye hizmet etmektedir. Türkiye halkını birleştirmenin ve milli bağımsızlığı savunmanın yolu milli eşitliği ve özgürlüğü gerçekleştirmekten geçmektedir.[333]

1980'lerde Perinçek, Doğu'da yaşayan insanları Türkiye ile birleştiren, kalıcı bir birliğin olmazsa olmaz koşulunu gönül bağı olarak değerlendirmektedir. Devletin Doğu'da birliğin temelini dine dayandırması, ortaçağa kurumlarıyla birlik arayışına yönelmesi çözüm olarak görülememektedir. Çözüm ve birliğin temeli, gönüllü ve özgür yurttaşların oluşturduğu demokratik bir Türkiye ile mümkün olabilir.[334] Kürt Sorunu için benimsenen İslamcı çözüm ABD emperyalizminin stratejisine birebir uymaktadır ama özgür ve zenginleşen bir Türkiye'ye karşı ancak direnç noktası oluşturabilir.[335] Perinçek'e göre dünyaya bakıldığında 21.yüzyılda etnik sorunlara yok sayılarak çözüm bulunmasının olanaksızlığı ortadadır. Gerçekten birlik içerisinde çözüm aranacaksa Türkiye tarihinden kalan renkliliği ve zenginliği benimsemek anahtar değerindedir.[336] Perinçek, Kürt kimliği ve Kürtçe'nin varlığının saptanmasını bölücülük olarak gören anlayışa karşı İsmet Paşa'nın Lozan'da TBMM'yi Kürtler'in ve Türkler'in Meclisi, TBMM hükümetini de Türkler'in ve Kürtler'in hükümeti olduğu ifadesini örnek göstermektedir.[337] Kürtleri kuvvet ilişkilerinde hesaba katılması gereken bir varlık olarak tanımlayan Perinçek, bu durumun ABD'nin Kürt politikasına da yansıdığı görüşündedir. Kürtlere haklar verme konusunda emperyalistlerle kıyaslandığında en avantajlı devlet Türkiye'dir ve Türkiye'nin birliği cumhuriyetle temeli atılan "Türkiyeli" kimliğinden geçmektedir.[338] Perinçek, askeri stratejinin bir çözüm getirmeyeceğini, Cudi'nin tepesine askeri birliklerin Türk bayrağı dikmesinin kendi toprağı olmasına rağmen bir fetih harekatı izlemini verdiği kanısındadır ve var olan sorunun çözümünü silahlarda değil halkın isteklerine ve katılımına saygı göstermekte bulmaktadır.[339]

Perinçek, Kuzey Irak'ta aşiretler halinde yaşayan Kürt halkının bir demokrasi etkeni olabildiğini ve Türkiye'nin Kürt gerçeğine kapılarına kapatamayacağını düşünmektedir. Kürt sorunu artık Türkiye'nin demokratikleşme sürecinin başlıca

---

[333] Doğu Perinçek, "Kanatlanan Milli Zulüm", **Aydınlık**, 17 Eylül 1978.
[334] Doğu Perinçek, "Doğu'nun Gönül Bağı", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:9, 1-7 Mart 1987,s.7.
[335] Doğu Perinçek, "Kürt-İslam Sentezi", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:9, 26 Şubat 1989, s.7.
[336] Doğu Perinçek, "Zenginliğimizi Farketmek", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:28, 12-18 Temmuz 1987, s.7.
[337] Doğu Perinçek, "Vur Abalıya!", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:6, 31 Ocak-6 Şubat 1988, s.7.
[338] Doğu Perinçek, "ABD ve Kürt Sorunu", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı: 26, 19 Haziran 1988, s.7.
[339] Doğu Perinçek, "Vatan Üzerinde Ot Bitmeyen Toprak mıdır?", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:34, 20 Ağustos 1989, s.7.

dinamiklerinden biridir.[340] Kürt sorunu aynı zamanda Türk sorunudur ve bölücü, kansız, eşkıya diye nitelendirilen, Kürtlerin haklı taleplerini destekleyen Türkiye'nin demokrasi güçleri, demokratik uyanışın temsilcisidirler.[341]

Perinçek, Bulgaristan'daki sosyal faşist olarak tanımladığı rejimin "Bulgaristan'da Türk yoktur, İslamlaştırılmış Bulgarlar vardır" tezinin Türkiye'deki "Kürtler Orta Asya kökenlidir ve aslında Türk'tür" tezinden farksız olduğu ve bu tezlerin ırkçı millet tezleri olduğu düşüncesindedir. Perinçek, Bulgaristan'daki milli baskıyı görmeyen Türkiyeli sosyalistlerin, Kürtlerle birleşmesini olanaksız bulmaktadır.[342]

Perinçek 1990'larda ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki politikalarının karşısında Kürt Halkı'nı anti-emperyalist bir düzlemde değerlendirmekte ve Kürtlerin enternasyonalizm ve sosyalizm temelindeki emperyalizme karşı mücadele ve özgürlük çağrısının Türkiye halkında da etki uyandırdığı görüşündedir.[343] ABD'nin Irak'ı ve Kürdistan'ı işgali Ortadoğu'da ABD'ye alınan tavra göre bir cepheleşme yaratmaktadır.[344] ABD'nin Ortadoğu'da halkları birbirine boğazlatma ve parçalanmış bir Ortadoğu hedefinde, Kürtlerin milli haklarından yoksunluğu, Türk, Arap ve Fars şovenizmi, ABD çıkarlarına yaramaktadır. Perinçek'e göre, Ortadoğu halkları milli düşmanlıklara bir son vermeli, ABD'ye karşı ortak bir anti-emperyalist cephe inşa etmeli, milliyetçilikten kurtulmalı ve Kürtler geleceklerini özgürce belirleyebilmelidir.[345] Perinçek, Irak'ın Kürt milli hareketine şiddet uygulamasına karşı çıkmakta, ABD emperyalizminin kara listesindeki anti-emperyalist Kürt güçlerinin milli boğazlaşmalar karşısında, Türk, Arap, Fars, Kürt halkları arasında harç görevi görebileceği düşüncesindedir.[346] Kürtler Ortadoğu'nun en ezilen halkıdır ve bu nedenle Kürtlerin emperyalizme karşı alacağı tavır şaşırtıcı olmayacaktır.[347]

Perinçek, Türk milliyetçiliği ile Kürt milliyetçiliğinin, Kemalizm ile Kürt Kemalizmi'nin ideolojik planda karşı karşıya olmadığı görüşündedir. Kemalizm

---

[340] Doğu Perinçek, "Kerkük Türkiye"ye Girdi", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:38, 11 Eylül 1988, s.7.
[341] Doğu Perinçek, "Cehennemde Tek Bir Kürt Kalsa", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:48, 26 Kasım 1989, s.7.
[342] Doğu Perinçek, "Adını Doğru Koyalım!", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:25, 18 Haziran 1989, s.7.
[343] Doğu Perinçek, "Zincirinden Boşanan Top", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:7, 14 Nisan 1991, s.7.
[344] Doğu Perinçek, "Kürt Halk Hareketi", **Teori**, Mayıs-Haziran 1991, Perinçek, Türk Sorunu, s.355.
[345] Doğu Perinçek, "Kürt Felaketinin Tek Karlısı", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:8, 21 Nisan 1991, s.7.
[346] Doğu Perinçek, "Komşu Kürdü Sev, Evdeki Kürdü Döv Politikası", **Yüzyıl**, Yıl:2, Sayı:6, 17 Mart 1991, s.7.
[347] Doğu Perinçek, "Körfez Savaşının İkinci Raundu", **Aydınlık**, 8 Eylül 1996, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.41-47.

burjuva toplumu kurmuş ve milletlerarası çelişmeleri keskinleştirmiştir. Kürtlerin de bu yoldan ilerlemesi bir fayda getirmeyecektir. Kemalizm, Kürt milliyetçiliğiyle değil devrimci bir tavırla eleştirilebilir. Ezilen milletin devrimci milliyetçiliği, emperyalizme karşı ilerici bir rol oynasa da emekçi kitleler açısından en sonunda çağdaş bir köleliğe dönüşecektir. Bu nedenle bölgede Kürt milliyetçiliği değil Kürt sosyalist akımı anti-emperyalizm eksenin de geleceğe dönük çözümler sunabilmektedir.[348] Türkiye'de laiklik ve demokrasi isteyen güçler de Perinçek'e göre Kürtler'e mecburdur. Kürt usülü laikleşme, demokrasi ve özgürlük hareketiyle, devletin Türk-İslam, Kürt İslam modellerini ve ortaçağ kurumlarını parçalayarak toplumu laikleştirmektedir.[349]

Perinçek, devletin Kürtlere "mermi programı" dışında bir program üretmediğini, Türk'ün ve Kürt'ün birleşmesi için gönüllü birlik ile eşitlik programında birleşmenin şart olduğunu belirtmektedir.[350] Perinçek, askeri operasyonların geçmişte de uygulandığını ancak Kürt sorununu daha büyüttüğünü, siyasal çözümü reddedip, askeri yöntemlere başvurmanın soruna çözüm getirmeyeceğini vurgulamaktadır. Perinçek, devlet terörü karşısında kardeşlik barikatının kurulmasını tarihi bir sorumluluk olarak ifade etmekte ve çözümü Kürt halkının iradesinin pazarlıksız kabulünde görmektedir.[351] Perinçek, Kürt hareketinin yasal partisi Halkın Emek Partisi'ne (HEP) devlet terörüne karşı barikat oluşturma ve seçimlere birlikte girme çağrısı yapmış, çağrı HEP'ten olumlu karşılık bulmuştur.[352] Perinçek ve Sosyalist Parti, SBP ve HEP bu çağrı sonrasında güç birliği görüşmeleri gerçekleştirmiştir.[353] Sosyalist Parti genel başkanı Doğu Perinçek, İstanbul-Pendik'te ve Mersin'de HEP ile birlikte "Kürt-Türk Elele, Devlet Terörüne Karşı Kardeşlik Barikatı" mitingleri düzenlemiştir. Perinçek, İstanbul mitinginde "Kürt halkını hedef alan devlet terörüne karşı cesur ve kararlı bir tavır vicdan borcudur" diyerek Kürt'e yapılanlar karşısında susmanın Türk'ün onurunu inciteceğini vurgulamaktadır. Perinçek, mitingde atılan "Kürdistan faşizme mezar olacak" sloganlarına "yalnız Kürdistan değil bütün Türkiye faşizme mezar olacak" diyerek karşılık vermektedir.

---

[348] Doğu Perinçek, "Kürt Kemalizmi", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:13, 26 Mayıs 1991, s.7.
[349] Doğu Perinçek, "Laikleşmenin Kürt Motoru", **Yüzyıl**, 2 Aralık 1990, Perinçek, Türk Sorunu, ss.331-333.
[350] **91 Seçimleri Liderler Açıkoturumu**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1992, s.70.
[351] Doğu Perinçek, "Kardeşlik Sınavı", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:11, 15 Mart 1992, s.7.
[352] "SP ve HEP Güçbirliğini Tartışıyor", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:7, 16 Şubat 1992, s.13.
[353] "Yalnız Taktik Değil Stratejik Güçbirliği", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:8, 23 Şubat 1992, ss.28-29.

Perinçek, bu sloganların Türkiye emekçileriyle, Kürt halkını birleştiremeyeceğini belirterek slogan atan gruplara yanıt vermektedir. Mersin mitinginde ise "Kahrolsun Türkiye" sloganları atılmış, HEP il sekreteri Süleyman Deprem, slogan atanlara müdahale etmiştir.[354]

PKK'nın yayın organı Berxwedan, Perinçek'in Kürt politikası karşısında Sosyalist Parti'nin Güneydoğu'da örgütlenmesini eleştirmekte, dergide, Kürtleri Sosyalist Parti içinde toplama isteminin Kürdistanlı sosyalistleri Türkize ettiği ve kendi halklarının ulusal kurtuluşlarının karşısına diktiği değerlendirmesi yapılmaktadır. Berxwedan'da, Perinçek'in Kürdistan hareketini Türk ve Kürt halklarının partisi olarak tanıttığı Sosyalist Parti'nin yedek gücü olarak ele aldığı, Türkiye'nin sömürgesi olan Kürdistan'ın devrimci hareketine Türkiye partisi olan Sosyalist Parti'nin sömürgesi olma kaçınılmazlığının dayatıldığı, 2000'e Doğru'da Atatürk'e ait olduğu iddia edilen belgelerle Kemalizm'e umudun yeşermesine çalışıldığı" tespitlerine yer verilmektedir.[355]

1990'ların sonunda Perinçek, Türkiye'nin yeniden Sevr tehdidiyle karşı karşıya olduğu, Yugoslavya gibi parçalanmak istendiği ve ABD'nin kukla Kürdistan kurmak istediği düşüncesindedir ve çözümü yine Türk-Kürt kardeşliğinde bulmaktadır.[356] Türkiye, Yugoslavya'da NATO gücüne asker göndererek, Irak'ta Kürdistan ordusunun kuruluşuna destek vererek, ABD ve Avrupa Birliği (AB) planlarının yanında durarak sadece Yugoslavya ve Irak'ı değil kendi ülkesini de parçalamaktadır.[357] Perinçek, Türkiye'de milletin Türklerin ve Kürtlerin meydana getirdiği Türkiye halkından meydana geldiğini, cumhuriyet ve devrimle inşa edildiğini vurgulamakta ve Türkiye'nin emperyalist tehdide karşı toprak bütünlüğünün savunulması için Kürt Sorununa Acil Kardeşlik çözümünü önermektedir.[358]

2000'li yıllarda Perinçek, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Büyük Ortadoğu Projesi (BOP) eş başkanı olarak ABD emperyalizminin Türkiye'yi bölme planına

---

[354] "SP'nin Kardeşlik Mitingleri", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:15, 12 Nisan 1992, ss.22-23.
[355] "Berxwedan 2000'e Doğru ve Perinçek"i Eleştiriyor!", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:51, 20 Aralık 1992, s.28.
[356] Doğu Perinçek, " Kontrollü İç Çatışma Tehdidi", **Aydınlık**, 29 Kasım 1998, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.185-189.
[357] Doğu Perinçek, "Kürdistan Ordusu ve Kosova Ordusunun Anlamı", **Aydınlık**, 28 Mart 1999, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.209-214.
[358] Doğu Perinçek, "Devrimle Millet Olmak", **Aydınlık**, 12 Aralık 1999, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.264-268.

ortaklık ettiği, Büyük Ortadoğu Projesi ile Türkiye'nin güneydoğusunda ve Irak'ın kuzeyinde kurulacak kukla devlet olarak tanımladığı Kürdistan'a Diyarbakır'ın başkent yapılacağı düşüncesindedir.[359] Perinçek'e göre Türkiye'nin kukla Kürt devletiyle bölünme tehdidine karşı koyabilmesi için yeniden Kemalist Devrim rotasına girmesi ve ulusal kaynakları milli hükümet ile bağımsızlık, bütünlük ve halkın esenliği için seferber etmesi gerekmektedir.[360]

Perinçek, Kürt halkına Türkiye halkıyla birlikte yerelden merkeze kadar hükümet olma seçeneğini sunduklarını ifade etmektedir. İkinci seçeneği ise ABD, İsrail, PKK ittifakının oluşturduğu, ikinci İsrail olarak adlandırdığı, ayrılma seçeneği olarak tespit etmektedir. Kendi çözümlerinin Kürt halk kitlelerinin Ankara'daki milli hükümete katılımıyla, ağa ve şeyhlerden kurtularak Kürt sorununa çözüm getireceğini belirten Perinçek, ikinci seçeneğin ise emperyalistlerin dayattığı, Kürt mafyasının ve ağalarının destek verdiği, ABD güdümündeki bölünme seçeneğini doğuracağını söylemektedir.[361] ABD güdümündeki seçeneği, Barzani ortaçağı ile birleşmek ve gerici seçenek olarak değerlendiren Perinçek, Türkiye'nin birliği ve bütünlüğü içerisinde devrimci atılımda birleşmeyi ise ilerici seçenek olarak görmektedir. Teröre ve bölünmeye özgürlük tanınamayacağının altını çizen Perinçek, milletin birliğini, vatanın bütünlüğünü, toprak reformunu, feodalitenin tasfiyesini, Türk'ün ve Kürt'ün Türk Milleti kimliği altında birleşmesini Kürt sorununa çözüm olarak sunmaktadır.[362]

Perinçek 2000'lerde, çözümün silahlı ya da barışçı yoldan siyasetle çözümü arasında bir fark görmemektedir. Perinçek'e göre her seçenek silahlıdır ve silah siyasetin uzantısıdır, Türkiye'nin bağımsızlığı ve bütünlüğü için de, cumhuriyeti yıkmak ve ülkeyi bölmek için de kullanılabilir. Bu nedenle çözümün silahlı ya da silahsız olması değil ABD projesi kapsamında ya da Türkiye'nin bağımsızlığı ve bütünlüğü içinde çözülmesi seçenek olarak durmaktadır.[363]

---

[359] Doğu Perinçek, "Tayyip Erdoğan'ın ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'ndeki Görevi", **Aydınlık**, Sayı:866, 22 Şubat 2004, s.3.
[360] Perinçek, Gladyo, s.312.
[361] Doğu Perinçek, **Türkiye Solu ve PKK**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2013, (Türkiye Solu ve PKK), ss.178-180.
[362] Doğu Perinçek, **Toprak Ağalığı ve Kürt Sorunu**, 3.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2010, ss.198-203.
[363] Doğu Perinçek, "Kürdümüzü Milletçe Hükümet Olmaya Çağırıyoruz", **Aydınlık**, 28 Eylül 2011.

Doğu Perinçek, 2000'li yıllarda Kürtçe konusunda da karşı tavır içerisindedir. Perinçek, Kürtçe öğrenme talebinin bir hak olduğunu ancak Kürtçe anadilde eğitimin teknik olarak da mümkün olmadığı görüşündedir. Perinçek'e göre Kürtçenin herhangi bir lehçesiyle hekim, hukukçu, mimar, bilim adamı yetiştirmek mümkün değildir. Türkiye Kürtleri devlet bile kursalar uygarlık dilleri Türkçe olduğu için resmi dilleri Türkçe olacaktır.[364] Perinçek sadece eğitimin değil, mahkemede Kürtçe anadilde savunma hakkının da teknik olarak mümkün olmadığı düşüncesindedir. Çünkü Kürtçe ceza kanunu, ticaret kanunu, icra iflas kanunu yazmak için Kürtçe yeterli kavramlara sahip bir dil değildir ve bu dilde kanun yazmak mümkün olmadığı için Kürtçe savunma hakkı da hayatta karşılığı olmayan bir taleptir.[365]

Perinçek, 1970'lerden bugüne Kürt Meselesi'ne yaklaşımında bir değişimin söz konusu olmadığını, ayrılmaya her zaman karşı çıktığını, ulusların kaderlerini tayin hakkını savunduğunda da birliği savunduklarını, ulusların kaderlerini tayin hakkını savunmak demenin ayrılmayı savunmak demek olmadığını belirtmektedir. Perinçek, Kürt Meselesi'ndeki strateji değiştirmelerinin nedenini ise 1990 yılında ABD'nin Irak'ı işgali ve bölgede kendi güdümünde bir Kürdistan kurmasıyla ilişkilendirmektedir. Perinçek, 1990 sonrasında Kürtlerin cephelerini ABD emperyalizmine döndürdüklerini ve Türk'ün ve Kürt'ün özgürlüğü için ABD'ye karşı birlik politikasını savunduklarını ifade etmektedir.[366]

2.1.1. Kürt Sorunu, Self-Determinasyon ve Desantralizasyon

1970'lerde, TİİKP, programıyla "Kürt milletinin kendi kaderini tayin ve isterse ayrı bir devlet kurma hakkını tanıdığını" beyan etmektedir. TİİKP'e göre, Türkiye'nin sömürü ve tahakkümünden kurtulmasını isteyen her Türk yurtseveri Kürt milletinin ayrılma hakkını kabul etmekte ve savunmaktadır. Kürt milletinin kendi kaderini tayin hakkı asla federasyona katılma ve özerklik derecesine indirgenemez. TİİKP, iki kardeş halkın iç ve dış gericiliğe karşı proletaryanın önderliğinde demokratik halk cumhuriyeti olarak birleşmesini, Türkçe ile Kürtçenin resmi dil olmasını, Kürtçe anadilde eğitime özgürlük sağlanmasını çözüm olarak

---

364 Doğu Perinçek, "Kürt Dili Uzmanlarına Sorular", **Aydınlık**, 23 Mart 2012.
365 Doğu Perinçek, "Kürtçe Ticaret Kanunu Yazabilirmiyiz?", **Aydınlık**, 13 Kasım 2012.
366 Doğu Perinçek ile 27.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.

sunmaktadır. Demokratik halk cumhuriyeti çözümünde, bölgesel yönetim, federasyon, özerklik gibi modellerden hangisinin seçileceğine halklar karar vereceklerdir.[367]

Doğu Perinçek, kendi kaderini tayin etmenin bir milliyetin hukukunun başında geldiğini, Türkiye'de yaşayan Kürt milliyetinin kendi kaderini tayin hakkını her zaman savunduğunu ve bu hakkın isterse bağımsız bir devlet kurmayı da kapsadığının altını çizmektedir. Perinçek'e göre ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını tanımaksızın halklar arasında eşitlik ve kardeşlik kurulmasına imkan yoktur. Halkların hür isteklerine dayanan bir birlik sağlam olabilir, zora ve inkara dayanan bir birliğin yaşamasına imkan yoktur.[368]

1980'lerde Perinçek, yüzyıllarca bir arada yaşamış Türkiye halkının birliği için güçlü bir temel olduğu görüşündedir. Etnik köken ve mezhep farklılıkları olan bütün yurttaşların tüm ülkede iç içe yaşadığı, tarihten gelen düşmanlıkları bulunmadığı, Doğu bölgesinin Türkiye'nin ekonomik merkezleriyle bağlarının güçlü olduğu, bu nedenle ayrılmanın Doğu halkına getireceği bir kazanç olmayacağı düşüncesindedir. [369] Perinçek, meselenin PKK'nın kökünü kazıyarak çözülemeyeceğini, Kürt halkına güvenerek demokratik ve kardeşçe bir birliğin mümkün olduğunu vurgulamaktadır. 21.yüzyılda herhangi bir halkın iradesini ve haklarını reddederek aranan bütün çözümler geçici olmaya mahkumdur.[370]

Perinçek, il ve ilçe merkezlerinde belediye yönetimlerinin yanında valilik ve kaymakamlığın varlığını da sorgulamaktadır. Perinçek, yerel planda merkezi idare ve yerel yönetimler arasındaki ikiliğin kaldırılması ve yerelde kaymakamların ve valilerin bütün görev ve yetkilerinin belediyelere devredilmesi gerektiğini, yerel düzeydeki güvenlik örgütünün -jandarmanın kaldırılıp- belediye başkanlığının emrine verilmesini savunmaktadır. Perinçek'e göre köy güvenlik birimleri de köy kurullarının yönetimi altında köy gençlerinden oluşmalıdır. Demokratik halk iktidarı,

---

[367] Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası Savunma, ss.370-377.
[368] Perinçek, Faşizm, ss.27-28.
[369] Doğu Perinçek, "Çıkmaza Muhalefet", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:10, 8-14 Mart 1987, s.7.
[370] Doğu Perinçek, "Kürtlere Güvenmek ve SHP", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:33, 13 Ağustos 1989, s.7.

yerel birimlerden merkeze doğru oluşturulacak doğrudan demokrasi modeliyle sağlanabilecektir.[371]

Perinçek 1990'larda ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı kavramının dışarıdan, Batılılar tarafından verilen bir hak gibi algılandığını ve bunun yerine "kendimizi kurtarma hakkı" şeklinde ifade ettiği bir tanımlamayla Türk ve Kürt halklarının birleşerek özgürleşmesini önemli bulmaktadır. Perinçek, Fransızların Fransız Devrimi'ni yapma hakları olduğu gibi Türklerin ve Kürtlerin de Fransız usülü bir devrim yapma haklarının olduğu görüşündedir.[372] Perinçek, Kürt meselesi hakkında yaptığı konuşmalardan dolayı Diyarbakır Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde (DGM) yargılanırken, Sosyalist Parti'nin önemli isimlerinden Hasan Yalçın, Doğu Perinçek'in birliğin Kürt kimliğinin tanınmasıyla eşitlik, özgürlük ve gönüllülük temelinde gerçekleşebileceği görüşünün altını çizmektedir.[373]

Perinçek'in genel başkanlığını yaptığı Sosyalist Parti, Kürt Milleti'nin kendi kaderini tayin hakkına kayıtsız şartsız sahip olduğunu, isterse ayrı devlet kurabileceğini ifade etmekte, emekçilerin çıkarının ise tam hak eşitliği ve özgürlük temelinde gönüllü birliği gerçekleştirmesinde görmektedir. Sosyalist Parti, Kürt illerinde ayrılmayı savunanların özgürce propaganda yapabilecekleri bir referandumu savunmakta, çözümü ise eşit olarak iki federe devletten oluşan federal cumhuriyet olarak belirlemektedir. Federasyonda iktidar halk meclislerinde ve bu meclislere karşı sorumlu yerel yönetimlerde olacak, federal cumhuriyetin bayrağı ve marşı Türklerin ve Kürtlerin ortak marşları ve bayraklarından oluşacaktır. Ayrıca her federe devletin kendi bayrağı ve marşı olacaktır. Valilik, kaymakamlık, emniyet ve jandarma teşkilatları kaldırılacak, yerel güvenlik örgütü yerel yönetimlerin emrine verilecektir. Federal cumhuriyetin resmi dili Türkçe ve Kürtçe olacaktır.[374]

Perinçek ve Aydınlıkçıların dergisi Yüzyıl, Türkiye'de yalnızca Türklerin değil Kürtlerin de yaşadığını gerekçe göstererek devlete yeni isim arayışı içerisine girmektedir. Siyasetçi, yazar, gazeteci, akademisyen, sendikacı, sanatçı, işçi gibi toplumun değişik kesimlerinden önerileri yayınlamakta olan Yüzyıl Dergisinde

---

[371] Doğu Perinçek, "Güvenlik Güçleri Yerel Yönetimlerin Emrine Verilmeli", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:3, 15 Ocak 1989, s.7.
[372] Doğu Perinçek, "Kendimizi Kurtarma Hakkı", **Yüzyıl**, Yıl:1, Sayı:1, 5.Ağustos.1990, s.7.
[373] Hasan Yalçın, "Tarihi Yaratan Sanıklardır", **Yüzyıl**, Yıl:1, Sayı:5, 2 Eylül 1990, s.7.
[374] "SP'den Kürt Sorununa Çözüm: Demokratik, Federal, Emekçi Cumhuriyeti", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:29, 15 Eylül 1991, ss.8-16.

Anadolu-Rumeli Birleşik Cumhuriyeti, Anadolu Halkları Cumhuriyeti, Türk-Kürt Birleşik Halk Cumhuriyeti, Demokratik Birleşik Halklar Birliği, Ortadoğu Birleşik Cumhuriyetler Birliği, Anadolu Halk Cumhuriyeti gibi öneriler ortaya çıkmaktadır.[375]

Perinçek, 2000'li yıllarda self-determinasyonun ve desantralizasyonun karşısında konumlanmaktadır. Perinçek'e göre AB ve ABD emperyalistlerinin önünde engel oluşturan devrim kanunları ve cumhuriyetin temel nitelikleri ortadan kaldırılmak istenmekte, Türkiye'ye dayatılan anayasa değişiklikleri cumhuriyetin üniter yapısıyla ve milli egemenlikle taban tabana zıtlıklar taşımaktadır. Dayatılan hükümlerle "bütün halklar kendi kaderlerini tayin hakkına sahiptir" denilerek Türkiye'nin halklara göre ekonomik parçalara bölünmesinin yolu açılmaktadır.[376] Tayyip Erdoğan'ın 15 Şubat 2004'te "ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi içinde Diyarbakır'ı merkez yapacağız" açıklaması sonrasında Türkiye, Tayyip Erdoğan-Barzani ittifakıyla adım adım federasyona sürüklenmektedir.[377] Perinçek, emperyalist sistemin ezilen dünyadaki milli devletleri çökertmek için yerel yönetimleri yeniden düzenlemek istediği görüşündedir. En merkez olarak adlandırdığı emperyalist merkezler yerel yönetim reformuyla yereli harekete geçirecek, merkezi ve ulus devleti tasfiye edecektir.[378] Perinçek'e göre özerklik ile Kürtler ikinci sınıf statüye indirilecek, Kürtler etnik bir azınlık tanımı içerisine sokulacaktır. ABD ve AB'nin dayattığı azınlık statüsü ile sözde bir Kürdistan kurularak Kürtlere daha baskıcı ve daha eşitsiz bir toplum ve devlet yaratılarak en büyük kötülük yapılacaktır.[379]

2.1.2. Kürt Sorunu ve Atatürk

Perinçek'in Kürt meselesine yaklaşımında dönemsel olarak değişimler söz konusu olurken, bu değişimler içerisinde Perinçek'in Atatürk'ü dayanak ve hareket noktası olarak alması sabitliğini korumaktadır.

---

[375] "Türkiye'ye Yeni İsim", **Yüzyıl**, Yıl:2, Sayı:3, 24 Şubat 1991, ss.8-13.
[376] Doğu Perinçek, "Karşı Devrimin Anayasalaşması", **Aydınlık**, Sayı:877, 9 Mayıs 2004, s.3
[377] Doğu Perinçek, "Komutanların Sorumluluğu", **Aydınlık**, Sayı:973, 12 Mart 2006, s.3.
[378] Perinçek, Mafyokrasi, ss.93-94.
[379] Doğu Perinçek, "Özerklik Kürdümüze Hangi Statüyü Kazandırır", **Aydınlık**, 23 Temmuz 2011, s.7.

1970'lerde Perinçek, Mustafa Kemal'in Kürt milliyetinden bir halkın varlığını, daha milli mücadeleye başlarken kabul ettiğini, emperyalizme karşı çeşitli milliyetlerden halklar arasındaki birliğin, halkların varlık ve haklarına riayetle sağlanabileceğini belirttiğini söylemektedir. [380] Perinçek, Kurtuluş Savaşı'nın, Atatürk'ün Türk'ü ve Kürt'ü birbirinden ayrılmaz öz kardeşler olarak gören bakış açısıyla ve birlik ruhuyla kazanıldığını, emperyalizme ve emperyalistlerin güdümünde bir Kürt devleti kurulması planlarına bu ruhla karşı konulduğunu, birliğin halklara saygı ve özgürlük temelinde gerçekleşebileceğini ifade etmektedir.[381]

1980'lere gelindiğinde Doğu Perinçek'in genel yayın yönetmenliğini yaptığı 2000'e Doğru dergisi gizlenen tutanaklar olarak sunduğu belgelerle Atatürk'ün Kürtlere anayasa ile yerel özerklik vereceğine dair söylevleri yayınlamaktadır.[382] 2000'e Doğru'nun yayınladığı Atatürk'e ait olduğu belirtilen talimatta ise Mustafa Kemal, Kürtlere adım adım mahalli idare kurulmasını gerekli bulmaktadır.[383] Perinçek, Atatürk'ün her söylediğine tartışılmaz gerçek mertebesi veren tutucuların, yayınlanan belgelerle ortaya çıkan "tartışılmaz gerçekle" bütün temel ve kritik konularda çelişkiye düştükleri görüşündedir. Perinçek'e göre arşivlerin kilitlerinin açılması resmi Atatürkçülerin demagojilerini ellerinden çekip almaktadır.[384]

1990'larda da Perinçek, Kürt meselesine Sevr perspektifi ve Mustafa Kemal'in anti-emperyalizmi üzerinden yaklaşım göstermektedir.[385]

2000'lerde Perinçek, Kemalist Devrimi, köylü devrimi olarak saptamakta ve buradan hareketle Kürt meselesini Kemalizmin derebeylik sorunu üzerinden ele almaktadır. Kemalist rejim 1930'larda sorunu derebeylik, ağalık şeyhlik gibi ortaçağlı ilişkilerin yıkılması ve toprak reformuyla çözmeye çalışmaktadır. Perinçek'e göre PKK terörünün de temelinde Türkiye'nin emperyalizme bağımlı, yarı ortaçağlı yapısı yatmaktadır. Toprak reformuyla toprak bütünlüğü, iç barış,

---

[380] Perinçek, Faşizm, s.26.
[381] Doğu Perinçek, "Mustafa Kemal'den Birlik Dersi", **Aydınlık**, 7 Mayıs 1979.
[382] "Atatürk: Kürtlere Özerklik", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:35, 30Ağustos-5 Eylül 1987, ss.8-11.
[383] "Kürtlere Mahalli İdare", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:39, 20-26 Eylül 1987, ss.20-22.
[384] Doğu Perinçek, "Atın Ağzında Kaç Diş Var?", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:37, 6-12 Eylül 1987, s.7.
[385] Doğu Perinçek, "Haritası Yapılanlar Harita Yapar", **Yüzyıl**, Yıl:2, Sayı:1, 10 Şubat 1991, s.7.

demokrasi ve güneydoğunun cumhuriyet Türkiyesinin bir parçası olması güvence altına alınacaktır.[386]

Perinçek, Kurtuluş Savaşı'nda saflaşmanın emperyalizmin yanında ve karşısında durmak üzerine gerçekleştiğini, İngiliz emperyalizmiyle işbirliği yapan Türk örgütleri olduğu gibi Kürt örgütlerinin de olduğunu belirtmektedir. Mustafa Kemal'in siyasetiyle Kürt ayrılıkçılığı tecrit edilmekte, Türk ve Kürt'ün birleştirilmesi vatanın bütünlüğü temelinde gerçekleştirilmektedir. Perinçek'e göre Mustafa Kemal, Kürtlerin kendi geleceğini tayin hakkını açıkça kabul etmiş, ayrıca bu hakkın birlik yönünde olduğunu ve olacağını ön görmüştür. Bu nedenle Perinçek, kendi kaderini tayin hakkının savunulmasının, ayrılmanın özendirilmesi veya desteklenmesi anlamına gelmediğinin altını çizmektedir.[387] İngilizlerin Kürtlere özerkliği ile Atatürk'ün Kürtlere özerkliği Perinçek'e göre birbirine karşıt programlardır. İngiliz emperyalizmi bölmek için, Mustafa Kemal'in özerklik programı birleştirmek için özerklik vaat etmektedir.[388]

2.1.3. Kürt Sorunu ve PKK

1978 yılında bağımsız, birleşik Kürdistan amacıyla kurulan PKK (Kürdistan İşçi Partisi), 15 Ağustos 1984 Eruh ve Şemdinli baskınlarıyla PKK'nın ordulaştığını duyurana kadar Apocular adıyla bilinmektedir.[389] 1970'lerin sonlarında PKK/Apocular ve Aydınlık hareketi karşı karşıya ve çatışma halindedir. TİKP Gaziantep il başkanı Zeki Ön, 3 Temmuz 1979'da Apocular tarafından öldürülürken, Aydınlık'ın Diyarbakır, Urfa, Suruç, Hilvan ve Siverek'te dağıtımı Apocular tarafından engellenmektedir. Aydınlık Gazetesi, Apocuların devletin içindeki gizli güçlere dayandığı savunusundadır.[390] Perinçek, Apocuları cinayet çetesi olarak tanımlamakta ve arkalarında Türkeş'in devlet içindeki suç ortaklarının olduğunu iddia etmektedir. Perinçek'e göre Apocular Güneydoğu'daki MHP'dir. Diyarbakır'a bozkurt olarak giremeyen Türkeş, Apocu kılığında girmektedir. Apocular devlet

[386] Perinçek, Toprak Ağalığı, ss.26, 71, 74, 75, 198.
[387] Doğu Perinçek, **Kurtuluş Savaşında Kürt Politikası**, 4.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2012, ss.119, 125, 147, 241, 243.
[388] Doğu Perinçek, "Özerklik Kimin Programı", **Aydınlık**, 9 Haziran 2011.
[389] Raşit Kısacık, **Minareden Kandile PKK**, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2012, ss.23, 33, 34, 104, 188.
[390] "Sıkıyönetim Apoculara Karşı Önlem Alacak mı?", **Aydınlık**, 6 Temmuz 1979.

içindeki polis ve istihbarat örgütüne yuvalanmış Türkeş'in suç ortakları tarafından kışkırtılmakta ve korunmakta, halka karşı silahlarını yöneltmekte ve toprak ağalarının silahşörlüğünü yapmaktadırlar.[391]

Apocuların TİKP ve Aydınlık'a karşı saldırıları sürmekte, Aydınlık'ın Elazığ ve Diyarbakır muhabirleri Apocular tarafından silahlı saldırıya uğramaktadır.[392] Saldırılar sürerken Aydınlık, Abdullah Öcalan'ı, Apocu cinayet şebekesinin şefi olarak manşetten ilan etmektedir[393] Apocular ise TİKP Diyarbakır il başkanı Ethem Sancak'a silahlı saldırı gerçekleştirmekte, Sancak saldırıdan yaralanarak kurtulmaktadır.[394] TİKP Genel Başkanı Perinçek, Apocular'ın TİKP'e saldırılarının temelinde, partilerinin Doğu bölgesinde zorbalığa, anarşiye ve bölücülüğe karşı yürüttüğü tutarlı mücadeleyi göstermektedir.[395]

Perinçek'in, 12 Eylül sonrasında da, Apocularla gerilimi sürmektedir. Perinçek ve Aydınlıkçılara göre, Apocuların solculukla ve halkla ilgisi bulunmamakta, halka baskı yapan bu örgüt vatanın, demokrasinin, ulusun ve solun düşmanı durumundadır. Apocular feodal gericilikten beslenmekte, askeri araçlara saldırmakta, subay, er ve sivil vatandaşları öldürmektedir. Sovyet himayesi altındaki Suriye ve Lübnan'dan destek gören Apocuların Türkiye'ye karşı hedefleriyle SSCB'nin hedefleri ayniyet göstermektedir.[396]

1980'lerin ikinci yarısında ise Aydınlıkçılar ve Apocular arasındaki ilişkide ve Perinçek'in Apoculara yaklaşımında değişim görülmektedir. Perinçek 12 Eylül sonucunda toplumun otoriteye boyun eğmediğinin kanıtı olarak PKK'yı göstermekte ve PKK'yı bir gerilla hareketi olarak tanımlamaktadır.[397] Ancak Perinçek, devletin Doğu'da cumhuriyetin ruhuna ters olarak aşiret ilişkileri üzerinden kurduğu düzenin benzerini, adında işçi kelimesi geçmesine rağmen PKK'nın da seçtiğini, PKK ve devletin bölgedeki aşiret siyasetinde bir farklılık olmadığı, değişenin sadece aşiretlerin adı olduğu görüşündedir.[398] PKK'nın ortaçağlı ilişkilere dayanan bu dar bakış açısından kaynaklanan eylem çizgisiyle gelişim olanağının olmadığını dile

---

[391] Doğu Perinçek, "Apocular", **Aydınlık**, 6 Ağustos 1979.
[392] "Apocu Katillerin Yakasını Bırakmayacağız", **Aydınlık**, 21 Ağustos 1979.
[393] "İşte Apo", **Aydınlık**, 27 Ağustos 1979.
[394] "Apocular, TİKP Diyarbakır İl Başkanı Sancak"a Ateş Açtılar", **Aydınlık**, 31 Ağustos 1979.
[395] "Perinçek: Apocular Bazı CHP'li Ağaların Himayesinden Yararlanıyor" , **Aydınlık**, 10 Eylül 1979.
[396] "Apocular Olayı", **Saçak**, Sayı:10, Kasım 1984, ss.2-3.
[397] Doğu Perinçek, "Dağlarda Gerilla Var", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:7, 7-13 Şubat 1988, s.7.
[398] Doğu Perinçek, "Devletin Kısır Döngüsü", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:51,13-19 Aralık 1987, s.7.

getiren Perinçek, örgütün Türkiye'nin demokrasi güçlerinin beklentilerine yönelik yol ayrımında olduğunu belirtmektedir.[399] 14-15 Ekim 1989'da Paris Kürt Konferansına konuşmacı olarak katılan Perinçek'e göre PKK Kürt örgütleri içerisindeki halkla en fazla birleşmiş, en yerli, Anadolu ve Türk halkına en sadık örgüttür. Halkçı çözümün dinamikleri olan işçi hareketi ve Kürt hareketi halkların birliği ve kardeşliği için özgürlüğe ve birleşmeye mecburdurlar.[400] Doğu Perinçek, 23-25 Eylül 1989'da Şam'da PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan ile görüşmekte ve 2000'e Doğru Dergisi için röportaj gerçekleştirmektedir.[401] Perinçek, Barzani, Talabani ve ABD ile birleşmeyi reddeden PKK ve Öcalan'a birleşeceği gücü sormakta ve Öcalan, Türkiye ve Türk halkıyla birleşeceklerini ifade etmektedir.[402] Perinçek röportajda Türkiye'nin birliği için gerekli koşulları da soru olarak yöneltmekte ve birlikte özgürce ve kardeşçe yaşamanın koşullarına vurgu yapmakta, Öcalan ise Sevr'i de Lozan'ı da aşıp halkların devrimci özgürlük ittifakının ve Ortadoğu'da en başta Türk ve Kürt halklarının birliğinin önemini belirtmektedir.[403]

Perinçek 1990'larda Kürt meselesinin, PKK'yı ezme meselesi olmadığının altını çizmektedir. Perinçek'e göre PKK'nın tamamı da imha edilse Kürt sorunu çözülmeyecek, Kürtlerin eşitlik ve özgürlük talepleri karşılanmayacak, Türkler ile Kürtler arasındaki son köprü de yıkılacaktır. Askeri politikalar ile devlet terörü, demokrasi isteyen toplumun her kesimine etki edecektir. Gerillayı halktan ayırarak ezelim formülü Perinçek'e göre iflas etmiştir.[404] Perinçek, 13 Şubat 1990 günü, 2000'e Doğru Dergisi'nde yayınlanan Kürt meselesiyle ilgili yazı, haber ve çözümlerden dolayı, 2000'e Doğru'nun PKK'nın yayın organı olduğu ihbarıyla DGM'de yargılanmış ve beraat etmiştir. Perinçek mahkemedeki savunmasında, Türkiye'nin bir kavimler kapısı cumhuriyeti olduğunu ve Kürtlerin geleceklerini özgürce belirlemelerini savunduklarını ifade etmektedir.[405]

2000'e Doğru Genel Yayın Yönetmeni Doğu Perinçek, 5-6-7 Nisan 1991'de Lübnan'ın Bekaa Vadisi'nde PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan ile yeniden görüşmüş ve röportaj gerçekleştirmiştir. Perinçek, Öcalan'a ABD desteğine karşı

[399] "Doğu Perinçek ile Playboy'un Söyleşisi", **Saçak**, Sayı:54, Temmuz 1988, s.14.
[400] Doğu Perinçek, "Paris Kürt Konferansı", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:43, 22 Ekim 1989, s.7.
[401] "Abdullah Öcalan Perinçek'e Anlattı", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:42, 15 Ekim 1989, s.8.
[402] "Abdullah Öcalan Perinçek'e Anlattı (2)", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:43, 22 Ekim 1989, ss.8-11.
[403] Doğu Perinçek**, Abdullah Öcalan ile Görüşme**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1990, ss.88,89.
[404] Doğu Perinçek, "Kissenger Reçetesi", **2000'e Doğru**, Yıl:4, Sayı:14, 1 Nisan 1990, s.7.
[405] "PKK'den Haber Almak Suç Değil", **Yüzyıl**, Yıl:2, Sayı:2, 17 Şubat 1991, s.31.

alacakları tavrı sorarken; Öcalan, ABD'nin dostluğu ve desteğini reddeden ifadeler kullanmaktadır.[406] Perinçek, Öcalan'a Ortadoğu'daki çalkantılar içinde Türkiye işçi sınıfına yüklediği misyonu ve Sosyalist Parti'ye bakışını sorarken; Öcalan, Kürt Sorununu doğru temelde ele alınmadıkça Türkiye işçi sınıfının mücadelesinin sağlıklı gelişemeyeceğini, Türkiye işçi sınıfının mücadelesi gelişmedikçe Kürt halkının mücadelesinin sağlıklı büyüyemeyeceğini, Türkiye halkından kopmadıklarını ve ortak bir ev inşa etmek istediklerini belirtmektedir. Ayrıca Öcalan, 1970'lerin ortalarında Perinçek ve partisiyle sert ve anlamsız çekişmelere girdiklerini ama Sosyalist Parti'nin politika düzeyinde iyi açılımlar gerçekleştirdiğini söylemektedir.[407]

Perinçek, PKK'nın silahlı mücadele yöntemini seçmesinin nedenini 12 Eylül sonrasının demokratik barışçı seçeneklerinin yok edilmesine bağlamaktadır. PKK'nın yasa dışılığı ve silahlı mücadele yöntemi değişmez unsurlar değil koşulların dayattığı değişebilir özelliklerdir. Perinçek'e göre PKK, 10 bini aşkın silahlı gücü ve milyonlarca sempatizanıyla Kürt halkından ayrı görülmesi mümkün olmayan bir örgüttür. Perinçek'e göre PKK'nın şiddet kullanarak yok edilmesi demek kitlesel katliam demektir. Perinçek, PKK'nın yok edilmesini değil silahlı mücadeleden kurtulup yasa dışılığı bırakarak demokratik ve barışçı yöntemi benimsemesini önermektedir. Bunun için genel af çıkarılmalı, Kürt partilerinin kurulmasını engelleyen bütün yasal engeller kaldırılmalı, ayrılmayı savunan yasal Kürt partileri de kurulabilmeli, adem-i merkeziyetçilik yaşama geçirilmeli, eğitim, öğretim, devlet yapısı yeniden düzenlenerek "Kürt realitesi" kabul edilmelidir. Perinçek, PKK'nın legal bir parti olarak sivil demokratik toplumun bir unsuru olacağını umut etmekte ve bunun için gerekli koşulların yaratılmasını savunmaktadır.[408]

Doğu Perinçek, 1993 Nevroz'uyla PKK'nın tek taraflı ateşkes ilan etmesiyle yeni bir döneme girildiğini düşünmektedir. PKK, tek taraflı ateşkes ile Batı'nın güdümüne girmektedir. Perinçek'e göre PKK, Körfez Savaşı öncesinde ve savaş

---

406 "Perinçek Bekaa'da Öcalan ile Görüştü (2)" , **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:8, 21 Nisan 1991, ss.14-15.
407 "Perinçek Bekaa'da Öcalan ile Görüştü (3)", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:8, 28 Nisan 1991, ss.16-20.
408 "Doğu Perinçek'le İşçi Partisi Üzerine**", 2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:30, 26 Temmuz 1992, ss.26-27.

sırasında ABD emperyalizmine tavır almamış ve sonunda ABD senaryosu içinde rol almak ve yeni dünya düzeninde kendisine yer açmak durumunda kalmıştır.[409]

1990'ların sonlarında ise Perinçek, ABD'nin PKK'ya müsamaha gösterdiği düşüncesindedir. ABD, Kuzey Irak'a kukla Kürdistan kurmak istemekte ve Türkiye'ye bu kukla devleti himaye etmesini dayatmaktadır.[410] Perinçek, 1989 ve 1991 yıllarında Abdullah Öcalan ile Kürt hareketinin dış etkilere maruz kalmaması ve küreselleşmemesi için görüştüğünü açıklamaktadır. Perinçek, Öcalan'ın Amerika'nın ve Batı'nın eline düşmemesi için böyle bir görüşme yaptığını ancak Körfez Savaşı'ndan sonra Mesut Barzani ve Talabani'nin, ABD desteğiyle Kürt devleti kurması üzerine Öcalan'ın da ABD'ye ve Batı'ya yaslanmayı tercih ettiğini ifade etmektedir. Türkiye'nin, Mustafa Kemal'in formülleriyle oluşturacağı anayasa ile Kürt sorununu çözeceğini belirten Perinçek, bu anayasaya Öcalan'ın uymaması halinde Öcalan'ı ezmenin en geçerli yol olacağı fikrindedir. Perinçek, Öcalan'ın Suriye devletinin elinde rehin olduğunu, ABD ve Batı'nın etkisinden çıkarılması gerektiğini savunmaktadır.[411] Perinçek ve İşçi Partisi, PKK'nın, Batı destekli Kürt milliyetçiliğinin, Sevr olarak yorumladıkları sürecin karşısında tavır almaktadır. PKK'ya yardımla suçlanan İşçi Partisi Genel Başkanı Perinçek, PKK ile yan yana değil karşı karşıya olduklarını, İşçi Partisi'nin, PKK'nın Batı emperyalizmine bel bağlayan politikalarına ve Türkiye halkına milli düşmanlıklar kışkırtan eylemlerine karşı en kararlı ve tutarlı mücadele yürüten parti olduğunu belirtmektedir. Perinçek, 1991 Sosyal Demokrat Halkçı Parti (SHP)-HEP seçim ittifakına Sosyalist Parti olarak 4 milletvekili teklif edilerek davet edildiklerini ancak reddettiklerini açıklamaktadır.[412]

15 Şubat 1999'da PKK lideri Abdullah Öcalan, Kenya'da Türk güvenlik güçlerince yakalanmış ve Türkiye'ye getirilmiştir.[413] Doğu Perinçek, Öcalan'ın yakalanması sonrasında Başbakan Ecevit'e yazdığı mektupta hükümetin Abdullah Öcalan'ı CIA'dan teslim alma karşılığında ABD'nin Yugoslavya ve Kuzey Irak

---

[409] Doğu Perinçek, "PKK'yi Batılılaştırma Operasyonu", **Teori**, Mayıs 1993, Perinçek, Türk Sorunu, ss.396-418.
[410] **Susurluk Komisyonu Tutanakları 1- Doğu Perinçek ve Mesut Yılmaz"ın Açıklamaları**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1997, s.54.
[411] Susurluk Komisyonu Tutanakları 1- Doğu Perinçek ve Mesut Yılmaz"ın Açıklamaları, ss.82-83.
[412] Doğu Perinçek, **Bir Devlet Operasyonu**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1999, ss.14, 75, 76, 77.
[413] "Nefes Kesen Operasyon", **Milliyet**, 17.02.1999.

politikalarına uyum gösterme sözü verip vermediklerini sormaktadır.[414] Perinçek, ABD'nin PKK'yı siyasallaştırıp, Kuzey Irak'ta aktif roller vereceği düşüncesindedir. Perinçek, 1980 öncesi MİT'in, PKK'yı kullanarak Doğu'daki sosyalist örgütleri tasfiye ettirdiğini, özellikle de TİKP'i hedef aldığını, çünkü TİKP'in Türk-Kürt birliğini savunduğunu belirtmekte 1991'de PKK'ya karşı çıkış başlatan, Türk-Kürt birliğini savunan Sosyalist Parti'nin de devlet uygulamalarıyla bölgeden çıkarıldığını, çözümün etnik değil ortak örgütlenmede yattığını ifade etmektedir.[415]

2000'li yıllarda Perinçek, PKK'nın Batı güdümünde olduğu düşüncesindedir. Perinçek'e göre ABD ve AB, PKK'nın yasal bir parti olarak seçimlere girmesi, PKK'lılar için af çıkarılması, Öcalan ile PKK liderlerinin idamlarının önlenmesi için çalışmaktadır. Kürt halkının PKK denetiminde tutulması için Kürtçe televizyon ve Kürtçe eğitim dayatmaları da sürmektedir. Kürtlerin ayrı partileşmesi, ayrı devlet kurmanın ilk adımıdır.[416] Perinçek'e göre dünyadaki bütün önemli terör örgütlerinin arkasında büyük devletler ve özellikle de ABD vardır. Devletlerarası savaş artık terör örgütleriyle yürütülmektedir. Türkiye'de PKK da bu örgütlerden bir tanesidir ve CIA'nın uyuşturucu ticaretinin taşeronluğunu yaparak büyük kaynaklar kazanmakta ve karşılığında Süper NATO'nun ihale ettiği terör eylemlerini gerçekleştirmektedir.[417] ABD emperyalizmi, PKK'yı Körfez savaşından beri desteklemekte ve Kürt koridoru oluşturmakta, PKK ise ABD karşıtı hiçbir tavır içerisine girmemektedir. Perinçek, PKK'yı halk dinamiği ilan edenlerin, PKK'nın kuyruğundan dünya sermayesine bağlandıklarını ve PKK ile aynı cephede yer tutarak emperyalizmin cephesine düştüklerini ifade etmektedir. Güneydoğu halkını ve Türkiye Kürtlerini PKK'nın doğal gücü ilan eden bazı sol örgütler, milliyet ve mezheplere göre örgütlenme kuyusuna düşmektedirler. PKK'ya halk desteği olduğu saptaması kabullenmeyi değil sorumluluğu üretmektedir.[418] PKK'yı emek güçlerinin yanına koyanlar en başta Kürtleri aldatmaktadırlar. PKK, ayrılıkçıdır ve ayrılmanın stratejisini emperyalizmle işbirliğine oturtmakta, ABD ve İsrail'den aldığı rol ile ayrı

---

[414] Doğu Perinçek, "Perinçek'in Ecevit'e Mektubu: Ülkeyi ABD"nin İnsafına mı Terkediyorsunuz", **Aydınlık**, 27 Mart 1999, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.206-208.
[415] Doğu Perinçek, "PKK'ye Kuzey Irak"ta Rol Verilmesi Vahim Hatadır", **Aydınlık**, 12 Aralık 1999, Perinçek, 28 Şubat ve Ordu, ss.269-273.
[416] Doğu Perinçek, **Karen Fogg'un E-Postalları**, 5.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2005, (Karen Fogg), ss.72-73.
[417] Perinçek, Türk Ordusunda Strateji, ss.126-127.
[418] Perinçek, Türkiye Solu ve PKK, ss.140-141.

devlet kurmak istemektedir.[419] Perinçek'e göre emperyalizmin güdümünde bir halk dinamiğinden bahsetmek doğru değildir ve PKK'yı halk dinamiği olarak görmek silahlı gücün yarattığı otorite kaynağını ve Seyit Rıza ve Şeyh Sait'in arkasında da aşiret ve cemaatler olduğunu görmezden gelmektir.[420] Doğu Perinçek'e göre PKK, ABD'nin stratejik piyonudur ve Türkiye, ABD'nin ülkeyi bölme planlarını milli bir hükümetle göğüsleyecek ve kaostan devrim yaparak çıkacaktır.[421]

2.2. KADIN

Perinçek'in 1980 öncesi kadın konusuna yaklaşımında Marksist teorinin etkili olduğu görülmektedir. Perinçek'e göre servetin ve özel mülkiyetin erkek elinden toplanmasından bu yana kadınlar aşağılanmış, köleleştirilmiş, erkeğin satın aldığı bir mala ya da kiraladığı bir işgücüne dönüşmüştür. Sosyalist toplumda kadın erkeğin tahakkümünden kurtulacak, bir mal olarak alınıp satılmayacak, üretimde ve toplum hayatında erkeğin yanında eşit olarak yer alacak ve fuhuş son bulacaktır.[422]

1980 sonrasında ise kadın hareketi yükseliş gösterecek, Perinçek de kadın hareketinin yükselişi karşısında kayıtsız kalmayacaktır. Perinçek, bağımsız bir kadın hareketinin demokrasiye ve ilerlemeye hizmet edeceğini, haksızlıklara ve baskılara karşı kadınların mücadelesine olumlu katkıları olacağı düşüncesindedir. Ancak Perinçek'e göre kadın hareketine bilinç verme ve öncü rolü biçilmesi yanlıştır. Kadın hareketine öncü rolü vermek ideolojik olarak kadın hareketinin kuyruğuna takılma sonucunu doğuracaktır.[423] Kapitalist sistem, Perinçek'e göre kadını ve cinselliği piyasalaştırmakta ve pazarlamaktadır. Kapitalizm, ürünlerini kadın cinselliğine boyayarak piyasaya sunarken, kadın bedenini de tüketim aracı olarak kullanmakta, aşkı ve cinselliği de bir tüketim etkinliğine dönüştürmektedir.[424]

Perinçek, seks işçiliği tanımını doğru bulmamakta, hayat kadınlığı mesleğini ifade ederken "fahişelik" kullanımını tercih etmekte ve işçi statüsüne uygun görmemektedir. Çünkü Perinçek'e göre vücudunu para karşılığında kiralayan kadın

---

[419] Doğu Perinçek, "PKK/BDP'nin ABD'den Rol Talebi", **Aydınlık**, 9 Mayıs 2012.
[420] Doğu Perinçek, "PKK Halk Dinamiği mi?", **Aydınlık**, 3 Temmuz 2013.
[421] Doğu Perinçek, "PKK/BDP'den Amerikan Askerine Davetiye", **Aydınlık**, 1 Şubat 2012.
[422] Perinçek, Faşizm, s.59.
[423] Doğu Perinçek, "Liberal Akımın Saçaktaki İzleri", **Saçak**, Sayı:55, Ağustos 1988, s.7.
[424] Doğu Perinçek, "Kapitalizm Aşkı Katlediyor", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:21, 21 Mayıs 1989, s.7.

veya erkek işçi değildir, fahişelik ekonomik açıdan da, sosyalist ahlak açısından da üretim veya hizmet değildir. Perinçek için fahişeliğin işçi sınıflamasına girmesi, uyuşturucu satıcılarının, çek-senet mafyası tetikçilerinin, bar fedailerinin de işçi statüsüne girmesi anlamına gelmektedir.[425]

2.3. LGBTİ

1980 sonrasında Lezbiyen, gay, biseksüel, trans ve interseksüel (LGBTİ) hakları da Türkiye solunun gündemine gelmekte, Perinçek ise LGBTİ hakları konusuna farklı bir perspektiften bakmaktadır. Perinçek'e göre eşcinsellik, uzlaşmaz sınıfsal çelişmelerin aşırıya varmasının, meta ekonomisinin olağanüstü derinleşmesinin ve toplumun sınıflara bölünmesi sonucu cinsler arası eşitsizliğin ürünüdür. Sınıfsal ve cinsel tahakkümün son bulduğu sınıfsız toplumda eşcinselliği besleyen zemin de büyük ölçüde ortadan kalkacaktır.[426]

İnsan evriminin birkaç milyon yıllık geçmişe sahip olduğunu, aşk ile üreme arasındaki bağın evrim ile insan doğasındaki fizyolojik süreçler sonunda oluşan özelliklerin sonucu olduğu görüşünde olan Perinçek, buradan hareketle eşcinsellik ile genetik bozukluklar arasındaki bağlantının bilim adamlarınca saptandığını ifade etmektedir.[427]

Perinçek, eşcinselliğin popülerleşmesinin nedeni olarak kapitalist kültürü görmektedir. Son iki yüz yıldır insan doğasında önemli bir değişiklik olmamasına rağmen eşcinselliğin yaygınlaşmasını kapitalist kültürün propagandasına dayandıran Perinçek, emperyalizmin ihraç malı olarak ele aldığı eşcinselliği kapitalizmin yarattığı yıkımdan ve acılardan içki, kumar, uyuşturucu, falcılık, piyango, ganyan gibi kaçmak için kullanılan bir yabancılaşma ve çürüme olayı olarak değerlendirmektedir. LGBTİ hak ve özgürlüklerini savunan sol kesimi ise cinsel tercih özgürlüğü adı altında sınıf mücadelesini aşağılayarak eşcinsel, travesti, fahişe, lümpenlik gibi sınıf dışı unsurların haklarıyla uğraşarak emperyalizmin merkezine hizmet eden gruplar olarak görmektedir.[428]

---

[425] Doğu Perinçek, ÖDP, s.29.
[426] Doğu Perinçek, **Eşcinsellik ve Yabancılaşma**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2000, (Eşcinsellik), ss.10,11.
[427] Perinçek, Eşcinsellik, ss.58-59.
[428] Perinçek, Eşcinsellik, ss.42-44.

Perinçek'e göre, emek ve ulusal kurtuluş eksenine oturan toplumsal hareket ile eşcinsellik, ensest özgürlüğü, etnik ve mezhepsel ayrımcılık temelinde kışkırtılan sistem güdümlü hareket arasındaki karşıtlık Türkiye halkı ile emperyalizm arasındaki mücadelenin önemli bir parçasıdır.[429]

Eşcinsel sivil toplum örgütleri ise Perinçek'in eşcinsellikle ilgili yaklaşımını beyaz antropologların modern toplumlara benzemeyen ve onun dışında kalan toplumlara yaklaşımına benzetmektedir. Psikoloji, psikiyatri ve Dünya Sağlık Örgütü'nün eşcinselliği hastalıklar listesinden çıkardığı süreçte, Perinçek'in yaklaşımı, homofobik ve heteroseksist bir yaklaşım olup erkek egemen baskının kadın işçilerden sonra eşcinsel işçilere ulaşan bir tezahürüdür.[430]

Perinçek, LGBTİ konusunda olumlu ya da olumsuz bir yaklaşım içerisinde olmadığını, LGBTİ bireylerin sorunlarına bir çözüm önermediğini ama tercihlerine karşı da bir şey demediğini, eşcinselliği bir yabancılaşma olarak tespit ettiğini, doğal olmayan, çürüyen, egemen sınıfların dayattığı kültürel bir olgu olduğunu ifade etmektedir.[431]

2.4. ERMENİ SORUNU

1980 öncesinde Ermeni Meselesi Türkiye solunun gündeminde önemli bir yer tutmamaktadır. Doğu Perinçek ve partisi TİİKP, komprador feodal diktatörlük olarak tanımladığı İttihat ve Terakki iktidarının milli azınlıklar üzerinde baskı ve katliam politikası uyguladığını, doğuda yüz binlerce Ermeni'yi katlettiğini, geri kalan Ermeni nüfusu da yurtlarından sürdüğünü belirtmektedir.[432]

1980 sonrasında ise Perinçek, Ermeni meselesinde tarihten korkmamak gerektiğine vurgu yapmaktadır. Perinçek tarihte yaşananlar ne olursa olsun Türkiye'nin hiçbir bölgesinde devlet kurmaya ya da ayrılmaya yetecek kadar Ermeni çoğunluğun bulunmadığı, uluslararası hukuk anlamında bir toprak talebinin ciddiye alınmaması gerektiği düşüncesindedir. Perinçek'e göre tarihte ırkçılık, politikada

---

429 Perinçek, Eşcinsellik, s.74.
430 "Eşcinsel Sivil Toplum Örgütlerinden Doğu Perinçek'e Yanıt", **Cumhuriyet**, 9-10-11 Şubat 1999.
431 Doğu Perinçek İle 28.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.
432 Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası Savunma, s.129.

ırkçılığın türevidir ve Türkler tarihten korkmadan, kendisinden önceki ve birlikte yaşadığı toplumlarla milletlerin insanlığı bölmediği geleceği kurabilir.[433]

2000'lerde ise Perinçek, Ermeni soykırımı söylemlerine karşı kesin ve katı karşıt bir tutuma geçmektedir. 1914- 1922 yılları arasında Türkiye, büyük devletlerin işgal ve paylaşılma girişimlerine karşı vatan savunması için savaşmıştır. Bu nedenle Çarlık Rusya'sının Türkiye'yi paylaşmak için öne sürdüğü Ermeni çetelerin imhası ve isyanlara destek verenlerin tehcire tabi tutulmaları Perinçek'e göre soykırım değildir. Bütün savaşlarda görülen faciaları ve aşırılıkları da kapsayan bu uygulamalar bağımsızlık, egemenlik, toprak bütünlüğü, savunma hakkı gibi uluslararası hukukun temel değerlerine dayanmaktadır. Yaşanılan acı olaylarda soykırım tanımının kasıt unsuru yoktur ve işgale karşı Türkiye'nin savunulmasıdır.[434]

Perinçek, Ermeni soykırımı tezlerinin insan hakları sorunu değil vatan savunması sorunu düzleminde tartışılması gerektiği, bir tarih sorunu değil bir siyaset sorunu olduğu düşüncesindedir. Ermeni soykırımı tezleri 2000 yılı Ekim ayından başlayarak büyük devletlerin meclislerine getirilmekte ve Türkiye'ye siyasi bir dayatma aracı olarak kullanılmaktadır.[435]

Kurtuluş Savaşı'nda ve Lozan'da Sovyetler Birliği ile çözüme kavuşturulan Ermeni Sorunu Perinçek'e göre ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi kapsamında yeniden gündeme getirilmektedir. Emperyalizmin Ermeni yalanı karşısında Türkiye Rusya ve Avrasya devletleriyle ittifak kurmak zorundadır çünkü emperyalizmin bölgeye saldırısı sadece Türkiye'nin sorunu değildir.[436] Doğu Perinçek ve İşçi Partisi, "Lozan2005" oluşumuyla İsviçre'nin Lozan kentine hareket etmiş ve Lozan2005'i Batı emperyalizmine Avrupa'nın merkezinden meydan okuma, ABD'ye meydan okuma, AB'ye intihar etme uyarısı olarak tanımlamıştır.[437] Lozan'a giden Perinçek ve Lozan2005 komitesi, Perinçek'in hazırladığı Lozan2005 bildirgesiyle, Lozan Antlaşmasının kazanımları, milli devlete dokunulamayacağı, Türkiye'deki her şeyin 1914-1922 arasındaki savaşla kazanıldığı, emperyalizmin

[433] Doğu Perinçek, "Tarihten Korkmak", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:15, 12-18 Nisan 1987, s.7.
[434] Doğu Perinçek, **ASAM'ın Düzenlediği Ermeni Araştırmaları Türkiye Kongresi'ne Sonuç Bildirisi Önerisi Ve Gerekçesi**, 20-21 Nisan 2002, s.3.
[435] Doğu Perinçek, **ASAM'ın Düzenlediği Ermeni Araştırmaları Türkiye Kongresi'ne Sonuç Bildirisi Önerisi Ve Gerekçesi**, 20-21 Nisan 2002, ss.6-12.
[436] Doğu Perinçek, "Ermeni Sorununda Türkiye'nin İttifak Birikimi", **Aydınlık**, Sayı:960, 11 Aralık 2005, s.3.
[437] "ABD'ye meydan okumaya, AB'ye intihar etme! demeye gidiyoruz", **Aydınlık**, Sayı:940, 24 Temmuz 2005, s.17.

ülkeyi bölemeyeceği, Ermeni soykırımının ABD'nin Türk Devrimi'nin temelini yıkmak, İstiklal savaşını mahkum etmek ve ülkeyi teslim almak için uydurduğu bir yalan olduğu deklare edilmektedir.[438] İsviçre yargısı, Perinçek'i Ermeni soykırımı üzerine yaptığı konuşmalardan dolayı ifade vermeye çağırmış, Perinçek mahkemede Almanca olarak verdiği ifadesinde, Ermeni soykırımının emperyalizmin yalanları olduğunu, Ermenilerin emperyalist devletlere alet olduğunu, Türkiye'nin kendi vatanını savunduğunu söylemiştir. Perinçek, Ermeni soykırımı üzerine söylediği sözlerin ifade özgürlüğü kapsamında olduğunu, İsviçreli hakim ve savcıların gerçekler hakkında karar verme hakkına ve gücüne sahip olmadıklarını ifade etmiştir. Perinçek, ırkçı olmadığını, bilimsel sosyalist olduğunu, 1915 olaylarında yalnız Ermenilerin değil, Türklerin ve Kürtlerin de kurban olduğunu, İsviçre parlamentosunun kararının utanç verici olduğunu, emperyalizme hizmet ettiğini belirtmekte ve İsviçre mahkemesini engizisyona benzetmektedir.[439] İsviçre'deki "Ermeni Soykırımı uluslararası bir yalandır" söylemi nedeniyle İsviçre mahkemelerinde yargılanan Perinçek'e açılan soruşturmaya, Lozan savcılığı "Ermeni soykırımını tartışmak bizim işimiz değil" diyerek takipsizlik kararı vermiştir.[440]

Perinçek'e göre Türkiye'nin olayı Türk-Ermeni çatışması olarak ele alması ve "asıl soykırımı Ermeniler yaptı" tezi, Türkiye'nin emperyalizme karşı verdiği savaşı ve vatan savunması gerçeğini gözlerden uzak tutmaya yaramaktadır.[441] Tehcir kararının uygulanmaması durumunda Kurtuluş Savaşı zaferinin gerçekleşemeyeceğini savunan Perinçek, tehcirin, Atatürk'ün Erzurum ve Sivas kongrelerini örgütlemesi ve doğuda yaratılan dayanakla İzmir'i kurtarması için ön koşulları hazırladığı görüşündedir.[442]

Perinçek, Ermeni sorununun Türkiye-emperyalizm çelişkisi ve "Şark Meselesi" üzerinden ortaya çıkarıldığına vurgu yapmaktadır. Perinçek, Rus Çarlığı'nın Ermeni çeteleri silahlandırdığı ve bu çetelerin Osmanlı'yı arkadan vurup etnik temizliğe başladığını, Talat Paşa'nın savaş cephelerinin geri hatlarındaki Ermeniler için tehcir kararının zorunlu bir savaş önlemi olduğunu ifade

---

[438] "Lozan 2005 Bildirgesi", **Aydınlık**, Sayı:940, 24 Temmuz 2005, ss.10-11.
[439] "Perinçek'in İsviçre Sorgusu", **Aydınlık**, Sayı:941, 31 Temmuz 2005, ss.4-10.
[440] "İsviçre Perinçek'e Boyun Eğdi", **Aydınlık**, Sayı:949, 25 Eylül 2005, ss.6-7.
[441] Doğu Perinçek, "Kemik Sayma Politikasının İflası", **Aydınlık**, Sayı:981, 7 Mayıs 2006, s.3.
[442] Doğu Perinçek, "Cihan Savaşı ve Talat Paşa", **Aydınlık**, Sayı:967, 29 Ocak 2006, s.3.

etmektedir.[443] "Kim daha çok öldüyse o haklıdır" tezinin yanlışlığının altını çizen Perinçek, emperyalizmin üzerilerine gönderdiği herkesin öldürüldüğünü, Yunan'ı denize dökmekten utanmadıkları gibi doğu cephesinde öldürülen Ermenilerden dolayı da utanmayacaklarını emperyalizme hizmet eden Türk isyancılara da aynısının yapıldığını, savaşların düşmanı imha ederek kazanıldığını belirtmektedir. [444] Perinçek'e göre Ermeni Soykırımı söylemleri ile yapılmak istenen Türkiye'nin Milli Kurtuluş Savaşı'nı mahkum etmek, cumhuriyetin kuruluşunu sağlayan devrimi soykırım ilan etmek ve yeni dünya düzeni adı verilen programla milli devletin yıkıma uğratılmasıdır.[445] Perinçek'e göre bu nedenle Ermeni soykırımı yalanına karşı mücadele Ermeni lobisiyle değil, emperyalizme karşı mücadeleyle gerçekleştirilebilir. Ermeni lobisiyle savaş hem Türkiye'ye yakışmaz hem de uluslararası alanda güç kazandırmaz.[446]

---

[443] Doğu Perinçek, **Ermeni Sorununda Strateji ve Siyaset**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2006, (Ermeni Sorunu), ss.20-21.
[444] Perinçek, Ermeni Sorunu, ss.28-29.
[445] Perinçek, Ermeni Sorunu, ss.132-133.
[446] Doğu Perinçek, "Ermeni Soykırımına karşı hemen yapılacak işler", **Aydınlık**, 23 Aralık 2011.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
DOĞU PERİNÇEK VE ULUSLARARASI SİYASET

Doğu Perinçek'in uluslararası siyasete yaklaşım noktasındaki ana pusulasının da emperyalizm ve emperyalizme karşı set oluşturma politikası olduğu görülmektedir. Perinçek'in anti-emperyalizm söyleminde, konjonktüre göre emperyalist aktörler farklılık göstermektedir.

3.1. ABD VE NATO

Perinçek ve örgütü, 1970'lerin başında Türkiye'nin ve Türk Ordusu'nun ABD emperyalizminin güdümünde ve kontrolünde olduğu düşüncesindedir. ABD emperyalizmi ve yerli işbirlikçileri sıkıyönetim uygulamalarıyla Türkiye halkı üzerinde baskı ve tahakküm kurmaktadır. [447] 12 Mart sonrasında Nihat Erim hükümetinin Amerikan emperyalizminin uluslararası askeri ve siyasi örgütlerine bağımlılığı sürdürdüğünü belirten Perinçek ve TİİKP, Atatürkçülük ve laiklik maskesi altında emperyalizmin ve işbirlikçi büyük burjuvazinin politikalarının uygulandığı görüşündedir. [448] TİİKP'e göre reform adı altında uygulanan bu politikalar sınıfsal açıdan yorumlandığında köylünün ve emekçilerin yararına değildir ve ABD emperyalizminin en yakın işbirlikçisi olan tekel burjuvazinin taleplerini içermektedir.[449]

Perinçek, 1970'lerin ikinci yarısında yalnızca ABD emperyalizmine karşı mücadeleyi yetersiz görmekte, ABD'yi emperyalist baş düşman olarak ele almayı ise yanlış bir tespit olarak değerlendirmektedir. Perinçek'e göre ABD gerileyen ve çöken bir emperyalist durumunda, SSCB ise genç ve yükselen emperyalist güç olarak etkisini arttırmaktadır. ABD'nin Türkiye'deki siyasal etkisinin zayıflaması, ideolojik ve kültürel alanda da kendisini göstermektedir. İkmal ve donatım açısından ABD'ye bağımlı olsa da Türkiye Ordusu artık ABD emperyalizminin emrinde

---

[447] "Emperyalizmin sıkıyönetimine karşı birleşelim", **Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler I (1969-1970)**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979, ss.272-276. Yazı 1 Ağustos 1970'de Yayınlanmıştır.

[448] "Yeni İktidarın Programı Hakim Sınıfların Huzur Programı", **Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler II (1970-1971),** Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979, ss.322-323. Yazı 13 Nisan 1971'de Yayınlanmıştır.

[449] "Emperyalist Hakimiyeti Perçinleme Programı, **Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler II (1970-1971),** Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979, ss.324-325. Yazı 20 Nisan 1971'de Yayınlanmıştır.

değildir. Baş çelişmenin, milli çelişme olduğu konjonktürde düşman iki süper güç ABD ve SSCB olmakla birlikte özellikle de Sovyet sosyal emperyalizmdir.[450] Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkeleri Kore savaşından başlayarak ABD emperyalizmine ağır darbeler indirmiş, Batı Avrupa ülkeleri ve Japonya, ABD denetimine ve dolar saltanatına son vermiş, Sovyetler Birliği nükleer silahlarda ABD'ye yetişmiş ve geleneksel silahlarda ABD'yi geçmiştir.[451] Gerileyen ABD emperyalizmi MHP'ye destek vermemekte, SSCB'nin yararına olan Türkiye'deki iç karışıklık siyaseti, ABD'nin Türkiye ve Doğu Akdeniz siyaseti ile uyuşmamaktadır. Bu nedenle Türkiye'deki her olayın arkasına ABD'yi arayan zihniyet gerçeği doğru tahlil edememekte ya da Sovyet emperyalizmini gizleme amacını taşımaktadır. Perinçek, ABD'nin gerileyen bir emperyalist olmasının Washington'un politikalarının değişmesine ve yumuşamasına neden olduğu, dünya devriminin ve komünizmin baş düşmanının ise ABD değil Sovyetler Birliği olduğu görüşündedir.[452] SSCB, Avrupa ülkeleri, üçüncü dünya ülkeleri cephelerinde yenilgiye uğrayan, üç cephede birden eşit şekilde savaşamayan ABD emperyalizmi, SSCB'nin artan saldırganlığı ve savaş tehdidi karşısında tüm güçlerini Sovyetlere karşı yönlendirmekte ve diğer cephelerdeki meseleleri uzlaşma yoluyla çözme eğilimine girmektedir.[453] Perinçek, uzun yıllar ABD emperyalizminin dünya hakimiyetine hizmet eden NATO'nun, ABD'nin yıldızının sönmesiyle birlikte rolünün değiştiği düşüncesindedir. 1975 yılında ABD'nin Vietnam'da uğradığı yenilginin bir dönüm noktası olduğunu savunan Perinçek, sosyalist SSCB'yi kuşatmak için kurulan NATO'nun artık sosyal-emperyalist SSCB'ye karşı Avrupa'nın savunmasına hizmet eden bir nitelik kazandığı görüşündedir. ABD'nin gerilemesiyle NATO içerisindeki dengeler de değişime uğramış, NATO'da ABD egemenliğinin yerini ortak savunma amacı ve daha eşit ilişkiler almıştır.[454]

1980'lerin başında Perinçek, ABD'nin savunmada olan bir süper devlet olduğunu bu nedenle dünya halklarının barışı korumak ve SSCB'nin yayılmasını önlemek yönündeki menfaatlerinin ABD menfaatleriyle birleştiğini savunmaktadır. Perinçek'e göre dünyanın bu süreçte ihtiyacı ABD'nin her yerde dünya ülkeleri ve

---

[450] Perinçek, Türkiye Devrimi, ss.16, 17, 41, 42, 93.
[451] Doğu Perinçek, "ABD'nin Adımı", **Aydınlık**, 16 Ocak 1979.
[452] Doğu Perinçek, "ABD'nin Girdiği Yol", **Aydınlık**, 17 Ocak 1979.
[453] Doğu Perinçek, "ABD'nin Üç Cephesi", **Aydınlık**, 13 Mart 1979.
[454] Doğu Perinçek, "NATO", **Aydınlık**, 5 Nisan 1979.

halklarıyla işbirliği yaparak SSCB'ye karşı durmasıdır. Perinçek, NATO'nun eski NATO olmadığını belirtmekte ve SSCB'ye teslimiyet yönünde NATO'dan ayrılışa karşı olduklarını vurgulamaktadır. NATO'nun artık ABD egemenliğine hizmet etmeyen, SSCB'ye karşı bir savunma paktına dönüştüğünü belirten Perinçek, NATO içerisindeki bütün ilişkilerin Türkiye'nin bağımsızlığına ve milli savunma ihtiyaçlarına uygun hale gelmesi için çalışacaklarını ifade etmektedir.[455] Doğu Perinçek'in genel başkanlığını yaptığı TİKP, Ankara'da düzenlenecek olan NATO Bakanlar Konseyi İlkbahar Toplantısı öncesinde yayınladığı bildiride NATO'dan ayrılmak için kampanya yürütenlerin Türkiye'nin bağımsızlığına hizmet etmediklerini, SSCB'nin Türkiye'yi yalnız, güçsüz ve savunmasız bırakma planlarına alet oldukları deklare edecektir. Bildiride Türkiye'nin en can alıcı sorununun SSCB tehdidine karşı milli savunmasını güçlendirmek olduğu ve bunun için de TİKP'in SSCB'ye teslimiyet getirecek şekilde Türkiye'nin NATO'dan ayrılmasına kesinlikle karşı olduğu vurgulanacaktır.[456]

12 Eylül sonrasında Aydınlıkçılar TİKP döneminin muhasebesini gerçekleştirecek ve ABD üzerine yapılan tahlillerin hatalı olduğu sonucuna varacaklardır. TİKP'in SSCB karşısında ABD'yi dünya barış cephesi içerisinde değerlendirmesi, ABD'nin Türkiye'de ve bölgede oynadığı rolün bütünüyle görülmesini engelleyecektir. Aydınlıkçılar, TİKP'in NATO'yu yanlış değerlendirmesinin savaşın kaçınılmaz olduğu tespitinden kaynaklandığı ve SSCB tehdidinin abartılmasıyla Amerikan emperyalizmine karşı uyanıklık ve mücadelenin zayıfladığı sonucuna ulaşmaktadırlar.[457] Perinçek, NATO'yu kuzey-güney saflaşması içerisinde kuzeyli bir örgüt olarak tanımlayacak, iki süper devlet arasındaki kuvvet ilişkilerinde insiyatifin ABD'ye geçtiğini ifade edecek, ABD'nin Sovyetleri köşeye sıkıştırabilme olasılığının olumlu bir rol oynamadığını savunacaktır. Türkiye'nin ve Avrupa'nın çıkarı dünya demokrasisinin ve barışın gelişmesi yönündedir. Eğer iki süper gücün rekabetinden kaynaklanacak savaş ihtimali atlatılabilirse barışı

---

[455] "Genel Başkan Doğu Perinçek'in 1.Genel Kongreyi Açış Konuşması (25 Ocak 1980)", **Türkiye Gerçeği**, Sayı:12-13, Şubat-Mart 1980, ss.13-17.

[456] "TİKP Başkanlık Kurulunun NATO Bakanlar Konseyi Toplantısı İle İlgili Bildirisi (25 Haziran 1980)", **Türkiye Gerçeği**, Sayı:18, Ağustos 1980, ss.1-2.

[457] "TİKP Muhasebesi", **Saçak**, Sayı:65, Temmuz 1989, ss.7-8.

korumanın daha kolay olduğu çok kutuplu bir dünya mümkün gözükmektedir.[458] Perinçek'e göre, kuzey-güney saflaşmasında ABD militarizmi hedefini yoksul güneye yönlendirmekte, bu bölgelerde etki alanını güçlendirmekte ve iki süper güç arasındaki yumuşama etkisini üçüncü dünya üzerinde baskı olarak hissettirmektedir Dünya düzenini elinde tutan batı ve kuzey karşısında Perinçek, insanlığın umudun yoksul güney ve doğu'da görmektedir.[459]

1990'larda Perinçek, yeni dünya düzeninin, ideolojiler arası çatışmayı ve sınıf savaşını gizlemek için 'medeniyetler çatışması' tezini ortaya koyduğu düşüncesindedir. Kültürlerarası çatışma tezleriyle, zengin kuzeyin, yoksul ve dindar güneyi, Afrika'yı ve Latin Amerika'yı ezmesi ve sömürmesi meşrulaştırılmaktadır.[460] Perinçek, Yeni Dünya Düzenini insanlığın ortak programı değil, emperyalizmin yeni programı olarak ele almaktadır. Türkiye büyük emperyalist devletlerin bulunduğu kapitalist sistem içerisinde yer almakta ancak ezenler değil ezilenler kampındadır. Türkiye için tehdidin kaynağı ABD emperyalizminin bölgedeki taşeronluğunu üstlenme eğilimidir.[461] Perinçek'e göre Türkiye, NATO'dan çıkmalı, başka bir emperyalist ittifaka katılmamalı, toprakları üzerinde yabancı üs ve asker bulunmasına izin vermemelidir. ABD'nin Ortadoğu'da, Kafkaslarda, Orta Asya'da ve Balkanlar'da taşeronluk, ilerik karakol ve koçbaşı rolleri dayatmasına karşı kararlı bir tavır almalıdır.[462] Perinçek, NATO'nun 1952'de Türkiye'de etkin hale getirdiği kontrgerillanın 12 Eylül 1980 darbesine zemin hazırladığı, devletin ABD ve NATO reçetelerine göre yer altı örgütleri kurduğu ve Türkiye'nin cumhuriyeti yitirip ABD'ye bağımlı mafya-gladyo-tarikat diktatörlüğüne teslim olduğu görüşündedir.[463] 12 Eylül'ü planlayıp hazırlayanın ABD olduğunu ifade eden Perinçek, CIA'nin MİT'in içine sızdığını, ABD'nin ılımlı İslam modeli ve Gülen cemaatiyle Kemalizmi bitirmek istediğini belirtecektir.[464]

2000'lerde Perinçek, ABD'nin başını çektiği 'yenidünya düzeni' adı altındaki emperyalist sistemin zengin-yoksul çelişmesini derinleştirdiğini, insanlığın

---

[458] Doğu Perinçek, "NATO Asemblesi Toplanırken Türkiye'nin Dış Politika Senaryoları", **Saçak**, Sayı:35, Aralık 1986, ss.7-8.
[459] Doğu Perinçek, "Doğugüney", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:53, 24 Aralık 1989, s.7.
[460] Doğu Perinçek, "Hristiyan-Müslüman Çatışması", **Medeniyetler Çatışması**, 3.Baskı, Vadi Yayınları, Ankara, 2000, ss.394-396.
[461] Doğu Perinçek, Avrasya, ss.11, 20, 21.
[462] Perinçek, Avrasya, ss.23, 28.
[463] Doğu Perinçek, **Çiller Özel Örgütü**, 6.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1997, ss.11, 12, 14.
[464] Susurluk Komisyonu Tutanakları Doğu Perinçek ve Mesut Yılmaz"ın Açıklamaları, ss.30, 31, 64.

bütünleşmesini önlediğini, milletler ve ülkeler arası bağlara pranga vurduğunu ve buna küreselleşme dediğini belirtmektedir. ABD emperyalizmi ile milli devletler karşı karşıyadır ve ABD, mikro-etnik gruplar, tarikatler ve cemaatlerle milli devletleri yıkmak istemektedir. Ancak ABD ile milli devletler arasındaki bu savaştan Perinçek'e göre milli devletler zaferle ayrılacaktır.[465] Perinçek, ABD'nin milli devletleri parçalama ve Büyük Ortadoğu Projesi içerisinde Adalet ve Kalkınma Partisi'nin (AK Parti) de yer aldığını ve ABD emperyalizmine hizmet ettiğini savunmaktadır.[466] ABD'nin NATO ülkelerini denetleme aygıtı olan Gladyonun Türkiye'de etkin olarak çalışmaya devam ettiğini vurgulayan Perinçek, ABD gladyosunun AK Parti yönetimine devam kararı vererek, Fethullahçı Gladyonun operasyonlarına destek vererek ve Türk Ordusunun direnme yeteneğini yok ederek, Türkiye'yi parçalama ve Kemalist Devrimi yıkma hedeflerini sürdürdüğünü belirtmektedir.[467] ABD, 12 Mart ve 12 Eylül'de uyguladığı Atatürkçü subayları tasfiye operasyonunu Fethullahçı Gladyo ve AK Parti ittifakıyla Ergenekon operasyonuyla yeniden uygulamaya koymakta ve Atatürkçü birikimi yok etmek istemektedir.[468] Perinçek, Türkiye'nin ABD denetiminden kurtulabilmesi ve Avrasya'daki bağımsız konumuna yerleşebilmesi için Kemalist devrim rotasına girmesinin şart olduğunu vurgulamaktadır.[469] ABD'nin Kemalist Devrimin yıkımına 1945'te başladığını ve NATO'nun bu yıkımın bekçisi olduğunun altını çizen Perinçek, bu gerçeğin ABD'nin Irak'ı parçalaması ve PKK'yı desteklemesiyle açığa kavuştuğunu ifade etmektedir.[470] Perinçek'e göre ABD emperyalizmine karşı durabilecek tek güç, Haziran 2013 Ayaklanmasıyla büyüyen ve ABD'nin kontrolü dışındaki milliyetçilerin yarattığı 'Kızıl Elma' fırtınası ve CHP, MHP, İP'in oluşturacağı milli güç birliğidir.[471]

---

[465] Perinçek, Mafyokrasi, ss.68-70.
[466] Perinçek, Mafyokrasi, s.109.
[467] Perinçek, Gladyo, ss.20, 31, 35, 96.
[468] Perinçek, Türk Ordusu'nda Strateji, ss.47-48.
[469] Perinçek, Türk Ordusu Kuşatma, s.257.
[470] Doğu Perinçek, "NATO ve Kemalist Devrim", **Aydınlık**, 20 Mayıs 2011.
[471] Doğu Perinçek, "ABD Emperyalizmi Kızıl Elma'ya Niçin Düşman?", **Aydınlık**, 21 Haziran 2013.

3.2. SSCB VE RUSYA FEDERASYONU

Aydınlıkçılar, 1970'lerin başında emperyalizmin odak noktasına almadıkları SSCB'yi 1970'lerin ortasından itibaren sosyal emperyalist olarak tanımlayacak ve 1970'lerin ikinci yarısında baş düşman ilan edeceklerdir.

Aydınlıkçılar, SSCB'nin Çekoslovakya'yı işgali konusunda 1970'lerin ortasında özeleştiri yapmaktadır. SSCB'nin işgali üzerine, işgale karşı tutum sergileyenleri, Yaşar Kemal'i, Mehmet Ali Aybar'ı, Devrimci Öğrenci Birliği'ni (DÖB), DİSK'i, SSCB'yi ABD'yle aynı kefeye koymakla suçlayarak hatalı davrandıklarını belirten Aydınlıkçılar ve Perinçek, Sovyet emperyalistlerinin 'sosyalizmi koruma' yalanına kandıklarını ve hatalarının revizyonizmin kendilerindeki etkisinden kaynaklandığını belirtmektedir. Aydınlıkçılara göre dünya halklarının iki büyük düşmanından biri Sovyet revizyonizmidir.[472]

1970'lerin ikinci yarısında Perinçek ve Aydınlıkçılar siyasetlerini baş düşman olarak ilan ettikleri SSCB üzerine yoğunlaştırmaktadır. Perinçek'e göre Türkiye üzerindeki en tehlikeli emperyalist tehdidi oluşturan ülke Sovyetler Birliği'dir ve sosyal-emperyalizmi esas düşman alanlar sağ güçlerden koparak halkın saflarında mevzilenmeye mecburdurlar.[473] ABD emperyalizminin saltanatı dünya halklarından yediği darbeler sonucu son bulmuş, yerini ABD'den silah gücü olarak üç kat daha güçlü bir konuma ulaşan SSCB almıştır.[474]

Doğu Perinçek, 1960'larda SSCB ile ilişkilerinin olumlu olmadığını düşündüğü Küba ve Fidel Castro'yu Moskova'nın ve sosyal emperyalizmin paralı askerleri olarak yorumlamaktadır. Perinçek Küba'nın başkenti Havana'da düzenlenecek 'Gençlik Kongresi'ne katılacak Türkiyeli sosyalist örgütleri de buradan hareketle eleştirmektedir.[475] Perinçek'e göre SSCB'nin Çekoslovakya'yı işgalinden sonra emperyalist ve revizyonist safa geçtiğini ve Türkiye solunun Marksist safta birleşip Sovyet revizyonizmine karşı mücadele etmesi gerektiğini savunmaktadır.[476] Sovyetler Birliği'nin sosyalist bir ülke olduğu savında ısrar etmenin en tehlikeli yobazlık olduğu belirten Perinçek, önyargılar bir kenara

---

472 "Çekoslovakya'nın İşgali Konusunda Aydınlık'ın Özeleştirisi", **Halkın Sesi**, 19 Ağustos 1975.
473 Doğu Perinçek, "Çürüyen Komünizm Düşmanlığı", **Aydınlık**, 20 Mayıs 1978.
474 Doğu Perinçek, "İman Gücü", **Aydınlık**, 23 Mayıs 1978.
475 Doğu Perinçek, "İGD, Denizleri Alet Edemez", **Aydınlık**, 5 Haziran 1978.
476 Doğu Perinçek, "Solun Birleşmesi", **Aydınlık**, 16 Haziran 1978.

bırakıldığında SSCB'nin tekelci kapitalizmin ve emperyalizmin bütün özelliklerini taşıdığını ve bu nedenle Sovyetleri sosyalist olarak savunanların Süleymancılardan ve Nurculardan daha zararlı yobazlar olduklarını iddia etmektedir.[477] Perinçek'e göre SSCB'nin Çekoslovakya'yı işgaline, Angola'yı sömürgeleştirmesine, Afganistan ve Güney Yemen'de karşı devrimci darbelerine, Vietnam'ı Kamboçya devriminin üzerine göndermesine sessiz kalanlar, sıranın Türkiye'ye gelmesini bekleyenlerdir. Türkiye'nin bağımsızlığını savunmak iki süper devlete karşı herkesin bağımsızlığını savunmaktan başlamaktadır.[478] Bu nedenle Türkiye hükümeti, Sovyetlerin fetih siyasetince Vietnam saldırısı altındaki Kamboçya'nın ve başbakanı Pol Pot'un yanında yer almalı ve işgale karşı çıkmalıdır.[479]

Perinçek, Sovyetler Birliği'ni fakir emperyalist bir devlet olarak tanımlamaktadır. SSCB'nin askerileşmiş olan ekonomisi büyük güçlükler içerisindedir. Buradan hareketle Sovyet sosyal emperyalizminin sırf ekonomik yayılma yoluyla Türkiye'yi hakimiyet altına almasına imkan yoktur. Sovyetler Birliği'nin Türkiye politikası, ekonomik yayılma değil kargaşalık çıkarmak, bölücülük ve yıkıcılık yapmak, Türkiye'yi zayıf düşürmek sonrasında askeri baskı ve darbeler üzerinden sonuca ulaşmak üzerine kuruludur.[480] SSCB, Ortadoğu petrollerini ele geçirmek ve Avrupa'yı dize getirmek için Kürt ayrılıkçılığını kullanmakta ve Kürtleri köleleştirme amacı taşımaktadır.[481]

1980'lerin başında ise Perinçek, Türkiye'nin en temel meselesinin Moskovalı emperyalistlere karşı milli savunmasını güçlendirmek olduğunu vurgulamaktadır.[482] Perinçek'e göre Türkiye, Akdeniz ve Ortadoğu'ya inmek isteyen SSCB'nin istese de istemese de hedefindedir ve Türkiye'nin önünde Moskova'ya karşı direnmek ya da köle olmak dışında bir seçenek yoktur.[483] SSCB'nin Afganistan'ı işgaliyle TİKP ve Perinçek, Rusya tehdidi karşısında güçlü bir milli savunma ve halkın silahlandırılmasına dayanan topyekün direnme ihtiyacının bir kez daha ortaya

[477] Doğu Perinçek, "En Tehlikeli Yobazlık", **Aydınlık**, 25 Haziran 1978.
[478] Doğu Perinçek, "Niçin Susuyorsunuz?", **Aydınlık**, 20 Ağustos 1978.
[479] Doğu Perinçek, "Kamboçya Sözünün Eridir", **Aydınlık**, 9 Ocak 1979.
[480] Doğu Perinçek, "Sovyetler Birliğinin Kargaşalık Siyaseti", **Aydınlık**, 11 Ocak 1979.
[481] Doğu Perinçek, "Moskova Kürt Ayrılıkçılığına Oynuyor", **Aydınlık**, 29 Ocak 1979.
[482] "Doğu Perinçek: En Temel Meselemiz Rusya'ya Karşı Milli Savunmamızı Güçlendirmektir", **Aydınlık**, 13 Ocak 1980.
[483] Doğu Perinçek, "Rusya Savaş Dışı Kalmamıza İzin Verir mi?", **Aydınlık**, 23 Ocak 1980.

çıktığını ifade etmektedir.[484] Sovyetler Birliği, Pakistan, İran ve Türkiye'yi zayıf halka ilan etmekte, bu ülkelerdeki ırkçı baskılardan ve eşitsiz uygulamalardan yararlanmak istemekte, milli düşmanlık ve bölünme yaratmak için Beluci, Peştu, Kürt, Azeri ve Arap ayrılıkçılığını kışkırtmakta ve hedef aldığı ülkelerde iç yıkıcılığı geliştirmek için ekonomik sorunları derinleştirme siyaseti izlemektedir. Türkiye SSCB'nin siyaseti karşısında milli ekonomisini güçlendirmeli, SSCB'nin iç yıkıcılık faaliyetlerindeki kozlarını eşitlik, özgürlük ve demokrasi ile elinden almalıdır.[485] TİKP Başkanlık Kurulu NATO Bakanlar Konseyi ile ilgili yayınladığı bildirisinde, Türkiye'nin ABD'nin ileri karakolu olmak tehlikesiyle değil, Sovyet tehdidiyle karşı karşıya olduğu, güç dengesinin Moskova'nın lehine bozulduğu ifade edilmektedir. Bildiride, barış için mücadelenin ön cephesi olan Ortadoğu'da SSCB'ye karşı savunma örgütü niteliği kazanan NATO içinde toplanan Batılı ülkelerin akıllı siyaset izlemesi gerektiğine vurgu yapılmaktadır.[486]

12 Eylül 1980 askeri darbesinin yaklaştığı dönemde Perinçek, Türkiye'nin istikrarsızlık içerisinde olduğunu, SSCB'nin Türkiye'de kargaşalık, terör, kışkırtma siyaseti izlediğini, İran'daki karışıklık durumunun ABD'de endişe yarattığını ve bunun karşısında ABD çevrelerinde parlamento dışı, askeri askeri darbe seçeneklerinin konuşulmaya başlandığını belirtmektedir. Perinçek'e göre Türkiye'de askeri darbe ağır basan seçenek değildir ancak yine de ciddiye alınmalıdır.[487]

12 Eylül sonrasında Perinçek SSCB'nin Tanrısal sosyalizmine elveda demektedir.[488] Perinçek, SSCB'de sosyalizm için yapılacak bir mücadele ile bürokrasinin kalelerinin yıkılması gerektiği ve yükselen milliyetçiliğin yerine sınıf hareketinin koyulması gerektiğini belirtmektedir.[489] 1960'larda uzlaşmaz sınıf karşıtlıklarına bölünmüş olan SSCB'de devletin kaderini belirleyen emekçiler değil yeni iktidar burjuvazisidir. 1970'ler ABD ile askeri dengeyi kuran Sovyetler Birliği, dünya sosyalist sisteminin çıkarları ve proleter enternasyonalizmi maskesi altında 1968'de Çekoslovakya'nın işgalinden 1979'da Afganistan'ın işgaline uzanan

[484] "TİKP: Sovyetler Birliği'ne Hak Ettiği Cevap Verilmelidir",**Aydınlık**, 3 Mart 1980.
[485] Doğu Perinçek, "Yıkıcılığı Besleyen Zemin ve Önlemler", **Aydınlık**, 7 Mart 1980.
[486] "TİKP Başkanlık Kurulunun NATO Bakanlar Konseyi Toplantısı İle İlgili Bildirisi", **Aydınlık**, 25 Haziran 1980.
[487] Doğu Perinçek, "Demokrasi ve Batı, Aydınlık", **Aydınlık**, 25 Haziran 1980.
[488] Doğu Perinçek, "Tanrısal Sosyalizme Elveda"**, 2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:1, 27 Aralık – 2 Ocak 1988, s.7.
[489] Doğu Perinçek, "Gorbaçov'un Proletaryası Nerede?" , **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:30, 17 Temmuz 1988, s.7.

yayılmacı faaliyetlerini sürdürmüştür. Gorbaçov ile başlayan Glasnost ve Perestroyka politikaları ve yukarıdan aşağıya reform hareketi Ekim Devrimi'ne hayat verecek hareketin kendisi değildir.[490] Gorbaçov'un reform hareketi, dünya kapitalist pazarıyla bütünleşmenin, ideolojik buluşmanın programıdır ve karşılıklı bağımlılık teorisinin temellerini atmaktadır. [491] Perestroyka politikası işçileri verimsiz olarak değerlendirmekte, işgücünün pazara sunulması ve ücretlerin düşürülmesi, parça başına iş ve prim sistemi yoluyla verimliliğin arttırılacağı inancındadır. Gorbaçov'un reformlarında ekonomi sınıf için değil, sınıf yeni kapitalistlerin ekonomisi içindir.[492] Perinçek'e göre Sovyetler Birliği'nde siyasal iktidar ve üretim araçlarının denetimi devlet burjuvazisinin elindedir. Sovyet işçi sınıfı, devlet burjuvazisinin siyasal baskısı ve sömürüsü altındadır. Gorbaçov politikalarıyla kireçlenen bürokratik devlet mülkiyeti sistemi, boğulan sisteme piyasa aracılığıyla sermayenin rekabeti ve kar dürtüsüyle ekonomik canlılık kazandırmak hedefindedir. SSCB'deki geri dönüş sosyalizmden çarlığa değil kapitalizme geri dönüştür.[493]

1980'lerin sonunda Aydınlıkçılar 1970'lerdeki Sovyetler Birliği analizlerinin özeleştirisini yapacaklardır. Aydınlıkçılar, TİKP döneminde 1975'e kadar baş çelişmenin ABD ve dünya halkları arasında olduğu sonrasında iki süper devlet ile dünya halkları arasında olduğu analizini yaptıklarını ve bu tahlilinin doğru olduğunu düşünmektedir. Ancak sonrasında Çin Komünist Partisi'nin görüşlerinin de etkisiyle dünya savaşının eşiğinde olunduğu varsayımıyla Sovyetler Birliği'ni tek düşman ve ABD'yi barış cephesi içinde görerek hata yaptıklarını ve hayatın Sovyetler Birliği analizlerini doğrulamadığını belirtmektedirler.[494]

1990'larda da Perinçek'in Sovyet eleştirisi aynı çizgide sürecektir. Perinçek'e göre sosyalizmden sapma 1950'lerin ve 1960'ların sonunda Kruşçev ile başlamaktadır. 1990'larda ise Batı demokrasi adı altında emperyalizmin ve Amerikancılığın temsilcileri Gorbaçov ve Yeltsin kapitalizme sapış döneminin

---

[490] Doğu Perinçek, "Glasnost'un Anti-Sovyetizmi", **2000'e Doğru**, Yıl:2 Sayı:34, 14 Ağustos 1988, s.7.
[491] Doğu Perinçek, "Gorbaçov'un Açtığı Vicdan Bahsi", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:52, 18 Aralık 1988, s.7.
[492] Doğu Perinçek, "Perestroyka'nın Özü: İşgücünün Piyasayla Denetlenmesi" , **Saçak**, Sayı:68, Ekim 1989, ss.2-6.
[493] Doğu Perinçek, "SB'de Toplumsal Sistem: Tekelci Devlet Kapitalizmi", **Saçak**, Sayı: 70, Aralık 1989, ss.30-32.
[494] "TİKP Muhasebesi", **Saçak**, Sayı:65, Temmuz 1989, ss.4-7.

önderleridir.[495] Perinçek, Lenin ve Stalin döneminde iktidarın sınıfsal dayanağının kaba işçi yığınları olduğu, Kruşçev ve özellikle Brejnev döneminde ise bürokrasinin hakimiyetini tam olarak kurduğu görüşündedir. Lenin ve Stalin dönemlerinde yoksulluk ve geriliğin sonucu olan eşitsizlikler ve ayrıcalıklar, Kruşçev ve Brejnev dönemlerinde sınıfsal uzlaşmazlıklara dönüşmüştür.[496] Stalin'in yeni bir sınıflaşmayı önlemek için devlet aygıtını aşırı bir şekilde kullanması ve yaptığı temizlikler önemli bir yönetici kesiminin toptan yok etmiş ve bürokrasinin bir sınıf olarak istikrar kazanmasını önlemiştir. Sovyet bürokrasisinin Stalin zamanında devletin sahibi olamaması Stalin sonrasında emekçilere yabancı bir iktidar sınıfının hakimiyetiyle sonuçlanmıştır.[497] Stalin köylülük, muhalifleri ve Hitler karşısında zaferler kazanan bir başarıyken, Brejnev ise bir başarısızlıktır. Perinçek, Stalin'i düzleyici, Brejnev'i ise bekçi olarak kategorilendirmektedir. Gorbaçov dönemi ise piyasa etkenlerinin devreye sokulacağı, ücret makasının açılacağı, işsizliğin artacağı, sınıf çelişmelerini şiddetleneceği, işletme yöneticileri ve yeni girişimlerin daha zenginleşip emekçilerin daha da yoksullaşacağı piyasaya dönüş programının diğer adıdır.[498]

1990'ların ikinci yarısında ise Perinçek, SSCB'nin dağılmasından sonra bir kaos coğrafyası oluştuğunu, Sovyetler Birliği'nin yerine kurulan Rusya'yı hem paylaşan büyük emperyalist bir güç hem de milliyet ve mezhep çelişmeleri üzerinden paylaşılan bir devlet olarak ele almaktadır. ABD ve işbirlikçilerinin stratejileri doğrultusunda paylaşılan ülkeler arasında olan Türkiye de Avrasya seçeneği kapsamında Rusya ile işbirliği olanaklarını geliştirmelidir.[499]

2000'li yıllarda Perinçek, 15-19 yüzyıl dünyasının iki büyük rakip feodal imparatorluğu olan Rusya ve Osmanlı'nın 1917 Ekim Devrimi ve 1923 Türk Devrimiyle kader ortaklığı yaptığını ve iki devrimin birbirlerine sarılarak yaşayabildiğini belirtmektedir. 1960'larda Sovyetlerin kapitalizme dönüşüyle birlikte yolları ayrılan Türk ve Sovyet devrimleri, 1990'dan sonra SSCB'nin dağılmasıyla ve Türk devriminin de kalelerini kaybetmesiyle tekrar Türkiye-Rusya stratejik ortaklığı gündeme yerleşmektedir. Perinçek'e göre gericilik ve emperyalizmin ayrıştırdığı iki ülkenin halkçılık ve devrimcilik ile ABD stratejisi karşısında, Avrasya mevzisinde

495 "Tartışma Bitti", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı: 27, 1 Eylül 1991, ss.8-11.
496 Perinçek, Stalin, s.66.
497 Perinçek, Stalin, ss.53, 56, 57.
498 Perinçek, Stalin, ss.24, 25, 154, 155.
499 Perinçek, Avrasya, ss.36, 37, 42.

yeniden birleşmesi zorunludur.[500] Atlantik Türkiye'ye Kemalizm'in ve milli devletin sonlandırılmasını dayatmaktadır. Devrim düşmanı NATO karşısında Türkiye için en büyük seçenek Rusya'nın da içerisinde yer aldığı Avrasya seçeneğidir.[501] Perinçek, 2000'li yıllarda da çelişmeyi emperyalizm ile Türkiye arasındaki çelişme olarak belirlemekte ancak bu dönemde baş düşman olarak Atlantik ittifakını ve ABD'yi koyarken, çözüm seçeneği olarak Türkiye ile birlikte Rusya, Çin, Hindistan ve bölge ülkelerin içinde yer alacağı Avrasya ittifakını ve Avrasyacılığı sunmaktadır.[502]

Perinçek, SSCB'nin Rusya Federasyonu'na dönüştüğü süreçte Rusya'ya olan yaklaşımlarındaki değişimi, Rusya'nın üçüncü dünya ülkesi durumuna itilmesine, 1956'dan sonra SSCB döneminde de kapitalist olan ama artık açıkça kapitalistim diyen Rusya'nın süper devlet konumunu yitirmesine bağlamaktadır.[503]

3.3. AVRUPA BİRLİĞİ

1980'lerin sonunda Avrupa Birliği'nin kuruluşu öncesinde Perinçek, Avrupa'ya katılmanın Türkiye için kısa vadede istikrara ancak uzun vadede ise büyük alt üst oluşlara neden olacağı kanısındadır. Perinçek, Avrupa dışarıdan çekici görünse de doğayı ve insanın kendisini yıkıma uğratan ihtiyarlamış kapitalizmin ruhu olduğu düşüncesindedir. Türkiye'nin emekçi halkı açısından kapitalist Avrupa ile bütünleşmede ve kader birliğinde bir çıkar yoktur. Türkiye demokratik süreci ilerletmek için Avrupa ile dost olmalıdır ancak Avrupa ile dost olmak için Avrupa Topluluğu'na katılmak zorunda değildir.[504] 1960'larda Avrupa, ezilen dünyada yükselen Doğu rüzgarının yanında olmuş ancak Avrupa aydını sonrasında yeniden Avrupa bencilliğine teslim olmuştur. Perinçek'e göre Avrupa endüstrisi ucuz iş gücünü göçmenlerden karşılaması nedeniyle Avrupalı ucuz işgücü olmadığı için sınıf da olamamaktadır. Düşüncede derinliğin lokomotifi olan Avrupa sığlaşmakta, maddi

---

[500] Doğu Perinçek, "Türkiye İle Rusya Arasındaki Kader Bağı", **Aydınlık**, Sayı:894, 5 Eylül 2004, s.3.

[501] Doğu Perinçek, "Atlantik'te Boğuluyoruz, Avrasya'da Ayağa Kalkarız", **Aydınlık**, Sayı:884, 27 Haziran 2004, s.3.

[502] Doğu Perinçek, "Millici Avrasya Toprağına Basmak Zorunda", **Aydınlık**, Sayı:913 16 Ocak 2005, s.3.

[503] Doğu Perinçek İle 28.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.

[504] Doğu Perinçek, "Karaköy İskelesi", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı: 13, 20-26 Mart 1988, s.7.

gerçeklerden koparak idealizme kaymaktadır.[505] Avrupa ortak evine ezilen dünyadan bakıldığında kapitalizmin evi ve piyasanın ideolojik kalesi olduğu görülmektedir. Avrupa ortak evine katılmak dünya ekonomisiyle bütünleşmek, kapitalizme bir seçenek oluşturmaktan vazgeçmek anlamına gelecektir. Sorun dünya emekçileri ve ilerici güçler açısından kapitalizmden kurtulma sorunudur.[506]

1990'larda Avrupa Birliği'nin kurulmasıyla Perinçek'in eleştiri dozunda artış görülecektir. Perinçek'e göre Türkiye Gümrük Birliği'ne katılmakla 75 yıl sonra Sevr Anlaşmasına teslim olmuştur. Türkiye gibi ezilen bir dünya ülkesinin AB'ye katılımı Türkiye'ye gelişmiş kapitalist ülke statüsü değil sömürge statüsün sunacaktır. Emperyalist Avrupa'ya katılmak, Türkiye için geleceğini özgürce belirlemekten vazgeçmek anlamına gelecektir.[507] Emperyalist Batı 18.yüzyıldaki gibi ilerlemenin değil artık geriliğin merkezidir. İleriymiş gibi gözükmesi emperyalist ideolojik baskının bir ifadesidir. Türkiye'nin AB'ye katılımı emperyalist-kapitalist sistemin ezilen kutbundaki konumunu pekiştirmek anlamına gelmektedir. Türkiye, Avrupa dahil herhangi bir kapitalist bütünleşme içinde yer almamalıdır.[508] Perinçek'e göre Türkiye'nin bağımsız bir yola girmesi, hatta varlığını sürdürebilmesi için, Rusya, İran, Çin ile oluşturucağı Avrasya seçeneği tek çözümdür.[509]

Perinçek'in AB karşıtlığı 2000'li yıllarda da aynı çizgide devam edecektir. Perinçek'e göre AB süreci Türkiye için milletsizleşirme ve vatansızlaştırma sürecidir. AB süreciyle milli kimliğini yitirmiş, AB emperyalizmine kölece bağlı, Batı hayranı bir gençlik yetiştirilmek istenmektedir. AB, Türk devletinin hakkından gelmek istemekte ve bunun için de Türk Ordusu'nun Kıbrıs'tan çıkarılmasını, KKTC'nin tasfiyesini, PKK'nın yasallaşmasını, Diyarbakır merkezli ayrı bir yönetim oluşturarak Ankara'dan bağımsızlaştırılmasını hedeflemektedir. Perinçek'in çözümü 2000'lerde de Batı'dan gelen tehdide karşı Avrasya dayanışmasıdır.[510]

Perinçek Batı'nın Türkiye'yi AB'ye alacağız diyerek aldattığını düşünmektedir. Türkiye AB'ye alınmayacaktır fakat AB kapısıyla bütünleştirilmektedir. Avrupa Birliği, yeni büyük bir emperyalist devlet tasarımıdır.

---

[505] Doğu Perinçek, "Doğu Rüzgarı", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:22, 22 Mayıs 1988, s.7.
[506] Doğu Perinçek, "Kapitalizmin Ortak Evi", **2000'e Doğru,** Yıl:3, Sayı:29, 16 Temmuz 1989, s.7.
[507] Perinçek, ÖDP, ss.51, 52.
[508] Perinçek, Avrasya, ss.22-23.
[509] Perinçek, Avrasya, ss.8-10.
[510] Perinçek, Karen Fogg, ss.53, 54, 55, 62, 170.

Türkiye ise toplumsal-ekonomik karakteri nedeniyle emperyalist Avrupa devletinin içerisinde yer alamayacağından Avrupa'nın çevresinde, denetlediği bir konumdan öteye geçemeyecektir.[511] Perinçek'e göre AB ilerleme ve tavsiye raporları Lozan Anlaşması'nı geçersiz görmekte, Türkiye'nin güneydoğusunda Kürdistan kabul etmekte, Türk Ordusu Kıbrıs'tan çıkarılmasını ve Kıbrıs'ın tamamı Rum yönetimine bırakılmasını ön görmekte, Ege meselesi Yunan taleplerine uygun çözmeyi ve çok kültürlü yapıyla cumhuriyetin milli devrimci kültürünü tasfiye etmeyi hedef olarak belirlemektedir. AB, Türkiye'yi parçalama işlemini uygulamakta ama Türkiye'yi birliğe kabul etme kısmına razı olmamaktadır.[512]Emperyalist güçlerin azami sömürü eğilimi, ezilen dünya ülkelerini devletsiz bırakmaya yöneliktir. Perinçek için Lenin'den hareketle Avrupa gerici, Asya ilericidir.[513]

3.4. KIBRIS

Perinçek'in sosyalist mücadele yaşamına başladığı TİP, 1960'ların ortalarında Kıbrıs sorununu gündemine almakta ve Kıbrıs'ta çözüm için adanın yabancı askeri üslerden temizlenmesini, uluslararası garanti altında tarafsızlaştırılmasını, her iki toplumun da eşit haklara sahip olduğu, federatif, bağımsız Kıbrıs önermektedir.[514]

Perinçek ve Aydınlıkçılar 1970'lerde, Kıbrıs harekatı sonrasında çizgilerini Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesinin karşısında oluşturmaktadırlar. Aydınlıkçılara göre Türkiye, Yunan cuntasının Kıbrıs'ta yaptığı darbeyi fırsat bilmiş ve zorbalık politikasıyla Kıbrıs'ı işgal etmiştir ve işgalde direnmektedir.[515] Türkiye Kıbrıs'taki işgale biran önce son vermeli, Yunanistan ile olan bütün anlaşmazlıkları barışçı yoldan çözüme kavuşturmalıdır.[516] Kıbrıs'ın kaderini tayin hakkı yalnızca Kıbrıslılara aittir. Hangi gerekçeyle olursa olsun Kıbrıs'ın kaderine müdahaleye hiç kimsenin hakkı yoktur. Bütün yabancı birlikler Kıbrıs'tan çekilmeli, Kıbrıs'ın Türk

[511] Doğu Perinçek, "Türkiye Niçin AB'nin Parçası Değildir?" **Aydınlık**, Sayı:898, 3 Ekim 2004, s.3.
[512] Doğu Perinçek, "Müjde! Ege Kayalıkları AB'ye Girdi", **Aydınlık**, Sayı:907, 5 Aralık 2004, s.3.
[513] Doğu Perinçek, "21.Yüzyılda Lenin", **Aydınlık**, 13 Ocak 2014.
[514] Aren, s.98.
[515] "Bağımsız Dış Politika Yürütmek Kıbrıs'ın İşgaline Son Vermeye Bağlıdır", **Halkın Sesi**, 12.08.1975.
[516] "Yunanistan ve Kıbrıs'la Dostluk İstiyoruz", **Halkın Sesi**, 04.11.1975.

ve Rum toplumları sorunlarını barışçı görüşmeler yoluyla kendileri çözüme kavuşturmalıdırlar.[517]

Perinçek'e göre Kıbrıs'ın önemli bir bölümünün işgaliyle sonuçlanan barış harekatı büyük burjuvazi, toprak ağaları ve ABD işbirlikçilerinin menfaatine yapılmış bir harekattır. Kıbrıs'a yapılan müdahale, Türkiye'nin gerici hakim sınıflarının Kıbrıs'taki işgalci politikalarını sürdürebilmeleri için, Türkiye'yi süper devletlere, özellikle de ABD emperyalizmine daha çok muhtaç duruma getirmiştir. Türkiye Ordusu bazı konularda ABD emperyalistlerinden bağımsız hareket edebilse dahi, NATO'ya bağlı bir ordudur ve ABD menfaatlerine hizmet etmeye mecbur kalmaktadır. ABD başta karşı çıkmış ve ABD'nin planları dışında da olsa Türkiye'nin Kıbrıs'ı işgali eninde sonunda bir NATO işgalidir ve işgal ile Kıbrıs bir NATO üssü haline getirilmiştir.[518] Perinçek, Kıbrıs'ta milli baskı olduğu ve Rum faşistlerinin giriştiği katliamların bütün dünya tarafından lanetlendiği ancak bu katliamlara son verilmesinin yolunun Kıbrıs'ın işgal edilmesi ve süper devletlerden birisinin tahakkümü altına sokulması olmadığının altını çizmektedir.[519] Kıbrıs topraklarının yarıya yakınının Türkiye'nin işgali altında olduğunu belirten Perinçek, Kıbrıs'ın Türkiye'nin 68.vilayeti haline geldiğini ve Kıbrıs'ın en önemli kesiminin Türkiye tarafından fiilen ilhak edildiğini ifade etmektedir.[520] Perinçek'e göre Türkiye'nin Kıbrıs'ta Denktaş faşistlerini desteklemesi hatadır. Kıbrıs halkları arasında düşmanlığı körükleyen faşistlere desteğin çekilmesi halkların birliğine hizmet edecektir.[521] Perinçek, Türkiye'nin hakim sınıflarının Türk toplumu üzerindeki baskıları öne sürerek Kıbrıs'a müdahale ettiğini, Türkiye'deki Kürt milliyetinin ezildiği gerçeğini ileri sürerek yabancı bir devletin Türkiye'ye silahlı müdahalede bulunması durumunda bu müdahalenin haklı olup olmayacağını sormaktadır.[522]

Perinçek 1980 sonrasında da başta emperyalist müdahaleler olmak üzere Kıbrıs'ta her türlü yabancı müdahaleye son verilmesini Kıbrıs'ın iki toplumunun,

---

[517] "Kıbrıs'ın Kaderini Kıbrıs Halkı Tayin Etmelidir", **Halkın Sesi**, 03.06.1975.
[518] Doğu Perinçek, **Kıbrıs Meselesi**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1976, (Kıbrıs), ss. 12, 13, 14, 20, 22, 23.
[519] Perinçek, Kıbrıs, s. 31.
[520] Perinçek, Kıbrıs, s.33.
[521] Perinçek, Kıbrıs, s.76
[522] Perinçek, Kıbrıs, s. 46

eşitliği ve karşılıklı güvenliğini gözetilerek ortak bir çözüm bulunmasını savunmaktadır.[523]

2000'lere gelindiğinde Perinçek'in Kıbrıs politikasına yaklaşımında sert ve belirgin bir değişim gözlemlenmektedir. Doğu Perinçek, Annan Planı'nın KKTC'nin arkadan hançerlenme planı olduğu düşüncesindedir. Perinçek'e göre Annan planı Türk Ordusunu adadan çıkarma, KKTC'yi ortadan kaldırma ve 'Birleşik Kıbrıs' adı altında adayı ABD işgaline teslim etme planıdır. ABD'nin Kıbrıs'ı birleştirme planı, Türkiye'yi, İran'ı, Suriye'yi, Rusya'yı bölme hedefidir. Annan Planı Türk ve Rum toplumlarını yeniden etnik boğazlaşmalara sürüklemekten öteye geçemez.[524] Doğu Akdeniz'de Türkiye'nin güvenliğinin temel noktası olan Kıbrıs'ta Türkiye'nin hak ve menfaatleri korunmalıdır.[525]

Perinçek, ABD'nin Türkiye'yi teslim alabilmesi için Kıbrıs'ı hedef aldığını, KKTC'nin bütün insanlığı savunan ileri mevzi konumunda olduğunu ifade etmektedir. Perinçek'e göre Rauf Denktaş yalnızca 200.000 Kıbrıs Türk'ünün değil, 70 milyonluk Türkiye'nin değil, bütün insanlığı savunan cephenin önünde savaşmaktadır.[526] Annan Planı devreye girerse KKTC ortadan kalkacak, Türk Ordusu Kıbrıs'tan sürülecek ve Kıbrıs ABD'nin askeri kontrolüne girecektir. Perinçek, bu durumun Türkiye Cumhuriyeti'nin tasfiyesi sürecini tayin edecek bir hamle olduğu düşüncesindedir.[527] Perinçek için 2000'li yıllarda Rauf Denktaş ise kahraman sınıfından bir devlet adamı, Avrupa'ya Amerika'ya meydan okuyan kişilikli bir devrimcidir.[528]

Perinçek, 1970'lerden 2000'e Kıbrıs politikalarının değişimini değerlendirirken, 1974'te ABD'nin faşist Rum Darbesi düzenlediğini, NATO'nun Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesini teşvik ettiğini ve desteklediğini, buna karşı üçüncü dünyada yer alan Kıbrıs'ın NATO operasyonuyla tasfiyesine karşı enternasyonalist bir tavır aldıklarını ifade etmektedir. 1974 operasyonuyla iki parçalı da olsa ABD ve NATO denetimine sokulan Kıbrıs'ta, süreç içerisinde gelinen

---

[523] Doğu Perinçek, Avrasya, s.32.
[524] Doğu Perinçek, "Brüksel Zirvesinden Sonra Durum ve Görevler", **Aydınlık**, Sayı:910, 26.12.2004.
[525] Perinçek, Türk Ordusu'nda Strateji, s.133.
[526] Doğu Perinçek, **Tayyip Erdoğan'ın Yüce Divan Dosyası**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2007, (Yüce Divan), s.205.
[527] Perinçek, Yüce Divan, s. 214.
[528] Doğu Perinçek, "Rauf Denktaş: 'Doğu Kaybedersek Bizi Hain İlan Edecekler'", **Aydınlık**, 13.01.2014.

noktanın ise ABD'nin ve İngiltere'nin Türk Ordusu'nu Kıbrıs'tan tasfiye etmek istemesi noktasına geldiğini söylemektedir. Perinçek, 1974 operasyonu sonrasında Kıbrıs söylemlerinde aşırı, sivri, itici formülasyonlar öne sürdüklerini, söylemlerinin daha halkın kabul edebileceği şekilde, itici olmayan formüller doğrultusunda olması gerektiğinin altını çizmektedir. Perinçek'e göre Kıbrıs'a yönelik yaklaşımları 1974'te de 2000'lerde de ABD planlarına karşı çıkış noktasından hareketlerdir.[529]

[529] Doğu Perinçek ile 28.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.

SONUÇ

1960’ların sonunda önce Yeni Türkiye Partisi’nde ardından Türkiye İşçi Partisi’nde siyasal mücadelesine başlayan Doğu Perinçek’in, Türkiye sosyalist solu içerisinde Milli Demokratik Devrim saflarında şekillenen düşüncesinin zaman içerisinde farklılıklar da yaşayarak MDD çizgisinden sapmadan anti-emperyalist söylemi ana eksenine oturttuğu görülmektedir. Perinçek’in anti-emperyalizm söylemindeki baş düşman 1960’ların sonunda ve 1970’lerin başında ABD, 1970’lerin ortası ve ikinci yarısında SSCB, 1980 sonrasında ise yeniden ABD olarak belirlenmektedir. Baş düşman, Perinçek’in ideolojik temelinde ezilen-ezen ulus, emperyal güçler ve üçüncü dünya arasındaki mücadele, sınıf mücadelesinin önünde yer almakta ve değişen baş düşmana rağmen genel olarak Çin’e yönelik bakış açısı yerini korumaktadır.

Doğu Perinçek’in ideolojisindeki iki ana etkenin ise sosyalizm ve Kemalizm olduğu görülmektedir. 1970’lerde Kemalizme yönelttiği ağır eleştirilere ya da 1990’ların sonuna kadar siyasal kimlik olarak Kemalist kimliği net olarak kabul etmemesine rağmen, Perinçek’in ideolojisindeki anti-emperyalizm vurgusunun bir parçası sosyalizm, bir parçası Kemalizm olarak değerlendirilebilir. Anti-emperyalizm, Perinçek’in ideolojisinin merkez noktası olarak ele alındığında Kurtuluş Savaşı ve Lenin’in ‘Emperyalizm’ teorisi, Kemalizm ve sosyalizm bileşkesini meydana getiren ana parçalar olarak ortaya çıkmaktadır. Perinçek’in ideolojisindeki bu iki ana parçadan hangisin daha etkin ya da hangisinin daha fazla yer kapladığı ise dönemsel olarak farklılık göstermektedir.

1970’lerde Kıbrıs ve Kürt Sorunu’nda “Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı’’ndan hareket eden Perinçek’in siyasetinde 1990’ların sonu ve 2000’lerde ise Kemalizmin ağırlık noktasını oluşturduğu gözlemlenmektedir. Ordu ve milliyetçilik başlıklarında da Perinçek’in yaklaşımının Marksist teoriden 1990’ların sonuyla birlikte Kemalist yaklaşıma dönüştüğü görülmektedir. Perinçek, milliyetçilik ve enternasyonalizm konularında da 1990’ların sonuna kadar sosyalizmin, 1990’ların sonundan itibaren ise Kemalist düşüncenin etkisi içerisindedir.

Perinçek’in ideolojisinde yer yer çatışmalı yer yer ise sentez şeklinde şekillenen Kemalizm ve sosyalizm, dinsel ideolojinin ve Ortaçağ düşüncesinin

karşısında modern düşüncenin ve bilimsel yaklaşımın ürünü olarak Perinçek'in siyasi çizgisine yön vermektedir. Perinçek'in ideolojik seyrine yön veren bu iki siyasi düşünce, Perinçek'in düşüncesinin değişim göstermeyen laiklik, kadına yaklaşım, bilimsellik ve ulusal bağımsızlık gibi ana hatlarında ortaklık sergilemektedir.

Kendisini 1990'ların sonuna kadar sadece "sosyalist" olarak tanımlayan, 1990'ların sonundan itibaren ise sosyalist kimliğini reddetmemesine rağmen Kemalist olarak da tanımlayan Perinçek'in Türkiye sosyalist soluyla gerilimli bir ilişkisi olduğu görülmektedir. Türkiye sosyalist solundaki bölünmeler ele alındığında, Perinçek'in de bölünmeler içerisinde diğer sosyalist örgütlerle benzer refleksler taşıdığı ancak sosyalist yapıların birleşme refleksi gösterdiği dönemlerde ise Perinçek'in bu birleşmeler içerisinde yer almadığı ve son olarak ayrıksı bir noktaya düştüğü gözlemlenmektedir. 1970'lerin başında TİP'teki MDD-SD ayrışmasında MDD saflarında Türkiye sosyalist solundaki bölünmenin bir parçası olan Perinçek ve Aydınlıkçılar, MDD içerisindeki bölünmeden TİİKP olarak ortaya çıkmakta, 1977 sonrasında Halkın Yolu Örgütü'nün TİKP'e katılımı[530] dışında Türkiye sosyalist soluyla örgütsel ya da eylemsel olarak ortak bir noktada buluşamamaktadır. 1980 sonrasında Türkiye sosyalist solunda birlik çağrıları yapan Doğu Perinçek Sosyalist Parti'yi kurmuş ancak kurduğu partide sosyalist yapıların birliğini sağlayamamıştır. TBKP, SBP, BSP, ÖDP gibi 1980 sonrasında Türkiye sosyalist solunda birlik amacıyla kurulan partilerde yer almayan Perinçek, Türkiye sosyalist solunun geneliyle karşıt pozisyonlarda bulunmaya devam etmektedir. Perinçek'in sosyalizm savunusunun güçlü olduğu dönem ve Kemalizm söyleminin ön plana çıktığı dönem birlikte ele alındığında Kemalist örgüt ve partilerle de sosyalist sol ile ilişkisinde olduğu gibi karşıt ve ayrık konumlanmalar içerisinde olduğu görülmektedir. Perinçek 1970'lerden 2000'lere Mustafa Kemal, Kuvay-i Milliye ve anti-emperyalizm zemini üzerinden "milli hükümet" çağrıları yapmasına rağmen CHP ile herhangi bir somut ittifak girişiminde bulunmamış, ortaklık kurmamış, aksine karşı pozisyonları tercih etmiştir.

1980 sonrasında ortaya çıkan LGBTİ, Anarşizm, Yeşiller gibi yükseliş gösteren toplumsal ve siyasal hareketler Perinçek tarafından tepkiyle karşılanmakta zaman zaman ağır eleştirilerinin de hedefi haline gelen gelebilmektedir.

[530] Doğu Perinçek ile 27.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.

Perinçek'in siyasal söylemlerindeki konuların ağırlıkları dönemsel olarak ele alındığında 1970'lerin ortasına kadar anti-Amerikancılığın, 1970'lerin ortasından, 12 Eylül 1980'e kadar anti-Sovyetizmin, 1990'ların sonuna kadar Kürt hareketinin, 1990'ların sonlarından itibaren ise ulusal birlik, vatanın bütünlüğü ve Kemalist ordunun ilericiliği ve anti-Amerikancılığın önemli alan kapladığı gözlemlenmektedir.

Perinçek'teki değişimde dünyadaki ve Türkiye'deki değişim ve dönüşüm de önemli rol oynamaktadır. 12 Eylül 1980 darbesi, SSCB'nin dağılışı, PKK'nın eylemlerini ve bölgedeki etki gücünü arttırması, Körfez Savaşı, 28 Şubat 1997 muhtırası, Büyük Ortadoğu Projesi, Ergenekon Operasyonu Perinçek'in siyasal konumlanışındaki değişimde önemli yer sahibidir.

1970'lerden 2000'lere ulaşan ideolojik seyrinde Perinçek'in sosyalizmin ağırlık noktasından, Kemalizmin ağırlık noktasına ulaştığı ancak yaşanan değişime rağmen Perinçek'in anti-emperyalist ve Milli Demokratik Devrimci çizgisindeki istikrarın sürdüğü söylenebilmektedir.

KAYNAKÇA

1. RÖPORTAJLAR

Doğu Perinçek ile 27.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.

Doğu Perinçek ile 28.04.2014 Tarihinde Yapılan Görüşme.

2. DOĞU PERİNÇEK'İN YAYINLARI

a. Doğu Perinçek'in Kitapları

Perinçek, Doğu**, Abdullah Öcalan ile Görüşme**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1990.

Perinçek, Doğu, **Altıok**, 4.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2012.

Perinçek, Doğu, **Anarşinin Kaynağı ve Devrimci Siyaset**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1978.

Perinçek, Doğu, **Anayasa ve Partiler Rejimi**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1985.

Perinçek, Doğu, **Arkadaşım Deniz Gezmiş**, 4.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2012.

Perinçek, Doğu, **Atatürk Din ve Laiklik Üzerine**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1997.

Perinçek, Doğu, **Avrasya Seçeneği**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1996.

Perinçek, Doğu, **Aydın ve Kültür**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2002.

Perinçek, Doğu, **Bilimsel Sosyalizm ve Bilim**, 8.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2013.

Perinçek, Doğu, **Bir Devlet Operasyonu**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1999.

Perinçek, Doğu, **Bozkurt Efsaneleri ve Gerçek**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1976.

Perinçek, Doğu, **Çiller Özel Örgütü**, 6.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1997.

Perinçek, Doğu, **Din ve Allah**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1994.

Perinçek, Doğu, **Doğru Eylem Nedir?**, 2.Baskı, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1978.

Perinçek, Doğu, **Ergenekon Savunması**, 3.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2009.

Perinçek, Doğu, **Ermeni Sorununda Strateji ve Siyaset**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2006.

Perinçek, Doğu, **Eşcinsellik ve Yabancılaşma**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2000.

Perinçek, Doğu, **Faşizm Halkın Mücadelesini Durduramaz**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1975.

Perinçek, Doğu, **Gladyo ve Ergenekon**, 11.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2008.

Perinçek, Doğu, **Karen Fogg'un E-Postalları**, 5.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2005.

Perinçek, Doğu, **Kemalist Devrim**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1977.

Perinçek, Doğu, **Kemalist Devrim**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1992.

Perinçek, Doğu, **Kemalizmin Felsefesi ve Kaynakları**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2011.

Perinçek, Doğu, **Kıbrıs Meselesi**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1976.

Perinçek, Doğu, **Kıvılcımlı'nın Burjuva Ordu ve Devlet Teorisinin Eleştirisi**, Aydınlık Yayınları, Ankara, 1975.

Perinçek, Doğu, **Kurtuluş Savaşında Kürt Politikası**, 4.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2012.

Perinçek, Doğu, **Lenin, Stalin ve Mao'nun Türkiye Yazıları,** 3.Baskı, Kaynak Yayınları, 1992.

Perinçek, Doğu, **Mafyokrasi,** Kaynak Yayınları, İstanbul, 2004.

Perinçek, Doğu, **Og'dan Oğur'a**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2012.

Perinçek, Doğu, **Orta Asya Uygarlığı**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2008.

Perinçek, Doğu, **Osmanlı"dan Bugüne Toplum ve Devlet**, 3.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1991.

Perinçek, Doğu, **ÖDP'nin Kimliği**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1998.

Perinçek, Doğu, **Parti ve Sanat**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1992.

Perinçek, Doğu, **Sahte TKP'nin Revizyonist Programının Eleştirisi**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1976.

Perinçek, Doğu, **Stalin'den Gorbaçov'a**, 3.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1991.

Perinçek, Doğu, **Tayyip Erdoğan"ın Yüce Divan Dosyası**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2007.

Perinçek, Doğu, **Toprak Ağalığı ve Kürt Sorunu**, 3.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2010.

Perinçek, Doğu, **Türk Ordusu Kuşatmayı Nasıl Yaracak**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2011.

Perinçek, Doğu, **Türk Ordusu'nda Strateji Sorunu**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2008.

Perinçek, Doğu, **Türk Sorunu**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1993.

Perinçek, Doğu, **Türkiye Devriminin Yolu**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979.

Perinçek, Doğu, **Türkiye Solu ve PKK**, 2.Baskı, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2013.

Perinçek, Doğu, **Türkiye'nin Anayasa Birikimi**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2012.

Perinçek, Doğu, **28 Şubat ve Ordu**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 2000.

b. Doğu Perinçek'in Makaleleri

Perinçek, Doğu, "ABD Emperyalizmi Kızıl Elma'ya Niçin Düşman?", **Aydınlık**, 21 Haziran 2013.

Perinçek, Doğu, "ABD ve Kürt Sorunu", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı: 26, 19 Haziran 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, "ABD'nin Adımı", **Aydınlık**, 16 Ocak 1979.

Perinçek, Doğu, “ABD’nin Girdiği Yol”, **Aydınlık**, 17 Ocak 1979.

Perinçek, Doğu, “ABD’nin Üç Cephesi”, **Aydınlık**, 13 Mart 1979.

Perinçek, Doğu, “Adını Doğru Koyalım!”, **2000’e Doğru**, Yıl:3, Sayı:25, 18 Haziran 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, “Ankara’da Son Tango”, **2000’e Doğru**, Yıl:6, Sayı:31, 2 Ağustos 1992, s.7.

Perinçek, Doğu, “Apocular”, **Aydınlık**, 6 Ağustos 1979.

Perinçek, Doğu, “Askeri Şuraya Balyoz”, **Aydınlık**, 3 Nisan 2012.

Perinçek, Doğu, “Atatürk Gibi Yapmak”, **Aydınlık**, 7 Haziran 2012.

Perinçek, Doğu, “Atatürk”ün İslamiyet’le İlgili El Yazıları Üzerine”, **Saçak**, Sayı:27, Nisan 1986, ss.30-33.

Perinçek, Doğu, “Atın Ağzında Kaç Diş Var?”, **2000’e Doğru**, Yıl:1, Sayı:37, 6-12 Eylül 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, “Atlantik’te Boğuluyoruz, Avrasya’da Ayağa Kalkarız”, **Aydınlık**, Sayı:884, 27 Haziran 2004, s.3.

Perinçek, Doğu, “Avrupa’da ve Türkiye’de Kızılelma Kazandı”, **Aydınlık**, Sayı:933, 5 Haziran 2005, s.3.

Perinçek, Doğu, “Bir 12 Eylül Faturası”, **2000’e Doğru**, Yıl:1, Sayı:34, 23-29 Ağustos 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, “Bir Piyasa Yangını”, **2000’e Doğru,** Yıl:6, Sayı:48, 29 Kasım 1992, s.7.

Perinçek, Doğu, “1 Mayıs ve Brejnev’in Gümrüğü”, **Aydınlık**, 27 Nisan 1978.

Perinçek, Doğu, “1 Mayıs’a Doğru Cumhuriyet ve Emek Hareketleri”, **Aydınlık**, 29 Nisan 2013.

Perinçek, Doğu, “1 Mayıs’ta Bayrak ve İstiklal Marşı Tartışması”, **Aydınlık**, 6 Mayıs 2014.

Perinçek, Doğu, “Brüksel Zirvesinden Sonra Durum ve Görevler”, **Aydınlık**, Sayı:910, 26.12.2004.

Perinçek, Doğu,”Burjuva Liberal Tarihçilik ve Kemalizm”, **Saçak**, Sayı:30, Temmuz 1986, ss.25-26.

Perinçek, Doğu, “Cehennemde Tek Bir Kürt Kalsa”, **2000’e Doğru**, Yıl:3, Sayı:48, 26 Kasım 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, “CHP’nin Sırtındaki Kene”, **Aydınlık**, 8 Mayıs 1978.

Perinçek, Doğu, “CHP-Sahte TKP Koalisyonunun İflası”, **Aydınlık**, 19 Nisan 1979.

Perinçek, Doğu, “Cihan Savaşı ve Talat Paşa”, **Aydınlık**, Sayı:967, 29 Ocak 2006, s.3.

Perinçek, Doğu, “Cumhuriyet ve Cemaat”, **Aydınlık**, 25 Ekim 2012.

Perinçek, Doğu, “Cumhuriyeti Yeniden Örgütleyeceğiz”, **Aydınlık,** 22 Kasım 2013.

Perinçek, Doğu, “Cumhuriyetin Öncü Mevzisinde Olmak!”, **Aydınlık**, 25 Ekim 2012.

Perinçek, Doğu, “Çıkmaza Muhalefet”, **2000’e Doğru**, Yıl:1, Sayı:10, 8-14 Mart 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, “Çin Nasıl Emperyalist Olur?”, **Aydınlık,** 16 Mayıs 1979.

Perinçek, Doğu, “Çürüyen Komünizm Düşmanlığı”, **Aydınlık**, 20 Mayıs 1978.

Perinçek, Doğu, “Dağlarda Gerilla Var”, **2000’e Doğru**, Yıl:2, Sayı:7, 7-13 Şubat 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, “Darbe Karşıtlığı Maskesi Neyi Gizliyor”, **Aydınlık**, 9 Ağustos 2011.

Perinçek, Doğu, “Darbeciler Temizlensin Sloganından Güçlü Ordu Talebine”, **Aydınlık**, 11 Eylül 2012.

Perinçek, Doğu, “Darbeler Dönemi Kapandı mı?”, **Aydınlık**, 25 Eylül 2012.

Perinçek, Doğu, “Demokrasi ve Batı, Aydınlık”, **Aydınlık**, 25 Haziran 1980.

Perinçek, Doğu, “Devlet ve Ordu”, **Aydınlık**, 3 Ağustos 1979.

Perinçek, Doğu, “Devletin Kısır Döngüsü”, **2000’e Doğru**, Yıl:1, Sayı:51,13-19 Aralık 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, “Devrimci Kültür ve Sanat Üzerine”, **Aydınlık**, Sayı:58, Aralık 1975, ss.6-7.

Perinçek, Doğu, “Devrimlerin Öncü-Kitle Diyalektiği”, **Saçak**, Sayı:66, Ağustos 1989, ss.3-8.

Perinçek, Doğu, “Dil Koparan Layikler”, **2000’e Doğru**, Yıl:1, Sayı:22, 31 Mayıs-6 Haziran 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, “Din Çimentomudur? Atatürk”ün Cevabı”, **Aydınlık**, Sayı:961, 18 Aralık 2005.

Perinçek, Doğu, “Doğu Rüzgarı”, **2000’e Doğru**, Yıl:2, Sayı:22, 22 Mayıs 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, “Doğu’nun Gönül Bağı”, **2000’e Doğru**, Yıl:1, Sayı:9, 1-7 Mart 1987,s.7.

Perinçek, Doğu, “Doğugüney”, **2000’e Doğru**, Yıl:3, Sayı:53, 24 Aralık 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, “Dünyanın Damını Hatçanım mı Deliyor?”, **Aydınlık**, Sayı:965, 5 Ocak 2006, s.3.

Perinçek, Doğu, “Ekonomisi Politikasına Deng”, **2000’e Doğru**, Yıl:3, Sayı:24, 11 Haziran 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, “Emekçilerin Vatanı Bir, Bayrağı Bir, Umutları Birdir”, **Aydınlık**, 1 Mayıs 2013.

Perinçek, Doğu, “Emperyalizmin Sosyalistleri”, **Aydınlık**, 26.03.2012.

Perinçek, Doğu, “En Tehlikeli Yobazlık”, **Aydınlık**, 25 Haziran 1978.

Perinçek, Doğu, “Ermeni Sorununda Türkiye’nin İttifak Birikimi”, **Aydınlık**, Sayı:960, 11 Aralık 2005, s.3.

Perinçek, Doğu, “Ermeni Soykırımına karşı hemen yapılacak işler”, **Aydınlık**, 23 Aralık 2011.

Perinçek, Doğu, “Fatsa Cumhuriyeti Mantığı”, **Aydınlık**, 8 Ağustos 1980.

Perinçek, Doğu, “Fatsa Örneği”, **Aydınlı**k, 6 Ağustos 1980.

Perinçek, Doğu, “Gene CHP’nin Sırtındaki Kene Üzerine”, **Aydınlık,** 9 Mayıs 1978.

Perinçek, Doğu, “Genel Grev ve Dengeyi Değiştirmek”, **Aydınlık**, 15 Şubat 1980.

Perinçek, Doğu, “Gerici Parlamentarizme Karşı Gençlik ve Milli Demokratik Güçbirliği”, **Aydınlık Sosyalist Dergi**, Sayı:7 Mayıs 1969, ss.11-23.

Perinçek, Doğu, “Glasnost’un Anti-Sovyetizmi”, **2000’e Doğru**, Yıl:2 Sayı:34, 14 Ağustos 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, “Gorbaçov’un Açtığı Vicdan Bahsi”, **2000’e Doğru**, Yıl:2, Sayı:52, 18 Aralık 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, “Gorbaçov’un Proletaryası Nerede?”, **2000’e Doğru**, Yıl:2, Sayı:30, 17 Temmuz 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, “Güvenlik Güçleri Yerel Yönetimlerin Emrine Verilmeli”, **2000’e Doğru**, Yıl:3, Sayı:3, 15 Ocak 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, “Halkın Kurtuluşu Hangi Anda Döndü”, **Aydınlık**, 26 Haziran 1978.

Perinçek, Doğu, “Haritası Yapılanlar Harita Yapar”, **Yüzyıl**, Yıl:2, Sayı:1, 10 Şubat 1991, s.7.

Perinçek, Doğu, “Hayat Hukuku Hizaya Getiriyor”, **2000’e Doğru**, Yıl:1, Sayı:35, 30 Ağustos-5 Eylül 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, “Heykeller Konuşmaz”, **2000’e Doğru**, Yıl:1, Sayı:40, 27 Eylül-3 Ekim 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, “Hristiyan-Müslüman Çatışması”, **Medeniyetler Çatışması**, 3.Baskı, Vadi Yayınları, Ankara, 2000, ss.394-396.

Perinçek, Doğu, “Irkçılık Değil Türkiye Yurtseverliği”, **Aydınlık**, 17 Nisan 1978.

Perinçek, Doğu, “İGD, Denizleri Alet Edemez”, **Aydınlık**, 5 Haziran 1978.

Perinçek, Doğu, “İki Taktik Üzerine”, **Proleter Devrimci Aydınlık**, Sayı:1-15, Ocak-1970, ss.225-234.

Perinçek, Doğu, “İki Yüz Yıldır Neden Savaşıyoruz”, **Aydınlık**, 1 Ocak 2006, Sayı:963, s.3.

Perinçek, Doğu, “İman Gücü”, **Aydınlık**, 23 Mayıs 1978.

Perinçek, Doğu, “İslam’ın Kılıcı”, **2000’e Doğru**, Yıl:1, Sayı:23, 7-13 Haziran 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, “İsmail Bilen’i Yanlış Anlamışsınız”, **Aydınlık**, 2 Ağustos 1979.

Perinçek, Doğu, “İşçi Sınıfı Solu Solladı”, **2000’e Doğru**, Yıl:5, Sayı:15, 9 Haziran 1991, s.7.

Perinçek, Doğu, “İşçi Yılının İlk Yazısı”, **2000’e Doğru**, Yıl:5, Sayı:1, 6 Ocak 1991, s.7.

Perinçek, Doğu, “İşçiler Bu kez Tarih Yapıyor”, **2000’e Doğru**, Yıl:3, Sayı:16, 16 Nisan 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, “Kadını Tuzağa Düşüren Oyunun İçindesiniz”, **Aydınlık**, 31 Ekim 2013.

Perinçek, Doğu, “Kamboçya Sözünün Eridir”, **Aydınlık**, 9 Ocak 1979.

Perinçek, Doğu, “Kanatlanan Milli Zulüm”, **Aydınlık**, 17 Eylül 1978.

Perinçek, Doğu, “Kapitalizm Aşkı Katlediyor”, **2000’e Doğru**, Yıl:3, Sayı:21, 21 Mayıs 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, “Kapitalizm Dünyanın Damını Deliyor”, **2000’e Doğru**, Yıl:2, Sayı:37, 4 Eylül 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, “Kapitalizmin Ortak Evi”, **2000’e Doğru,** Yıl:3, Sayı:29, 16 Temmuz 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, “Karaköy İskelesi”, **2000’e Doğru**, Yıl:2, Sayı:13, 20-26 Mart 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, “Kardeşlik Sınavı”, **2000’e Doğru**, Yıl:6, Sayı:11, 15 Mart 1992, s.7.

Perinçek, Doğu, “Karşı Devrimin Anayasalaşması”, **Aydınlık**, Sayı:877, 9 Mayıs 2004, s.3.

Perinçek, Doğu, “Kemalizm ve Devlet”, **Saçak**, Aralık 1985, s.14-33.

Perinçek, Doğu, “Kemik Sayma Politikasının İflası”, **Aydınlık**, Sayı:981, 7 Mayıs 2006, s.3.

Perinçek, Doğu, “Kendimizi Kurtarma Hakkı”, **Yüzyıl**, Yıl:1, Sayı:1, 5.Ağustos.1990, s.7.

Perinçek, Doğu, “Kerkük Türkiye’ye Girdi”, **2000’e Doğru**, Yıl:2, Sayı:38, 11 Eylül 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, “45 Milyonu Birleştirmek”, **Aydınlık**, 13 Nisan 1978.

Perinçek, Doğu, “Kızılelma”, **2000’e Doğru**, Yıl:1, Sayı:6, 8-14 Şubat 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, “Kimin Mukaddesatı”, **Aydınlık**, Sayı:964, 8 Ocak 2006, s.3.

Perinçek, Doğu, “Kissenger Reçetesi”, **2000’e Doğru**, Yıl:4, Sayı:14, 1 Nisan 1990, s.7.

Perinçek, Doğu, “Komşu Kürdü Sev, Evdeki Kürdü Döv Politikası”, **Yüzyıl**, Yıl:2, Sayı:6, 17 Mart 1991, s.7.

Perinçek, Doğu, “Komutanların Sorumluluğu”, **Aydınlık**, Sayı:973, 12 Mart 2006, s.3.

Perinçek, Doğu, “Kutsal Piyasa”, **2000’e Doğru**, Yıl:3, Sayı:52, 17 Aralık 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, “Kuvay-Milliye’nin Direniş Ruhunu Canlandırmalıyız”, **Aydınlık**, 13 Eylül 1978.

Perinçek, Doğu, “Kürdümüzü Milletçe Hükümet Olmaya Çağırıyoruz”, **Aydınlık**, 28 Eylül 2011.

Perinçek, Doğu, “Kürt Dili Uzmanlarına Sorular”, **Aydınlık**, 23 Mart 2012.

Perinçek, Doğu, “Kürt Felaketinin Tek Karlısı”, **2000’e Doğru**, Yıl:5, Sayı:8, 21 Nisan 1991, s.7.

Perinçek, Doğu, “Kürt Kemalizmi”, **2000’e Doğru**, Yıl:5, Sayı:13, 26 Mayıs 1991, s.7.

Perinçek, Doğu, “Kürtçe Ticaret Kanunu Yazabilirmiyiz?”, **Aydınlık**, 13 Kasım 2012.

Perinçek, Doğu, “Kürt-İslam Sentezi”, **2000’e Doğru**, Yıl:3, Sayı:9, 26 Şubat 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, “Kürtlere Güvenmek ve SHP”, **2000’e Doğru**, Yıl:3, Sayı:33, 13 Ağustos 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, “Liberal Akımın Saçaktaki İzleri (2)”, **Saçak**, Sayı:55, Ağustos 1988 ss.10-11.

Perinçek, Doğu, “Liberal Akımın Saçaktaki İzleri”, **Saçak**, Sayı:55, Ağustos 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, “Maceracılık Brejnev”in Hizmetinde”, **Aydınlık**, 24 Ocak 1979.

Perinçek, Doğu, “Marksist Bilgi Teorisi Ve İki Çizgi Arası Mücadele”, **Bora,** Kasım 1978, ss.2-11.

Perinçek, Doğu, “Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi Bütün İnsanlığın Malıdır”, **Proleter Devrimci Aydınlık**, Sayı:10-24, Ekim 1970, ss.479-481.

Perinçek, Doğu, “MHP Misyonu”, **2000’e Doğru**, Yıl:2, Sayı:35, 21 Ağustos 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, “Milli Güvenlik Dersi ve Çocuklar”, **Aydınlık**, 4 Mart 1980.

Perinçek, Doğu, “Millici Avrasya Toprağına Basmak Zorunda”, **Aydınlık**, Sayı:913, 16 Ocak 2005, s.3.

Perinçek, Doğu, “Milliyetçiliği Olmayan Millet Yoktur”, **2000’e Doğru**, Yıl:6, Sayı:43, 25 Ekim 1992, ss.24-25.

Perinçek, Doğu, “Milliyetçiliğin Devrimci Köklerini Hatırlamak”, **Aydınlık**, 22 Ağustos 2012.

Perinçek, Doğu, “Milliyetçiliğin ve Sosyalizmin Türkiye’deki Kökleri”, **Aydınlık**, 12 Kasım 2011.

Perinçek, Doğu, “Milliyetçi-Ulusalcı Ayrımı”, **Aydınlık**, 27 Mart 2012.

Perinçek, Doğu, “Moskova Kürt Ayrılıkçılığına Oynuyor”, **Aydınlık**, 29 Ocak 1979.

Perinçek, Doğu, “Mustafa Kemal Gerçeği ve Taşbaş”, **Aydınlık**, 11 Kasım 1979.

Perinçek, Doğu, “Mustafa Kemal’den Birlik Dersi”, **Aydınlık**, 7 Mayıs 1979.

Perinçek, Doğu, “Müjde! Ege Kayalıkları AB’ye Girdi”, **Aydınlık**, Sayı:907, 5 Aralık 2004, s.3.

Perinçek, Doğu, “NATO Asemblesi Toplanırken Türkiye’nin Dış Politika Senaryoları”, **Saçak**, Sayı:35, Aralık 1986, s.7-8.

Perinçek, Doğu, “NATO ve Kemalist Devrim”, **Aydınlık**, 20 Mayıs 2011.

Perinçek, Doğu, “NATO”, **Aydınlık**, 5 Nisan 1979.

Perinçek, Doğu, "Niçin Susuyorsunuz?", **Aydınlık**, 20 Ağustos 1978.

Perinçek, Doğu, "12 Eylül'e Laiklik Muskası", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:13, 29 Mart -4 Nisan 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, "Orduya Güveniyorum Çünkü Savaş Mevzisindeyim", **Aydınlık**, 27 Ağustos 2011.

Perinçek, Doğu, "Önderlik Teorik Çözüm Getirmeli", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı: 38, 20 Eylül 1992, ss.12-13.

Perinçek, Doğu, "Özerklik Kimin Programı", **Aydınlık**, 9 Haziran 2011.

Perinçek, Doğu, "Özerklik Kürdümüze Hangi Statüyü Kazandırır", **Aydınlık**, 23 Temmuz 2011.

Perinçek, Doğu, "Paris Kürt Konferansı", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:43, 22 Ekim 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, "Partileşme ve Birleşme Mücadele Alanlarında Gerçekleşecek", **Saçak**, Sayı:60, Şubat 1989, ss.42-47.

Perinçek, Doğu, "Perestroyka'nın Özü: İşgücünün Piyasayla Denetlenmesi" , **Saçak**, Sayı:68, Ekim 1989, s.2-6.

Perinçek, Doğu, "PKK Halk Dinamiği mi?", **Aydınlık**, 3 Temmuz 2013.

Perinçek, Doğu, "PKK/BDP'nin ABD'den Rol Talebi", **Aydınlık**, 9 Mayıs 2012.

Perinçek, Doğu, "Puttu, Yük Oldu", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:8, 22-28 Şubat 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, "Rabıtat-ül Cumhuriyet", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:12, 22-28 Mart 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, "Rusya Savaş Dışı Kalmamıza İzin Verir mi?", **Aydınlık**, 23 Ocak 1980.

Perinçek, Doğu, "Sahte TKP İç Savaş Siyasetinden Vazgeçer mi?", **Aydınlık** 1 Ağustos 1979.

Perinçek, Doğu, "Sahte TKP'nin Kurnazlığı", **Aydınlık**, 26 Ekim 1979.

Perinçek, Doğu, "Sahte TKP'nin Varlık Nedeni", **Aydınlık**, 6 Mart 1979.

Perinçek, Doğu, "Savaş ve Darbeye Karşı Genel Grev", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:4, 27 Ocak 1991, s.7.

Perinçek, Doğu, "SB'de Toplumsal Sistem: Tekelci Devlet Kapitalizmi", **Saçak**, Sayı:70, Aralık 1989, s.30-32.

Perinçek, Doğu, "SDP ve Çin Düşmanlığı", **Aydınlık**, 28 Ekim 1979.

Perinçek, Doğu, "Solcu mu Küçük Derebeyi mi", **Aydınlık**, 6Ağustos 1978.

Perinçek, Doğu, "Solun Birleşmesi", **Aydınlık**, 16 Haziran 1978.

Perinçek, Doğu, "Sosyalizmin Sorunları ve Teorik Atılım", **Saçak**, Sayı:24, Ocak 1986, ss.23-29.

Perinçek, Doğu, "Sovyetler Birliğinin Kargaşalık Siyaseti", **Aydınlık**, 11 Ocak 1979.

Perinçek, Doğu, "Tanrısal Sosyalizme Elveda"**, 2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:1, 27 Aralık – 2 Ocak 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, "Tarihten Korkmak", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:15, 12-18 Nisan 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, "Tayyip Erdoğan'ın ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'ndeki Görevi", **Aydınlık**, Sayı:866, 22 Şubat 2004, s.3.

Perinçek, Doğu, "Terentius'a Selam", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:32, 9-15 Ağustos 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, "TİP ve TSİP", **Aydınlık**, 27 Ekim 1979.

Perinçek, Doğu, "TSK Niçin 30 Yılını Kaybetsin?", **Aydınlık**, 27 Şubat 2013.

Perinçek, Doğu, "Türk Milletine ve Türk Subayına Verilen Hükümler Yasa Dışıdır", **Aydınlık**, 2 Ocak 2014.

Perinçek, Doğu, "Türk Ordusunun Tarihsel Kaynakları Üzerine", **Saçak**, Sayı:28, Mayıs 1986, s.38.

Perinçek, Doğu, "Türkiye İle Rusya Arasındaki Kader Bağı", **Aydınlık**, Sayı:894, 5 Eylül 2004, s.3.

Perinçek, Doğu, "Türkiye İşçi Partisi Üyelerinin Sınıf Yapısı", **Aydınlık Sosyalist Dergi**, Sayı:3, Ocak 1969, ss.205-227.

Perinçek, Doğu, "Türkiye Niçin AB'nin Parçası Değildir?" **Aydınlık**, Sayı:898, 3 Ekim 2004, s.3.

Perinçek, Doğu, "Türkiye, İran, Rusya, Çin"in Bütünlüğü", **Aydınlık**, 11 Temmuz 2004, Sayı: 886, s.3.

Perinçek, Doğu, "Türkiye'nin Solu Niçin Parçalandı Niçin Birleşiyor", **Aydınlık**, 17 Haziran 1978.

Perinçek, Doğu, Türkiye"nin Gündemi Solun Gündemi, **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:16, 10 Nisan 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, "Vatan Üzerinde Ot Bitmeyen Toprak mıdır?", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:34, 20 Ağustos 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, "Vur Abalıya!", **2000'e Doğru**, Yıl:2, Sayı:6, 31 Ocak-6 Şubat 1988, s.7.

Perinçek, Doğu, "Yarasanın Gözleri", **Aydınlık**, 6 Mayıs 1978.

Perinçek, Doğu, "Yeryüzü Düzenini Kuramadılar", **2000'e Doğru**, Yıl: 3, Sayı:22, 28 Mayıs 1989, s.7.

Perinçek, Doğu, "Yıkıcılığı Besleyen Zemin ve Önlemler", **Aydınlık**, 7 Mart 1980.

Perinçek, Doğu, "Yıldönümü 'Devrimciliği", **Aydınlık**, 3 Mayıs 1979.

Perinçek, Doğu, "20.Yüzyılın Bütün Devrimleri Vatan Savunmasında Oldu", **Aydınlık**, Sayı:995, 13 Ağustos 2006

Perinçek, Doğu, "21.yüzyılda Lenin", **Aydınlık**, 13 Ocak 2014.

Perinçek, Doğu, "Yürüyelim Arkadaşlar", **Aydınlık**, 19 Mayıs 1978.

Perinçek, Doğu, "Zenginliğimizi Farketmek", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:28, 12-18 Temmuz 1987, s.7.

Perinçek, Doğu, "Zincirinden Boşanan Top", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:7, 14 Nisan 1991, s.7.

Perinçek, Doğu, "Zorbalığı Besleyen Sosyal Temel", **Aydınlık**, 22 Mart 1979.

c. Doğu Perinçek'in Röportajları

"Abdullah Öcalan Perinçek'e Anlattı (2)", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:43, 22 Ekim 1989.

"Abdullah Öcalan Perinçek'e Anlattı", **2000'e Doğru**, Yıl:3, Sayı:42, 15 Ekim 1989.

"Doğu Perinçek ile Playboy Söyleşisi"**, Saçak**, Sayı:54, Temmuz 1988.

"Doğu Perinçek'le İşçi Partisi Üzerine**", 2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:30, 26 Temmuz 1992, ss.26-27.

"Perinçek Bekaa'da Öcalan ile Görüştü (3)", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:8, 28 Nisan 1991.

3. PARTİ PROGRAM VE TÜZÜKLERİ

"TİİKP Tüzük", **Aydınlık,** Sayı:83, Ocak 1978, ss.20-23.

İşçi Partisi Tüzük Program, İşçi Partisi Yayınları, Ankara, 2002.

ÖDP Program&Tüzük, Ankara, 1996.

TBKP Programı, Yeni Açılım Yayınları, İstanbul, 1989.

Türkiye İşçi Köylü Partisi Kuruluş Bildirisi Tüzük ve Program, 1978.

Türkiye İşçi Partisi Programı, Ersa Matbaacılık Kol. Şti, İstanbul, 1964.

4. SÜRELİ YAYINLAR

a. Gazeteler

Agos

Akşam

Aydınlık

Cumhuriyet

Hürriyet

Milliyet

Sabah

Zaman

b. Dergiler

2000'e Doğru
Aksiyon
Ankara Üniversitesi SBF Dergisi
Atılım
Aydınlık
Aydınlık Sosyalist Dergi
Birikim
Bora
Doğu Batı
Halkın Sesi
Mülkiye
Proleter Devrimci Aydınlık
Saçak
Toplum ve Bilim
Türkiye Gerçeği
Ürün

Yürüyüş

Yüzyıl

5. KİTAPLAR

Aksoy, Salih**, İbrahim**, Kalipso Yayınları, İstanbul, 2010.

Aren, Sadun, **TİP Olayı**, Cem Yayınevi, İstanbul, 1993.

Ateşoğlu, Elçin, **Türk Siyasal Yaşamında Milli Demokratik Devrim**, Yeniden Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Yayınları, Antalya, 2006.

Aybar, Mehmet Ali, **TİP Tarihi**, Cilt 1, BDS Yayınları, İstanbul, 1988.

Aydınoğlu, Ergun, **Türkiye Solu**, Versus Kitap, İstanbul, 2007.

Aykol, Hüseyin, **Türkiye'de Sol Örgütler**, 2.Baskı, Phoenix Yayınevi, Ankara, 2010.

Aytav, Erkam Tufan, **Aydınlıktan Kaçanlar**, 2.Baskı, Ufuk Yayınları, İstanbul, 2013.

Behram, Nihat, **Sol Kendini Anlatıyor**, May Yayınları, İstanbul, 1977.

Bulut, Arslan, **Türkçü-Devrimci Diyaloğu Doğu Perinçek ve Attila İlhan ile Röportajlar**, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1998.

Ciravoğlu, Ömer Faruk, **Titrek Hamsi Örgütü**, 2.Baskı, Pencere Yayınları, İstanbul, 2004.

Çalışlar, Oral, **12 Mart'tan 12 Eylül'e Mamak**, Milliyet Yayınları, İstanbul, 1989.

Çalışlar, Oral, **68 Anılarım**, 16.Baskı, Everest Yayınları, İstanbul, 2011.

Çetin, Mahmut, **Perinçek ve Aydınlık Hareketi**, Edille Yayınları, İstanbul, 1998.

Değmer, Şefik Hüsnü, **Seçme Yazılar**, Aydınlık Yayınları, Ankara, 1971.

Devrimciler Faşizmi Yargılıyor, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1975.

91 Seçimleri Liderler Açıkoturumu, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1992.

Ersan, Vehbi, **1970'lerde Türkiye Solu**, 3.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2014.

Feyizoğlu, Turhan, **Deniz**, 28.Baskı, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2010.

Feyizoğlu, Turhan, **Fikir Kulüpleri Federasyonu**, 2.Baskı, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2004.

Feyizoğlu, Turhan, **İbo**, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2000.

Feyizoğlu, Turhan, **Mahir**, 14.Baskı, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2010.

Güneş, Turan; KONGAR, Emre; PERİNÇEK, Doğu, **Atatürk'ün Bugünkü Önemi**, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1980.

Gürpınar, Doğan, **Ulusalcılık**, Kitap Yayınevi, İstanbul, 2011.

İslamiyet ve Barış Paneli, **İslamiyet ve Barış Tartışması**, 6 Haziran 1987.

Kara, Muzaffer Ayhan, **Yön'ün Devrimi Devrim'in Yönü**, Kırmızı Yayınları, İstanbul, 2006.

Kaypakkaya, İbrahim, **Seçme Yazılar**, Umut Yayıncılık, İstanbul, 2004.

Kısacık, Raşit, **Minareden Kandile PKK**, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2012.

Küçükömer İdris, **Batılılaşma ve Düzenin Yabancılaşması**, Profil Yayıncılık, İstanbul, 2009.

Mahir Deniz İbo, 3.Baskı, Kalkedon Yayınları, İstanbul, 2009.

ÖDP Kendini Anlatıyor, Güncel Yayıncılık, İstanbul, 1996.

Pekin-Moskova Çatışması, 5.Baskı, Bilim ve Sosyalizm Yayınları, Ankara, 2008.

Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler I (1969-1970), Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979.

Proleter Devrimci Aydınlık Seçmeler II (1970-1971), Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1979.

Sayılgan, Aclan, **Türkiye'de Sol Hareketler**, 5.Baskı, Doğu Kütüphanesi, İstanbul, 2009.

Sayılgan, Aclan, **Yeni Kavga Milli Demokratik Devrim Nedir,** Ayşe Yayınları, Ankara, 1970.

Susurluk Komisyonu Tutanakları 1- Doğu Perinçek ve Mesut Yılmaz'ın Açıklamaları, Kaynak Yayınları, İstanbul, 1997.

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi Davası Savunma, 2.Baskı, Aydınlık Yayınları, İstanbul, 1974.

Uras, Ufuk, **ÖDP Söyleşileri**, Alan Yayıncılık, İstanbul, 1999.

Yetkin, Çetin, **Türkiye'de Soldaki Bölünmeler**, Toplum Yayınları, İstanbul, 1970.

Yıldırım, Ali, **Belgelerle FKF-Dev-Genç 2**, Yurt Kitap Yayınları, İstanbul, 1990.

Yılmaz, Hakan, **Tarih Boyunca İhtilaller ve Darbeler**, Timaş yayınları, İstanbul, 2002.

Zileli, Gün, **Sapak**, İletişim Yayınları, İstanbul, 2003.

Zileli, Gün, **Yarılma**, Ozan Yayıncılık, İstanbul, 2000.

6. MAKALELER

Akyüz, Fikri, "2000'e Doğru Dergisi ve Soner Yalçın", **Akşam**, 18.07.2013, http://www.aksam.com.tr/yazarlar/2000e-dogru-dergisi-ve-soner-yalcin-c2/haber-226817, (02.05.2015).

ATILGAN, Gökhan, "Mihri Belli", **Modern Türkiye'de Siyasi Düşünce: Sol**, Cilt 8, 2.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2008, ss.552-553.

Atılgan, Gökhan, "Sosyalist Milliyetçilik Söylemi (Türkiye, 1961-1968): Temeller Ayrılıklar", **Ankara Üniversitesi SBF Dergisi**, Cilt:64, Sayı:3, 2009, ss.14,20.

Aydın, Suavi, "Milli Demokratik Devrim'den Ulusal Sol'a Türk Solunda Özgücü Eğilim", **Toplum ve Bilim**, Cilt:78 Güz, 1998, s.81-82.

Başkaya, Fikret, "Türkiye Soluna Soldan Bakmak", **Doğu Batı**, Yıl:15, Sayı:59, Kasım, Aralık, Ocak 2011-2012, ss.158-159.

Coşar, Simten - Özman Aylin, Siyaset, Demokrasi ve Kimlik-Fark-Tanıma Politikaları, **Doğu Batı**, Yıl:6, Sayı:23, Mayıs Haziran Temmuz 2003, ss.106-107.

Dağlıoğlu, Emrecan, “Bir orada bir burada Perinçek”, **Agos**, 07.04.2014, http://www.agos.com.tr/tr/yazi/6851/bir-orada-bir-burada-perincek (02.05.2015).

Doğan, Erkan, “Türk Solunun Kısa Tarihi: Sosyalizmi Milliyetçilikle Eklemlemek”, **Doğu Batı**, Yıl:15, Sayı:59, Kasım, Aralık, Ocak 2011-2012, ss.141-142.

Doğan, M.Görkem; Ünüvar, Kerem,”Üçüncü Dünyacılık Maoculuk Aydınlıkçılık”, **Modern Türkiye”de Siyasi Düşünce: Sol**, Cilt 8, 2.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2008, ss.721-722.

Doğan, Yalçın, “Dünyada Çökerken Neden Türkiye’de”, **Milliyet**, 23.01.1996.

Duru, Bülent, “Türkiye’de Çevrenin Siyasallaşması: Yeşiller Partisi Deneyimi”, **Mülkiye**, C.XXVI Sayı:236, Eylül-Ekim 2002, ss.179-200.

Erten, Bağış, “Doğu Perinçek”, **Modern Türkiye’de Siyasi Düşünce: Milliyetçilik**, Cilt 4, 3.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2008, ss.462-483.

Kalyoncu, Cemal A., “Perinçek’in Son Eri!:Soner Yalçın”, **Aksiyon**, 27.07.2009, http://www.aksiyon.com.tr/portreler/perincek-in-son-eri_524617, (02.05.2015).

Kıvılcımlı, Hikmet, “CIA Sosyalizmi Nasıl Yapılır?”, **Hikmet Kıvılcımlı’nın PDA (Doğu Perinçek Ve O Günkü Şürekası-Avanesi Üzerine) Eleştirileri**, Derleniş Yayınları, İstanbul, 2013, ss.89-90.

Umruk, Ferhan, “Belgeli Siyaseti Aşabilmek”, **Sosyalizmin Milliyetçilikle İmtihanı,** (Ed. Umruk Ferhan) , Versus Kitap, İstanbul, 2007, ss.164-165.

Yalçın, Hasan, “Tarihi Yaratan Sanıklardır”, **Yüzyıl**, Yıl:1, Sayı:5, 2 Eylül 1990, s.7.

Yaşlı, Fatih, “Kürt-Türk Sorunu: Bugüne Dair Bir Analiz”, **Birikim**, Sayı: 201, Ocak 2006, s.37.

Zileli, Gün; ÖZKAYA, Emine, “Türkiye’de Anarşizm”, **Modern Türkiye’de Siyasi Düşünce: Sol**, Cilt 8, 2.Baskı, İletişim Yayınları, İstanbul, 2008, s.1153.

7. GAZETE VE DERGİLERDEN SEÇME HABERLER

"2.Büyük Kongre: Sosyalist Parti Geliyor", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:20, 14 Temmuz 1991, ss.16-27.

"ABD'ye meydan okumaya, AB'ye intihar etme! demeye gidiyoruz", **Aydınlık**, Sayı:940, 24 Temmuz 2005, s.17.

"Apocu Katillerin Yakasını Bırakmayacağız", **Aydınlık**, 21 Ağustos 1979.

"Apocular Olayı", **Saçak**, Sayı:10, Kasım 1984, ss.2-3.

"Apocular, TİKP Diyarbakır İl Başkanı Sancak"a Ateş Açtılar", **Aydınlık**, 31 Ağustos 1979.

"Atatürk: Kürtlere Özerklik", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:35, 30Ağustos-5 Eylül 1987, ss.8-11.

"Atatürk'ten Atatürk'e Hakaret", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:22, 31 Mayıs-6 Haziran 1987, s.29.

"Aydınlık'ın Tezleri", **Aydınlık**, Sayı:73, Mart 1977, ss.7-8.

"Bağımsız Dış Politika Yürütmek Kıbrıs'ın İşgaline Son Vermeye Bağlıdır", **Halkın Sesi**, 12.08.1975.

"Bağımsızlık Şöleni", **Milliyet**, 21.05.1995.

"Bağımsızlık ve Demokrasi Meşalesi Sönmeyecek", **Aydınlık**, 20 Mayıs 1980.

"Behice Boran İ.Bilenlerle Birleşme Yolunda", **Aydınlık**, 29 Ağustos 1978.

"Berxwedan 2000'e Doğru ve Perinçek"i Eleştiriyor!", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:51, 20 Aralık 1992, s.28.

"Çekoslovakya"nın İşgali Konusunda Aydınlık"ın Özeleştirisi", **Halkın Sesi**, 19 Ağustos 1975.

"DİSK Yürütme Görevlileri: Sokağa Çıkma Yasağıyla İstanbul"un Her yeri 1 Mayıs alanı Haline Getirildi", **Aydınlık**, 1 Mayıs 1979.

"Doğu Perinçek Yeniden TİKP genel Başkanlığı"na Seçildi", **Aydınlık**, 30 Ocak 1980.

"Doğu Perinçek: En Temel Meselemiz Rusya"ya Karşı Milli Savunmamızı Güçlendirmektir", **Aydınlık**, 13 Ocak 1980.

"Eşcinsel Sivil Toplum Örgütlerinden Doğu Perinçek'e Yanıt", **Cumhuriyet**, 9-10-11 Şubat 1999.

“Genel Başkan Doğu Perinçek’in 1.Genel Kongreyi Açış Konuşması (25 Ocak 1980)”, **Türkiye Gerçeği**, Sayı:12-13, Şubat-Mart 1980, ss.13-17.

“Halil Berktay’ın Mektubu”, **Saçak**, Sayı:61, Mart 1989, s.47.

“Halk Kışkırtıcıları Yalnız Bıraktı”, **Aydınlık**, 2 Mayıs 1979.

“Halkın Kurtuluşçuları Ankara ve İzmir”de de Devrimcilere Saldırdı”, **Aydınlık**, 2 Ağustos 1978.

“İstanbul’da Paylaşılmış Mahalleler”, **Aydınlık**, 25 Şubat 1980.

“İsviçre Perinçek’e Boyun Eğdi”, **Aydınlık**, Sayı:949, 25 Eylül 2005, ss.6-7.

“İşçi Partisi Örgütlü Mücadeleye Çağırıyor”, **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:28, 12 Temmuz 1992, ss.16-17.

“İşte Apo”, **Aydınlık**, 27 Ağustos 1979.

“İşte Size 6.Sol Parti!”, **Yürüyüş**, 7 Şubat 1978, s.7.

“Kıbrıs’ın Kaderini Kıbrıs Halkı Tayin Etmelidir”, **Halkın Sesi**, 03.06.1975.

“Kürtlere Mahalli İdare”, **2000’e Doğru**, Yıl:1, Sayı:39, 20-26 Eylül 1987, ss.20-22.

“Maocuların Kanlı Yüzü”, **Atılım**, Yıl:5, Sayı:5, 1 Mayıs 1978, s.2.

“Maocuların MİT”le ve Kontrgerillacılarla İlişkileri Açığa Çıkarılmalıdır”, **Ürün**, Yıl:5, Cilt:9, Eylül 1978, ss.9-11.

“Maoculuğun Derinleşen Bunalımı”, **Atılım**, Yıl:5, Sayı:9, 1 Eylül 1978.

“Maoculuğun Her Türüne Karşı Savaş”, **Atılım**, Yıl:5, Sayı:6, 1 Haziran 1978, s.4.

“Meydanlar Boş Kaldı”, **Aydınlık**, 3 Mayıs 1980.

“Nefes Kesen Operasyon”, **Milliyet**, 17.02.1999.

“Perinçek: ‘1 Mayıs en başta Rus emperyalizmine karşı mücadele günüdür’”, **Aydınlık**, 23 Nisan 1979.

“Perinçek: Apocular Bazı CHP’li Ağaların Himayesinden Yararlanıyor”, **Aydınlık**, 10 Eylül 1979.

“Perinçek: Atatürk Birliğin Temeli Olarak Bütün Unsurların Karşılıklı Saygı ve Eşitliğini Görür”, **Aydınlık**, 20 Kasım 1979.

“Perinçek: Atatürk’ün Sınıflarüstü ya da ideolojilerüstü olmasına imkan yoktur”, **Aydınlık**, 25 Kasım 1979.

“Perinçek: DİSK Yönetimi Genel Grev Kararıyla Maceraya Kalkışıyor”, **Aydınlık**, 8 Şubat 1980.

“Perinçek: Evren’in tutumunu saygıyla karşılıyoruz”, **Aydınlık**, 26 Haziran 1979.

"Perinçek: Grev Bir Çaredir, Genel Grev İse Son Çaredir", **Aydınlık**, 18 Mart 1980.
"Perinçek'in İsviçre Sorgusu", **Aydınlık**, Sayı:941, 31 Temmuz 2005, ss.4-10.
"PKK'den Haber Almak Suç Değil", **Yüzyıl**, Yıl:2, Sayı:2, 17 Şubat 1991, s.31.
"Sıkıyönetim Apoculara Karşı Önlem Alacak mı?", **Aydınlık**, 6 Temmuz 1979.
"Sosyalist Parti 1.Kongresi", **Saçak**, Sayı:63, Mayıs 1989, ss.11-13.
"Sosyalist Parti 1.Kongresini Yapıyor", **Saçak**, Sayı:62, Nisan 1989, s. 2.
"Sosyalist Parti Kuruluşa Doğru", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:31, ss.2-8. Ağustos 1987, ss.24-25.
"Sosyalist Parti Olmazsa Olmaz", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:30, 26 Temmuz-1 Ağustos 1987, ss. 8-13.
"Sosyalist Parti Patlama Yaptı", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:34, 19 Ekim 1991, ss.8-19.
"Sönük Geçti", **Aydınlık**, 2 Mayıs 1978.
"SP ve HEP Güçbirliğini Tartışıyor", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:7, 16 Şubat 1992, s.13.
"SP'den Kürt Sorununa Çözüm: Demokratik, Federal, Emekçi Cumhuriyeti", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı:29, 15 Eylül 1991, ss.8-16.
"SP'nin Kardeşlik Mitingleri", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:15, 12 Nisan 1992, ss.22-23.
"Tartışma Bitti", **2000'e Doğru**, Yıl:5, Sayı: 27, 1 Eylül 1991, s.8-11.
"TİKP Başkanı Doğu Perinçek"in Uyarısı", **Aydınlık**, 30 Nisan 1979.
"TİKP Büyük Kongresinin İkinci Gününde", **Aydınlık**, 27 Ocak 1980.
"TİKP Kongresi Toplanıyor", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:52, 27 Aralık 1992.
"TİKP Muhasebesi", **Saçak**, Sayı:65, Temmuz 1989, ss.7-8.
"TİKP: 'Bugün Kazanılmış Hakların Savunulması Günüdür'", **Aydınlık**, 1 Mayıs 1980.
"TİKP: DİSK'in Genel Grev Kararı Bir Maceradır", **Aydınlık,** 21 Şubat 1980.
"TİKP: Sovyetler Birliği'ne Hak Ettiği Cevap Verilmelidir",**Aydınlık**, 3 Mart 1980.
"TİKP:1 Mayıs Kargaşalık Bahanesi Yapılamaz", **Aydınlık**, 1 Mayıs 1980.
"TKP Bakü'de Değil İstanbul'da Kuruldu", **2000'e Doğru**, Yıl:1, Sayı:48, 22-28 Kasım 1987, s.29.
"Türkiye'ye Yeni İsim", **Yüzyıl**, Yıl:2, Sayı:3, 24 Şubat 1991, ss.8-13.

"Yalnız Taktik Değil Stratejik Güçbirliği", **2000'e Doğru**, Yıl:6, Sayı:8, 23 Şubat 1992, ss.28-29.
"Yunanistan ve Kıbrıs'la Dostluk İstiyoruz", **Halkın Sesi**, 04.11.1975.

8. BİLDİRİLER

"1.Genel Kongre Tarafından Kabul Edilen Kararlar ve Mesajlar", **Türkiye Gerçeği**, Sayı:12-13, Şubat-Mart 1980, ss.44-47.
"Aydınlık Yazı Kurulunun Bildirisi: 'Proleter Devrimci Safları Çelikleştirelim'", **Aydınlık Sosyalist Dergi**, Sayı:12, Ekim 1969, ss.422-429.
"Bir Açıklama", **Aydınlık Sosyalist Dergi**, Sayı:15, Ocak 1970, ss.161-163.
"Lozan 2005 Bildirgesi", **Aydınlık**, Sayı:940, 24 Temmuz 2005, ss.10-11.
"Proleter Devrimci Birlik İçin İlkesiz Birlik Cephesini Açığa Çıkaralım", **Proleter Devrimci Aydınlık**, Sayı:2-16, Şubat 1970, s.242.
"Sosyalist Parti Kuruluş Bildirgesi", **Saçak,** Sayı:49, Şubat 1988, s.63.
"TİİKP 1.Kongre Bildirisi", **Aydınlık**, Sayı:83, Ocak 1978, s.1-3.
"TİİKP 1.Kongre Bildirisi", **Halkın Sesi,** 27 Eylül 1977.
"TİİKP 1.Kongresinin Bütün Ülkelerin Proletaryasına ve Komünist Partilerine Mesajı", **Aydınlık,** Sayı:83, Ocak 1978, s.4.
"TİKP Başkanlık Kurulu 1 Haziran 1980 Kararı", **Türkiye Gerçeği**, Sayı:17, Temmuz 1980, ss.1-5.
"TİKP Başkanlık Kurulunun NATO Bakanlar Konseyi Toplantısı İle İlgili Bildirisi (25 Haziran 1980)", **Türkiye Gerçeği**, Sayı:18, Ağustos 1980, s.1-2.
"TİKP Başkanlık Kurulunun NATO Bakanlar Konseyi Toplantısı İle İlgili Bildirisi", **Aydınlık**, 25 Haziran 1980.
"Üçüncü Yıla Girerken", **Proleter Devrimci Aydınlık**, Sayı:25, Kasım 1970, s.1.
"Yaşasın Proleter Devrimci Aydınlık", **Proleter Devrimci Aydınlık**, Sayı:1-15, Ocak 1970, ss.161-166.
İşçi Partisi Seçim Bildirgesi, 10 Kasım 1995.
Perinçek, Doğu, **ASAM'ın Düzenlediği Ermeni Araştırmaları Türkiye Kongresi'ne Sonuç Bildirisi Önerisi Ve Gerekçesi**, 20-21 Nisan 2002

9. TEZLER

Unsur, Özge, **Şefik Hüsnü Değmer: Türkiye Sol Hareketi İçindeki Yeri ve Görüşleri,** (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara, 2003, ss.116-122.

10. ELEKTRONİK KAYNAKLAR

"Bir İnanmış Adam: Doğu Perinçek"**,** http://odatv.com/n.php?n=bir-inanmis-adam-dogu-perincek-0404081200, (02.05.2015).

"Doğu Perinçek'in Özgeçmişi", http://vatanpartisi.org.tr/genel-merkez/genel-baskan/dogu-perincek-in-ozgecmisi-10809, (20.02.2015).

"Doğu Perinçek"e Tahliye, Veli Küçük'e Ret", **Sabah**, 10.03.2014, http://www.sabah.com.tr/gundem/2014/03/10/ergenekonda-yeni-tahliye-dalgasi, (03.04.2015).

"İlhan Selçuk ve Doğu Perinçek Gözaltında", **Hürriyet**, 21.03.2008, http://www.hurriyet.com.tr/gundem/8509514.asp, (03.04.2015).

"Milli Demokratik Devrim..Aydınlıkçılar..Doğu Perinçek..Biz Sorduk Gün Zileli Cevapladı", http://www.gunzileli.com/2015/03/24/milli-demokratik-devrim-aydinlikcilar-dogu-perincek-biz-sorduk-gun-zileli-cevapladi-roportaj/, (03.05.2015).

Zileli, Gün, "Hela Süpürgesi", http://www.gunzileli.com/2004/03/21/hela-supurgesi/, (08.04.2015).